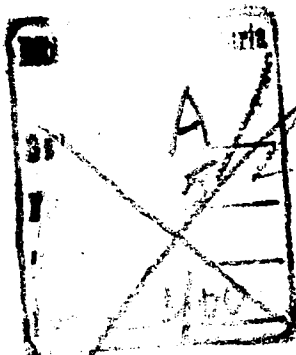

8L

22.a. 8

del Colegio de la Concepcion de Granada. RE. R. 3841

BIBLIOTECA HOSPITAL GRANADA	
Sala:	A
Estante:	40
Número:	575

Biblic.	C
Sala:	C
Estante:	83
Tabla:	
Número:	100

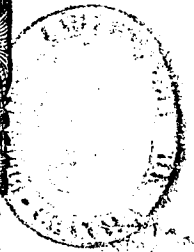
ANTONII

DE PADVA MINORITAE,

SERMONES SVPER
EVANGELIIS TOTIVS
QVADRAGESIMAE.

*Ad christiana pietatis augmentum utiles,
& necessary, multoq; illustriores, &
castigatiores redditi.*

Cum Indice rerum memorabilium, ac Sermonum.

VENETIIS, MDLXXV.

Apud Ioan. Antonium Bertanum.

216869837

ex collegio de incomparata de gregorio de grande
AMPLISSIMO (Ba)

DOMINICO
PARVTAE
PATRICIO
VENETO,
ABBATI SANCTI GREGORII
VENETIARVM.

F. Raffael Maffeus, Theologus. S. D.

NA SEMPER apud me fuit opinio, (uir spectatissime) illos homines esse magnificandos, & amplissimis laudibus honestandos, qui genere, diuitijs, ingenio, doctrina, alijsq; præclaris, uirtutibus, sunt conspicui. Quæ omnia, in te nota habeo iamdiu, ea quæ in oculis gero, Nam tu, in patria, orbis terre clarissima, natus, ex PARVTA familia, tot præstantissimis Senatoribus, Abbatibus, Archiepiscopis, Religionis fundatoribus amplissima, diuitijs, & opibus iure optimo ornatus, & Abbatis dignitate decoratus, in eam uirtutis pulchritudinē, (quæ & Auunculus tuus Marcus, & ille Abbas summè semper admauerat, oculos diligenter intendens, ita liberalissimam in omnes uoluntatem, & excellens in Christianam religionē stu-

dium, complexus es, ut, ab eo, nullo modo diuelli possis. Illud etiam admiror, & obstupescoco, quod ea es mente præditus, ut, humanarum rerum studia, præter Diuinam scientiam, nihil esse putes. Quæ cruditus, non est mirum, quod iustitiam maxime colas, quod in Dei cultu vigilantiam obserues, quod in miserorum casibus subleuandis, pressò adsis, & quod in utriusque fortunæ moderationem singularem te exhibeas, atque opibus, ad uitæ necessitatem non ad libidinem utaris. Quas ob causas, ego, iã pridem inuitatus ad te amandum, sic, te animo complexus sum, ut nihil potius in uotis habuerim, quam, ut, meam in te singularem beneuolentiam, ostenderem, & apertis aliquando declarationem significationibus. Quæ cum animo reuoluerem, opportunè sese mihi obtulit (quem ad te mitterem) Liber Sermonum Quadragesimalium a D. Antonio De Padua, Ordinis Minorum æditus. Hunc sub tuo nomine (exquisita correctione præmissa) imprimendum curauit, ut sic, posset cum, uiris Christianam pietate in sectantibus, communicari. Accipe igitur (ornatissime Abbas) tui Maffei munusculum, licet (mea ex parte) exiguum, (in se uerò abdita profundæ Theologiæ completens maximum, & amplissimum) cum nihil aliud mihi, aut maius, aut illustrius liceat offerre. Vale, mei memor. Ex Museo nostro Sancti Iacobi a Iudecca. Pridie kal. Decemb. 1474.

INDEX RERVM MEMORABILIVM, quæ in sequentibus Sermonibus Quadragesimalium Sancti Antonij de Padua continentur.

A

	amor Dei, nunquam sine luce
ARON & Christi colatio	252
Abire, est peccatum iterare	amor priuatus, inuidiæ radix 202
Abraha oblatio ex quinque	amor terrenorū sicut Zenith nostri capitis 303
Ablalon contra patrem erigitur	Abraha ob facit 119
Achaz regnum uastatum ab Assyriorum rege	199
actus nostri præcedentium patrum uita regulandi	131
accusatio falsa non est admit-tenda	235
admiratio, quæ sit, & an fuerit in Christo	17
adultera mulier absoluitur	237
affectio inordinata, peccatum	141
alæ animæ duæ	41
aman opprimens interpretatur	24
amanti, non est opus multis uerbis uti	271
amicitia in corde radicatur	22
	amor Dei, nunquam sine luce 252
	amor priuatus, inuidiæ radix 202
	amor terrenorū sicut Zenith nostri capitis 303
	Abraha ob facit 119
	amgdalo, peccator similis 42
	anchora nauis spiritualis 29
	angeli descendentes mysteriū 219
	angeli salui facti sunt per fidē 133
	anima uexata 105
	anima uinea dicitur 176
	animæ ædificium 176
	animæ generatio spūalis 61
	animæ duæ cōsiderationes 38
	aquæ inferiores 230
	aquæ aspersio necessaria 13
	aquæ non extinguentes sicut 64
	aqua crassa in sacrificio asper-sa 13
	aqua Siloe, baptismum signifi-cabat 259
	aues rapinose 191

B	perfectionis	19
Ethanię triplex significatio	Christus cur omnia ē tēplo eiiecerit	91
Betphagę Domus buccę	Christus de quatuor commēdat	93
Beneficium gratuitum esse debet	Christi ingressus in mūdum	94
Bona a Lazaro mendico acquisita	Christus in iudicio difformiter apparebit	80
Boves quid significant	de operib. misericordię discēptaturus	81
Boves ē tēplo eiecti, sunt carnalibus dediti	Christus fidem nostrā stitit	82
C	Christus, alter Lazarus mendicus quomodo	172
Alceamēta pēnitentium	Christus fornicudinē suę diuinitatis occultat	31
Calix, passionē significat	Christus absolutē, non improbat constitutiones humanas	215
Caloris effectus	Christus cur in aēserto intrauertit	23
capilli cur mulierib. dati	Christus doctus in desertum & compulsus	39
Capillo capitis sui duci, quid importer	Christus, fratrum Seruorū dūstor	118
Capharnaū uilla pinguis	Christi pompa, ad animā ueniēris	264
Cathedra Moyfi, & sedere super eam	Christus pontificale officium exercuit	294
Causę doloris uiduę Naym	Christiani tripliciter Deo assistere debent	294
265	Christi mendicitas	173
Cæci medici commendatio	Christi maiestas in iudicio	75
Cæci miseranda conditio	Christi iudiciaria potestas	256
Cæci nati constantia	Christus in Nazareth conceptus	202
Cæcitas multiplex		
Cedron quare sic dictus		
Cœli incorruptibile, quia cōtrarietate caret		
Centurionis, diligentia, & sapientia		
Charitas uirtutum regina		
Charitas unice		
Charitas quomodo ē uinculū		

Chri-

Christum omnia uitia lapidat	Corripere, ad quem spectat	202
295	Corripere inter te, & ipsum sololum quomodo	208
Christus in quatuor a fratribus suis offensus	Crucifixi sunt filij Saul	131
Christus duas scolas habet	Crux desertum dicitur	50
Christus, lapis dicitur	D	
Diluuium peccati	Debitores plus Deum diligentes	311
Christus sol	Decem grauātia Epulonis culpam	167
Christus oriens	Dedicaciones tres	300
Christus imitandus	Desertum multiplex	46
Christi testimonium uerum	Dæmon fortis & armatus	193
280	Dæmon multis cameris Domum animę ingreditur	194
Christus in medio	Deus est in multis	22
Christus in digito Dei eiecit Dæmonia	Deus, quatuor erga peccatores facit	227
Christum per medium transire	Deus laborantes de periculis eruit	27
Christus templa ascendit multis de causis	Deus, cur differat exaudire orationes nostras	99
Christus lux	Deus tres libros nobis proponit	159
Christi ieiunium	Deus animarū multipliciter, commouit	8
Citatio generalis	Deus a nimam dispersam congregat	147
Cicada, unctā oleo, moritur	Dei pietas	264
208	Deum querere quomodo	64
Clarificatio Christi 329 hominum	Cur Deus iustus tribulationē immittat	163
208	Diabolus, cur lapides, apposuerit Christo	56
Colores quatuor, in iride	Diaboli dictum ad B. Franciscum	
Consilium iniquum		
Confessoris officium		
Cogitationes nostrę cur descendant		
Conscientia dicitur facies		
Cor mundum habere oportet		
137		
Cor hominis duo pandunt		
145		

† 4 scum

I N D E X

scum	58	Expulsio ad calamitates perti-
diaboli suasio	60	net
diaboli tentatio, ut descenda-		Excommunicationem præce-
mus	62	dar trina monitio
Dic ut lapides isti panes fiant		excommunicatio fit pro mor-
multipliciter, exponitur	57	tali peccato
dies quattuor lazari	272	Ezechias muniens ciuitatem
dies peccatoris sex horas ha-		bens
	230	
differentia, inter filios Dei, &		F
diaboli	52	Febrium tres species
digiti quinque	192	Febrius est caloris innatura-
digiti tres	140	lis succensio
digitus Dei, discretio operis		foenum, humana caro
	192	festum peccatorum
digestio fit multipliciter	217	foetus de humida matre natus
Dij Damasci	196	79
Dilectionem suadet Christus		fides meritum
propter tria	22	fiducia impetrandi gratiã spi-
discernere clare qui possunt		ritus sancti
	253	filius prodigus, peccatoris imia
		go
E		flagello percuti
Cce aduerbium	66	fluuius Iordanis
Ecclesiæ traditiones seruã		simbrias magnificare
dã	215	Frãcisus fundator ordinis M.
ecclesia ordinata	45	norum
elemosyna est actus iustitiæ		50
	25	
Esuries ad sanitatem ordinata		G
	56	Abaonitã calliditas
Erugo, auaritia	14	Gloria huius mundi
Eucharistię effectus	344.346	Gratiæ ampliandę, pœnẽ auẽ
Eurychus adolefcens	268	restringendã
Excessus qui	122	Gratiã Dei ros dicitur
Exemplum malum, multos a		Gratię necessitas
bono retrahit	5	Gratię diuinẽ necessitas
		Gratiã diuinã tria facit
		12.15
		Gratiã

I N D E X

Gratiã Diuinẽ effectus	26	Iacob supplantator quid im-
Gratiã comparatur foli	19	portet
Gulã incommoda	57	ieianium sine elemosina non
		ualet
		60
		H
AEdum occidere	87	ieianium, quare tempore ci-
Heli inordinatus ascẽsus		nerum, & in numero qua-
	164	dragenario, fit institutum
Heliab sacerdotem significat		53.55.
	49	ieianium Quatuor tempo-
Hester præparata dicitur	25	rum
Herodis iactantia	146	53.54
Hierusalem tres partes	62	ieianii usus, ex uariis causis
	54	
Hypocritarum confessio	64	ieiniit, uerus usus
Homo continet in se duo	6	ieunantes Dies & non no-
Homo crudelis uelut Helisei		ctes
		56
ferrum	32	ieianii modus
Homo ex tribus cognoscitur		iepre significat Christum
	145	infernus desertum dicitur
Homo a quo spiritu, duci de-		infirmitatum causã
beat	48	incomoda quæ facit dæmon
Homo dupliciter considera-		inanima
tur	6	193
		ingratitudo
		174
Hominis miseria	13	inimicorum malitiã quomo-
Hora iudicij, uariẽ concludi-		do superatur
tur	74	294
Hortus diaboli	216	inimicum odire
Hostiã, & uictimã discrimen		19
		inimicus odiendus quis
		24
		Ioab erga Amãsiam dolosus
		5
Hostis melius dogmate, quã		Ioseph fratres suos accusauit
uiribus superatur	34	de crimine pessimo
Humilitatis natura	152	210
Humanitatis, & diuinitatis in		Ionẽ signum
Christo unio	267	97
		Ismael, uir adiutus interpre-
		tatur
		49
		Iudicis pictura, & imago
		253
Iacob descensus in ægyptũ		Iudei cæci
quid signet	63	217
		Iudicis forma
		75

Iudicii extremi horror	72	Lotio conscientia, aqua con-	
Dies incerta	74	fessionis	12
Iudicium ultimum necessarium		Lugendum omnino	134
73		Lucis nomine, iustitia designa-	
Iusti etiam affliguntur	271	tur	198
Iusti pœnas sustinent propter		Lux necessaria	276
peccatores	23	Lux Christus	276 277
Iusti, ut flores	357		
Iustitia quid sit	25		
Iustitiarum perfectarum duo sunt op-			
era	24		

L

Labium confusum	180		
Lapidantes Christum	310		
Lapides ferro non tacti	239		
Latrunculi Syriarum	206		
Lex quadruplex a Moyse lata			
254			
Legis & euangelii discrimen			
292			
Liberum arbitrium	205		
Liberum arbitrium cogi non			
potest	228		
Libri homini propositi	159		
Ligati funibus qui	342		
Lingua hebraica, prima om-			
nium	2		
Litterarum falsarum Iezabelis	451		
Loculum fingere	299		
Loqui potest quis, dupliciter			
251			
Loquendum sapienter, quia			
Christus in omni, loco au-			
dit	275		
Locum, uas immobile secun-			
dum philosophum	137		

M			
Ala ex diuisione	191		
Magdalena conuersio			
& modus	316		
Magi pharaonis conantur diui-			
nam potentiam fatari	191		
Malignus occultus	213		
Maligni tanquam membra pu-			
trida corporis	189		
Malicia sicut ignis	233		
Manasses obliuiosus	256		
Manus, opus significat	192		
Mare quatuor facit	90		
Mare Tiberiadis	243		
Maria uirgo, mons	118		
Maria uirgo uoluit fratres, fer-			
uorum habere in Ecclesia			
118			
Maria uirgo hæreditas Chri-			
sti	119		
Maria uirgo, quomodo mater			
nostra	119		
Maria uirgo, lumen gratiæ dici			
tur	199		
Matris dolor, super filio non est			
transit	265		
Medici ordo	208		
Mens humana permutari			
12			
Mens dicitur caput			

Mer-

Mercenarij diaboli	185		
Misericordia Dei, infinita per			
fessionis	181		
Misericordia efficacia	165		
Misericordiarum allegatio circa			
mortem Christi	124		
Misericordia quid sit	95		
Mons trium luminum	339		
Montem ascendentium usus			
121			
Montis enconion	243		
Misericordiarum quinque condi-			
tiones	195		
Mori in peccato quid sit	145		
Mortui, cur uiuis non appa-			
reant	169		
Mortuus per multas portas			
educitur	268		
Mulieres meretrices, Syrenarum			
183			
Mundus quadruplex	276		
N			
Auis duplex	28		
Natura non patitur mo-			
stra in corde	64		
Nerui a carne procedunt	91		
Niniue ciuitas magna	96		
Non in solo pane uiuit homo			
quomodo ueritatem conti-			
neat	61		
Nox duplex	285		
Numerus octonarius	106		
Numerus quadragenarius	113		
Numerus saluandorum	74		
Numerus duodenarius	4		
Nuncijs, Dei qui & quâdo mit-			

tantur	179		
O			
Blationis modus & lotio			
63			
Occasio amputanda	7		
Omnia suo origini conforman-			
tur	2		
Omne uerum a spiritu san-			
cto	148		
Opera Dei, quinque	192		
Oratio quâdo exaudiri merca-			
tur	95		
Orationes sanctorum efficacia			
199			
P			
Anis specialis gratia Dei			
dicitur	56		
Panis diuinus multiplex	344		
Panis in utero	58		
Panis triplex	216		
Panes quinque, et duo pisces			
244			
Pauonis proprietates	156		
Peccator cæcus	8		
Pauperum antiquorum mode-			
stia	9		
Peccatorum distinctio	218		
Peccatum alio peccato grauius			
142			
Peccatum infidelitatis	142		
Peccare in proximum triplici-			
ter contingit	208		
Peccare humanum est	208		
Pedes committuti	318		
Pœna quomodo damnatis cre-			
scat	169		

INDEX SERMONVM, SVPER

Euangelijſ totius Quadrageſimæ,
Sancti Antonij de Padua,
Ordinis Minorum .

D ominica Quinquageſimæ, De mira Chriſti pietate, ſe morti uoluntariè exhibendo, & cæcum mendicum illuminando	car. 1
Feria 4. Cinerum, De humanæ conſcientiæ ornatu	c. 10
Feria 5. De ſpiritali infirmitate	c. 15
Feria 6. De diligendis inimicis	c. 18
Sabbato poſt Cineres, De pñiâ, ad inſtar nauis	c. 26
Dominica prima Quadrageſimæ, De pœnitentia, Ser. 1	c. 31
In Eadem Dominica, De pœnitentia, Ser. 2	c. 33
Eadẽ die, De multiplici deſerto, ac Ieiunio, Ser. 3	c. 45
In Eadem Dominica, De hiſ quæ pro temporis oportunitate agenda ſunt, Ser. 4	c. 66
Feria 2. Dominicæ primæ Quadrageſimæ, De iudicio, c. 72	
Feria 3. Dominicæ primæ xl. De multiplici commotione animæ, cum gratia Diuinâ eam ingreditur Ser. 1	c. 88
In eadem Feria, De connexione uirtutum Ser. 2	c. 92
Feria 4. Dominicæ primæ xl. De ſigno Ionæ prophetæ, in quo Dei miſericordia experitur	c. 94
Feria 5. Dominicæ primæ Quadrageſimæ. De Cananea	c. 99
Feria 6. Dominicæ primæ. De languido ad piſcinam ſanato	c. 107
Sabbato Dominicæ primæ, De hiſ quæ ſpiritum excitant, & deuotionem augent ſuper Epi. Ser. 1	c. 114
Eodem Sabbato, De Transfiguratione Domini, in Beatiffima uirgine. Ser. 2	c. 117
Dominica 2. Quadrageſimæ. De Transfiguratione Domini	

mini, & de Sermone exceſſus eius, quem completurus erat in Hieruſalem Ser. 1	c. 120
Eodem Die, De ſpiritali tabernaculo conſtruendo Ser. 2	c. 131
Feria 2. Dominicæ 2. Quadrageſimæ. Quod peccatum malitiæ eſt omnium peccatorum grauiffimum	c. 141
Feria 3. Dominicæ 2. Quadrageſimæ. De operum Phariſæorum reprobatione, ac eorum doctriinæ audiendæ	c. 147
Feria 4. Dominicæ 2. Quadrageſimæ. De cruce ferenda, & de documentis in ſcholis Chriſti audiendis	c. 157
Feria 5. Dominicæ 2. Quadrageſimæ. De Diuite Epulone, & Lazaro mendico	c. 165
Feria 6. Dominicæ 2. Quadrageſimæ. De ſpiritali uinea, ſub parabola uinæ Agricolarum locatæ	c. 174
Sabbato Dominicæ 2. Quadrageſimæ. De ſeptem miſericordijs Dei, peccatori exhibitis	c. 181
Dominica 3. Quadrageſimæ. De operatione Diaboli in anima, & quomodo ſit expellendus Ser. 1	c. 188
Eadem Dominica, ſuper Epiſt. De luce, per quam ſpiritus ſancti opera intelliguntur, Ser. 2	c. 198
Feria 2. Dominicæ 3. Quadrageſimæ. De operibus pro patria noſtra faciendis	c. 201
Feria 3. Dominicæ 3. Quadrageſimæ. De fraterniſſima correptione	c. 207
Feria 4. Dominicæ 3. Quadrageſimæ. De humanis conſtitutionibus	c. 213
Feria 5. Dominicæ 3. Quadrageſimæ. De febre peccati quæ eſt multiplex	c. 220
Feria 6. Dominicæ 3. Quadrageſimæ. De Chriſti miſericordia ergo Samaritanam	c. 227
Sabbato Dominicæ 3. Quadrageſimæ. De Adultera, cui Chriſtus ignoſcit	c. 233
Dominica 4. Quadrageſimæ. De quinque hominum milibus ſatiatis a Chriſto in monte, quo exemplo corroboratur fides noſtra de Diuina prouidentia, & ad montem aſcendere docemur	c. 240

INDEX SERMONVM.

- Feria 2. Dominicæ 4. Quadrag.** De modis quibus peccatores iuste puniuntur à Deo c.245
- Feria 3. Dominicæ 4. Quadr.** De uera legis obseruatione atq; de quadruplici lege c.249
- Feria 4. Dominicæ 4. Quadrag.** De cœco nato, quem Christus illuminauit c.250
- Feria 5. Dominicæ 4. Quadragesimæ.** De filio Viduæ: Naym a mortuis resuscitato c.264
- Feria 6. Dominicæ 4. Quadr.** De morte peccati in Lazaro, & de gratia Christi uiuificante c.270
- Sabbato Domini. 4. Quadr.** De Christo luce c.275
- Dominica in passione,** De iudæorum obstinatione, & incorrigibilitate, Ser.1 c.281
- Eadē Dom.** De Christi pōtificatu, sup Ep. Ser.2 c.291
- Feria 2. in Passione,** De malis quæ ex superbia, & inuidia oriuntur c.294
- Feria 3. in Passione Domini.** De humilitate, quã Christus in festiuis diebus exoptat c.299
- Feria 4. Dom. passionis.** De ueritate doctrinæ Christi, qua se uerum pastorem, & Messiam ostendit c.307
- Feria 5. Dominicæ passionis,** De conuersione Mariæ Magdalenz c.314
- Feria 6. Dominicæ passionis,** De iniquo pharisæorum concilio contra Christum c.320
- Sabbato Dominicæ passionis,** De Christi clarificatione, in se, & in nobis c.327
- Dominica in Ramis Palmarum.** De triumpho Christi, ad campum certaminis uenientis c.334
- Feria 5. Hebdomadæ Sanctæ.** De cœna Domini, & de multiplici pane c.343
- Feria 6. in Parasceue Domini,** de causis mortis Christi c.349
- In Die Sancto Paschæ.** Ser. require in Sermonibus Dominicalibus c.24
- Feria 2. Paschæ.** De duobus discipulis cunctibus in Emaus c.355
- Feria 3. Paschæ.** De euangelio c.361

SERMONES SVPER EVANGELIIS

TOTIUS QUADRAGESIMÆ.

DIVI ANTONII DE PADUA

FERVENTISSIMI DIVINI
VERBI DECLAMATORIS
SACRI ORDINIS
MINORVM.

Dominica Quinquagesimæ, De mira Christi pietate, se morti uoluntariè exhibendo, & cœcum mendicum illuminando.

SSV MPSIT Iesus duodecim discipulos suos secreto, & ait illis. Ecce ascēdimus Hierosolymam &c.] Lucæ. 18. Scitum quod ait Beatus Gregorius 25. lib. Moralium. c. 7. sicut non sentimus quomodo crescunt membra, proficit corpus, mutatur species, ni gredo capillorum transit in canos, ita mens nostra per momenta uiuendi ipsarum curarum usu a semetipsa permutatur, & dum indiscussa mens relinquitur, in quodam senio torporis sopitur. Vnde bene Osæ dicit *Osæ 7.*
Ser. Quadr. S. Ant. de Pad. A tur.

tur. Comederunt alieni robur eius, & ipse nesciuit, sed & cani esufi sunt in eo, & ipse ignorauit. Continet autem hoc dictum Gregorij ueritatem consonam rationi naturali. Naturaliter enim uidemus, quod unaquæque res suæ naturæ exposita, seu relicta, ex quodam naturæ instinctu, suo primordiali origini conformatur. Vnde & hinc uoluerunt aliqui dicere, quod si homo a principio nullius audiret loquelam, per seipsum linguam Hebraicam loqueretur, quasi ad hanc eum incitarent natura, tanquam ad illam, quæ naturalis est origo omnium aliarum. Videmus insuper, quod quia alia flumina amari trahunt originem, idcirco ad ipsum ut iterum fluant, continuè reuertuntur, & sic de alijs, ut quæ de terra sunt, & oriuntur, in terram finaliter conuertuntur seu resoluuntur. Nunc autem homo (Gen. 1.) de terra formatus est, & ideo sibi relictus terræ ut plurimum proprietatem imitatur. Sicut enim terra inculta quantumcumque de se bona statim syluestris efficitur & infructuosa, sic natura humana, nisi diligenter fuerit culta & c. sic ad peccati maculam propinquamus. Hæc igitur omnia sancta mater ecclesia considerans & attendens, pœnitentiæ nobis tēpus instituit, scilicet Quadragesimalis obseruantia, quæ nunc inuitur, ut nostram conscientiam discutiamus, & terræ cordis nostri operemur, & disponamus ad fructum saluificum preferendum, & ad corporis maculam abstergendam, quam contrahimus dum circa terrena continue occupamur. Et quia (teste Chryostomo super Math. Hom. 9. in iniori) magis exempla incitant quàm sermones, idcirco in hodierno euangelio exempli nobis proponitur Saluatoris, qui ut nobis fructum salutis acquireret, acerbis supplicio seipsum deputauit, quod nobis inuitur in euangelio memorato cum dicit, [Assumpsit Iesus.] In quo uerbo quatuor ostenduntur, quæ omnia ad pœnitentiam nos disponunt siue inducunt, uidelicet

Contemplanda pœnalitas Christi redemptoris. [Assump. Iesus & c.]

Miseranda calamitas cæci peccatoris. [Factum est, & c.]

Imporanda benignitas pii saluatoris. [Sic autem Iesus etc.]

Imitanda fidelitas iusti professoris. [It seq. eum & c.]

Et de hoc, figura. Ecce occurret uobis homo amplexans aquæ baiulans, sequimini eum. Aliter possumus dicere quod in euangelio hodie non duo generaliter aguntur, scilicet Luminosum spectaculum mirandæ pietatis, quod nobis proponitur in Christi immolatione in principio. Virtuolum miraculum siue prodigium supernæ potestatis, quod nobis ostenditur in cæci illuminatio nē. ibi. [Factum est autem.]

Luc. 22.

Præmittitur igitur luminosum spectaculum pietatis, ubi consideremus quatuor, uidelicet

Benignitatem diuini præcordij. [Assumpsit.]

Familiaritatem lecreti colloqui. [Et qui illis.]

Pœnalitatē acerbis siue horridi supplicij. [Tradidit.]

Soliditatem subiecti collegij. [Et ipsi nihil horum.]

Narra quantum ad has partes historiam euangelij, & assigna causam quare Christus frequenter suis discipulis prædixit passionem suam, uidelicet, ut fidē ipsorum confirmaret, ut qui morientē uiderent resurrecturum non dubitarent, ut dolorem eorum mitigaret, quia minus iacula feriunt quæ præuidentur, ut suam libertatē eis inlinuaret. Vnde dicit. [Ecce ascendimus sponse.] Vbi ait Glos. Ut sciant, quoniam passionē suam præuiderunt, & spontaneus accessit, & etiam ut dicta legis & prophetarum adimplere se ostenderet. Vel prædixit suam passionē discipulis ad errorem amouendum, ne crederent eum ui & non uoluntarie esse passum, ad dolorem mitigandum, quia minus feriunt & c. ad timorem excludendum, ut quod hoc uiderent non timerent, ad fidem confirmandam ut resurrecturum crederent. Sed dicitur quod discipuli eius nihil horum intellexerunt, tum propter excessum passionis uel dilectionis quā habebat ad Chri-

S. 22

stum propter quam uitam eius desiderabant, tum propter Christi immensam bonitatem, propter quam non uidebatur eis, quod aliquis contra ipsum debere aliquid attendere, tum propter eius potentiam, tum etiam quia credebant ipsum loqui parabolicè sicut frequentius loquebatur, & ideo dicitur quod erat absconditum hoc uerbum ab eis. Moraliter 1. 2. istud discipuli Christi quibus dominicæ passionis angustia dominatur, & dominicæ resurrectionis gloria reuelatur, uniuersitatem significant saluandorum (ut uult Augustinus. 2. de ciuita. Dei c. 5.) Consurgenim iste numerus ex ductu partium septenarii, qui est numerus uniuersitatis, & crescit suis partibus aliquoties in numerum alium, qui & duplicem resurrectionem signant, scilicet anime & corporis. Huius enim numeri saluandorum figura præcescit in Noe in quo saluata est Christi generatio cum duobus filiis, tertio reprobo, isto dicit Dñs ipsi apostolis. Iudicabitis duodecim tribus Israel, idest uniuersitatem iudicandorum. His igitur dominus dicit [Ecce ascendimus Hierosolymam &c.] ubi duo dicit. uidelicet.

Ascensionis locum, quia [Hierosolymam]
Ascensionis modum, quia [Filius hominis tradetur]

Attendite igitur ascensionis locum, quia Hierosolymam idest ad pacem conscientie, & ad pacem Patrie. Psalm. Rogate quæ ad pacem sunt Hierusalem. Leuit. Dabo pacem in finibus uestris. Et hic aduertit quod omnes nuncios quos tibi dominus mittit, sua prosperitate, siue aduersitate &c. ad pacem huiusmodi te perducunt. Prouerb. 3. Via illius pulchra, & omnes semite illius pacifice. Via scilicet prosperitatis quæ sunt lata, & semite aduersitatis quæ sunt strictæ, tamen sunt breuiores uel ad terminum te adducunt citius. Psalm. Multiplicatæ sunt infirmitates eorum postea accelerauerunt. Non certe sic mundus, non de-

Gen. 8.

Psal. Leuit. 26

Psal.

men

mon, non sic caro, quia primo Machab. 1. cap. loquuntur tibi uerba pacifica in dolum ut credas te eis. De hoc nota figuram. 1. Reg. quod Ioab, qui nuchius interpretatur, occurrit Amassæ, idest homini peccatori, cui uoce idest suggestionem blanditur, dat ipsi osculum, pacem promittendo, manu dextera tangit mentum, id est falsum spondet prosperitatis obsequium quo sic facto gladio ferali cor uulnerat peccatoris, dum ipsum trahit ad consensum, idest interitum uel aliter. Vir tunc id est elius uerecundiam parauit, ut signum peccati ab hominibus uideatur. Unde bene dicitur ibidem, quod profecturi ad bellum ibidem persistebant, sic malum exemplum multos facit persistere, & multos retrahit a spirituali pugna, sic certe hunc gladium in lingua portant hodie multi habentes ad modum serpentis linguas bifurcatas, Psalm. Labia dolosa corde, & corde locuti sunt, uana locuti sunt (inquit) ad proximum suum. Vana uero dicitur natura, quia dimittunt ueritates a filiis hominum, hoc est monstruosum quod homo habeat duobus corda, quia nunquam est auditum nec possibile perituram, & ideo dicitur Ecclesiastic. 20. Vanæ duplici corde & labiis scelestis, & manibus malefacientibus, & peccatori ingredietur duabus uis. Tales sunt duplici contritione conterendi. Hierem. 17. [Ascendimus igitur Hierosolymam.] Ecce locus ascensionis, sed hic aduerte quod homo per seipsum ascendere non potest, nedum ad gloriam obtinetam, uerum etiam ad gratiam promerendam. Baruch. Quis ascendit in celum, & assumpsit eam scilicet gratiam, & eduxit illam de nubibus stillantibus, scilicet rorem celestem? quasi dicat nullus: Nullus igitur per seipsum ascendere potest. Ut igitur te non ualeas excusare, ecce quod dicit tibi Deus. Ascendimus, quia tecum ascendam, aliter ascendere non uales. Isaia. 53. Præcedet igitur dominus uos, & congregabit uos

1. Re. 19

Psal.

Bar. 4

Deus Israel, immo quod plus est semper quandiu uolueris ipse exhibebit se presentem, & ideo dicitur, ecce Iſai. ut supra. ego ipse assum. Sequitur [ascensionis] modus quia [filius hominis tradetur &c.] Vbi aduerte qd haec nota potest dupliciter considerari. Vno modo quantum ad esse naturæ, & sic continet in se duo, scilicet animam secundum quam est filius dei, quia secundum illam factus est ad imaginem dei, & secundum illam est a deo præcise: & continet ipsum corpus secundum qd est ab homine pp propagationem. Alio modo quantum ad esse meriti, & sic continet duo, uidelicet opus meritorium & secundum illud est a deo, quia non sumus sufficientes cogitare &c. & opus peccati. & illud est ab homine. a nobis. n. est (ut ait Anselmus de libero arbitrio) pp possumus de facere & peccare. Igitur si uis ascendere oportet ut filius hominis tradatur secundum utrumq; intellectum. Traditur. n. primo in contritione: quia ibi pertractas expellere ignominiosè & uerecundè quod cum delectatione suscepisti. Iudicij. 3. In manu mulieris Iezabel. i. anime ascendenti in deum, tradere Sifarã; qui exclusio gladii conscientie interpretatur. Secundo traditur in confessione: dum publica uoce detegitur secretum, quod ante in domum tuam uocaueras nunc eiciendo accusas.

Psal. Psal. Subfannatio & illusio ijs qui in circuitu uestro sunt. 3. Reg. 18. Illudebat ei Helias, qui ascendens dominus uel robustus dominator interpretatur. Tertio flagellatur in fatigatione, dum. scilicet. delectatio in poenam conuertitur: & quod fuerat in solatiu fit in onus & pondus. Exod. v. Flagellati sunt qui prærant opibus. Quarto conspuitur, dum. scilicet. continue detestatur. Quoties. n. ad memoriam reuocatur, totiens deo aut sibi ipsi debet exprobrare peccator scelus commissum detestando & horrendo. De hoc habetur figura Deutero. 25. Tolle mulier calceamentum. i. uelamē de pedibus eius, id est de inordinata affectione, & spue in faciem eius, & dixerit, sic fiet homini qui non uult edificare domum fratris

sui in Israel. Hoc fit homini qui conscientiam non habet accipere coniugem, ut ex ea filios legitimos procrearet fratri suo id est Christo. Quinto occiditur quia deo omnis occasio amputatur, & quando ex toto omnis inclinatio & incitatio amouetur. Eze. 9. Transite per ciuitatem. scilicet. conscientie, sequentes eum, & percucite. Vbi nota qd Christus nihil uult in sua camera de alio retinere. Oia autem sua signata sunt suo sigillo, quia ad poenitentiam inducunt uel in ea fundantur. hoc est qd sequitur. Non parcat oculus uester, neque misereamini sehem. i. in ueteratam consuetudinem, adulescentulum. i. magis nouam, uirginem. i. quæ possit esse occasio pariendo peccatum, paruulum. i. opus inceptum, mulierem. i. opus diminutum & imperfectum, in sacrificio usque ad intericionem, & tunc sequitur. Tertia die resurget. Prima dies est uiuificatio fidei quæ antea mortua fuerat &c. Secunda dies resurrectio ipse, quæ prius erat præsumptio sine meritis. Tertia reuocatio charitatis, quæ fuerat per peccatum expulsa. Hæc sunt tres dies, quia nunc manent spes, fides, charitas, tria hæc &c. in Epistola. Io. sue. 8. Præparate uobis cibaria, quoniam post diem tertium transibitis Iordanem, id est riuum mortalitatis culpe perueniendo ad lumen gratie. Sequitur.

Et factum est cum appropinquaret Hiericho. Ibi ponitur uirtuosum prodigium prodigium supernæ potestatis in cæci illuminatione. Narra historia. Vbi attende huius cæci miserabiliter detestati mita commendatione. Ne priuatus spiritali lumine: ideo ecce ambulauerunt ut cæci, quia domino peccauerunt. Priuatus sociali sedere uel protectione, quia unus est, & secundum non habet &c. Priuatus temporalis munere, quia mendicis: Ego autem mendicus sum & pauper. Priuatus corporali robore, ideo sedebat solus. Trenorum. j. Quomodo sedet sola ciuitas. Priuatus regali itinere, quia extraniam & in Hiericho quæ defectus interpretatur, & tamen his non obstantibus uiriliter & prudenter re-

currit ad Christum .

Ipse enim auscultauit solerter . *Et cum uideret turbam*
Id quæsiuit instanter . *Et interrogabat quid hoc esset .*

Exclamauit feruenter . *Et cla. dicens .*

Postulauit fidenter . *Fili David , miserere mei .*

Perseuerauit constanter . Ipse uero magis cla . O quæ
quot sunt hodie qui sunt cæci , qui priuati lumine co
gnitionis ambulat ut cæci . *Psal . Lumen oculorū me
rum & ipsū nō est mecum . & sic de aliis supradictis*
& tamen sedent in scēibus peccatorum transeunte lo
su . i . tempore salutis . Ecce nunc dies salutis . Hinc salu
opportuna transit & ipsi non auscultant , sed hi qui
sunt cæci aures obturare contendunt . Infelix peccator
audi transeunte creaturas , audi creatorem in ipsis pe
transeuntem , & in eis suæ diuinitatis uestigia relinqui
tem , interroga ab eis de ipso , quia tibi ueritatem pro
culdubio respondebunt . *Iob . Interroga quemlibet de*

Iob . 21 . maioribus . & c . 12 . Interroga iumenta & docebunt te
& uolatilia cæli , & indicabunt tibi . Loquere terræ & re
spondebit tibi & narrabunt ea pisces maris . Quis igitur
rat quin omnia ista manus domini fecerit . Igitur illi
sunt transeuntia cum tempore opportune salutis . Ec
clesiastes primo . Omnia tempus habent , & suis spatiis
transcunt uniuersa sub sole . *Ideo Lucæ . 21 . Cælum &*

Luc . 21 . transcunt uniuersa sub sole . Ideo Lucæ . 21 . Cælum &
terra transibunt . Et ut dicit Fortunatus . Omnia præ
tereunt præter amare deum , quia charitas nunquam
excidit , ut dicitur in epistola hodierna . Ista tibi si ea in
terrogaueris proculdubio respondebunt , & Saluatori
tibi indicabunt , quia omnia clamant diuinam æterni
tatem & propriam nihilitatem , quæ continue uertuntur .
ad Rom . Primo . Inuisibilia dei per ea quæ facta
sunt intellecta conspiciuntur . Et cum interrogaueris
clamabis , [*Miserere mei filij David .*] Allega propriam
calamitatem , & implora diuinam benignitatem , &
quia tibi non sufficit , pete subsidium aliorum . Vnde de
hoc dicitur quod [*erat mendicans .*] id est quasi manu in
dicans .

ditans . antiquitus enim non erant pauperes ita impor
tuni sicut modo sunt , quia solum manu indicabat suā
paupertatem . sed nunc facti sunt importuni clamori
bus quia refriguit charitas subuenire debentium . igitur
tu mendica . i . manuali opere aut exercitio indica
tuam miseriam , quia sola lingua non sufficit nisi assic
conformitas operis , quæ simul clamet cū lingua Thre
horum . ij . Leua ad eum manus tuas . Sed pro holor
Osee . 7 . dicitur ; Non est qui clamet ad me in eis , quia
non uult peccator misericordiam implorare , eum tamen
uulnerata & saucia conscientia clamet contra pec
catorem . Gen . 4 . Vox sanguinis fratris tui , id est spī
ritu quem extinxisti , clamat ad me de terra . i . de conscie
tia tua . Sed aduertendum quod hunc cæcum increpant
prætereuntes . i . culpæ uel temporalia transeuntia , quæ
faciunt tumultum in conscientia . ipsa . n . temper homi
nem increpant ne loquatur . Vide circa Glos . Osee . 8 .
Multi morientur , proicietur silentium . Demum ad
uerte prudentem postulationem , [*Domine ,*] inquit ,
[*ut uideam*] Ratio enim quare sic miser peccator inuo
luitur in tenebris peccatorum est carentia cognitionis .
Igitur neque scierunt neque intellexerunt , & ideo in
tenebris ambulant . Nota quod cæcus accipit falsam monē
tam , comedit immunda , pro mundis , & sic de aliis , in
cedit per cœnum & in foueam cadit , & ideo cæcus nō
petit diuitias , non delicias , non honores , non uitā pro
lixam , sed uisum quo regnum animæ suæ inspicere &
dirigere ualeat . Multum placet hæc postulatio deo , si
cur bene docuit . 3 . Reg . de Salomone qui non celebri
tatem uictoriæ , non multitudinem diuitiarum , non
uitæ prolixitatem a domino postulauit , sed sapien
tiam & cæt .

3 . Reg . 3 .

FERIA IIII. CINERVM

De humanæ conscientiæ
ornatu :

Matth. 6.

Cum ieiunatis &c.] Sententia est Boetij. 3. de Consolatione, quod oportet esse sermones loquentium conformes ijs de quibus loquuntur. Nunc autem hęc, Quadragesima est ad penitentiam instituta, ad quam ordinatur totum officium quod ista temporibus in ecclesia legitur, ideo de penitentia prædicare intendo, & hanc materiam profequi domino cedente ut tam tempori quam officio me conformem. Et quia (teste Anselmo super Matth. Homilia. 4. in minori) Penitentia est constructio templi conscientiæ quod per peccatum destruitur, ad susceptionem Christi preparanda humana præcordia, idcirco prouide ordinauit ecclesia, ut sicut materiale templum. xl. annis ædificatum fuit, ut dicitur Ioan. sic templum conscientiæ nostræ. xl. diebus ædificari debeat, die pro anno, ut in Ezech. dicitur, computando. Item sicut templum habebat sex partes distinctas, quarum una alteram præcedebat ubi ad sextam ubi per quintam ingredi poterat, & sic de alijs per ordinem, eodem modo hęc quadragesima sex habet hebdomadas ordinatas &c. Nota hic modum templi, uide in historijs &c. Secundo nunc atrium mulierum. Tertio atrium hominum, quarto atrium sacerdotum, quinto atrium quod dicitur sancta. Sancta sanctorum. Hæ sunt sex considerationes quibus debemus ad penitentiam introduci. Considerare namque debemus; Primo quid commisimus, quia malitiæ foeditatē, & istud est atrium immundorum quod erat primum. Secundo quid omisimus quia constantiæ firmitatē, & hoc est atrium mulierum quod erat secundum. Tertio quid dimisimus quia notitiæ claritatē, & hoc atrium hominem quod erat tertium. Quarto quid deseruimus

quia

quia diuinam inspirationem, & hoc est atrium sacerdotum quod est quartum sacerdotibus dicatum: Unde ibi erant columnæ, ubi erant scripta diuina mandata literis hebræis, græcis, & latinis, ut referamus hebræam ad illa quæ sunt scripta in libro creaturarum, græcam ad illa quæ sunt scripta in libro scripturarum, latinam ad reuelationes quæ sunt in cordibus. Quinto quid contempsimus, quia stupendam Christi exhibitionem quæ Christus pro nobis se tradidit. Sexto quid negleximus, quia supernam repromissionem, & hæc est sancta sanctorum, & hic locus qui dicitur sancta. Hodie igitur quod est principium quadragesimæ sancta mater ecclesia ponit nos in opere, ut hoc templum nostræ conscientiæ ædificare ualeamus. Et quia operantibus datur regula & forma, idcirco ut ordinate procedamus datur nobis regulam quam debemus tenere. Et ostendit nobis quid promittendum, quia humilitatem abiectionis, ad quam nos inducit in primo cinerum asperzione, unge caput. s. intentionem humilitatis. Quid attendendum, quia deformitatem infectionis quam facit peccatum in anima nostra, & hoc ostendit nobis in euangelio crastino, filius meus iacet in domo &c. Quid obseruandum, quia intimitate dilectionis. Debemus enim non solum amicos diligere, uerum etiam inimicos, & hoc ostenditur nobis in euangelio sextæ feriæ. Quid præstolandum, quia seueritatem defensionis & protectionis, & hoc ostendit nobis in euangelio diei sabbati, ubi Christus assistit laborantibus in mari.

Debemus igitur præmittere humilitatem sicut instruimur in euangelio hodierno in quo breuiter Saluator facit duo. Primo enim aliquid supponit, quia actum meritorium ad quem obligamur: [Cum ieiunatis nolite fieri sicut hypo. &c.] Secundo aliquid imponit, quia modum directiui per quem obligari regulamur. Tangitur primo actus ad quem, & hic est actus ieiunij, quem utique Christus supponit isto tempore debe.

debere seruari &c. Secundo ponit nobis modum. Vult enim quod hoc ieiunium aliquo modo dirigatur quia intentione: ideo [nolite fieri &c.] aliquo liniatur, quia plena subiectione, ideo [unge caput.] s. humilitate: aliquo abluatur, quia pura confessione, [et faciem tuam lava:] aliquo fulciatur, quia pia subiectione scilicet elemosina.

Vnge caput tuum. Tria facit inter alia diuina gratia. Est enim incitativa deuotionis, quia habet dulcorare cor, ideo unge ad tuam utilitatem. Inchoativa perfectionis, quia sine illa nil possumus facere. Condonatoria retributionis & præmiationis, ideo dicit tuum, id est proprium pro ea obtinenda &c. Caput istud mens est, in qua omnes sensus sunt mirabiliter constituti, quia uisus cognitionis, auditus attentionis, gustus affectionis, odoratus discretionis. Istud caput debet ungi humilitate, quia facit in eo deuotionem, & gratiam scaturire, quia Deus humilibus dat gratiam. De hac unctioe Ecclesiastici. 9. Oleum de capite tuo non deficiat, & faciem tuam lava; id est conscientiam quæ est principalior & maior pars capitis, quæ si munda fuerit diuinam imaginem representat. Prouerb. [In facie prudentis] relucet sapientia. s. increata quæ deus est.

1. Pet. 4.

Hæc facies in peccatoribus est nimium tenebrosa. Gen. j. Tenebræ erant super faciem abyssi. [Aliqui enim] habent ipsam per malitiam, sanguinolentam per iram & odium, liuidam per inuidiam, pulueribus plenam per auaritiam, lutosam per lasciuiam, & sic de aliis. Et nunc lauanda est aqua confessionis. Hiere. 4. Lava a malitia cor tuum. Et Isai. i. Lauamini, & mundi estote. Nota hic quod aliqui non solum habent malitiam & immunditiam interius, uerum etiam portant signa exterius; unus signo odii armatus, alius superbie, alius luxurie &c. quasi ita appetant esse noti exterius mundo, sicut sunt noti interius deo. Igitur [lava faciem tuam] aqua confessionis pura, quæ non solum habet conscie-

tiam

tiam expirare, uerum etiam & illuminare intellectum conuertere te ad deum qui a te auersus fuerat, & inflammare affectum: presentare deo sacrificium tuum, scilicet ieiunium &c. De hoc habemus figuram. 2. Macha. de aqua crassa de qua aspersum fuit sacrificium. Narra historiam. Morali: er euntes in transmigrationem Babylonis signant peccatores, qui a diabolo capti uantur & uinculantur per culpam, & in confusione Babylonicam adducuntur. Threno. i. Migravit propter afflictioe & multitudinem seruitutis. Nota uero quod homo fuit impugnatus ratione, expugnatus consensu, captiuatus opere, ligatus delectatione, abductus consuetudine. Puteus peccati profunditas. Psal. Neque urgeat super me puteus os suum. Hic est puteus in quo Bachides qui uetusta interpretatur, id est antiquus hostis quosdam de populo mactans. s. per culpam in puteum magnum id est peccati profunditatem projecit. Ignis factus est charitas de quo præceptum fuerat. Leuiti, quod non deberet diuino altari. s. cordis iusti desicere. Hic ignis in puteum ponitur. dum. s. charitas per peccatum extinguitur, & etiam sepelitur. Redeuntes de Babylonia sunt penitentes qui deo & ecclesie reconciliantur: & isti uadunt ad puteum commissorum delictorum per considerationem & poenitentiam & detestationem, hauriunt inde aquas, s. confessionis. Hæc est aqua expiationis, de qua Nume. Quicquid te tigerit humanæ animæ morticinum, & aqua aspersus non fuerit, peribit de populo Israel. Sed hoc non dicitur propter peccata uenialia & propter pueros qui penitentia non indigent, nubes peccati intelligentiam offuscabat, & diuinam lucem siue radium diuinum expellebat, siue effugabat. Igitur dum ex aqua aspergitur sacratum altare, sol refugit qui prius erat in nubilo, quia Christus suæ clementiæ oculos ad te conuertit quos propter peccatum a te auerterat. Itæ sol iustitiæ ubi oritur ignis charitatis, accenditur, quia prius

extinctus

2. Mach. 2

Psal.
I. Ma. 3

Leuit. 6.

Num. 19.

FERIA V. DE SPIRITUALI infirmirate.

extinctus fuerat sacrificium coram domino etiam per hunc ignem deportatur. Laua faciem tuam sed non aliam. Confitere peccata tua & non aliena. & hoc detrahoribus exprobratur qui criminata falsa aliis imponit. Sequitur. [Nolite thesaurizare.] Hoc potest referri tam ad ieiunium quam ad omne opus de genere bonorum, quod non debet fieri pro commodo temporali principaliter, nisi secundario diuino beneplacito supposito. Alio modo ad eleemosynam faciendam & diuitias commendandas, ubi tangit tria quæ diuitias consumunt. scilicet æruginem. i. auaritiam. Nota ærugo de ære nascitur & ei inheret, sic auaritia pecuniam quantum ad utilitatem possidentis, & quia non permittit capere fructum nec temporalem nec spiritualement. Secundo tangit teneam hoc est lasciuiam, quæ sicut diuitias, personam, & animam consumit, sic lasciuia gratiam. Tertio tangit fures, id est uanam gloriam quæ furatur simul cum superbia, ut enim homo appareat gloriosus super alios consumit pecuniam in palatijs & ornamentis & c. in quibus furatur & nulla pauperibus portio reseruatur. [Thesaurizate uobis] & non mihi, quia deo nihil prodest. *Iob. 12.* *Iob.* Quid prodest ei si iustus fueris? aut quid confitei ei si immaculata fuerit uita tua? *Psal.* Bonorum meorum non indiget. Thesauros, id est multitudinem meritum in cælo, quia locus uerus & proprius thesaurum non est terra, sed cælum. Chrysostomus. Ibi sapientiam tuam colloca ubi patriam. Nam in terra corruptiui. *Ecl. 14.* *Ecl.* Omne opus corruptibile in fine deficiet, & quicquid illud operabitur ibit cum illo. Vnde hic ubi est thesaurus tuus ibi est cor tuum sepulchrum, id est meditatio tua in terra. Ecclesiastes decimo. Cor sapientis in dextera eius, id est in æternis, cor stulti in sinistra illius. id est in bonis transitorijs quibus occidimur, uel nobis deficiunt. Et persæpe nocere diuitiæ eas possidentibus e contrario, Cantabit uacuis coram latrone uiator.

Sanatus est puer ex illa hora. *Mat. 8.*] Gratia diuina tria habet facere in anima. Culpam expiare. id est sanatus. Vitam renouare, ideo puer. Mentem confirmare, ideo ex illa hora. Sed attende quod ait beatus Augustinus super *Psalm. 58.* Nemo est infirmior illo qui sibi sanus esse uideretur. Et potest hoc dictum beati Augustini exemplo idoneo declarari. Sicut. n. eo teste malum incognitum non euitatur, sic etiam habitum nisi cognitum non curatur. Item uideamus quod ille solus doceri asperratur, qui sapientem se reputat. *Vix. n. aut nunquam corrigitur talis. Prouer. j.* Sapientiam atque doctrinam stulti despiciunt. Igitur qui uult curari spiritualiter, necesse est ut suam infirmitatem agnoscat. Et ideo dictum est superius quod sicut premiti debeat sinceritas intentionis ita prosequi ut euitetur uulnus & iacula quæ faciunt peccatum in cordibus peccatorum. De hac igitur infirmitate sub figura pueri Centurionis solliciti, Aug. loquitur in Euangelio hodierno, & de ipsius curatione. In quo quidem euangelio tria ponuntur, uidelicet. Supplicatio miræ deuotionis uel discretionis. [Cum intraret Iesus Capharnaum.] Commendatio summæ perfectionis: [Audienti autem Iesus.] Exauditiō iustæ petitionis. [Et dixit Iesus Centurioni.]

Pro. 18

Quantum ad primum narra historiam, nam quæcunq; Iesus intrauit Capharnaum tam cito hic Centurionis nuncios destinauit. Habuit diligentiam in exquirendo subsidium, quia cum Iesus introuisset. i. cum primum Iesus intrauit. Sapientiam in cognoscendo piaculum, quia puer meus & c. Cogitabat enim Centurio infirmitates corporales ex peccatis prouenire tanquam pe-

Eccl. 13.

1. Reg. 4

nas ipsorum, & quia ætas infirmior aequaliter excusat, noluit uocare seruum, sed puerum, ideo dicit meus id est dilectus mihi. Eccl. Si est tibi seruus fidelis, sit tibi quasi anima tua. Iacet, & non potest uenire ad te ad salutem poscendam, in domo contra illos qui seruos in hospitalia ponunt, & dum infirmantur non faciunt differentiam inter ipsos & canes. Nam statim de domo abiiciunt eos. 1. Reg. Dereliquit me dominus meus ex quo ægrotari cæpi, Per hoc etiam quod dicit in domo intendit alleuiare culpam, quæ minor est quando est in proposito quam quando est in opere. [Ego enim &c.] Vnde Beda. Ad filium Reguli sanandum ire noluit ne diuitias honorare uideretur, ad seruum autem Centurionis uadit non rogatus. Cum enim honor secundum Tullium sit exhibitio reuerentiæ uirtutis, & diuitiæ non sint uirtutes. nec faciant hominem uirtuosum, ideo diuites non sunt honorandi ratione diuitiarum. [Non sum dignus &c.] Nota quod domus animæ habet fidem pro fundamento, spem pro parietibus, sed adhuc non est apta ad habitandum nisi bestiis & est locus immundorum, ubi deus habitare non potest. Voluit igitur dicere iste Centurio, domine non sunt tanti meriti quod tu debeas a mea charitate includi, quia nihil est, nec istud beneficium ex meis meritis peto, qui non sum dignus arbitratus uenire ad te. i. aliquid meriti uel minimi antepone, sed dic uerbo, id est uere tua humilitate, & benignitate, qua humiliter uolui fici carnem assumere, & sanabitur &c. Nota quod uerbum uocale Christi non reputauit necessarium ad sanandum, sed propterea dixit solum dic uerbum, ut aliis fieret notum suum puerum Christi uirtute sanatum. [Nam & ego &c.] Arguit per locum a minori. Nota in uerbis Centurionis primo profundam humilitatem, [Dominus non sum dignus.] Secundo modestam urbanitatem, [Ieiunium meum:] non palatia, non castra, sed rectum a tege do nuncupatum. Eccl. 29. Initium uitæ hominis panis & aqua

Eccl. 14

& aqua

& aqua, & domus protegens turpitudines. Isa. 5. Væ hi qui coniungitis domum ad domum. Dicit ergo rectum, ad declinandum uanitatis iactantiam factum. [Sed tantum dic uerbo,] ostendens perfectam credulitatem, credens quod diuinum dicere sit facere. Ioan. primo. Omnia per ipsum facta sunt. non dicit, dic uerbo, quasi potestatem attribueret incantatoribus, sed simplici uerbo quo cuncta facta sunt, quia dixit & facta sunt. [Nam & ego sum homo,] sed tu deus [sub potestate constitutus,] Romanorum, scilicet sed tu super omnem potestatem angelorum, [habens sub me milites,] tu uero uniuersam creaturam & cunctorum naturam, sanitatem & uitam & omnia. [Et dico huic, uade &c.] igitur tu multo fortius potes dicere morbo, uade, & recedet, & sanitati ueni, & ueniet, uel diabolo torquenti (ut aliqui opinantur) illum uexatum a demone potes dicere, uade, & recedet, & alio, id est angelo tibi obsequenti ut ueniat. f. & assistat, tuum ministerium erga infirmum implendo, & ueniet. [Audienti autem Iesus] fidem Centurionis, ad modum ammirantis se habens. Est enim ammiratio stupefacti per turbatio ex rerum nouitate prius incognita proueniens, & per consequens cum Christus omnia sciret, de nullo ammirabatur. Sequentibus dicit. [Amen dico uobis &c.] Vbi nota quod sicut charitas est uirtutum regina, sic humilitas est ipsarum mensura, & ideo tanta est unaquæque quanta est humilitas. [Multi ueniens ab oriente,] isti sunt innocentes qui occasum culpæ nesciunt. [Et ab occidente,] isti sunt penitentes qui occasum culpæ corrigunt & ueniunt per fidem & sanctam operationem. Vel multi ueniunt. f. per fidem, quia accessum habemus ad Iesum per fidem ad literam, ab oriente & occidente, id est relinquunt temporales prosperitates quæ occident & oriunt, [Et recumbent &c.] Abraham enim uitæ longitudo, Isaac gaudium siue ritus, Iacob idem est quod Israel uidens deum. Ergo uera fides meretur cum Iacob notitiam longitudinem.

Ioan. 1.

Ser. Quadr. S. Ant. de Pad.

B cum

cum Ysaac notitia pulchritudinem cum Abraham
 te longitudo, quæ securitas tentationis spei succi-
 dit. Vel per hos tres intelligitur vniuersitas fidelium
 qui in tribus habitibus saluantur theologicis, filia
 rem regni, qui scilicet deberent hæc hereditare re-
 ram, propter peccatum suum eijcientur in tenebris
 exteriores, quia sunt conscientis & operibus ter-
 brosi. Gen. j. Tenebræ erant super faciem abyssi. Ps.
 In tenebris ambulat. Exteriores, quia ad modum
 fecis quæ foras iacitur, &c. Vel quia sunt extra spa-
 salutis & consolationis & remedij &c. non enim hæc
 mortua & operibus non uiuificata, sed charitate
 ua & approbata humilitate sic sanabitur puer &
 tam recipiet. Moraliter. Centurio peccatorem
 gnificat, quia est sub potestate constitutus. Omnis
 enim qui facit peccatum, seruus est peccati. Centurio
 id est multiplicatus in peccato, & in transgressionibus
 ber sub se milites, id est carnalia desiderio quæ mi-
 rant aduersus animam, & isti sunt prompti ad ob-
 quendum uoluntati corporis. Puer eius, id est
 Ecl. 4. puerile infirmatur. Ecclesiast. Vñ terræ cuius
 Pro. 22. puer est. Prouer. Stultitia colligata est in corde pu-
 ri, id est multiplicatur in culpa. Huius pueri infir-
 mitas est in Capharnaum. i. in consolationibus hu-
 mundi infirmatur. Vñ vobis diuitibus qui habetis
 solationem uestram. In prosperis non recordatur
 mo interitus sui. lacebat puer per immundam dele-
 tionem in domo, nondum. n. consummata est dum
 ta manet temporalis, mors animæ &c.

FERIA VI. DE DILIGENDIS inimicis.

Solem suum oriri facit super bonos & malos &c. Mat. 5.
 Gratia diuina habet mentem & animam nobis
 illu.

Illustrare quo ad cognitionem, ideo dicitur [fol.] Col-
 ligare quo ad contextionem, quia unit animam deo,
 ideo dicit [suis] Fœcundare quo ad operationem, ideo
 dicit [super bonos & malos.] Sicut enim præsentem sole
 terra fœcundatur & germinatur, sic præsentem gratia di-
 uina, anima fœcundatur. Pro ipsa ergo &c. [Audistis
 quia dictum est antiquis &c.] Secundum beatum Grego-
 rium lib. 28. Moral. ca. 19. Charitas dicitur uinculum
 perfectionis, quia omne bonum quod agitur nimirum
 per illam ligatur ne pereat. A tentatione namque ci-
 tius quodlibet opus euellit ubi solum uinculo cha-
 ritatis inuenitur. Et ideo licet omnes virtutes simul cõ-
 gregremus, nunquam possent sine charitate nostram
 conscientiam reparare, quia lapides & ligna sine ali-
 quo ligamento componi non possunt immo (quod
 plus est) charitas non solum unit & ligat partes hu-
 manis spiritualis edificij, uerum etiam eas aptat ut modo
 debito disponantur, puta oculus ad pudicitiam, cor-
 pus ad castimoniam, auris ad obedientiam, & sic de
 alijs omnibus. Et hæc ratio est, quia sensualitas natu-
 ralius est fragilis uelut vitium, nihil tamen tractabi-
 lius illo in quo succensus est ignis charitatis, sic uirtus
 succensus est tractabile plus quam omne aliud quod
 ingeri potest. Efficitur namque tenax & tractabile pro-
 pter ignem, qui est charitas. Igitur si uolumus mem-
 bra nostra disponere, ut templum efficiantur spiritus
 sancti, per poenitentiam necessarium est ipsa dispone-
 re. Et ideo ad hanc charitatem habendam saluator
 nos inducit in euangelio hodierno. In quo duo facit.
 Aliquid namque suadet, uidelicet incendium ut hostes
 diligamus. Aliquid diffuadet, uidelicet uanitatis ludi-
 brium, ut laudes fugiamus. Primum ibi. [Audistis.] Se-
 cundum ibi. [Ascendite.]

Suadet inquam incendium &c. & dicit sic. [Audis-
 tis &c.] Odire inimicum, nullum mandatum inueni-
 tur, ut dicit Glo. in corpore legis positum sed solum ap-
 positum

Exo. 23.

positum scribarum traditionibus. Mouebantur tamen ad hoc tenendum ex quatuor uidelicet. Primo quod dem ex diuina impositione. Exod. Non inibis cunctis foedus. Chananeis & Amalechitis. i. Reg. 15. de quo deus praeceperat quod nec bestia reseruaretur. Et quia Saul contra hoc praeceptum fecerat, idcirco fuerat domino reprobatus. Secundo ex acerba dei flagellatione, sicut patuit de Sennacherib, & eius populo. Isa. Sunt interfecti ab angelo. 185. millia. Tertio ex prophetica imprecatione ibi. Confundantur qui me persequuntur. & David. Fiat habitatio eorum deserta. Quarto ex logica argumentatione per locum abpositis, si amici sunt diligendi, ergo inimici odiendi. Sed haec rationes non concludunt. Prima quidem non quia particularis dei sententia & particulare praerptum non est uniuersaliter accipiendum. immo e contrario lex uniuersalis capit instantiam in particulari & propter hoc licitum est uti epikeia. Vnde non obstat lege uniuersaliter data de non inuendo foedus, nihilominus tamen foedus inierunt cum Gabaonitis sic Iosue. Dedit tamen deus leges de transgressionibus & sunt seruandae, nec tamen puniuntur ut hostes. Secunda etiam ratio non concludit, quia deus est iudex iustus, & sic quantum, & quando, & ubi & qualiter puniri debeat, non scit homo, & ideo dicit, mihi uindictam tribuo &c. Tertia item non concludit, aliam enim dicunt beatus Gregorius in libro j. moralium beatus Augustinus de sermone domini in monte, propheta dixit non praeceptiue sed praemiatiue. Quarta insuper non ualet, quia argumentum ex officio in lege nedum diuina uerum etiam humana non quam tenet procedendo. Ita gratia ad penam quia praeterea semper sunt amplianda, penae uero restringendae & hoc trahunt leges a lege diuina, quae semper praecipit, & praemiati ultra modum vel meritum. Item inimici nostri sunt per creationem filij dei, sed in

Psal.

Iosua. 9.

item fratres nostri, sed aegyptii. Item sunt instrumentum dei, quia sunt lima amouens rubiginem siue malum. Vnde Chrysostomus super Psal. 137. Inimici nobis frequenter talia praestant qualia dulcissimi amici praestare non possunt. Item iuxta dictum apostoli, haec nobiscum corpus suum in Christo. Nunc autem si membrum sano est bonum faciendum, non tamen propter hoc malo aut infirmo est malefaciendum, sed potius est subueniendum & medicinae remedium apponendum in quo quod plus est, interdum alia membra sunt affligenda pro membri infirmi salute, sicut patet quod in infirmitate existente in oculo fit in ore minutio: procuratur euacuatio in stomacho & interdum cauterium in capite. Item debet diligere opus dei in quantum eius opus, licet praeter aliud, non in quantum deformatur. Similiter dei imaginem. Exemplum de vexillo domini quem diligis, si ipsum uideres infectum immunditia, immunditiam odires in ipso, uexillum uero diuinae iustitiae odire non debes: Huiusmodi autem est inimicus tuus qui tibi molestiam facit. Vult enim deus cor tuum a terrenis leuari, uel facere te crescere in meritum: & flagellat te per manum alterius. Exemplum. Non comburitur domus in qua mortuus est & fundus, sanguineus tuus: si nec deberes perimere illum in quo deus moritur per culpam, maxime quia spem habere potes ut resurgat per gloriam, & dato quod esses certus de obstinatione, tolera tamen quem deus tolerat, tolera quia tibi utilis est ad cautelam. Nota quatuor uirtutes nos faciunt desitiosos. scilicet fides, charitas, misericordia, pax. Ratio est quia per fidem regeneramur: per charitatem conformamur, per misericordiam confirmamur, per pacem similitudinem dei noscimus. Nota ut dicit Chrysostomus. Carnales filij non sunt culpabiles si non sunt suis parentibus similes, quia non est in potestate eorum corpus figurare, sed spiritualium culpa est nisi domino similes fuerint, quia patris similitudinem perdidierunt. Vnde

Eph. 5. ad Ephē. Estote imitatores dei sicut filii charissimi. *Luc. 2.* charitate. Et *Luc.* Estote misericordes, vt sitis filii patris vestri pro misericordia. *Ioan. 1.* Ioan. Quotquot autem receperunt eum &c. pro fide. Item *Matth.* Beati pacifici, quoniam filij dei uocabuntur, pro pace &c. Fecit deus hominem ad imaginem & similitudinem suam, ideo non ualet argumentum ab oppositis.

Diligite &c. vbi duo saluator facit, quia primo suadet dilectionem inimici. Secundo adducit ad hanc rationē commotiuum. Quantum ad locutionem oris [*Orate &c.*] Dilectionem autem suadet quantum ad tria, quantum ad affectionem cordis ibi [*Diligite*] quantum ad subiectionem operis, [*Benefacite.*] & quantum ad locutionem oris. [*Orate &c.*] Amicitia enim in corde radicatur, ore reuelatur, sed opere comprobatur. Et est aduertendum q̄ sapiens homo non statim plantat amicitia in corde sed prius diligenter considerat, si gnium enim leuitatis est amorem facilliter inserere, & est signum cordis puerilis. sed in veritate leuitatis maioris est signum amorem impressum facilliter & agilliter amouere, quia qui amicus est, diligit omni tempore, vt ait sapientia. Et addunt triplicem rationem. & beneficentiam inimici ostendere. videlicet propter paternam imitationem, ut sitis filij, propter supernam retributionem. per gloriam sicut etis. propter perfectā conformationem. [*Estote igitur perfecti.*] Primo per imitationem. Si enim diligitis vt sitis filij &c. Deus. nunquam desinit esse pater, sed bene homo cum peccat definit esse filius. Deutero. Nunquid non ipse est dominus Deus tuus, qui &c. qui in cælis est. Augustin. Deus est in seipso, Vt Alpha & ω: in mundo ut auctor & rector: in angelis vt sapor & dulcor, in electis ut redemptor & ductor, in reprobis ut horror & terror. [*Qui salem suum.*] id est filium suum secundum Augustinum: vel solem, id est lumen fidei, & pluuiam, id est aduerſitatem [*oriri facis super iustos & iniustos,*] vt sicut

iusti pœnas sustinent propter peccatores, sic peccatores bona suscipiant propter iustos, vt ait Augustinus. j. de Ciuitate dei. Dicit autem quod ideo uoluit deus hæc omnibus esse communia vt bona non auidius appetantur cum possint malis esse communia, nec mala turpius fugiantur quibus etiam boni afficiantur. Vel aliter inimici sunt diligendi, quia de mundo nos exire compellunt. Exod. Cogebant Aegyptii populum eire uelociter. Psal. Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi. Gregorius. Mala quæ nos premunt hic, citius ire ad deum compellunt, quia nos efficiunt uasa cultui diuino sicut faber. Isa. 54. Ego creauit fabrum flantem in igne prunas, proferetem uas in opus suum. Augustinus. Quod auro ignis, quod lima ferro, hoc facit tribulatio homini iusto, quia dapiferi nostri ministrant nobis fercula patientiæ, & mansuetudinis: vnde filij dei efficiamur. Vnde aduertendum q̄ homo potest tripliciter considerari, vel quantum ad beneficium conuiuendi, & sic cuius vel patriora vel consanguineus potest vocari proximus. Istud præceptum diliges proximum, est iudiciale vel politicum, & sic carnales Iudæi diligebant. Alio modo potest considerari ad naturæ participationem, & sic proximus dicitur omnis homo, & tunc diligere proximum est præceptum naturæ. Eccl. 13. Omne animal diligit sibi simile. Vnde. Quod fieri non vis alijs fecisse cauebis. Tertio modo quantum ad figuram siue imaginem quam gerit, & tunc omnis homo est proximus, quia consignatus imagine eadem, redemptus præcio eodem, & commercio productus ab eodem patre, & tunc est præceptum gratiæ: diligens proximum. Item si saluaueritis. Salutare est salutem alteri implorare. Vnde Glodicit q̄ saluatio est species orationis. Item si diligitis amicos &c. nam ex amicorum dilectione nullam homo consequitur mercedem, in quantum diligit, licet possit consequi ex causa propter quam diligit, puta

Exod. 7.
Psalm. 1

propter deū ex dilectione meritorum, tales enim non possunt diligere nisi ex charitate. Glossa. Et aduerte quod duo sunt opera iustitiæ perfectæ, scilicet declinare a malo, & facere bonum, ut dicitur in Psal. Gregorius. Minus est mala non agere nisi quisque studeat bonis operibus insudare. Vade de illis qui bona non faciunt, dicitur in iudicio. Matth. 25. Esuriui, & non dedistis mihi &c. Est tamen aduertendum quod nos quadruplicem habemus inimicum, & quilibet illorum odiosus est in gradu suo. videlicet peccatorem qui est declinandus sagaciter. Eccl. 12. Non credas inimico tuo in æternum. Prouer. 17. Fili mi si te lactauerint peccatores &c. Inter hos computantur parentes & fratres, Luca. Si quis uenit ad me, & non odit patrem &c. non potest meus esse discipulus. Nota. Gregorius ibi. Quasi per odium amatur, &c. Diabolum qui est impugnandus uiriliter, uidelicet quia nunquam cum eos debes inire sequi. 1. Petr. 5. Aduersarius uester diabolus tanquam leo rugiens &c. cui resistite fortes in fide. Hoc dicitur, quia ut ait Ioannes. j. Ioan. 4. Nolite omni spiritui credere. Mundum qui est contemnendus & spernendus totaliter. Iacobi 4. Si quis uult amicum esse seculi huius, inimicus dei constituitur. Carnem seu corpus, & iste inimicus est opprimendus & salubriter macerandus & penaleriter. Hester. Inimicus noster pessimus ipse est Aman &c. Narra historiam. Aman est corpus uel caro nostra. Interpretatur enim opprimens uel coangustans. Apostolus. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius &c. Mardocheus est spiritus, interpretatur enim amara contritio, & ipse amare debet conteri & conteritur propter peccatum. Psalm. Anxius est super me spiritus meus. Hunc igitur spiritum Aman id est caro extinguitur, accipit lignum, id est perniciosam peccati delectationem, quæ non facit fructum uitæ, sed solum est etica ignis. Hier. 2. Sub omnifliguo frondoso tu prosternebaris meretricis.

Psal.

Luc. 14.

Hest. 7.

Ro m. 7.

trix. Nota lignum non dicitur nisi quando est præcisum, & hoc bene accipitur de domo Aman, quia tenta non de carne & delectatio, sed quid faciendum est? Hester quæ interpretatur præparata, intelligitur anima, quæ se præparat ut sit sponsa Christi. Apoc. Uxor agni præparauit se, debet etiam duci ad Assuerum, qui beatitudo interpretatur, id est ad deum, quia hæc est uita æterna, ideo debet ad eum ire per humilem supplicationem: mitigare eum per deuotionem, præparare se per confessionem, implorare eum per orationem, & ab eo petere hostis extinctionem qui est inimicus gentis Iudæorum. Ad Galat. v. Caro concupiscit aduersus spiritum. & tunc debet suspendi per macerationem penalem in ligno. scilicet penitentis, ut quod fuit sibi causa delectationis sit sibi flagellatio castigationis, & tunc Aman id est corpus moritur peccato: & Mardocheus id est spiritus uiuificatur. ad Rom. 4. Si spiritu facta carnis mortificaueritis uiuetis. Sequitur. *[Attendite ne iustitiam uestram faciatis &c.]* ubi Saluator aliquid supponit, scilicet quod debemus opera iustitiæ exercere, sed imponit nobis modum. Est autem iustitia qua redditur unicuique quod suum est, & ideo nomine iustitiæ potest intelligi omnis actus uirtutis, maxime qui se extendit ad alterum. Et ideo ieiunium est actus iustitiæ, quia per ipsum homo impendit corpori castigationem ut menti non resistat. Similiter elemosyna est actus iustitiæ, quia imploranti est debitum subuenire. Similiter debet proximo dilectionem etiam inimico, sicut superius dictum est, &c. Specialiter autem facit mentionem de elemosyna, ad quam faciendam nedum diuinum præceptum, uerum etiam naturalis ratio nos inducit. Similiter etiam commodum temporale. Elemosyna enim non solum animæ conferit medicinam, uerum etiam temporale lucrum procurat. ut de hoc habemus exemplum naturale. Videmus enim quod aqua putei si frequenter hauriatur suauior efficitur quo ad gustum,

Apo. 1

gustum, similiter pulchrior redditur, ulterius uiuacius scaturit, nec ex tali haustu minuitur, sed augetur. Quasi non hauriatur sordescit, & quodammodo marcescit, venarum etiam fluxus præpeditur, sic elemosyna cum de puteo diuitiarum hauritur, reddit ipsas puriores quo ad conscientiam, sapidiores quo ad interiorem gustum, facit ipsas diuitias multiplicari, quæ a mari diuinæ exuberantiæ sunt plenæ, & per occultam dei providentiæ quasi per absconditas uenas hominibus largiuntur. Sed aliqui sunt de genere uulturis, cuius natura est a longe odorare cibum & odorem velocius imitari, & quanto plus fenescit, tanto plus eius rostrum amplius obliquatur. Prædam insuper quam accipit aliis a uibus non communicat, sed quod comedere non potest reponit in nido, intantum ut idem cibus putrefiat, sicut facit auarus. Odoratus enim procul lucra & odorem lucri festinat, & quæ lucratur aliis non communicat, sed reponit in nido, quia filios ea reseruat, & interdum corrumpuntur, dum, sper filios inutiliter consumuntur quæ caute fuerant conquisitæ per patrem.

SABBATO POST CINERES.

De pœnitentia, ad instar nauis.

C'onfidite, ego sum, nolite timere. Marc. 6.] Gratia dei habet confortare & animare contra tepiditatem ibi. [Confide.] roborare contra debilitatem. [ego sum.] securare contra timiditatem. [Nolite timere.] [Cum sero factum esset erat nauis &c.] secundum quod ait beatus Gregorius. 8. Moral. c. 44. exponens illud Iob 7. Visitans eum diluculo &c. Si post virtutum munera animus nulla tentatione concuteretur has habere a seipso gloriaretur. Visitat igitur eum dominus suæ beneficii gratiæ, & subito in certamine ipsum perbat,

bat, nec tamen tentatum, sic eum exponit ut in tentatoris manibus derelinquat, quinimmo ut ibidem dicit lib. 1. statim post commissionem molestiæ seu pugnæ comitatur post tentationis custodia. Et licet de hoc habeamus exempla in scriptura quæ plurima, hoc tamen protestatur euangelium hodiernum, quemadmodum superius dictum est. In ipso namque instrumitur sub figura laborantium in mari, quibus affuit dominus confortans eos, & de periculis eruens, qualiter nobis in exercitio & labore pœnitentiæ positus debemus sperare presidium & tutamentum. Et tanguntur quatuor in serie presentis euangelij. Primo ortum periculum imminens naufragij. [Cum sero.] Secundo gratum solatium assistentis præsidij. [Es circa quartam uigiliam.] Tertio celsum prodigium euidentis miraculi. [Es cessauit uentus.] Quarto diuinum irriguum conferentis iustitij. [Et percurrentes.]

Tangitur primo periculum in quo fuerunt discipuli, & ponit euangelista 6. quæ erant causa magni periculi, uidelicet aeris obscuritatem, quia sero. Maris tempestatem quia mare uentis turbatum. Portus distantiam quia in medio mari. Ducis absentiam, quia Christus qui est ductor in terra remansit. Laborum penalitatem, quia erant laborantes in remigando. Ventorum improbitatem, quia erat eis uentus contrarius.

Moraliter mare est mundus. Nota sicut in mari sunt infinita monstra, sic mundus producit multa monstra dum in eo homines turpiter formentur, ut quidam taneum manum. i. opus in eo amittunt, multi oculum id est intentionem ad temporalia conuertentes, quidam sunt sine capite scilicet Christo nequiter uiuentes. Itæ sicut in mari continue est motus, sic in mundo uana gloria, & sicut mare corpus mortuum rejicit sic illos qui sunt in mundo mortui mundus non recipit sed abijcit & repellit. Unde est persecutio siue variabilis status mundi, quo nunc deprimatur, nunc erigitur, nunc illidi-

illiditur hic, nunc ibi &c. Psal. Mirabiles elationes maris. Ventus tentatio. Iob. Ventus vehemens irruit &c. Naui duplex etiam inuenitur. Lucæ. 5. Vna Ioannis, & hæc signat innocentem uitam quæ accipitur in baptizante. Alia est Simonis Petri, & hæc est penitentia. Petrus enim agnoscens, Simon obediens, illum signat qui se obnoxium domino recognoscens ad obedientiam dicit cum Paulo. Actuum. Domine quid me vis facere? Istis duabus nauibus vel altera oportet omnem hominem transfrutare ad penitentiam nisi uelut sub mergi. Psal. Illic naues pertransibunt. s. hæc dæ necessitate nobis in sero id est in tenebris huius mundi. De prima quæ est Ioannis. Psal. Non priuabit eos qui ambulat in innocentia. Nam nauis Simonis Petri facit ad portum propinquare. Mat. 3. Penitentiam agite, appropinquat enim regnum cælorum. De hac igitur nauis penitentia Sap. 14. Exiguo ligno credunt homines animas suas. Nota exiguo, quia parua est penitentia respectu peccatorum quæ commisimus, tormentorum quæ meruimus, laborum quæ pro mundo toleramus, præmiorum quæ expectamus. Sunt igitur duæ naues. s. innocentia & penitentia. Et aduertendum quod ex secunda peruenitur ad primam. Sapien. Spes orbis terrarum ad ratem confugiens (id est ad penitentiam) si remisit seculo semen natiuitatis suæ. i. innocentia in qua creati sunt, ad hanc redeunt & reuertuntur. Per hanc igitur nauem penitentiam debemus intelligere, quæ omnino nobis necessaria est, sero id est in obsecratione huius mundi si a mari peccatorum nolimus absorberi. Actuum penultimum. Nisi in nauis manseritis salui fieri non potestis. Et ideo Sap. 10. Cum aqua (id est uana delectatio) deleteret terram, id est subuerteret habentes terrenos affectus, sanauit iterum sapientia. s. m. creata quæ nobis de salute uoluit providere, per contemptibile lignum, id est per penitentiam quæ a multis contemptitur.

Psal.
Iob. 1.

Act. 9.

Psal.

Psal.

Sap. 14.

Sap. 10.

Sed aduertendum quod ista nauis quandoque ducitur.

Aura diuinæ inspirationis.

Impellitur uia mundanæ persecutionis.

Graditur remo meritoria operationis.

Trahitur per exempla edificatorie informationis.

Erant igitur discipuli penitentes in hac uia & labo-

rabant in remigando, quia opus penitentia laboriosum est, sic omnis uirtus est circa difficile. Ratio autem laboris erat, quia uentus id est dæmonis tentatio erat eis contrarius, sed sic laborantibus diuinum subsidium non deficit: ideo dicit euangelista quod quarta uigilia noctis uenit ad eos. Quattuor uigilia noctis quattuor sunt tentationum modi, in quibus debet homo sollicitus uigilare, quas tangit Gloss. super Psa. A sagitta uolante in tenebris &c. Omnis enim tentatio uel est parua uel est magna. Iterum uel est occulta uel est manifesta.

Si parua, & occulta, sic est sagitta uolans, negotium per ambulans in tenebris, si parua & manifesta, sic est sagitta uolans in die: uolat quidem, quia leuiter transit in die, nota quia manifesta, si magna & occulta sic est incurtus: si magna & publica sic est dæmonium. Vel aliter: quattuor uigilia, quattuor sunt considerationes contra quattuor dæmonis tentationes. Tentat. n. per uia amoris, laboris, torporis, pudoris, ut homo experiatur in expertus. Hieronymus, Dulcius esse putat, quod nescit: & hæc est sagitta. Secundo tētat, ut homo dimittat bonum in captum. Vel tentat quasi sit difficile cōtinuare, uel apponit impedimentum. Tertio ne seipsum affigat humilitate uel ieiunio, immittit talibus timorem ne in oculis aliorum uilescant. Quarto ut bonum differant, spem uitæ proponit. His igitur penitens laborat, sed si uigil permanserit subsidium sibi conspiciet aduenire diuinum. Nota quod anchora huius nauis sunt spes quæ firmat nauem nostram ne agitemur fluctibus. Ad

Hæb. Firmissimum solatium habemus qui cōfugimus

Psal. 90.

Heb. 6.

ad tenendam propositam spem. Has anchoras debemus ponere tempore tentationis. Actuum penultimo. Timentes ne in aspera loca incideramus de puppi mitentes anchoras quatuor optabant diem fieri. Aspera sunt loca inferni, puppis est finis uitæ ad quam debet homo accedere, quatuor anchoræ quadruplex spes, diuina misericordia præueniente, concomitante, sublequente, & glorificante. [*Quotquot autem tangebant simbriam &c.*] Nota Christi duplex uestimentum. s. humanitatis, quod primo fuit candidum per puritatem & innocentiam. Matthæi. Vestimenta eius facta sunt alba ut nix. Postea fuit purpureum quo. s. regnauit a ligno. Isa. 63. Quare ergo rubrum est indumentum tuum?

Mat. 17.

Apo. 1.

Aliud uestimentum virtutum. Apocalypsis. Vestitum podere. Prima uestimenta non possumus tangere, quia ad eius innocentiam vel patientiam non possumus peruenire. Vnde non dicitur hic quod tangeret Christi ossa. i. fortitudinem, patientiam, & constantiam in passione, nec eius carnem, id est munditiam natiuitatis & conceptionis, quia impossibile est ad has peruenire. Similiter uestimenta virtutum & conuersationis eius non potest aliquis attingere, sed solum aliquid de extremitate, & illud optime sufficit ad vitam æternam. Circa huius euangelij moralitatem debemus. 4. attendere.

Quis iussit hoc mari quod sic perturbatur.

Quis sit iste morus qui sic tranquillatur.

Quæ sit ista nauis quæ sic agitatur.

Quis & ille portus ad quem applicatur.

Quisnamque sit tactus quo quisque sanatur. Mare mundus est & periculosum, quia Ecclesiastici. Qui nauigat mare, narrent pericula eius. Nauis duplex, s. Ioannis & Petri. i. innocentia & pœnitentia. Vnde deponenda sunt & abiicienda merces, pro quibus homines submerguntur.

Ecl. 43.

DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ. De pœnitentia. Ser. I.

Dominum deum tuum adorabis. *Math. 4.* Quoniam tam auditoribus quam predicatoribus uerbi diuini est necessarium subsidium diuinæ gratiæ, idcirco ad ipsam implorandam in uerbo proposito dominus nos hortatur ostendens quod ad ipsam implorandam & postulandam tria singulariter nos inducunt, quæ sunt gratiæ largitiua, uidelicet.

Eminentia potestatis, & excellentiæ. ibi. dominum. Refulgentia claritatis & sapientiæ. ibid. deum, id est clarum.

Affluentia bonitatis & complacentiæ, tuum adorabilis.

Ductus est Iesus in desertum a spiritu &c. Teste Chrysostomo (super *Math. Homilia. 3.* in minori, pœnitentia, cuius typus, est uoluntatis emendatio non naturæ. Istud autem dictum potest probari ex hoc quod saluator noster qui hanc pœnitentiam docere uenit exemplo ac uerbo, naturam infirmam assumpsit, nec ipsam pœnitentiam quam tenuit arctam emendauit. Nota Petrum Damianum in Sermone sanctæ Columbæ, qui dicit quod huius mundi homines qui uictorias appetunt, cum bellum ingrediuntur, mollem carnem & quod debile est, regunt armorum duritie, econtrario Saluator fortitudinem suæ diuinitatis in rus occultauit & circum uelauit, carnem infirmam quam assumpsit, induit congressurus cum hoste. Est igitur pœnitentia ut dictum est, uoluntatis emendatio non naturæ, licet sit naturæ transmutatio de morte ad immortalitatem. Qui si per ipsam uoluntas non emendatur, non est defectus ex parte ipsius pœnitentiæ, sed potius quia debito modo non seruatur, ut sibi debitum fructum afferat. Modus qui circa ipsam tenendus est, ostenditur in euangelio hominibus, dierno,

dierno, ubi ostenditur quod est necessarium quod ipsa radicetur in cordis sinceritate, [ut tunc] quando Iesus fuit baptizatus. Roboretur carnis asperitate. ibi. [ductum]. Comproberur ingressus sinceritate ibi. [et accedens ad eum.] cepit dicere. Consumetur in gustus suauitatis, ibi. [et accedentes angeli.] Dic historiam hoc ordine. Primo de baptismo Christi qui confessionem signat Lauamini. Secundo de introitu in desertum ubi ieiunauit. Isa 1. Et assigna rationes de ieiunio, quare tanto tempore. Nota quod primus homo fuerat a deo separatus in loco amoenitatis & affluentiae, quia in horto deliciarum. ideo Christus intrare uoluit locum asperitatis, sterilitatis, & indigentiae. s. desertum. Nota si uis intrare desertum, laua conscientiam tuam, & statim spiritus ducet te per Iordanem. Dic ergo quod duo sunt aduertenda, uidelicet primo quid faciendum, quia baptizari & abluui. Secundo ubi, quia in Iordanis aqua, in confessione. Congruè autem per Iordanem accipitur confessio. Est enim Iordanis fluuius qui diuidit terram promissionis & populum dei ab Arabia, quae occidens talis & insidiatrix interpretatur, & sunt daemones. Ite praebuit iter filiis Israel, unde aquae superiores steterunt, & inferiores non fluxerunt, quia peccata praeterita rapientia hominem confessio fugat, & futura sistit. Item ferrum quod dilapsum in profundum fuerat, potuit retinere, sed noluit, quia ad uerbum Helisei super nauauit. 4. Reg. Sic hominem crudelem & durum confessione, & poenitentia de profundo iniquitatis ad uerbum sacerdotis, quod est uerbum dei, eripit & ad superiora perducit. Item componitur ex duobus fontibus, quorum unus dicitur Ior, & alter Dan: sic poenitentia a duabus naturis in Christo sumit exordium, i. effaciam & uirtutem, uidelicet a diuinitate & humanitate eius, ab una effectiue, & ab altera meritorie.

IN EADEM DOMINICA,
etiam de poenitentia,
Ser. II.

Ductus est Iesus in desertum a spiritu. Matth. 4.] Prædicatio diuini uerbi requirit scientiam & sapientiam. Eccl. Antequam loquaris discere. Sapientia autem & scientia requirunt meditationem. Est enim meditatio mater scientiae, ut ait Hugo de arca mystica. Meditatio autem solitudinem requirit. Sedebit solitarius & tacebit, quia leuauit se super se, ut dicitur Thren. 3. Vnde Philosophus. 7. physic. Sedendo & quietescendo fit aia & sciens & prudens. Ad hanc autem sollicitudinem sine gratia diuina homo peruenire non potest. Nam & ipse Saluator ductus est in desertum a spiritu. id circo pro gratia impetranda &c. [Ductus est Iesus in desertum a spiritu.] Quanti fructus & quantae uirtutis sit poenitentia quae hodie inchoatur, satis innuit beatus Augustinus in libro de poenitentia sic dicens. Poenitentia languores sanat, leprosos curat, mortuos suscitatur, sanitatem auget, gratiam conseruat. Claudis gressum, surdis auditus copiam, caecis restituit uisum, uicia fugat, uirtutes exornat, mentem nutrit & roborat. Et intelligi debent uerba praemissa moraliter. Nam homo incurrit per peccatum laqueum quantum ad intemperiam uirium, lepram quantum ad deformationem naturae, mortem quantum ad extinctionem gratiae, infirmitatem quantum ad inclinationem ad peccatum, obliquitatem quantum ad effectum, ariditatem quantum ad carentiam deuotionis, cuius humorem exticauit ardor mali desiderij, qui tanquam calor febris consumit humidum radicale, caecitatem quantum ad intellectum, in quo peccatum generat uiciorum monstra, uirtutum confusionem, mentis instabilitatem. Ideo dicit Augustinus poenitentiam.

Eccl. 18.

tia. ut supra &c. Est enim poenitentia tanquam spiritualis medicina, & salubris remedii fructus ac radix. Atamen sicut medicina debito priuatur effectu, nisi præmissa dispositione sumatur & diligenter custoditur: sic recte poenitentia fructum non affert nisi debite assumatur. Oportet namque ipsam habere quatuor conditiones quantum ad præsens sicut superius dictum est. Nam oportet quoddam inchoetur & radicetur in cordis sinceritate. Isa. 53. Exite de medio eius, i. peccati & mundamini qui fertis uasa dei. Ambrosius de arca Noe. Principium medicinae est causam doloris & languoris incidere, ne diutius ea quae nocent ad incrementum ægritudinis ministrantur. cessante enim incensum culpæ atque delicti, simul tutus atque indefessus gorg animæ se transfundit.

Nota, qui apponit unguentum supra vulnus, prius ipsum vulnus abluit & stringit, sic tamen in proposito ut roboretur in carnis asperitate. Ad Hebræ. In disciplina perseuerate. Vobis enim tanquam filiis offerse deus, quod si extra disciplinam estis, cuius participati sunt omnes, ergo adulteri & non filij estis. Vt approberetur in sensu sagacitate. Prouerb. Sicut in igne probatur argentum, & aurum in camino, ita corda probat deus. Vt consumetur in gustus suauitate. Ad habebat Saluator inquit. Matth. Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam uos. Deute. 12. Letaberis & reficieris coram domino deo tuo in diebus illis. *[Quæ extenderis]* manum tuam, i. quæ opere imperare studuisti. Volens igitur beatus Euangelista ad salubrem poenitentiam quemlibet inducere, hortatur sui Saluatoris exemplar ex quatuor præmissis in euangelio hodierno, uidelicet ad diligenter expiandum laboris iniquationem. ibi. *[Ductus est Iesus.]* Ad patienter portandum carnis castigationem. ibi. *[Et cum inuassisset.]* Ad prudenter ferendum hostis impugnationem. ibi. *[Tunc accessit ad eum.]* Ad effluenter impetrandum

mentis recreationem. ibi. *[Es ecce angeli ministri.]* Dicitur igitur tunc Euangelista, tunc. s. cum primum exiit a Ioanne baptizatur, præmisit enim ad literam eius ieiunio, baptismum Christi. Sic moraliter debemus poenitentiae nostræ, mentis ablutionem præmittere, quæ fit per confessionem, in qua homo noster interior baptizatur a Ioanne. i. a diuina gratia. Hier. 4. Laua a malitia cor tuum Hierusalem, ut salua fias. Vique quo morabuntur in te cogitationes noxiæ: Stultum quippe est hospitio eos retinere qui omnia furentur, dissipet, & exterminent: tales autem sunt noxiæ cogitationes. Sap. j. Peruerse enim cogitationes separant a deo. Purgata autem per confessionem conscientia, offerre debemus deo in ieiunio & fletu de corpore nostro sponte oblationem mundam & acceptabilem. Hanc autem oblationem & lotionem præceperat deus. Leuit. ubi sic dicitur. Homo. (s. qui ratione & noticia illustratur) qui obtulerit (scilicet libere & sponte, non uendiderit inuitu alicuius cōmodo temporalis. Psal. Voluntarie sacrificabo tibi. Deute. 10. Oblationem spontaneam offeres iuxta benedictionem dei tui.) ex uobis hostiam. i. carnis & corporis macerationem, pro æternis. A postulo. Obsecro uos ut exhibeatis corpora uestra hostiam sanctam &c. Nota hostiam, quia ab hostibus usurpatam. uocabatur namque antiquitus apud gentiles hostia, quæ dabatur & immolabatur ut daretur & immolaretur de hostibus uictoria. Victima autem offerebatur post uictoriam, nã Victima quæ cecidit dextra uictrice uocatur. Sed apud Iudeos uocata est hostia quia ad ostium atrij sacerdotis deducebatur, ut primo de illa iudicaret sacerdos utrum esset idonea ad immolandum. Secundo quia ad ostium tabernaculi immolabatur uictima. Nota quod uictima inducebatur deo, non mudo ut hypochritæ vel dæmoni. Iohe. 2. Sacrificium & libamen dño deo nostro. De bobus in quibus opera miser cordiæ, & ouibus in quibus opera innocentie si fuerit hominis

Isa. 53.

Heb. 12.

Pro. 17.

Mat. 11.

Leuit. 10.

Psal. 118

Rom. 12.

locustum, i. si ex Antonio seruore fiat. Holocaustum, i. dicitur ab holon quod est totum & cauma quod est incendium quasi totum incendium. Erit masculinum. i. nihil femineæ molitiei habens & fragilitatis, immaculatum, quia non cæcū sinistra intentione, non claudū curua affectione, non scabiosum, non permixta transgressione. Item sine macula. s. hypocrisis & uanæ gloriæ offeret ad ostium tabernaculi testimonij. Primo quidem offerretur ad ostium arij sacerdotij, & tunc sacerdos iudicabat, utrum esset idonea hostia. Ostium atrij sacerdotum est conscientia, quæ dat testimonium operibus, nam sacerdos & filij eius sunt secundū Originem mens & sensus eius. Ad placandū dñm, ad literam. Ponetq; super hostiæ caput manus. i. initium bonæ cogitationis, ut statim sequatur perfectio operis, apponet similiter qui offeret illud holocaustū. s. sacerdos & filij, mens & sensus, ad ostium tabernaculi. i. in mundiciem ecclesiæ quæ est ostium poenitentia, & hoc detracta pelle. i. amora quacunq; peccati palliatione uel uelamine excusationis, artus ostiæ in frustra concident. i. oēs sensus subtiliter discurrentur. Caput autē, i. mente & cuncta, quæ iecori adherent, i. interna desideria igne. s. contritionis cōburent, intestinis. i. in abditis cogitationibus in quibus fœces includuntur, & pedibus. i. actionibus. siue gressibus quibus. pulueres adherēt, lotis aqua, poenitentia. s. & lachrymarū, in holocaustū & suauem odore dño. i. tunc erit odor suauissimus domino. Gen. Odoratus est dñs odor suauitatis. Igitur hanc oblationem & lotionem præceperat deus. Hanc insuper in figura Susanna sancta illa seruauerat Daniel. Quæ uoluit castitatis præseruatiua. s. poenitentia apponere nisi prius præmissa lotione. Vbi attende quæ hæc Susanna deuotam animam nobis significat multiplici ratione, quadruplici tñ quātum ad præsens. Primo quia desponsata generosa arra dñali uel subarra, quia nata generose, & ideo dicitur quæ erat uxor Ioachim.

Gen. 8.

Dan. 13.

chim. Exponē quomodo Ioachim. i. domino præparatus, uel domini resurrectio, signat Christum. Venusta & gratiose, & decorata speciose forma singulari. Et iō dicitur quæ erat pulchra nimis. Et hic dicas quomodo hanc pulchritudinem cum honestate uiro suo cui illā dicaerat studebat obseruare. & idcirco ingrediebatur pomarium poenitentia, ubi plantantur bonæ plantæ, & unde extirpantur herbæ malæ, & inferuntur herbæ bonæ & fructifera. In herbis imbecilles, in arboribus fortes ad poenitentiam intellige. Licet per hoc pomarium possit intelligi diuina prædicatio, utrumque tamen est uicinium domui, quia conuinctū ecclesiæ. In ingrediebatur autē istud pomarium cum duabus puellis claudens super se ostium ut lauaretur & inungeretur contra æstum &c. Impugnata bellicose sine noxa criminali, & ideo duo iniqui senes ecce uir. Liberata uirtuose palma triumphali, ideo dicitur. Erat uir habitās in Babylone, ad literam in confusione mundi habitās, attamen electus, cui nomen Ioachim, i. Christus præparatus domino. Psal. Paratum cor meum deus &c. Ite resurrectio domini, quia ipse est quem deus suscitauit a mortuis solutis doloribus inferni. Et accepit uxore, animam quam in fide desponsauit; ut ex illa filios, id est meritorum opera procrearet, quæ norant gloriam & hæreditatem cælestem nomine Susannam, quæ obtenus lilij interpretatur quæ scilicet optime nitet candore puritatis, decore honestatis, honore sanctitatis ad domum lilij. Canticorum. Sicut lilium inter spinas cander, redolet, & floret, sic &c. filiam Helchiam, id est a sancto proposito genitam, quæ nihil præter spem desiderat habere. Helchia pars domini uel uenijicatus domino dicitur. Threno. 3. Pars mea dominus dicit anima mea. Nume. Ego dominus ero pars eorum. Pulchra nimis, tam in naturalibus quam in gratuitis. Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. Canticorum. 4.

Psalm.

Cant. 2.

Num. 16

Ecl. e. 2.

Et timentem Deū, & ideo præcauens omne malum, quia in timore declinat omnis a malo, ut dicitur in Psal. Iterū procurans merita. Ecl. Qui timent dñm preparabunt corda sua dño, & in conspectu ipsius sanctificabūt animas suas. Prou. ulti. Mulier timēs Deum ipsa laudabitur. Erat autē Iochim diues ualde, ad literā, mecū sunt diuitiā & gloria dicit Christus. Ps. Gloria & diuitiā in domo eius. Et erat ei pomariū, uidebatur ecclesia militās tanq̄ paradīsus uoluptatis, uicini domui suæ, quia ecclesia militans uicina est ecclesie triumphanti. Et ad ipsum confluēbāt Iudæi. i. Christum fide, opere, & ore confitentes. Ps. Introite porta eius in cōfessione. Eo q̄ esset honorabilior omnib; uidebatur licet cui præcise debetur honor. Tim. 1. Soli Deo honor & gloria. Apoc. 7. Benedictio & claritas & sapientia & gratiarum actio &c. Hæc igitur Susanna ingreſsa est cū duabus puellis ut laualet se in pomario. Pomariū est conscientia propria, quæ debet esse ortu cōclusus. Vñ istud pomariū ē paradīsus uoluptatis. Ni in ipso ponit deus hominem &c. Hæc duæ puellæ sunt duæ considerationes quas debet habere aīa secundū Bernardū. Debet. n. in se cogitare q̄ uilis sit in seipsa & q̄ præciosa in conspectu dñi. Vilis siquidem est et seipsa, quia ad nihilū iā reducta. Est. n. orta peccatis, offuscata tenebris, irretita illecebris, pruriens concupiscencijs, obnoxia passionibus, impleta illusionibus, prona semper ad malū. Itē debet cogitare q̄ sit præciosa in conspectu dñi. Licet. n. uilis sit in seipsa, est tamen magni præcij apud Deū, q̄ præciosa Christi præcij & cōmercio redēpta. Ioh. 7. Quid est homo quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum cor tuum? Vnde Bernard. Scio domine quia ubi est thesaurus tuus, ibi est cor tuū. & addit. Quomodo o domine nihil sumus, si thesaurus tuus sumus? Sic igitur cum his duabus puellis, idest cum hic duplici consideratione ingredi debet Susanna, idest anima pœnitens,

poma-

pomarium, idest conscientiam, ad lauandum se, scilicet per confessionem, & uendum per pœnitentiā, contra cōstum uitiorum, & contra culparum incendiū. Et sequitur, quod ingressa dicit puellis quod afferent unguentum, & ostia pomariū clauderent. Consideratio propriæ scditatis & nihilitalis, est illa quæ parat & adducit unguentum pœnitentiæ, quæ sanat uulnus peccatorum, sed consideratio præciositatis, quā scilicet sit præciosa anima in conspectu Dei, est illa quæ claudit ostia sensuum, ne thesaurus domini surripiatur. Et sic dicitur quod prius hæc sancta anima lauit se, & postea unxit. Præmittendum igitur baptisima & ablutio per confessionem antequam ponatur unguentum pœnitentiæ. Hoc igitur præmissio debet duci in desertum, & hoc est quod dicitur, [Ductus est Iesus.] Ad literam Christus ductus est in desertum a spiritu sancto. Vnde alius Euangelista, scilicet Lucas dicit. Agebatur compulsus, scilicet multipliciter. Hæc quidem ad inducendum, quære inferius. Sed moraliter nobis figuratur quod ad istud desertum est Aliquid propulsuum.

Aliquid allectiuum.

Aliquid inductiuum. Propellit autem nos fugienda pœnalitas tormentorum, Allicit appetenda iocunditas gaudiorum, sed inducit & conducit nos intueda proprietas creatorum & conditorum. De primo. Luca. ubi dicitur quod discipuli compellebantur fluctibus & tempestate, & idcirco clamauerunt ad Christum qui dormiebat. & Luca. 14. Debiles & claudos compellite intrare. Vbi Gregorius. Qui huius mundi aduersitatibus fracti ad amorem trahuntur Dei, redeunt & compelluntur intrare. Mala enim quæ nos hic premunt ad Deum accedere nos compellunt.

Nota, fluctus maris pisces allidunt, & ex suo moru reddunt maiores, & sic tribulatio amara, dum non finit in uoluptatibus uitam quietam duere, sed con-

Luc. 4.

Luc. 8.

tinue agitat, & affligit, puriorem reddit hominem peccatis, & perficiorem pro patientiam, quam tribulatio operatur. Vel aliter, nota multipliciter tribulationis, affectum bonum in uento. Ventus enim borealis licet sit asper & frigidus, at tamen indurat corpora, ita patientiam acquirere facit tribulatio, porro claudit, deinde sensus exteriores frenat, humores purificat, & interiores affectus puriores reddit, & spiritus & sensus subtiliat, deinde ad cognoscendum diuina confert, uia de gestiuâ adunat, dum charitatem inflammât, uirtutem retentiâ confortat, dum ad memorandum beneficia recepta excitat, uapores, idest tationis fugat, mentem obnubilat, aeris pestilentia sanât, id est mala exempla corruptentia destruit. De hac autem propulsione habemus figuram. Apoc. 12 ubi dicitur quod Ioannes uidit mulierem quæ clamabat parturiens & cruciabat ur pareret, & draco magnus stetit ante mulierem, quæ erat paritura, ut cum peperisset filium eius deuoraret, & mulier peperit filium masculum qui recturus erat omnes gentes uirga ferrea. Et raptus est filius eius ad Deum, & persecutus est mulierem quæ peperat, & datæ sunt illi duæ aquilæ ut uolaret in desertum in locum sui ubi alitur per tempus & tempora & dimidium temporis a facie serpentis. Et misit serpens ex ore suo post mulierem aquam tanquam flumen ut eam faceret trahi a flumine. Et audiuit terra mulierem, & absorbit flumen. Mulier hæc est anima, quæ debet fore fecunda, & sedula, & gratiosa. Prouer. Mulier gratiosa inueniet requiem. Hæc clamat parturiens dum ingemiscit pro culpa commissâ ad gratiam Isai. Ad faciem tuam domine, quâ scilicet ad nos clementer uertis. Psal. Oste nde faciem tuam & saluauerim. Concepimus per uoluntatem, & quasi parturimus per delectationem, & peperimus spiritum salutis, id est uelidelicet timoris, qui est initium sapientie.

Apoc. 12

Prou. 11.

de bene dicitur hic, quod peperit masculum quia timorem sanctum & perfectum. Draco iste deuoratur, id est ille de quo i. Pet. Aduersarius uester diabobolus &c. Sed rapitur usque ad Deum filius per tempus, id est usque ad diuinam protectionem & defensionem. Mulieri dantur duæ aquilæ. Ieiunium quo corpus supleatur ne animâ deprimat, & oratio qua mens sine animâ ascendit in Deum. Hæc duæ aquilæ uocantur aquilæ propter sublimitatē perfectionis. Iob. 39. Nūquid ad præceptum tuum eleuabitur aquila? &c. propter agilitatem incessionis, propter extentionem dilectionis. Aquila grandis magnarum alarum propter ostensionem dilectionis. Deuter. 31. Sic ut aquila prouocans ad uolandum pullos suos, expandit alas suas &c. Dicuntur quandoque aquilæ columbæ propter puritatem. Psal. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? Item propter donum spiritus sancti quod consecratur, aquilæ nos inducit, & hæc sunt proprietates creaturarum, quæ nos ad penitentiam dirigunt & inducunt. Isa. 35. Hæc erit uobis directâ uia, ita ut stulti non erent per illam. Attendam ergo proprietatem rerum, sed quantum ad præsens proprietates serpentis, de quo saluator. Estote prudentes sicut serpentes. Notandus est etiam proprietates secundum philosophum & secundum Auicennam. De animalibus & libro phisicorū, quod serpens sentiens morbo uel senio aggrauatū, pluribus diebus abstinet a uobis, sic peccator aduertens pondus nequitie, & peccati debet actum peccati relinquere, & a necessariis delectationibus abstinere. Hoc facit serpens ut pellis a carne facilius relaxetur. id est conuersatio uestrus peccati separetur ab animæ effectu. Deinde gustat herbam quandam amarâ, & per hanc pronocatus ad uomitum eicit uenenum, quod fuit causa infirmitatis, sic ex amaritudine contritionis tangente gustu, id est affectu interiori, debet per confessionem uirus peccati emanare, & madefacit se sic peccator

I. Pet. 5

cator lachrymis &c. Vel debet aspicere diuinam misericordiam mollitiem contra rigorem timoris, deinde transit per foramen arctum, id est per asperam moderationem carnis, & sic deponit pellem, id est malefactionem culpæ, quam induerat sicut uestimentum, uel conuersationem culpabilem impendendo quæ incipit ab ore, quia debet homo detestari delectationem quam habuit in peccato, deinde ad oculos in quibus intentionis peruersitas, deinde caput, id est affectionem, id est delectationem quam habuit in peccando, uel capite in primo motu, uidelicet peccati. Deinde distenditur per corpus, in qua prolixitas offenditur. Deinde postremo in cauda, in qua nota sequelam, quando scilicet propter peccatum inde alia mala secuta sunt, uel propter malum exemplum datum, uel propter aliam causam. Completur autem (ut ait Auicenna) hæc excoxiatio una nocte, in qua expulsio culpæ, & una die, in qua restitutio gratiæ. Et nota quod præmittit diem, & postea noctem, deinde ponit se ad solem ut uirtutis eius deficcetur, & noua pellis oriarur, sic debet animi ardorem diuinæ dilectionis attendere, & ex hoc se fortificare, & bonam & nouam conuersationem superinduere, ut expoliando ueterem hominem &c. Sic debet quilibet renouare uetustatem suam. Dirigit insuper te amygdalus. Ecclesiast. Florebit amygdalus, impinguabitur locusta &c. Quanto antiquior est amygdalus tanto citius florebit, sic peccator quanto magis est in culpa tanto magis deberet florere in poenitentia &c. Capus auis a capiendo dicitur, quia cibum capit & in cibum conuertitur, sic peccator uel auarus debet se in elemosinam conuertere, & se omni potenti tribuere,

Ecc. 27.

EODEM DIE DE MULTIPLICATIONE Deserto, ac Ieiunio.

Sermo. III.

D *Vetus est Iesus in desertum a spiritibus.* [Matt. 4. Tertius quadragesimæ est tempus belli, ut si qui hucusque fuerint sub seruitute peccati & hostis, hoc sacro tempore excutiant iugum seruitutis, & hoste prostrato in pristinam redeant libertatem. Vnde & Apostolus in hodierna epistola commemorans irriguum infundendum, scilicet diuinæ gratiæ, Ne inquit in uacuum gratiam Dei recipiatis, annuncians præsidium assistendi. Ait enim. Tempore accepto exaudiui te & in die salutis adiuui te, notificans exilium fugiendum siue opprobrium excludendum. Vnde ecce nunc tempus acceptabile, ecce dies salutis est, tandem insinuans cauterium adhibendum dicens. Nemini dantes ullam offensionem. Verum quia teste Vegetio de re militari, hostis melius dogmate, id est cautela quam uiribus superatur, incauta enim multitudo ad eadem exponitur, ubi docta paucitas superat & triumphat, idcirco sancta mater ecclesia congregans pericula cogitans, & attendens nihilominus hostium scruissimorum astutiam, & sagacitatem, potentiam & ferocitatem, suos bellatores, & milites diligenter nititur præmonere illa quæ ad bellum faciunt. Vnde adertendum quod septem inter alia consueuerunt ordinare in bellis corporalibus obseruari uel ordinari. Primo namque eligitur dux siue capitaneus qui est ductor exercitus contra hostes. Est enim (ut ait Philosophus. 12. Meta.) totius exercitus principium & ordinis directio. Nam ordo totius exercitus a duce dependet, & duce subtracto omnia inordinate manent & confusæ.

2. Cor. 6.

se. Vnde dicit Iosephus de captiuitate iudaica quod
 fas apud Romanos uincere sine præcepto ducis est.
 Attenditur autem in duce q̄ sit graciosus, generosus,
 animosus cautelosus, & uictoriosus. Graciosus inquam
 ut sic milites alliciat & ex hoc diligatur. Generosus
 reueretur ne alij uerecundentur qui militant sub
 fo, animosus ne sit pavidus, sed in repentinis sit per
 stens, & sciat populum confortare. Cautelosus, quia
 sapientia ducis acies ordinando, uictoriam administra
 uictoriosus, & expertus, ut scilicet sit in bello bene fo
 tunatus & c. Hoc facit ecclesia in prima dominica qua
 dragesima. Producit enim & proponit duces gratio
 sissimum Christum dominum, qui cum esset innocens
 uoluit adhuc baptizari. Item altissimum, & nobilem,
 quoniam Iesum. Item cautissimum, quia nouit hosti
 uersutijis optime obuiare, nam ut occideret mortem
 uestitus est morte. Item probatissimum, quia ignafor
 est hostium. Vnde exiuit in desertum. Item uictorio
 simum, quia nūquam succubuit, sed semper hostes sub
 ingauit & prostrauit. Secundo proponunt donatiua si
 ue stipendia pugnaturis, sicut hæc genus obseruabant
 Romani, ut patet in legenda beati Martini. Ista stipen
 dia producit Ecclesia in ij. Domi. Quadragesimæ, qui
 do Christum transfiguratum inducit, corpus discipu
 lis, thesauros eis referantem, donum supernorum. Ter
 tio uero excluduntur hostes si qui casu aduenissent.
 Nam quando una ciuitas uel unum regnum bellum su
 scipit contra alios, omnes hostes expellitur de regno.
 Hoc facit ecclesia in tertia dominica quando introdu
 cit Iesum eijcientem dæmonium. Quarto uictualia
 præparantur ne bellatores fame deficiant. Hoc facit ec
 clesia in quarta dominica, quando introducit esec̄
 copiam multitudini præparatam. Tunc enim passi sunt
 illi qui bellare debebant. Quinto explicatur uox seu
 testera & eriguntur uexilla, & acies ordinatur. Hoc fa
 cit ecclesia in dominica de passione, quando Vexilla re

is prodeunt, fulget crucis mysterium & c. Sexto sic ar
 mati, & ordinati, & accincti procedunt ad bellum.
 Hoc facit ecclesia quando in festo Palmarum introdu
 cit Christum duces armatum pauperate, humanitate,
 & mansuetudine, & hoc in equo suo, id est, super
 asinam & pullum eius. Septimo, tandem obtenta uicto
 ria, hostibus effugatis, cum spolijs & triumpho reuer
 titur. Hoc facit ecclesia quando Christus uictor ab in
 fernis resurrexit. Vnde considerans ordinem hunc in
 Ecclesia Salomon ille diuina sapientia superfusufus, di
 cebat Santicorum. Quæ est illa quæ progreditur
 quasi aurora confurgens, pulchra ut luna, electa ut
 sol, terribilis, ut castrorum acies ordinata. Verè,
 ut castrorum acies ordinata, quia in ordine prou
 ido cuncta disponit. Primo igitur proponit nobis
 duces gratiosum, quia baptizatum, & ideo tunc ge
 nerosum quia Iesum, animosum, quia hostes inua
 dentem, quia intrauit in desertum, ut tentaretur a
 diabolo, cautelosum, quia cum accessisset tentator
 cautelis sciuit optimis obfinere, & tandem uictorio
 sum, quia uictoriam obtinuit de omnibus bellis.
 Hunc autem duces uidit Ioannes in Apocalyp. Vidi
 & ecce equus albus. Ecce formositas equi, & secun
 dum Glossam fuit Christi humanitas, cui diuinitas
 insidebat, quæ fuit alba, quia baptizata, non ut mun
 ditiam in ea faceret, sed ut doceret. Et qui sede
 bat super eum, ecce nobilitas, hæc refertur ad diu
 nitatem. Dicitur autem super, ratione transcendentis,
 sed hoc dicit super quod tangit, ad figurandum unio
 nem. Exiuit uincens, ut uinceret. Ecce animositas siue
 uirilitas, & strenuitas. Exiuit in desertum huius mun
 di, ad quod ducit eum spiritus pietatis, ut quæreret o
 nem perditam. Et habebat arcum in manu, id est scien
 tiam & doctrinam, & scripturā in potestate & opere,
 ut prius faceret q̄ doceret, ecce sagittas. Nota hic quo
 modo ille arcus emittebat sagittas, id est, sententiam
 scriptu.

Cant. 6.

Apo. 6.

scripturarum contra inimicum, & semper in omni
 stu hoste enormiter uerberabat uel uulnerabat qu
 do dixit, Non in solo pane uiuit homo &c. Sed adue
 te q̄ hodie prædicatores non uincunt, quia arcum
 est scripturam non portant in manibus, id est in op
 eam, sed in ore. Antiqui autem philosophi, portaba
 eam solum in pectore, sicut Venus demonstraui
 neq̄ in Africa, prope Carthaginem &c. Et data esto
 rona, ecce uictoria &c. [*Ductus est Iesus in Desertum
 spiritu &c. Ad litteram*] illud est desertum quod est
 ter Hierusalem, & Hiericho, ubi ille, incidit in lan
 nes, & ubi Adam mystice uulneratus fuerat, ut hosti
 le uinceretur. Moraliter uidentium est quid est ill
 desertum, & a quo spiritu illuc duci debeamus. Deso
 rum autem in sacra scriptura multipliciter, tamen
 p̄p̄liciter quantum ad præsens dicitur. Primo deso
 rum cælum, eo quod ab angelis apostaticis extitit
 relinquitur, & istud est illud desertum in quo cælicus
 pastor. 909. uniuersitatem angelorum reliquit, ut ap
 culam perditam, scilicet humanam naturam perqui
 ret, ipsamque suis humeris reportaret. Dum scilicet
 languores nostros ipse pertulit in corpore suo super
 gnium crucis &c. Secundo dicitur desertum cor hu
 num, quia derelictum est ab angelis, & a bestiis, id
 bestialibus cogitationibus inhabitatum, & istud
 desertum Cades quod interpretatur fons iudicij, u
 translatum, quia in corde fit translatio de culpa in gr
 tiam, uel econuersio. Item ibi est fons, id est princip
 iudicandi actiue uel passiue, de hoc in Psal. Vox do
 ni concutientis desertum, & commouebit domi
 desertum Cades. Hæc concussio & commotio fit
 uerbum prædicationis, quando ex prædicatione con
 pungitur, & compunctum conteritur. Tertium deso
 dicitur poenitentia, tum quia in ipso deseruntur po
 cata, tum quia ad instar deserti debet ibi esse quiet
 tumultuantibus cogitationibus, asperitas uestita

ariditas uictus, &c. Istud est desertum in quo Ioannes,
 id est existens in gratia commoratur, uestitus pilis ca
 melorum, ut intelligamus in pilis austeritatem uite,
 in camelis notemus secundum Gregorium. 1. & 15.
 Moral. humilitatem conuersationis. Camelus enim ad
 onera ferenda se sponte subijcit, & signat illum qui
 onus dominicum sponte sumit. Huic camelo insidens
 Rebecca, id est anima Christiana, de Aram, id est de
 mundana conuersatione ad sponsum suum Ysaac, id
 est ad Christum accessit. Gen. Præcinctus zona pellic
 cea, id est carnis mortificatione seipsum castificans, co
 medens locustas & mel syluestre, ut intelligamus in
 melle dulcedinem deuotionis, in locusta autem quæ
 aliquando uolat alis, aliquando pedibus graditur, secun
 dum Gregorium Moral. 33. sublimitatem contempla
 tionis & sedulitatem. Quartum desertum est religio, in
 qua deseritur mundus per uotum paupertatis, caro per
 uotum castitatis, uoluntas actionis per uotum obedi
 tiz. De hoc deserto Cant. 8. Quæ est ista quæ ascendit,
 scilicet de uirtute in uirtutem, per desertum delitijs
 affluens, id est uirtutibus & internis cogitationibus, in
 nixa super dilectum suum, quia mundum perfecte re
 linquens, soli Deo innititur. Quintum desertum dicit
 ur crux Christi, in qua eo derelicto omnes fugerunt,
 immo & hodie fugiunt. Videmus eum in cruce penden
 tem, & quasi subsannando pertransimus. In hoc deser
 to uisus est & pater eum dereliquisse quando clama
 uit Christus Matt. Deus Deus Deus meus cur dereli
 quisti me? Istud est desertum Ziph, quod interpreta
 tur florens, ferens scilicet corpus floridum Christi Na
 zareni, id est floridi. Nulla enim sylua talem profert
 fronde, flore, germine, Vnde hic desertum floruit flo
 rido Christi & roseo sanguine tanquam rosis, Christi
 humanitate tanquam uiolis, munditia & puritate eius
 tanquam lilio. In hoc deserto Ziph latuit Dauid. 1. Reg. 1. Reg. 23
 id est Christi potentia, quia Baruch secundo, abscondi

Luc. 10.

Luc. 15.

Psal.

Um. 24.

Mat. 27

1. Reg. 23

ta est fortitudo eius. Sextum desertum est mundus, ab omni bono derelictus, in quo peregrinantur & affliguntur filii Israel, quia draco est adrens flatu superbia; Scorpio luxuriae, dipsas auaritia. Deuter. 8. Quicquid enim est in mundo aut est concupiscentia carnis &c. Joannis secundo. Septimum desertum est infernus, ab omni spe liberationis derelictus, quia in inferno nulli est redemptio. De hoc deserto dicit Iob. 1. Ventus uehemens ruit de regione deserti. Ventus uehemens. i. fortis tentatio secundum Gregorium, a malignis spiritibus suscitata, quae concutit angulos domus. i. stabilitatem conscientiae in quatuor uirtutum dispositione, & ipsam subuertit. Tot igitur modis potest accipi desertum in sacra scriptura. Nunc ad propositum, a quo spiritus debet homo duci, & in quod desertum istorum debet homo intrare: utrum in unum an in plura? Respondeo & dico quod primo est distinguendum de spiritu, sicut distinguit Isa. propheta. xij. ubi ipsum accipit septiformiter. Est enim spiritus sapientiae & intellectus, spiritus consilij & fortitudinis, spiritus scientiae & pietatis, & spiritus timoris domini, a quolibet autem istorum debet homo duci in unum desertum praemissorum, in primum desertum, id est caelum debet homo duci a spiritu sapientiae, per contemplationem coelestium, ut nobis figuratum est Exo. ubi dicitur quod Moyses ministrabat oues, id est sensus & synceras cogitationes ad interiora deserti, id est ad contemplationem gaudiorum paradisi, ibique uidit diuinam apparitionem, ibi audiuit supernam allocationem, ibi aspexit diuinam incarnationem, ibique accepit sui populi diuinam liberationem. In secundum debet homo duci a spiritu intellectus, per considerationem & peccatorum discussionem. Sic dicitur intelligere quasi intus legere. Hierem. 3. Vide uias tuas in conuale, id est in culpabili detractione tua, scito quid feceris, scilicet per diligentem discussionem, & intus in corde tuo & in libro conscientiae

stare: tuam omnem uide iniustitiam quam tibi conscripsisti. Psal. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animae meae. De isto deserto habemus figuram Gen. ubi dicitur quod Hamaeli erranti apparuit in similitudine angelus Dei, aperuitque ibi fontem ut biberet, quo recreatus factus est sagittarius, & habitauit in deserto Pharan. Hamael enim uir aditus interpretatur uel allumens exauditionem domini, & signat peccatorem qui a Deo exauditur, & a diuina gratia adiutus. Psal. Cum clamarem ad dominum exaudiuit me, & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me. Huic Deus fontem misericordiae aperit, & tandem habitat in deserto Pharan, id est in corde frugifero, quia fruges meritorum a corde oriuntur. Pharan fugifer interpretatur, & efficitur uir sagittarius, dum uidelicet motus bestiales insurgentes in corde uenatur, & insequitur, ipsosque iaculat & perimit, sagitta Dei salutis contra Syriam, uidelicet contritione, & detestatione. Tertium desertum est poenitentia, in hoc debet homo duci a spiritu consilij, quia poenitentia de sacerdotis consilio est habenda. Matthaei octauo. Ite, & ostendite uos sacerdotibus. Et dicit uos non alios. Homo enim sola peccata propria non aliena confiteri debet. De hoc deserto Num. dicit Moyses ad Heljab, aut Obab filium Raguel: Veni nobiscum, & noli nos relinquere, tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus, & criductor noster. Heljab interpretatur diuina paternitas, & sacerdotem merito praefigurat, qui patet est spiritus uis. Raguel uero pastor. Est enim sacerdos pater populi, sed filius illius pastoris, qui dicit Ioan. 10. Ego sum pastor bonus. Ad hunc spectat ducere populum per desertum poenitentiae, & designare loca ubi populus castra, i. stationes debeat collocare, puta superbi in ualle humilitatis, desperati in monte fiduciae, iactanti in loco spero, & auctero, & sic de alijs. Quartum desertum, id est religionis professionem a diua uita aggreditur, ideo

Gen. 21.

Num. 10

Exod. 3.

Hier. 3.

talibus professoribus dictum est . Estote fortes in bello, nam nemo mittens manum ad aratrum &c. Di hoc deserto primi Machabæorum secundo. Exclamauit Marathias uoce magna in ciuitate, dicens. Omnes qui zelum habet legis statuens testamentum, ueni post me. Et fugit ipse & filij eius in montes, & reliquerunt quecumque habebant in ciuitate. Tunc descendebant multi querentes iudicium & iustitiam in desertum, & secerunt ibi ipsi & filii, & mulieres, & petra eorum. Marathias interpretatur donatus a domino uel donum, & signat uirum iustum & religiosum, specialiter tamen religionis fundatorem ut beatus Franciscus, talis nanque ex speciali dono beatus est Christianis ad liberandum de manibus micorum . Vnde humilis Franciscus intellexit se hoc missum a Deo, ut animas lucraretur quas diabolus conabatur auferre, propter quod ipse tanquam alter Matahias destruxit aras mundanæ uanitatis quibus peccatores demonibus immolabant, circumdit per reuocationem ad uitæ ueritatem & puritatem illos qui habebant præputium peccatorum. Legit in super abolitam operibus instaurauit . Hic igitur Marathias uirum religiosum signat, qui habebat filium quinque, id est sensus, quos mundum fugiens ad mortem perfectionis euangelicæ secum ducit. Reliqui in ciuitate huius mundi, quæ iniquitate & contradictione plena est omnia quæ uidebatur temporaliter possidere. Hunc igitur tanquam iustum & robustum pastorem principem multi sequuntur descendentes per humilitatem uitæ, statuentes testamentum quod in mortuis in abdicatione temporalium & abnegatione propria uoluntatis ex quibus homo moritur, suum firmam propositum, in desertum, id est in religionem, querentes iudicium mundi corporis & mentis facere, & iustitiam & uitæ consequi perfectionem. In quintum desertum in crucem debet homo duci a spiritu pietatis &

passionis. Nam ad ipsam crudeliter inuitat nos. Th. 1. O uos omnes qui transitis per uiam &c. & Psal. Respiratione in facie Christi tui. 2. Mach. 3. Iam uero qui uiderat uultum mente sacerdos uulnerabatur. Facies enim & color immutatus declarabat in ternum animi dolorem. Circumsusa. n. erat mæstitia quedam uiro, & horror corporis, per quæ manifestus aspicientibus dolor cordis efficiebatur. Istud est desertum Sur. Exod. 15. quod angustia sue acerbitas interpretatur. Vbi erant aquæ penalaris amarissimæ, de quibus filii Israel bibere non poterunt, quousque uerus Moyses lignum misisset in eas, & tunc in dulcedinem sunt conuersæ, sicut pater in beato Andrea dicente . O bona crux diu desiderata, &c. In sextum desertum, id est mundum debet homo duci a spiritu scientiæ, ut. s. uideat quomodo oporteat eum caute ambulare in medio nauis prauæ & peruersæ. Ephe. 5. Videte quomodo caute ambuletis. Nam quasi uulpes in deserto prophetæ tui Israel. Ezec. 13. Et bene, quasi uulpes, quia omnia quæ sunt in mundo tibi fraudulenter prophætatur, uidelicet caro falsas delicias, mundus alias siue denias potentias, oculus uanas diuitias. In septimum desertum & ultimum, scilicet in infernum debet homo duci a spiritu amoris, ut contemneret quod ibi (ut Matth. 22.) Jerit fletus & stridor dentium. Sic contremiscat pauore. Psal. Timor. sanimi & tremor. s. cordis, uenerunt super me. Mach. 1. Posui montes eius. id est superbiam, rectorum & uanam fiducia in solitudinem, & hæreditatem eius, id est portionem eius in draconem deserti. A quo igitur spiritu & ad quod desertum debeat quilibet duci, iam patet [Ductus igitur Iesus] id est homo salutem suam querens, [in desertum a spiritu, ut tentaretur a diabolo.] Vbi ut, non tenetur casualiter sed consecutiuè. Chrysostomus . Si post baptismum sustines tentationes non terrearis . Etenim non propter aliud accipisti spiritum, non ut uaces sed ut prælieris . No-

tat insuper hæc Chrysostomus, Homilia.6. quòd si ritus quancito homo apprehendit ipsum non permittit villareius otiosum, quin ipsum secum ad pugnam excitat contra hostes. Vnde hæc est differentia, locum dum ipsum inter filios dei & filios diaboli, quoniam filij diaboli non exeunt ad eum ut teneant sed potius econuerso: sed ad filios dei dæmon iuenire non potest ideo contra diabolum Christus ipse processit. Non hic multa circa hæc. Aduertendum q̄ ubi Matth. ductus est, Lucas ponit agitabatur, Marcus uero, conpulit eum spiritus, ad designandum opera trinitatis. Aliter & moraliter: expulsio ad calamitates pertinet. Isa.26. Domine in angustia quaesierunt te, in tribulatione niumuris doctrina tua eis, id est in afflictione qua cogit hominem clamare. Osee. In tribulatione sua mane confurgent ad me. Mane, id est cito agendum pertinet quem dominus inspirat homini. Roma.8. Qui spiritus dei aguntur &c. Sequitur. [Cuius ieiunij esset &c.] ubi ponit macerantem carnis a pertinet, circa quam est aduertendum q̄ sicut dicit Glor. Luca. 25. Duplex est ieiunium, scilicet speciale & generale. Speciale inquam quo a cibis corporalibus abstinemus, & illud secundum Gregorium. 25. Moral. debet condiri obedientia, aliter nihil valet. Istud autem ieiunium, teste Ambrosio de ieiunio, est uita angelorum, culpæ mors, excidium delictorum, radix gratiæ fundamentum castitatis. Et ideo ad idem ieiunium Ambrosius nos hortatur in Hexamero. sic inquit. Quæris medicinam & ieiunium fugis, quasi manum deo remedium inuenire possis? Sputum hominis ieiunij si serpens gust.uerit, moritur, uide quanta uis ieiunij, ut sputo suo terrenum serpentem inficiat, & merito magis spiritualem. Hæc Ambrosius. Hoc igitur ieiunio Christus ieiunare uoluit quadraginta diebus & in hoc numero, tempore isto est ab ecclesia institutum.

Mat. 4.
Luc. 4.
Mat. 1.

Osee. 6.

Mat. 6.

Zach 8.

um, sed quare in hoc tempore, in die Cinerum dictum est, quare ibi. Restat igitur quætere quare in tanto numero, scilicet quadragenario. Vbi aduertendum quòd triplex est ieiunium generale ab ecclesia institutum, uide licet uigilatum, & hoc correspondet vigilijs præcipuarum solemnitarum quas populus offerre Hierosolymis tenebatur, quando debebant ad templum ascendere, nec ante conspectum domini uacui apparere. Istud autem ieiunium ecclesia statuit ad signandum q̄ ad festiuitates quæ in superna patria celebrantur, non nisi per abstinentiam & afflictionem debemus ascendere, quia per multas tribulationes &c. Secundum est quatuor temporum, & istud correspondet primitiis quas populus Israel tenebatur offerre. Has primitias ecclesia non solum ad fructus, sed etiam ad tempus uoluit ampliare, & ideo statuit quòd iuxta quatuor tempora anni, uidelicet ueræ æstatem, hyemem, & autumnum, quatuor temporibus homines ieiunarent, & in qualibet vice tribus diebus iuxta numerum trium mensium in quolibet præmissorum temporum contentorum, & sic sunt duodecim ieiunia iuxta numerum tot mensium &c. Hæc Innocentius in sermone, Tu cum ieiunas &c. Vbi hæc sunt uerba eius. Præceptum fuit & mandatum in lege ut de omnibus primitiis deo darentur. Habet igitur quatuor tempora annus, & unumquodque tempus tres menses, quod nos quatuor uicibus in anno sub ternario ieiunamus, uide licet tribus diebus in unaquaque uice ad gloriam trinitatis, quasi primitias temporum deo reddentes, quod ieiunium in ueteri lege præceptum fuit sicut diximus, & obseruari iubetur. Zach. Ieiunium quarti, & ieiunium quinti, & ieiunium septimi, & ieiunium decimi erit domui Iuda in gaudium & in lætitiâ, & in solemnitate præclaras. Et ita erit nobis in sanctificationem & in dies solennes. Vnde nos eodem modo in Martio.

In Iunio, in Septembri, in Decembri cōgrue sub ternario ieiunamus. Licet tamen antiqui primitias ieiunauerunt, attamen illa ieiunia non fuerunt illa que allegat Innocentius, nec illa erant ieiunia legis, sed introducta ex diuersis euentibus, ut ait Hieronymus super Zach. puta ieiunium quarti, scilicet Iulij, qui quartus est apud Hebræos, ieiunant. 17. die illius mensis propter uictoriam sacrarum tabularum a Moyses, propter peccatum idololatriæ commissum a populo, & sic de aliis &c. ieiunabant etiam Iudæi in Kal. quæ uolendo huncupatæ sunt, quia illas colebant Iudæi & tunc ieiunabant primitias. Quod igitur dicit Innocentius de ieiunio quattuor temporum, nunquam uenit in lege positum. Item tunc non fuisset quæstiosus Sarisur & Raguelis, & aliorum professorum Persarum, qui ob deuotionem perfecta ieiunia obseruabant, quærentium, utrum post urbium reedificationem & populi cum Deo reconciliationi essent memorata ieiunia obseruanda; nam ieiunia babilonia sicut & alia non erant soluenda, sed ad implenda. Aduertendum tamen quod ecclesia tradidit huiusmodi quattuor ieiunia quattuor temporum ad quattuor humores, quibus in quattuor prolabimur uitia, temperandos. Nam in uere dominatur sanguis quo homines ad luxuriam stimulantur. In estate cholera, quæ ad iracundiam excitantur. In autumno melancholia, quæ ad acediam siue mœsticiam inclinatur. In hyeme phlegma, quod ad pigritiam applicantur. Ad horum quattuor humorum effectum comprimendum spirituali medicina uoluit in anno ecclesia hæc quattuor tempora ieiunari. Hæc Innocentius, Statuit in tempore ieiunium quattuor temporum debere fieri semper in ternario dierum propter peccatum delendum, quo quattuor modis sub ternario peccamus. Nam peccamus primo in patrem per impotentiam & fragilitatem. Secundo in filium per ignorantiam & stoliditatem

lidadem

lidadem. Tertio in spiritum sanctum per durtiam & malignitatem. Secundo peccamus contra legem naturæ, contra legem scripturæ, contra legem gratiæ. Tertio peccamus corde, ore, & opere. Quarto peccamus originaliter, uenialiter, mortaliter. Et tria que peccant, ut ait Innocentius, sunt serpens mulier, & uir. Serpens, id est concupiscentia, quæ surgit originaliter. Mulier, id est sensualitas, quæ comedit uenialiter. Vir, id est synderesis uel ratio, quæ comedit mortaliter. Hæc Innocentius. Quadragesimale autem hoc ieiunium sub tanto numero multiplici de causa legitur ordinatum, uidelicet propter exemplum nobis datum, tres enim soli secundum statutum triplicis legis hoc ieiunium obseruarunt, uidelicet Moyses ante legem, Helias in medio legis. Christus in fine legis. Propter præceptum nobis factum. Deus enim præcepit ex omnibus decimas solui, quod etiam ad decimas temporis debet extendi. Habet autem annus 365. dies, cuius decima pars. 37. superant tres dies temporum quæ sunt in Martio, & sunt. 40. tot igitur dies ieiunabiles quadragesima continet. Propter mysterium designatum. Quadragenarius enim numerus est abundans, cuius partes aliquotæ simul iunctæ ad quinquagesimum lubilei qui requiritur & remissionem signat perueniunt. Hæc Innocentius in Sermone de. 40. Postest ulterius alia ratio assignari, uidelicet quattuor affectiones ex quibus. 10. præceptorum multipliciter transgressio, quæ multitudine ad quadragenarium peruenitur, & ideo ad huiusmodi transgressionem reprimendam est ieiunium in tanto numero institutum. Potest etiam alia ratio assignari pro eo quod numerus. 40. est numerus penitentiae & laboris, in cuius figuram fuit populus Israel. 40. annis in deserto, in cuius signum puer statim natus plorat, non tamen tideret citra. 40. diem, ut dicit Philosophus in libro de animalibus, designans quod est uita penitentiae.

nō gaudij, sed mœroris. Aliud est ieiuniū generale, quo homo abstinet a quibuslibet nociuis, de quo ieremio loquitur Bern. in Sermone de quadragesima sic dicens. Sigula sola peccauit, sola quoque ad ieiuniū sufficit. Si uero peccauerunt & cætera membra, quam non ieiunant? Ieiunet igitur oculus qui, deprædatus est animam, ieiunet aures, quæ ad salutem non perueniunt audire fugiendo, ieiunet lingua a detractione falsitatis abstinendo, ieiunet manus ab illicitis abstinentendo, ieiunet anima a uitiis cogitando. Hieronymus ad Selenicam. Quid prodest attenuari corpus a continentia, si animus intumescit superbia? Quid uirtus habet ieiunium non bibere, & ira & gadio inebriari. Hoc igitur ieiunium præcipit Iubio. Christus uoluit se feruere. Si enim solum ieiunium corporale obseruare uoluerit, non oportebat conformari hominibus generi. Hoc ieiunio ieiunauerunt Moyses & Helias. hoc igitur dicit euangelista. [Isti cum ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus &c.] Multi autem ueniunt qui in die non in nocte ieiunant. Nolunt cuius luce malefacere opera eorum arguantur, sed in occulto malitias operantur, de quibus dicitur Ezechiel. ac uides Ilii hominis quæ seniores Israel faciunt tenebris, uaniloquisque in abscondito, subilis sui, dicit enim, Non uidet dominus nos. Non sic Christus, si ieiunauit quadraginta diebus & quadraginta noctibus, & postea esuriam. Hoc esuriam charissimi, est quæ ordinatur ad facilitatem, de quibus dominus Matth. 5. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam. Sequitur. [Tunc accedens ad eum tentator &c.] Vponit comprobantem tentationem &c. & ponit hic gradus tentationis ex parte diaboli, & modum superationis, & causationis ex parte Christi, littera plana est. Sed hic quaeritur quare diabolus lapidum appoluit Christo, dicens, [Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant.] Respondeo quod hoc factum est ad signandum

Exec. 8.

signandum peccati gulae qualitatem. Lapis enim est frigidus, aridus, & ponderosus & durus. Sic recte peccatum gulae primo infrigidat feruorem dilectionis, quia teste Hieronymo, nemo potest hic implere uentrem & ibi mentem. Secundo desiccatur humorem gratiae. Vnde Gregorius secundo libro Moraliū. Durante gula uicio, omne quod homines egerant fortiter, perdunt, & dum uenter restringitur, cunctæ uirtutes. Tertio reddit hominem ponderosum quantum ad corpus & quantum ad animam. Vnde Isidorus libro primo de Summo bono. Gulae satietas nimia aciem mentis obtundit, ingeniumque euertere facit, & tandem inducit immobilē & insensibilem ad omne bonum. Vnde Hieronymus in Epistola ad Paulinam. Dicit Gula tenus, animas nimio sanguine & adipibus quasi luto inuolutas nihil diuinum uel caeleste, sed de carnibus eructare & de uentris ingluuie. Sequitur [Dic ut lapides isti panes fiant.] Hic demon conatus est dominum de gula tentare, & eius diuinitatem insuper experiri. Tentare quidem de gula in comestitionis acceleratione, ex quo credebat eum trahere ad ingluuiem, & semper tentare in uicio credit hominem ad aliud trahere. Experiri autem diuinitatem in mirabili operatione, si de lapide panem faceret. Miraciter hæc uerba demoni possunt multipliciter accipi. Primo quidem ut sint uerba ipsius feruorem & austeritatem poenitentiae remittente satagens, quæ quidem austeritas lapidum nomine designatur, quos dominus Isaia. 62. quolibet uult Christianum assumere, dicens. Eligite lapides & eleuate signum ad populum. Quoniam ex poenitentia homo redditur alius exemplaris. Isti sunt illi lapides preciosi, de quibus 3. Reg. dicitur quod præceperat rex. Christus, ut tollerent lapides grandes. i. altitudinē poenitentiae, lapides preciosos, quorum precium uita æterna, in fundamentum templi, scilicet in quod idem Christus, habitare desiderat. Hoc autem præceptum ipse

1. Reg. 11

102. 103

102. 104

1. Reg. 11

3. Reg. 5

102. 105

1. Reg. 17

Pro. 20.

Iob. 20.

Dan. 4.

Osee. 2.

ipse rex fecit quando dixit. *Math. 3.* Pœnitentiam
 te &c. Isti sunt lapides illi quos prouidit dicitur
 git de torrente transitorie pœnæ contra Goliath,
 est diabolum pugnaturus, qui dicuntur quinque
 eo quod quinque sensuum uoluntas est per pœniten-
 tiam restringenda. De his igitur lapidibus loquitur
 proposito inimicus tentator, dissuadens homini uita-
 ti pœnitentiæ austeritatis rigorem dicens. Dic ut lapi-
 des isti panes fiant &c. id est fac ut durities pœniten-
 tiæ conuertatur in molliem, & suauitatem consolati-
 tionis, quæ per panes in proposito designatur. Isti sunt
 illi panes de quibus dicitur *Prouerb.* quod suavis ho-
 mini panis mendacii, eo quod non satiat, & tandem
 minem ducit ad pœnam. Vnde *Iob.* Panis eius in uero
 non illius uertetur in fel aspidum intrinsicus. Vnde
Grego. 15. lib. Moraliter. ca. 9. dicit sic. Panis in uita
 est satiatus temporalis delectationis in mente, quo
 tritur hypocrita, & in aliena laude delectatur homo-
 ribus, quia satiatus temporalis delectationis in retri-
 butionis amaritudinem conuertetur. De hoc pane di-
 citur *Dan.* Panem desiderabilem non comedi. Hic
 panis carnalis & mundanæ conuersationis, de quo
 uer. 23. Ne desideres de cibis eius in quibus est panis
 mendacii. Hoc igitur lapides dæmon in panes iam di-
 ctos suadet conuerti, dicendo homo iam satis fecisse
 non est bonum ut tantum facias quod non possis sus-
 nere. Exemplum de beato Francisco cui diabolus
 dixit. Sed proh dolor multi hodie istam uocem audi-
 tentatoris, qui pœnitentiam deserentes ad carnalem
 molliem conuertuntur. De quibus dicitur *Thren.*
 4. Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est
 lor optimus, dispersi sunt lapides in sanctuarij in capite
 te omnium platearum? In quibus mundi uita aggra-
 rantur. Tales enim sunt pœnitentiæ lapides disperse-
 tes, & panis mendacii molliem affectantes, & eligen-
 tes. In quorum persona loquitur *Osee. 2.* Vadam post
 amato-

amatores meos, post mundum scilicet, & miserabile
 corpus, qui dant panes meos mihi. Meos dicit quia
 non domini, & aquas meas fluxibilia uoluptatum
 & sanam meam non ouinam, id est simplicis, sed bestia-
 lis conuersationis, & lumen meum, carnis scilicet mol-
 litiem, oleum scilicet quod lenit, & blanditur, & pos-
 tum, id est quæ inebriant me mundanæ diuitiæ, &
 delictiæ. Sed tales non aduertunt illud quod dominus
 dicit, & subdit propheta. Propter hoc ecce ego sepiam
 uias tuas, quibus tuos sequeris amatores, spinas
 doloris tibi aculeos immittendo, & sepiam eas mace-
 rias, obstaculum tuis operibus opponendo. Et semitas
 suas non inueniet, ut possit incedere iuxta uota quæ
 intendit, quia sequitur. Et intendet amatores suos, &
 non apprehendendos: quia laborabit ad mundi gau-
 dia obtinenda nec continere poterit. Similiter uerbu-
 præfatum introduci potest, ut sit uerbum ipsius diabo-
 li peccatores nutu diuino increpantis. Vbi aduertenti-
 tum quod sicut ait *Greg. lib. 7. moraliter. c. 22.* per
 lapides miserabilium hominum corda signantur, qui
 sæpe supernos ictus accipiunt & nulla persecutione di-
 sciplina mollescunt, immo (quod plus est) ut idem
 Grego. subdit, intantum aliquando indurelunt, ut
 eum eos rigor supernæ animaduersionis examinaret,
 nequiequam sonitus humilis confessionis reddant. Et
 de talibus habetur figura *Machab.* ubi dicitur: quod
 qui erant in ciuitate obstruxerunt portas lapidibus, &
 incluserunt se in ea, neque permiserunt ludam (qui
 confessio interpretatur) transire. De quibus dicitur
Iob. Cor eius indurabitur quasi lapis, & stringetur
 quasi malleationis ictus. Talibus enim ad modum
 lapidum induratis loquitur Deus *Ezech.* dicens. Aufe-
 ram cor lapideum, & dabo cor carneum. Per panem,
 iste Gregorio. 23. lib. Moral. c. 34. speciale donum di-
 uinæ gratiæ designatur. De quo pane loquitur *Isa. 33.*
 utens quod obturat aures suas ne audiat sanguinem.

1. Ma. 4

Iob 41.

Exec. 17.

36.

Id est qui peccatis suadentibus non præbet cōsensu
 & claudit oculos suos ne uideat malum, id est illud
 renitenti aduersum est, non approbat, iste in excel
 habitabit secundum uirtutem, licet secundum carne
 inferius teneatur. Munimēta saxorum sublimitas, et
 id est operis stabilitementum, quia iam terrena desin
 ritua uitæ calcant. Panis ei datus est, id est refectiuus
 ritualis, immo specialis gratiæ. Hæc Gregorius ubi
 pra. Ad propositum applicando sensus uerbi, dicit ut
 pides, scilicet tui cordis auaritia, panes fiant, id est
 donum diuinæ gratiæ conuertantur. Porci in super
 ter introduci dicendo quod diabolus peccatori suad
 ut lapides ædificiorum & lapides ornamentorum, fa
 cet preciosi lapides, in panem conuertantur, id est
 lectamentum diuitum, & non in usus pauperum. In
 dic quomodo ieiunium non ualet sine elemosyna
 primis lapidibus loquitur Abacuch. Lapis de parie
 clamabit & lignum quod inter iuncturas ædificiorum
 est, respondebit. Clamabit inquam pro pauperibus
 necessitatibus positus, apud Deum querimoniam
 ciendo. Et ideo Ecclesiast. 29. dicitur. Perde pecuniam
 propter fratrem, & amicum, & non abcondes illi
 sub frate in perditionem. Perde inquam, id est
 stitue. Vnde subdit. Conclude elemosynam in ca
 de, id est in sinu pauperis, & hæc pro te exorabit ab
 ni malo. De secundis lapidibus loquitur exprobra
 rie. Ezechielis. 28. dicitur sic. Omnis lapis precio
 operimentum tuum, sardius, topazius & iaspis, Chry
 solitus, & onyx, & berillus, sapphyrus, & carbunculus
 & smaragdus. Aurum quoque opus decoris tui. Et
 quitur. In multitudine negotiationis tuæ repleta in
 inferiora tua iniquitate, & peccasti. Et uere peccasti
 quia proximi necessitate non es emotus. Etiam uere
 uindicta a dño faciendâ. Iſa. 14. Subrer te sternetur
 nea, & operimentum tuum erunt uermes. Vide mira
 le commutationē, operis hic preciosis lapidibus

Abac. 2.

24

operis horrendis uermibus. Hos igitur lapides suadet
 diabolus in panes conuertat in mollem ornatu ne den
 tur pauperibus, dicens. Dic ut lapides isti panes fiant,
 cor tamen dicatur. Isa. 58. Frange panem tuum esurien
 ti. &c. Sed quid dicitur Thre. Ad hæc fit singula latentis
 (id est illius qui debet lac suggeste) ad palatum eius
 fiti, paruuli petierunt panem, & erat qui frange
 tereris. Et ideo audi quid talibus dicitur finaliter.
 Job. Abstulisti pignus fratrum tuorum sine causa, & Job. 22.
 quodos expoliasti uestibus. Aliquam lassum non dedisti
 & esurienti subtraxisti panem. Viduas dimisisti uia
 tuas, & lacertos pupillorum comminuiti. Propterea
 circumdatus es laqueis, & conturbat te formido sub
 ra. At putabas te tenebras non uisurum, scilicet interio
 res, & imperu aquarum inundatum (id est tribulationem)
 non oppressum iri. Sic igitur dicit diabolus peccatori.
 Sequitur quid responderit Christus dicens. [Scriptum
 est, quia non in solo pane uiuit homo &c: sed in omni uerbo
 &c.] Deuteron. 8. Hoc autem uerbum Christi contie
 net ueritatem. Pater de Magdalena. Pater de Moÿse
 tui dominus loquebatur in monte. Et quodam modo
 est naturale, nam uirtus animalis est obediens phan
 tasia sed in Auicēna, in tantu q̄ phantasia facit opera
 tiones mirabiles. Multo magis erit obediens rationi
 quando perfecte se subiicit Deo, & ita fit intenta frui
 tioni uel contemplationi diuinæ q̄ modicam resolu
 tionem facit, siue faciet circa humidum radicale. Est
 insuper uerum quod ex uerbo diuino anima spiritali
 iter generatur in fide, quia fides est ex auditu, auditus
 autem per uerbum Christi. Iustus autem ex fide uiuit.
 Vnde Iacobus. Voluntarie enim genuit nos uerbo ut
 ritatis suæ. Ex uerbo etiam anima uiuificatur. Ioan.
 Verba uitæ æterna habes. Mystice autem Christus res
 pondit ostendendo quod pater materiali non indiget
 & abbat, pro eo quod homo, id est eius humanitas, non sa
 lum uiuebat ex pane materiali, sed ex eo quod erat di
 uino

Thren. 4.

Scriptum. 2. cor. 2.

Iacob. 1. Ioan. 6

operis

uino

uino uerbo hypostatice unita, & ideo in omni uerbo
 quia in uerbo diuino, quia ex ore Dei, id est ex patre
 procedit uis omnis uerbi, cum secundum Augustinum
 super Io. sit ars plena omnium rationum uiuentium
 Insuper os Dei dicitur prædicatio. Hiere. 15. Si sepa
 ueris preciosum a ulli, quasi os meum eris. Item di
 a scriptura, quia per illam loquitur nobis Deus.
 30. Os meum non interrogasti. Sequitur. [Tunc assu
 pti eum diabolus in sanctam ciuitatem,] quia Hierusa
 habebat tres partes, scilicet habitationem uulgi, & u
 bilium, & habitationem regiam, ubi erat templum
 hæc dicebatur ciuitas. [Si filius Dei es, mitte te deorsu
 Hieronymus. De bilis est hostis qui non potest uincere
 nisi uolentem. Et ideo non potuit Christum prote
 re. Sic nullum fidelem facere cadere potest in pecc
 rum nisi eo uolente, & hæc fuit tentatio de uana gl
 ria Sed quare non dicit ipsi: Ascende superius, & u
 fuisset signum maioris uirtutis, & per consequens
 ior posset esse uana gloria? Respondeo: Dæmon de
 radiso semel delapsus nunquam ascensum alicui p
 test uadere, & ideo non dicit ipsi ascendere in celu
 uel sursum. Moraliter. Si filius Dei es, & Christian
 uis nuncupari, mitte te deorsum, id est humilia te,
 non ascende per superbiam, sed humilitate, & pen
 tentia inclina te, inferius, & saluberis quem admodu
 Iacob in Aegyptum descendendo, de quo habetur in
 gura Gen. Descende a me, non moreris, & habitabis
 in terra Iessen, erisq; iuxta me. Et sequitur cap. 46. I
 factus est Israel cum omnibus quæ habebat, & uenit
 ad puteum iuramenti, & mastris ibi uictimis Deo
 tris sui Ysaac, audiuit eum per uisionem nocte uoc
 rem, & dicentem sibi. Iacob, Iacob, Ego sum, fortis
 prum, quia in gentem magnam te faciam ibi. Ego
 scendam tecum illuc, & ego inde adducam te reu
 xentem. [Ioseph quoque] ponet manum suam super
 os

tuos. Tangit autem in ista figura prouidum confi
 lium quod est adimplendum, ideo dicit, descende ad
 me, ne moreris, & habitabis in terra Iessen, &c. Vbi
 dicit uidelicet, Motum, seu nutum uirtuosum, quia
 descende non dicit cade, quia est præcipitium, sed de
 scende, nam si per superbiam & per diuinum contem
 ptum ascendisti, per humilitatem & satisfactionem de
 scende. Primo mente & humilitate. Secundo, carne, &
 asperitate, sede in puluere, quod puluises, cogita, in
 puluerem te orna uirgo, quia sine fructu, filia Babylo
 nis, id est confusionis Psal. Operuit confusio faciem
 meam, sede in terra, id est quiesce aspectu propria mi
 seria. Signum luminosum. Ad me. Matth. 11. Discite a
 me, [quia mitis sum &c.] Modum studiosum. Ne more
 ris. Nota quòd quando uia est periculosa, non est mora
 adhibenda. O quot prædones, quot homicidæ, ideo
 non moreris, 2. Reg. 21. Non moreris hac nocte in cam
 pistribus, id est in spatiosa uia mundi quæ lata est, sed
 absque dilatione transgredere. 4. Reg. 4. Mina, & pro
 pera ne moram facias in eundo. Locum fructuosum.
 Et habitabis in terra Iessen, quæ terra compluta, id
 est conscientia stillicidio gratiæ irrigata & fecundata,
 & ideo propinqua pascinationi. Leuiti. Si in præceptis
 meis ambulaueritis dabo uobis pluuiam temporibus
 suis. Et Deuterono. 28. Aperiet dominus thesaurum
 suum optimum celum, ut tribuat pluuiam terræ tuæ
 in tempore suo. Gradum gratiosum. Eritq; iuxta me.
 Magna nobilitas stare iuxta regem regum. Vnde Da
 uid gerens tyrum hominis iusti dicebat. Ego ex more
 sedere soleo iuxta regem. Psalm. Non habitabit iuxta
 te malignus, neque permanebunt iniusti &c. Debitum
 iudicium, quod est inferendum, & ideo sequitur: Pro
 rectus est Israel, scilicet qui Deum uidere procurat, quæ
 siderat, & affectat, cum omnibus quæ habebat, de
 cum cogitatione corde, & mente, & animo. Non enim
 oportet hominem in duas partes claudicare. Si quæri

Psal. 68

Leui. 16.

1. Reg. 20

Psal. 5

tis querite, conuertimini & credite. Si queritis qui
 rite in toto corde. Sapientia. 1. In simplicitate qua
 te illum, quoniam inuenitur ab his qui non tenta
 eum, apparet eis qui fidem habent in illo. Igitur
 simplicitate non in duplicitate. Ecclesiast. 1. Ne acco
 feris ad eum duplici corde, quia in eodem. 2. cap. Va
 duplici corde, & labijs celestis, & manibus malefac
 ribus, & peccatori terram ingredienti duabus uis.
 Nota quod natura non patitur monstra in corde, quod
 est membrum quod est uitae principium, & ideo
 homo non potest habere duas uitas corporales eius
 speciei, sic nec duo corda potest habere. Et tamen pe
 cator, ut fictus hypocrita qui confitetur cum pro
 sito redeundum ad uomitum, uel qui mentitur in con
 fessione, uel peccata partim dicit, partim celat, hic ge
 nar cor. Psa. Labia dolosa in corde, & corde locuti
 &c. & ideo duplici contritione conteretur. Quare
 cob bene uenit cum omnibus quae habebat, sed que
 Ad puteum iuramenti, id est ad penitentiam. Nota
 nitentia puteus est. Cantico. Fons hortorum, &
 teus aquarum uiuentium &c. Viuae sunt aquae pen
 tentiae, quia uiuificant plantas uirtutum emortuas
 immo statim producant flores & fructus, emittunt
 dices, stiptem dilarant &c. Haec sunt aquae quae
 aures. Ioan. Qui biberit ex hac aqua non sitiet
 aeternum. Nota, aquae temporalium deliciarum uel
 uitiarum sitim non extinguunt, immo ardorem mul
 plicat, sicut ligna lignis apposita igne non extinguunt
 sed augent. Sic autem in proposito &c. Hic igitur
 teus est, sed iuramenti. Isa. 5. Sicut in diebus Noe illi
 mihi est, cui iurauit ne inducerem aquas diluuij
 super terram, sic iuravi ut non irascat tibi. Sequitur
 mastrauit uictimas ibi. Haec uictima est carnis macer
 tio. Isa. 56. Uictimae eorum placebunt mihi. Dicitur
 timas in plurali, quia haec debet esse duplex. Incertum
 Psa. Cor contritum, & humiliatum Deus &c. En
 rior

jior, scilicet carnis. Ad Romanos secundo. Obsecro
 vos per misericordiam dei ut exhibeatis corda uestra
 hostiam sanctam &c. Vident, quia mortui peccato
 sunt unius iustitiae. Sed pro dolor. Gen. 22. Ecce ignis,
 ligna, & gladius, ubi uictima holocausti? scilicet patris
 tui. Ignis, [quia in Psa. Ignitum eloquium tuum uehe
 menter. Vnde erat cor ardens discipulorum. Luc. ulti
 mo. Gladius, quia Heb. 4. Viuus est sermo dei, & effi
 ax & penetrabilior omni gladio ancipiti. Ephe. 6. As
 sumite gladium spiritus quod est uerbum dei. Ecce igitur
 bar, ubi est uictima? ubi est qui uere poeniteat, aut qui
 poenitentiam plene sumat? Sed has uictimas debemus
 offerre Ysaac, qui gaudium interpretatur: nam poeniten
 tia cum hilaritate est facienda. Psa. Seruite domino
 in letitia. Hilarum enim datorem diligit deus, dicit
 Math. 6. Cum ieiunas, unge caput tuum. Solidum co
 siliu quod est perqui rendum, & ideo dicit. Quod au
 diuit per uisionem nocte. Nota, poenitentia aperit audi
 tu & uisum, nam peccatores oculos habent & non loquuntur, oculos
 habent & non uidebunt, aures habent & non au
 dient, nares habent & non odorabunt, quia non sentiunt
 fetore peccati in quo sunt, uulnerat & sunt conscientie
 coru & non reclamant, secant & non percipiunt, uocant &
 stimulantur sicut lethargici, non audiunt sed sopore deti
 nentur, sed poenitentia sensum restituit & oia ista cura.
 Vnde bene de muto dicitur quod erat cecus & surdus quem
 dñs curauit. Nocte surgit & dicit, quia secreta est diu
 ina inspiratio, & audit dicente sibi Iacob Iacob, ex noie
 uocat eum, quia poenitentem ex noie deus nouit. Iacob sup
 plator dicitur, uel quia det hoste superare in duob.
 res; in corrigendo in se pterita & p̄cauendo futura. No
 ti timere, sed descende in Aegyptu. Noli timere Iacob,
 quia redemi te, & uocaui te noie tuo. Ego sum fortissi
 mus deus. Psa. Dñs fortis & potes, dñs potens in pra
 lio. In gentem magnam faciam te ibi, id est in affectione

Rom. 1

Psal. 118

E. 60X

E. 61A

Cant. 4. 5

Ioan. 4

E. 61B

E. 61C

E. 61D

Gen. 12. & morte. Ibi pro peccatis proles meritorum multum
 & mutatur & gignitur. Gene. Descendit Abrah
 ham in Aegyptum ut peregrinaretur ibi. In Aegy
 fuerunt oves & boues & asinae, & asini, & camel
 ferui, & famulae. Et ego descendam tecum &c. sem
 dominus est cum poenitentiae. Placidum delinimen
 est consequendum, quia Ioseph ponet manus sup
 oculos tuos, quoniam scilicet mens peccatoris illu
Tob. 2. natur tunc. Tobiae. Et cepit albugo ex oculis eius
 si membrana oui egredi. Et Actuum. Ceciderunt
 quam squamam ab oculis eius. f. Pauli. & finaliter Ap
Act. 9. calyp. 7. Absterget deus omnem lachrymam ab oc
 eorum, scilicet sanctorum &c.

IN EADEM DOMINICA

De his quae pro temporis oppor
 tunitate agenda sunt.

Ser. 4.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salu
ad Corinth. 6.] Quia sermo praedicatoris & u
 bum debet esse apertus euidentia claritau
 ideo praemittitur ecce, quod est aduerbium
Ioan. 19 monstrandi. j. Reg. Ecce videtis. & Ioan. Ecce nunc
 lam loqueris. Debet esse succinctus continentia br
 tatis, & ideo subditur, [nunc tempus] quod est mod
1. Petr. 2. 1. Petr. Modicum nunc si oportet contritari &c. An
 prus elegantia qualitatis, & ideo concluditur [accep
 tibile.] Nunc illa sine praesidio diuinæ gratiæ non po
 mus habere, idcirco &c. [Ecce nunc tempus acceptabile
1. Reg. 10 ut supra. Licet iuxta sententiam Gregorij lib. 9. Mo
 cap. 84. sacrae scripturae uim inducentis: totum hu
 vitæ labilis tempus sit indultum ad meritorum oppor
 cumulanda, quibus malorum vltima fugere valeat

tormenta, & supernæ patriæ possimus acquirere stipē
 dia repromissa, tamen a multis negligitur. Et ob hanc
 temporis amissionem, otiosumq; defluxum qui sic par
 sit penditur, deuotus quidam in epistola ad scholares
 titulus lamentatur dicens. Fuit olim nihil præciosius tē
 pore, & heu nil hodie vilius reperitur. Transeunt dies
 stultis & neruo recogitat: nemo sibi perire diem nun
 quam rediturum curat. Et specialiter quadragesimæ
 quod nos exhibitionibus promptis sic allicit, eruditio
 nibus claris sic instruit, operationibus miris sic concu
 rit, repromissionibus aliis sic concutit, tempus est sa
 luberrimum & acceptabile, meritoq; saluti singulariter
 deputatum, ut de ipso merito dici possit. Ecce tē
 pus acceptabile, quia tempus.

Salutaris promissionis, prouisis remedijs.

Singularis ostensionis, ostensis spectaculis.

Regularis dilectionis, productis oraculis.

Virtualis erectionis, promissis stipendijs.

Diuis igitur Apostolus considerans & attendens fina
 lem permutationem, conterentem scoriā, id est viru
 lentam infectionem maculantem animam dignationē,
 regalem promissionem disponentem patriam siue cō
 terentem substantiam, torporem miseri peccatoris in
 scorbis tabescentē excitare nititur in his verbis dicēs.
 [Ecce nunc tempus acceptabile.] quasi dicens eidem pec
 catori.

Cur extractam frameam non curas fugere?

Cur contractam maculam non curas abstergere?

Cur oblatam veniam non curas abnectere?

Cur promissam gloriam non curas acquirere?

[Ecce enim tempus acceptabile.] In quibus verbis idem
 apostolus triplici ratione tempus istud ostendens ad
 omnia opportunum, ad sumendam poenitentiam fru
 ctiferam nobis, hortatur, uidelicet ex facultate succur
 rentis termini. Ex qualitate succedentis spatij. Ex di

gnitate subsequens commodi. Primum probat
 secreta signatio principalis, [Ecce nunc.] Secundum
 iuncta protractio peculiaris, [Tempus.] Tertium
 apta conditio imperialis, [Acceptabile.] In lucis
 nos primo Apostolus ad poenitentiam ex facultate
 bene declarat hora principalis. Secundo inducit
 spatij, & ideo dicit tempus. Ecce (inquit) nunc
 Eccl. 4. pus. Licet enim Ecclesiastes omnia tempus habent
 suis spatijs transeunt uniuersa, istud tamen tempus
 rone singularis proprietatis quâ ratione naturalis
 militatis tēpus est poenitentia assumende, quod ratio
 Dan. 4. proprietatum multipliciter. Dan. nobis extiterat
 ratum, ubi sic dicitur. Fœnū ut bos comedes, & terra
 cæli perfunderis. Septem quoque tempora mutatur
 super te, donec scias quod dominus excelsus sit
 per regnum hominum. In quibus uerbis sanctus
 Daniel inducit in isto tempore quemlibet peccatorum
 ad delendam maculam carnis quam commisit. Fœnū
 inquit ut bos comedes Isa. 4. Dicitur quod omnis caro
 num & omnis gloria eius quasi flos agri. Istud enī
 fœnū est quod apud illam mylticam Rebeccam no-
 Gen. 4. a uero Isaac assumptam in connubium, copiosius
 bebat. Gen. Palearum & fœni (ait ipsa) est plurimum
 apud nos & locus spatiosus ad manendum. Verel
 Math. 7. cus spatiosus, quia lata est uia quæ ducit ad perditionem
 Matthæi. Multūque est in ea operum carnalium
 mundanorum quæ uelut fœnum & paleæ æternis
 cremantur ignibus. Igitur fœnum ut bos comedit
 id est detestatione commissorum carnalium operum
 spirituale suscipiens nutrimentum. Vnde bene dicitur
 Matthæi decimo quarto, quod Deus præcipit turbis
 bere super fœnū. Ad reuocandam gratiâ lucis quâ perdit
 & ideo dicitur, rore cæli perfunderis. Isaia uigel
 sexto. Ros lucis ros tuus &c. Ros scilicet diuinæ
 gratiæ humectantis, illustrantis, fructuantis, & de
 corantis

corantis internam mētē. Genesis uigeloseptimo.
 rore cæli desuper erit benedictio tua, & idem paulo
 ante. Det tibi Deus de rore cæli &c. Ad resumenda ope
 artis quam amisit, ideo dicit. Septem quoque tēpo
 mutabantur super te. Per siquidem septem tempo
 artes liberales intelligo, liberales iniquio ab esse
 non illas quæ liberales communiter nuncupantur
 sed illas quæ liberare habent hominem a seruitute
 peccati & eum propriæ tradere libertati. Quæ utique
 licet possint uniuersitatē perfectōrū operū designare i
 uniuersitatis numero signatorum & in septenario, si
 nant, tñ specialiter septē opera mixtā. Atque ad literā
 tempus istud, tēpus. Iu uernale quod nūc imminet, de
 uatur, siue ad septem dicitur aptū fore. Sicut enī sūt
 septē hora priuilegiatæ quæ ad imminēs nūc cōcurrūt
 dicitū est supra, sic istud tēpus ad septē opera est sin
 gulariter aptū. Est enī tēpus istud principibus aptū ad
 dimicadū. Ad literā enī istud est tēpus. quo (ut dicitur
 2. Reg. II. 1. Reg.) solēt reges ad bella procedere, ut rex no
 ter Christus prius baptismatē uelut armis cælesti
 bus præmunitus a spiritu sancto ductus est hodie in
 capū certaminis in desertū, ut. s. a diabolo tentaretur,
 & utique obtēta uictoria hostē psterneret, ubi mylticū
 humanū genus ab Hierusalem in Hierico .i. in miserix
 defectū descendēs nudatū gratuitis, ceciderat uulnera
 tū. Igit bene est tps aptū ad dimicadū. Propter quod Apo
 stolus in suæ epistolæ exordio, ne sinistra diuina arma
 susceperimus ad dimicadū nos hortatur, dicens, [Hor
 tamur uos ne in uacuum gratiâ Dei recipiatis &c.] De quo
 tēpore Ecc. 3. Tēpus belli. s. cū hoste, & tēpus pacis. s. i
 um Deo reformandæ. Cultoribus aptum ad ampu
 andum Tēpus enim putationis aduenit, ut dicitur
 uaticorum. 2. Vnde Ecclesiastes. 3. Tempus plātandi. s. i
 uirtutes, & tēpus euellendi quod plantatū est. i. ampu
 andi uicia & peccata per confessionem & poenitentia.
 Mercatoribus aptum ad cumulandum. Ibidem. Tēpus

acquirendi, & tempus perdendi. Perdendi inquam, habemus operemur bonum ad omnes. Gal. Sic enim
 cuniam & elemosynam pro proximo. Eccl. 29. Per dilectum sanctus Ionathas Machabæus. Machab. 12. qui
 pecuniam propter fratrem & amicum tuum, & columba ueniens interpretatur, mystice uoluit obser-
 abscondas eam sub lapide in perditionem. Vnde hodie. Videns. n. q. tempus ipsum iuuabat, ad Romanos
 dicitur in Euangelio. [*Dicitur Lapidem istum panem suum,*] qui excelsa interpretantur tonitrua. i. ad supernas vir-
 fructuosa ædificia in usum & cibum pauperum conuertere quæ super peccatores in extremo iudicio tonan-
 tantur. Igitur tempus perdendi, sed istud perdetur diuinam sententiam fulminabunt, electos nuncios. i.
 acquirere thesaurum indeficientem in cælo, ubi excelsa opera destinauit. Sed pro dolor hodie conque-
 ærugo, nec tinea demolitur. Matth. &c. Languentur de nobis dominus Hier. sic dicens. Miluus in cæ-
 aptum ad liberandum quia Ecclesiastes. 3. ut supra. Cognouit tempus suum, turtur & hirundo & ciconia
 pus occidendi. s. concupiscentias insurgentes, & turtur & hirundo & ciconia
 pus sanandi. s. languores & febres & ulcera maculant. Populus autem meus non cognouit iudicium domini.
 peccatorum. Scillantibus aptum ad lachrymandum. Quod. s. nunc imminet, quia ut dictum est, nunc iudi-
 Lachrymantibus enim congruunt montes & arborum. Quod est mundi. Sed in veritate non est mirandum si
 Sic re uera tempus est lachrymationis peccatorum. Populus domini iudicium non cognouit, quia ut ait
 putatione præmissa confessionis. Est enim poenitentia. Psal. Oculos statuerunt declinare in terram. Sed non
 (ut ait Augustinus) præterita mala plangere, & plangere miluus, immo oculos suos in cælum leuauit, & ideo
 genda ulterius non committere. De cuiusmodi utique in cælo cognouit tempus suum ad obtinendum gloriã
 planctu dicitur ut supra Ecclesiast. 3. Tempus flendi, & tunc quam quæsiuit, & ideo dicit Daniel. Donec scias
 tempus ridendi, quia secundum eundem Augustinum excelsus dominetur super regnum hominum. Exod.
 debemus de peccato dolere, & de dolore gaudere. Vespere, i. in fine uitæ, uel uespere. i. luce mundanæ
 uentibus aptum ad generandum. Sole enim ad nos gloria tendente in nostris cordibus ad occasum, scie-
 centrum aliquammodo appropinquante, omnia uiuentibus dominus uox eduxerit de terra ægypti, i. de tene-
 arbores, homines, uolucres, & bestias, incipiunt ad agnoscendum gloriam eius. Mane. i. ori-
 nationem disponi. Ecclesiastes. 3. Tempus nascendi, & tunc luce gratiæ. Tertio & ultimo ad poenitentiam nos
 scilicet per gratiam, & tempus moriendi. s. mundo inducit Apostolus ex dignitate commodi cum dicit
 iniustitiæ, ut mortui mundo & peccato iuste uiuamus. [*Acceptabile.*] vere enim, tempus acceptabile & placitum
 i. Petri. Volucris aptum ad cantandum. Repetitio scilicet in quo exaudimur plenè, in quo liberamur gra-
 enim humore melancholico & incipiente sanguine in quo seruamur tutè, in quo præciamur altè. Pro
 dominari, aues ad alacritatem & cantum singularibus omnibus occurrit nobis auctoritas in præsentem
 disponuntur, sic aues. i. contemplatiui ad alta. s. contemplatiui. 1. s. 29. Hæc dicit dominus. In tempore placito
 lantes nunc ab illicitis abstinentes colloquijs debent audiri te (Apostolus dicit tempore accepto) Et in
 continuo diuinis laudibus occupari. Ecclesiastes. 3. Te salutis auxiliatus sum tibi. Et seruauit te. Er dedi te
 pus tacendi & tempus loquendi. Ergo bene præmissa fecus populi ut suscita res terram, & possideres hæ-
 tempora super quemlibet virum iustum debent istas uirtutes dissipatas &c.
 pore quadragesimæ, immutari. Dum igitur tempus

Matt. 6.

Gal. 6.

Hier. 8.

Psal. 16

Dan. 4.

1. Pet. 2.

FERIA SECUNDA DOMINICAE
 primæ Quadragesimæ, De
 Iudicio.

S Tatuet oues quidem a dextris, hædos autem a sinistris.
 Matth. 25. Ad hoc sunt prædicationes, ut
 ipsas homo ad perceptionem diuinæ gratiæ pe
 paretur, & ideo gratia Dei tria inter alia habe
 facere in uerbis propositis designata. Habet enim
 ducere cordis stabilitatem. [Statu. 1.] Mentis syncrin
 tem, Oues. Roboris stabilitatem. [A dextris.] Secun
 dæ dicit beatus Gregorius. 11. lib. Moral. cap. ultim
 ponens illud Iob. Semper enim quasi tumentes sup
 me fluctus, timui Deum, & pondus eius ferre non
 tui. Qui (inquit Gregorius) extremi iudicij aduent
 intenta mente considerat, profecto uidet quòd tan
 pavor imminet quantum non solum tunc uidere, s
 etiam nunc præuidere pertimescat. Consideratio
 namque tanti terroris metu animus palpitat, & in
 tionis suæ oculos declinans intueri quòd præuidetur
 cufat. Et ideo bene dicit: Ferre pondus eius, nõ pot
 Subdit autem ibidem Gregorius paucis adiectis. Si
 inter hæc pensandum est, quòd beatus Iob, ista de
 loquitur laudatus, & flagellatus. Si igitur saltem
 meritòrum profectum ita percussus est, qui sic tim
 rit, quomodo flagellandus est qui contemnit? Licet
 tem omnia ad iudicium memoratum concurrentia
 bis uehementiâ timoris incutiât, singulariter tñ quæ
 tuor circa ipsum attendimus. Quæ sunt generalis
 tio, oës. n. peremptorie citantur, nec ullus poterit
 Rom. 14. latens absentare. Ad Ro. Oës habimus ante tribu
 Christi. Siualis locatio, quia nullus malus inter bon
 poterit locari, ut ibi saluetur. Dan. 13. Separare eos
 inuicem, & iudicabo eos &c. Singularis discussio, qu
 uniu-

niuscuiusq; merita discutientur. Tunc. n. aperientur li
 bri cõscientiæ. Da. Iudicij sedit, aperti sunt libri eius. Dan. 14.
 Tunc illuminabit Deus abscondita tenebrarũ, & mani
 festa erunt consilia cordiũ. 1. ad Cor. De hac igitur di
 1. Cor. 4.
 scussione. Iohel. 2. Congregabo oës gentes, & deducam
 in uallè Iosaphat, & ibi disceptabo cũ eis. Integralis
 punizio siue reprehensio. Tũc. n. recipiẽt peccatores du
 plicia de manu dñi pro iniquitatibus suis. Isa. 40. Tũc
 in anima & corpore punientur, nec impunitus aliquis
 remanebit. Volens igitur Saluator ad timorẽ æterni
 iudicij nos inducere ex rone quarta memorata nos in
 ducit in euãgelio hodierno. [Cum uenerit filius hominis.]
 Vbi quatuor iuxta præmissa tanguntur, uidelicet Cõ
 uocatio singulorũ ad cõparendũ citius: [Cum uenerit.]
 Situatio citatorũ ad distinguendũ aptius. [Es separabit
 &c.] Disquisitio meritõrum ad iudicandũ rectius. [Tunc
 dicit ijr.] Retributio præmiorũ ad persolvendũ largius.
 [Es ibat hi in supplicium æternum, iusti autem in uitam æter
 nam.] Ponitur ergo primo cõuocatio singulorũ dũ præ
 mittitur, [Cum uenerit filius hominis &c.] Vbi aduerte in
 certitudinem iudicij quantum ad diem uel horã. s. cũ di
 cit. [Cum uenerit.] Certum est quod erit iudiciũ, non. n. est
 Deus quasi homo ut mentiar, ut dicitur Nume. Nu. 23.
 dies, uel hora incerta est. Sicut. n. teste Bern. in quodã
 sermone, nihil in rebus humanis certius est morte, ita
 nil incertius hora mortis. Voluit. n. nobis Deus occul
 tare illã horã, ut suspectã habereamus oẽm horã. Vnde
 Mat. 24. dicit Saluator. Diem autẽ illum nemo nouit. Mat. 24.
 Vnde propter hanc incertitudinem debet homo amplius
 fortificari in timore & præparari. Gre. in homiba. Ho
 ram ultimã idcirco dominus noster uoluit esse igno
 tam, ut semper possit esse suspectã, ut cũ illã uidere nõ
 possumus, ad illã sine intermissione præparemur. Jocer
 titudo igitur præmititur rēporis incerti, & ideo qui
 illud tempus uoluerit determinare traherit, errabit
 &c. Nota de Iochim & alijs multis. Sed tunc cadit quæ
 fitio

Iob. 20.

Nu. 23.

Mat. 24.

stio utrum aliquo modo possit sciri dies. Responde-
breuiter q̄ nescitur dies, nec sciri potest, nisi per di-
nam reuelationem. Vnde etiam angeli nescire possunt
Cuius ratio, quia dies non ueniet nisi impleto numero
prius saluandorum, qui debet æquari numero illorum
angelorum, qui in patria remanserunt, ut perficiantur
ordines angelorum, & cum hoc fiat decimus ordo si-
licet illorum qui non erant perfecti ut ad angelorum
ordines assumi possint, sed facient decimam drachma-
sic ut uidetur sentire Anselmus, cur deus homo. secun-
do 18. & Rabanus. j. cap. ultimo, ubi sic dicit. Ad super-
nam illam ciuitatem tantos credimus ascensuros ho-
mines quantos illic electos angelos remansisse. Hoc idē
uidetur sentire beatus Augustinus. 2. 2. de ciui. dei. c. 1.
Sed quid de hora? Respondeo, scriptura uidetur de hoc
diuersimode loqui, nam Matth. uidetur dicere q̄ de nocte.
Media autē nocte clamor factus est. Idem. 24. ui-
detur dicere, q̄ de die. De die autem illa & c. Idem. 26.
cap. uidetur dicere q̄ de sero. Cum sero inquit factum
esset, dixit dominus uinē, & c. Sophonias uidetur dici-
re q̄ de mane. Mane inquit dominus dabit iudicium.
Sed quod sit de facto, tamen mystice intelligendo, hæc
omnia uerificantur, quia ipse ueniet de nocte quanti
ad peccatorum improuisionem. De die quantum ad oc-
cultorum reserationem. De sero quantum ad merito-
rum terminationem. De mane quantum ad præmiorū
inchoationem. Attende secundo plenitudinem im-
perij seu dominij, quia filius hominis. Ioan. 5. Patet
omne iudicium dedit filio, & ibidem. Dedit ei potesta-
tem iudicium facere, quia filius hominis est. Nota,
Christus deus est & homo, secundum diuinitatem ha-
bet potestatem & iurisdictionem ordinariam, quia se-
cundum illam & creator est. Secundum uero humani-
tatem habet potestatem delegatam, & sibi a tota trini-
tate commissam, ut qui fuit redemptor ipse sit iudex.
Vnde ad hoc apparebit in humanitate, ut ostendat ele-

ctis quomodo beneficium incarnationis ad ipsorum
non sufficiebat salutem, nisi quibus adhuc esset benefi-
cium redemptionis, & ut ostendat reprobis quomodo
dignē reprobandi sunt qui tantum beneficium cōreim-
perunt. Aliter possumus dicere quod ipse in forma ho-
minis iudicabit triplici ratione, uidelicet ad cōincen-
dum laxam familiā, ipse enim in forma hominis osten-
dit, & docuit formam uiuendi, & ideo in tali ueniet
ad iudicandum ut ipse sit iudex & testis. Ad ostenden-
dum celsam potētiam, quia enim in forma hominis iur-
dicatus est, ne uideretur hoc passus ex impotentia, id-
circo in tali forma iudicabit. iuxta illud. Ut uincas
cum iudicaris. Ad exhibendum, & exercendum gratiam
clementiam, ut sit manifestum quod in misericordia
iudicabit puniendo citra condignum, idcirco ueniet in
humana forma, ut ex his quæ passus est, discat misere-
ri. Attende tertio celsitudinem fastigij, quia in maie-
state sua, id est in gloria sua, & in claritate sua. Grego-
rius super illud Matthæi uigesimo quarto. In nubibus
coeli ueniet cum potestate magna, & maiestate. In
maiestate, uisuri sunt quem in humilitate uidere no-
luerunt, ut tanto strictus uirtutem sentiat quanto cels-
tatem uicem cordis ad eius præsentiam non inclinant. Vel
in sede maiestatis, id est iudiciariæ potestatis, quam
meruit in passione, accepit in resurrectione, & quæ
manifestabitur in iudicio, & cætera. Attende quarto
pulchritudinem confortij, quia omnes angeli eius
cum eo, scilicet ut sint ministri resurrectionis, præco-
nes, & executores condemnationis. & erunt etiam
assessores iudicij. Vbi attende quinto altitudinem
trilicij, quia sedebit in sede maiestatis suæ, id est
in electis quiescet, & simul leuabitur, ut appareat
omnibus manifeste in maiestate. Augustinus de Ci-
uitate Dei. Tunc manifestus ueniet inter iustos, &
iniustos iudicaturus iustē, qui occultē uenit iudican-
dus ab iniustis iniustē. Attende tandem sexto, & ulti-

Mat. 25.

Soph.

mo multitudinem collegii advocati & citati perentiorie coram ipso, cum dicitur. [Et congregabuntur omnes gentes]. Omnes enim ut dictum est, stabimus ante tribunal Christi. Qualiter autem ista fient dubium non est. Dicunt communiter doctores quod primo venient illa signa mirabilia quae Christus dicit in Marco. Tunc enim erit tanta siccitas, & per consequens sterilitas, maior pars hominum & animalium peste & poenitentia morientur. Nam per multa tempora nihil vel modicum pluet, scilicet per annos quattuor ut tradunt scripti, & ideo illis temporibus arcus caelestis minimè apparebit, causa huius apparitionis desinente, & tunc erit certum iudicium assecutum. Haec autem siccitas ut dicunt sancti disponet citius ad inflammandum & comburendum. Illo insuper tempore tot erunt inflationes vaporum siccorum, quod videbuntur omnes stellae cadere de caelo, & tunc fiet illa quindecim signa quae dicit Hieronymus se in hebraeorum annalibus reperisse, quae sunt ista, videlicet Prima die eleuabitur mare tanquam murus super altitudinem montium, non 40 cubitus, ut aliqui dicunt, sed 15. quod patet, quia nec tempore diluuii fuerunt aquae amplius tubleuatae, sicut dicit beatus Augustinus. 20. de Ciui. dei. ca. 11. Iste autem ascensus maris significat ascensum abominationis & peccatorum commissorum. Secunda die intus descendunt quae uideri non poterunt, ad significandum quod peccatores in profundum sunt cumulati penarum, ubi amplius ipsorum non habebitur memoria. Tertia die beuiae marinae mari reuertente ad locum suum, stabunt in maris superficie, & dabunt contra ipsam naturam mugitus & clamores horribiles, ad signandum quasi uelint de peccatoribus postulare uindictam, quae est in praesentia hominis transgressione euaserunt maledictionem, quae sola terra tunc fuit maledicta. Quarta die ignis comburet mare & aquas, & tunc omnia quae erunt in illis morientur, & ex hoc peccatores aduertant qualiter & ipsi sunt

sententia

sententia inuoluedi. Quinta die omnia uolatilia caeli congregabuntur, nec praeter timorem & dolorem amplius uolere poterunt, sed morabuntur in capis, & flebunt & lacrymabuntur, ut homines faciunt, & nil bibent aut comedant. Sexta die erunt fulgura discurrantia ab oriente in occidentem, & omnes stellae quae fixae, quae erraticae emittent miras coras comas. Septima die erunt horridi terrae motus & generales, per quos omnia aedificia aueruent. Octaua die lapides se ab inuicem collident in aere, & quilibet ipsorum separabitur in quattuor partes, & paruus quae magnus, figurans resolutionem in quattuor elementa omnium mixtorum firmiterum & solidorum futura. Nona die omnes plantae & folia stillabunt guttas sanguineas ostendentes terram sanguinea crudelitate infectam & irrigatam. His autem flentibus homines occultabunt se in cauernis, tantusque erit timor quod se ibi compriment, & multi ex tali suffocatione opprimetur & suffocabuntur. Decima die omnia alta, scilicet montes & colles explanabuntur quasi in cinerem, ad significandum humiliationem superbientium. Unde decima die uenient omnia animalia de syluis ad campos dantia clamores ualidos, & nihil penitus gustantia, & tunc egredientur homines de cauernis, & ibunt sicut amentes, nihil sibi inuicem loquentes, sed praeter furorem & phrenesim inuicem mordentes ut canes. Duodecima die ossa mortuorum & cineres, angelorum ministerio collecta stabunt preparata ad corporum reintegrationem. Decimatercia die aperientur sepulturae, & parent ad resurrectionem futuram, & eodem die omnes homines morientur. Decimaquarta die ignis conflagrationis purgabit totum mundum, tum ad purificandum aerem, tunc sit locus contaminatus ubi Christus cum toto coetu bonorum debeat esse, tum etiam ut colligant omnes mundi sceleres & secum portent in infernum. Decimaquinta die omnia renouabuntur, & tunc mortui audient uocem filij dei, & eius imperio resurgent tam boni quam mali.

Boni

Boni quidem resurgēt scđm ætatē plenitudinis et
 sti,mali uero ut puto non. Item mali cū suis defo-
 mitaribus. Et qđ dicit Richardus, non crēdo qđ
 amisit oculum unū antequā aliquid cum illo offē-
 ret, ipsum non resumeret ut cū illo cruciatur. Mora-
 tur quilibet in loco suo, ubi. I. eius corpus iacuerat.
 tūc uoce Archangelorū qui præsunt prouinciis
 peremptorie citabitur. O uox formidanda a peccat-
 ribus, qui piā uocē correctionis in hoc mundo, recu-
 uerunt audire. Hanc aut uocem continuē formidabit
 beatus Hieronymus super Matth. dicens. Quoties
 illam considero toto corpore contremisco, siue eni-
 comedo, siue bibo, siue aliquid aliud facio semper
 hi uidentur illa tuba terribilis sonare in auribus meis
 surgite mortui uenite ad iudicium.

Facta aut conuocatione tunc fiet eorū situatio
 calis (quod est secundū quod tangitur in euangelio
 uaria inter reprobos & electos quātū ad duo, Primū
 quia oēs reprobi situabunt ad sinistrā dei, electi uer-
 ponentur a dextris. O dura distinctio situs, quot na-
 que putas sunt qui mō uidentur sub diuina dexte-
 constituti, qui non solū habent in hoc mundo prosp-
 ritatē, uerū, et qui uidentur tanq̄ electi sanctitate fru-
 gere, qui tunc flebiliter ad sinistram pellen-
 uerlos? O durū diuortii quando, pater uidebit se a filio
 separari & ecouerfo, & frater a fratre. Hæc igitur
 ma differentia quo ad situm, & hæc innuit Salu-
 eum dicit [Et separabit eos abinuicem, sicut pastor segregat
 oves ab hædis. Et statuet oves quidem a dextris, hædos au-
 tem a sinistris.] Oues inquam quæ pastoris uocem ad-
 dierunt fidem suscipiendo & legem perficiendo. Ios.

Ioan. 10.
 Osee. 13.
 Hiero. 12

Oues meæ uocem meam audient. Separabit eos ab
 inuicem &c. patrem separando a filio &c. Osee. Con-
 solatio abscondita est ab oculis meis, quia ipse inter-
 fratres diuidet. Sicut pastor namipii in iudicio
 & audi sunt. Hierem. Congrega eos quasi gregem
 uictimam,

uictimam, sanctifica, (id est sacrificia) eos in die oc-
 cisionis. Nam impij in iudicio mactandi, liberius in
 mundi pascuis impinguantur, Greg. 21. Moral. cap. 4.
 Dantur reprobis bona quæ in hac uita appetūt, quia
 desperatis ægris omne quod desiderant non negatur.
 Perpendant igitur iusti quæ sunt mala quæ iniquis
 imminēt, & nequaquam eorum felicitatē inuideant
 quæ percurrit. Quid est enim quod de eorū gaudijs
 admirantur, quando & ipsi per iter asperum in salu-
 tis patriam, & illi quasi per amœna prata ad foueam
 tendunt infernalem? Igitur separabit eos ab inuicem
 qui sicut pastor pro ouibus suis tradidit se, & tunc
 pingues mactabit illos autem qui in afflictione fuerūt,
 ducet ad pascua æterna. Nota quod per hædos si-
 gnat peccatores, per bonas oues & fœtosas, bonos. Ra-
 tid autem similitudinis est argumentum medicorum,
 dicunt enim quod omnis fœtus de humida matrena-
 tus, quanto est uentri propinquus, tanto est deterio-
 & ecouerfo natus de sicca, & ideo hædos in iuuen-
 ta sua est melior, quanto autem plus crescit, tanto de-
 terior efficitur, sic recte peccatores &c. Nota quod pec-
 catores conculcabunt seipfos, & inter ipsos erit mutua
 pressura & mira propter arctitudinem loci, Iusti uero
 erunt subleuati a terra. Nota si scis exprimere ordinē
 quo unusquisque in sua excellentia, & in suo ordine
 apparebit, licet sit in margine inferius, & tamen nihil
 dominus unus erit gradus excellentioris & maioris
 beatitudinis, licet participet unus in gradu perfectio-
 nis quàm alius. Hic potes notare (si uis) ordinem iudi-
 candorum quem ponit Gregorius. 26. lib. Mora. c. 39.
 exponēs illud Iob. 36. Sed nō saluat impios & iudiciū
 pauperibus tribuit &c.

Facta autem iudicandorum situatione debita, iux-
 ta exigentiam meritorum, tunc implebitur quod dici-
 tur Dan. Iudicium sedet, & libri aperti sunt, scilicet li-
 bri conscientię. O quid dicent, aut quid sa-
 cient

Dan. 7.

cient miserabiles peccatores certi dānatione, qui bene agere, nec pōnitentiam in hoc mundo facere soluerunt. Tunc.n.ei sicut omnia quæ fecerunt manifestā. Ratio autem est, quia sicut lux corporalis manifestat picturas & figuras corporum turpes uel pulchras iuxta qualitatem ipsorum colorum, sic lux illa interior ex suo splendore manifestabit quicquid unquam fuerit in cordibus bonum siue malum. Nota quomodo iusti uidebunt regem in decore suo, lætū, festiuium, mansuetū, & benignū, sed damnati uidebūt eum in aspectu, & horribilem, cuius aspectum non poterunt sustinere. Ecce quod dicit Anselmus in oratione peccata, in deo terrens iustitia, subitus patens chaos inferendū in inferni, de super iratus iudex, intus conscientia urens, foris mundus ardens. Iustus uix saluabitur, peccator ubi apparebit? in qua parte latebit? ubi neque uertere poterit, latere erit impossibile, apparere inuisibile. hæc Anselmus. Tunc proculdubio dicent iudex lucæ montibus id est angelis (de quibus Psa. Me. res in circuitu eius) cadite super nos, id est cito exequimini iustitiam contra nos inferendam. Querunt autem doctores unde erit quod unus atque idem dominus sic distormiter iustis, & peccatoribus apparebit. Ad hoc respondet Greg. lib. 3. Mora. ca. 9. exponens iud. lob. 40. Disperge superbos in furore tuo, sic dicitur. In extremo iudicio in semetipso incommutabilis, tamen improbus, & electis nequaquam sub specie eadem incommutabilitatis ostenditur, quia & transgressus iustis, & iratus apparebit iniustis. Testem enim scientiam intra semetipsos deferunt, unde eorum misericordiam æque uuumquodque respiciant, sed non æqualiter modificentur, quia, & iustus eum benignum ostendit ante acta iustitia, & illis terribilem, culpa. Quorum uorem quis explicet, cum contigerit miseris, & iniustis

Luc. 23.
Psa. 124

se culpas cernere & ante se iustum iudicem uideret. Hæc Grego. Vel aliter dicere possumus, quod si eubrius ex oculorum infectione uident res aliter quæ sunt, uel sicut febricitantibus apparent dulcia, & sapida, insipida & amara ex infectione gustus, sic peccatores in tantum erunt infecti ex maculis peccata tota, quod splendidum iudicabunt tenebrosū. Sequitur tertium, scilicet post situationem merito: disceratio, & sic prius dominus incipiet a bonis, quos, scilicet disponit, & hoc duplici ratione. Prius quidem quia ipse semper prior est ad misericordiam quam ad iudicium, & ideo de operibus misericordie disceraturus, ab operibus misericordie incipiet, & non ab operibus iusticie inferendæ dandis. Secundo ut mali iustorum beatitudinem uideant & tristentur dicentes intra, se penitentiam agentes, & præ angustia spiritus gementes. Hi sunt quos aliquando habuimus in derisum & in similitudinem improperij, nos insensati uitam illorum existimabamus insaniam & finem eorum sine honore. Et de quo modo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorum est. Hanc rationem assignat Bernar. super Qui habitat. Alia ratio possit assignari, scilicet ut ostendat se inuitum: damnare reprobos. Threno 3. Non enim ex corde Deus humiliavit & abiicit filios hominum. Item ne boni ex dilacione affligerentur, quia spes quæ differtur affligit animam. Prouerbio. 13. Fier igitur ut dictum est, ubi aduerte. Gratosam imitationem. Venite inquit Prouerbio. Venite & comedite panem meū, & bibite uinum &c. Viscerosam suppositionem seu colligationem ad adoptionē. Benedicti patris mei cuius, si uultis plasmari per creationem, serui per subiectionem, filij per dilectionem, eritis hæredes per regni cælestis possessionē, ut benedictio domini sit super caput iusti. Eccie. 44.

Sap. 5.

Pro. 9.

Quilibet enim talis inter benedictos benedicere
 Eccl. 47. Gloriosam præmitionem, Percipite reges
 Vos eritis reges Apoc. primo. Fecisti nos regni De
 uestræ. Studiosam ordinationem, quia hoc regnum
 non est casuale, sed præparatum uobis ab origine a
 di. De qua præparatione studiosa & copiosa loquitur
 Apostolus primæ ad Corinth. 2. & accepit de Isaia
 Nec oculus uidit, & nec auris audiuit, nec in corde
 minis ascendit quæ præparauit Deus iis qui diligunt
 eum, Et statim subiungit dominum causam tanti benefi
 cii a se collati, inquit. Esuriui enim & dedisti
 mihi manducare &c. Hæc omnia possunt non tantum
 literaliter, sed etiam moraliter exponi. Christus eni
 sitit fidem nostram. Ioan. 4. Mulier, da mihi bibere.
 Er in cruce positus dixit, Sitio. Ioan. Matth. Cum
 ret a Bethania esuriit. Et hoc considerans sapiens
 clesiasticus dicebat cap. 4. Animam esurientem ne
 spexeris. Isa. 58. Cum esuderis esurienti animam
 & animam afflictiuam repleueris, orietur in teneb
 lux tua. Est etiam hospes, quia non inuenit ubi
 put suum reclinet, & ipse continue pulsatur ad ostium
 conscientie nostræ, & nullus uult eum intra domum
 recipere conscientie, immo si quando suscipiatur
 mis cito ignominiose inde expellitur. Mirum est quod
 anima Deo tam sit ingrata cum sit omnibus quibus
 nunquam uilibus mundi & carnis nunciis aperta, &
 suos tam diligenter & sollicitè introducat, foueat,
 conseruet. Iudicum. 1. Omnes uno animo regis ma
 dædo contradixerunt & remiserunt eius nuncios
 suos, ac sine honore abiecerunt. Nudus insuper
 quia ipsum non operimus charitate, cum dicat
 38. Cum uideris nudum, operi eum, & carnem tuam
 ne despexeris, scilicet illum qui propter te humi
 carnem tibiumpsit. Infirmus est dum, scilicet
 stram infirmitatem assumpsit, & uult uisitari gratia
 dine ac tanti beneficii recognitione. Ecclesiast.

Ioan. 19
 Mat. 12.

Eccle. 7.

Non te pigeat uisitare infirmum. Ex his enim in dile
 ctione firmaberis. Est tandè incarceratus ad Ro. 1. Veri
 tatem Dei in iniustitia detinet. A quibus uult libera
 ri per ipsorum ad poenitentiam conuersionem, uel per ipso
 rum correctionem Eccl. 4. Libera qui iniuriam patitur de
 manu superbi & non acide feras in anima tua, scilicet labora
 re pro eius liberatione. Sequitur, *Et dicunt domine quan
 to uidimus te &c. & respondet.* Quam diu fecistis uni de
 his fratribus meis minimis mihi fecistis. Non simplici
 ter minimis, quia non ei qui nequiter se humiliat &
 cuius interiora plena sunt dolo, sed dicit minimis
 meis quos mihi charitas copulauit. Sequitur tandem.
Tunc dicit & iis qui a sinistris erunt &c. Vbi ponit da
 gnatio reproborum, & damnationis causa subiungitur
 [*Discedite &c.*] Vbi aduertendum est amarum
 repudium quo sic expelluntur. Discedite a me. Clam
 abunt siquidem damnandi dicentes. Domine ape
 ri nobis, ostium uidelicet tuæ misericordie, ne pa
 riaris a patre filios miseros separari uel elongari. Sed
 dominus respondebit. Recedite, qui scilicet ad me ue
 nire & accedere pertinaciter recusastis dum quotidie
 inuocarem uos, & dicerem, uenite filii audite me. Post
 illatum conuictum quo sic confunduntur, maledicti.
 Audientes damnandi amarum repudium seu diuor
 tium quo cogentur a domino separari, clamabunt
 & dicent. Heu domine si omnes nos a teipso cog
 is recedere, saltem nobis beneficium tuæ benedi
 ctionis impende. Sed e contrario dominus clama
 bit. Recedite maledicti. Psalm. Benedictio elon
 gabitur ab eis. Acerbum supplicium ad quod trans
 mittuntur in ignem, scilicet, Vociferabuntur enim
 dicentes, domine trans mitte nos saltem ad locum
 malicius tefrigerij ex quo tuam benedictionem non
 possumus obtinere. Ad quos dominus. Ite in ignem,
 qui in mundo positi prauis concupiscentiis exaristis.
 In ignis quando nix spiritus procellarum erit pars cali

Non

Psal. 50

cis eorum. Psal. O quam amara potio erit bibetum eam. Dicitur Isai. 1. 21. Prorensum exilium quo sic describuntur, quia æternum. Plorantes enim acclamabunt, Domine, fac ut hoc acerbum supplicium ceterius finiat. Quibus dominus. Non, sed immo æternum. 2. Thessa. Pœnas dabit in interitu æterni. Temendus cui submittantur, scilicet diabolus, Partum diabolo qui erit princeps uester. Clamabunt quidem ululantes & dicentes. Saltem domine præ nobis pacificu & tranquillum rectorem, qui patenti affectu nostræ calamitati compatiatur, quibus dominus respondebit, nunquâ fiet, sed eritis subditi partu uestri, quia ex patre diabolo estis. Horrendum comitium cui annexuntur, quia additur [Et angelis eius] Heu quidem domine clamabit, saltem da nobis latitium gratæ societatis, ut possimus respirare aliquantulum, sed econuerso dominus clamabit, non, sed enim cum angelis spiritibus reprobis qui esse cum sanctis in tribulationibus noluistis. Inquietum hospitium quo recluditur. [Et ibunt hi in supplicium æternum.] Et miserabiles peccatores, qui tunc nullum remedium poterunt inuenire. Stabunt tunc iusti in magna contenta aduersus eos, qui se angustiauerunt. Iudicium dicit Gregorius ubi supra, auperibus tribuetur, qui nunc nequiter comprimuntur ipsi tunc superpresores tuos iudices erunt. O infelix peccator, facies quâdo sic comprehensus nec ipse te poterit iuuare uel excusare? Audi quod dicit Hieronymus per Matth. In iudicio (inquit) extremo opera singula loquentur & ora tacebunt, ne alter pro altero terueniat, sed singuli ibi timebunt. O lignum aridum (ait Anselmus in orationibus) & inutile, æternis ignibus dignum, qui respondebit in illa die qua exigente te usque ad ictum oculi omne tempus uiuendi impentum qualiter fuerit a te expensum: tunc expensabitur quicquid operis, & otii, & silentij usque ad

nimam cogitationem, & hoc quod uixisti, si non ad Dei uoluntatem fuerit directum. Væhi quot peccata prorumpent ibi ex improuiso, quasi ex insidijs, quæ modis non uidentur? Certe forte plura terribiliora sunt quæ nunc uides, nunc esse mala putas, quæ nunc esse bona credis, nudata facie apparebunt in nigerrima. Hæc Anselmus. Ibunt igitur peccatores in supplicium æternum, supplicia quæ non possunt uerbis exprimi. Erit ibi duplex generalis pœna, scilicet pœna sensus, & pœna damni. Pœna sensus erit ad omnes quinque sensus, nam quantum ad aures fuit auditum, erunt ibi clamores cruciantium, & multo exhortantium. Item blasphemiarum exprobrantium, & sibi mutuo maledictum, patris filio & econuerso. Item gemitus lamentantium, & præ dolore ibi ululatus horrendos clamor. Ad oculos uero tenebræ palpabiles, excæcantes uisum, fumus turbatissimus & suffocatiuus, lachrymarum obruentes oculos & faciem, aspectus pœnarum, tormentorum, & tormentorum. Dicit enim beatus Gregorius 9. lib. Moral. cap. 49. super illud Job. Et semper uisus horrore inhabitat. Gehennæ flammæ nequaquam reprobis lucet ad consolationis gratiam, & tamen lucet ad pœnam, ut damnatorum oculis supplicij ignis nulla claritate candeat, & ad doloris cumulum detentius qualiter crucientur ostendat. Ad odoratum fetor intolerabilis ex feris illis quas mustit ille ignis conflagrationis. Item ex sulphure horrendo. Item conscientia marcida generabit fetorem maximum. Item uermes qui scaturient in carne & similiter tinea. Isai. 14. Subter te sternetur tinea, & operimentum tuum erunt uermes. Ad gustum, quia amaritudo peccati redundabit in gustum: item fel draconum uinum eorum. Item serpentes horrendi qui intrudientur per os. Item fames perpetua. Item sicut cruciatum. Ad tactum, uermis, ignis, frigus, ulcera, tormentos, tinea. Pœna damni erit de absentia diuina,

vt ostendit Aug. in libro de triplici habitaculo mundi ultra principium sic inquit. Principalia sunt duomenta in inferno, frigus intolerabile, & calor ignis extinguihilis, de quibus duobus in numeram pendetur mentorum genera. Sed queri potest quis sit modus hanc tam acerbam sententiam declinandi. Respondeo deo, & dico quod modum tradit sacra scriptura in peris que locis, dum scilicet te docet hœdos huiusmodi immolare. Potes de hoc accipere figuram si uis. Luc. 4. ubi dicitur quod dum Geroboal qui alio nomine Gedeon dicitur a paleis frumenta excuteret, angelum uidit, ad cuius imperium coxit hœdum, carnem præ petram posuit, ius carniū desuper fudit. Geroboal qui alio nomine Gedeon dicitur habens iudicium interpretatur. Psal. Beati qui custodiunt iudicium detestantur iniquitatem, & diligunt iustitiam omni tempore. Iudicium enim detestatur iniquitatem, dicitur Prou. 26. Cogitationes iustorum iustitia. Vbi debet homo continuè commemorari, quod ubi legitur constitutum. Gene. 2. Plantauerat autem dominus paradisum in oriente, in quo posuit hominem quem &c. Paradisus locus deliciarum animæ est. Prouerb. Delitiæ mez sunt cum filiis hominum. Dati sunt cibi inusitati, & delicia quibus dominus ab anima uult pasci, & non communibus, id est operationibus mundanis, quia illis dominus fastidit. Ponitur igitur paradysus in oriente, per orientem intellige aduentum ad iudicium. Luc. 17. Et erit aduentus filij hominis quasi fulgor exiit ab oriente. Vel per orientem Christum, qui oriens nomen eius. Zach. 3. Ita igitur debet plantamens fidelis ad orientem, ut semper habeat diuini iudicium præ oculis, semperq; formidet, & timeat, quia Isa. 7. Popule meus qui beatum te dicunt, ipsi decipiunt. Et Leuit. præceptum est, ut uesicula omnia poneretur in oriente altaris in loco ubi erant cineres innuens ad memoriam iudicii motus elationis reprimere.

Item quando motus elationis surgit in te, & inuenis ad modum uesicæ, quæ nihil continet, nisi uentum, pone te ad orientem, id est ad Christum, unde tibi oriuntur de quibus te exaltas, uel cogita quod nulla sint respectu illorum, quæ pro te Christus passus est, puta si de sanctitate gloriaris fueris. Igitur iudicium Geroboal summatem uirge cœdit cum rectitudine iudicij, quia ut ait Gregorius, uirtutum gratia separat a paleis uitiorum. Hœdum occidere est carnis appetitum mortificare. Carnes eius supra petram ponere est corpus nostrum ad Christi imitationem cruciare. Ius carniū est etiam carnales delectationes exciccare, si quidem in te natant, sic cor in cogitationibus. Et tunc quasi ius in petram funditur ex carne liquida, quando mens a cogitationi carnali fluxum euacuat, sicque accenditur sacrificium, & in flamma dilectionis ad Deum angelo perducente transuolat, & sic sui & populi liberatio impetratur. Si autem de hoc uis aliam figuram accipere potes historiam de Iacob. Gene. ubi dicit Rebecca ad Iacob. Affer mihi duos hœdos optimos &c. Narra historiam. Nota Rebecca ecclesia. Iacob uir simplex, qui mundum nititur superplantare. Hœdi appetitus inordinati exsorditate capræ, id est peccati exortii. Sed optimi dicuntur, si inactentur, quia diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum. Manent igitur per detestationem peccatorum, & confessionem &c.

Iud. 6.

Psal. 105.

Prou. 8.

Luc. 17.

Zach. 3.

Leuit. 1.

Gen. 27.

ST. ANTONI

FERIA III. DOMINICA

primæ Quadragesimæ; De multiplici commouione animæ cum

Diuina gratia eam ingreditur.

Sermo Primus.

Docebat eos de regno Dei.] Matthæi 21. Quidna gratia habeat informare statim, propterea quæ diuina scriptura in pluribus locis. I. locum

1. Ioan. 2
Ioan. 16.

Cum uenerit ille spiritus docebit uos omnem ueritatem aduentus hæc ciuitas diuèsimodè commouet. Ut igitur hanc appetamus propter tria ad hoc ducit nos Saluator in uerbo proposito, uidelicet quod semper, ad quam sequitur gloria, sicut heri patuit in beaueribus eius est instructio clarioris euidentiæ, dignioris excellentiæ, dulcioris complacentiæ. Primum quod dicitur [De regno Dei.] Tertium, quod de Deo. [Cum intrasset Iesus Hierosolymam commota est, &c.] Secundum quod dicitur in morte coram Deo. Terræ motus magnus est quando homo terrenus transcendit scilicet usque ad celum pyreum. Hæc uero est mutatio dexterae ex se. Quandoque per damnationem, sicut patet in reprobis, ubi fit commutatio magna, dum scilicet conturbantur interius, deformantur exterius; relegantur inferius, ubi debent perpetuo cruciari & tormentari. Psalm. Conturbati sunt omnes & moti sunt, quoniam iratus est eis &c. Quandoque per inspirationem, sicut fit per flagella, siue per beneficia, siue per prædicationem, & tunc fit in hac ciuitate, de qua loquitur euangelista, id est in anima commotio; quia memoria turbatur de commissis; intellectus illustratur, uoluntas inflammatur ad peccata detestanda. Ecclesiastici. Commouent eos quasi fluctus maris, & Thronorum quatuor. Magna est uelut mare commotio

Mat. 10

circò ad ea offerenda liberaliter admonemur in euangelio hodierno: in quo quattuor innuuntur, uidelicet Stupor admirationis ex concursu populorum. [Cum intrasset.] Rigor castigationis pro defectu committentium. [Ex intrauit Iesus in templum Dei, & dicebat &c.] Luctus indignationis ex anfractu inuidorum. [Excesserunt.] Tenor confutationis ex processu contemp-torum. [Nunquam legistis.]

Quantum ad primum narrat euangelista, quod ueniente Iesu facta est propter samam ipsius magna commotio in populo dicente. [Quis est hic?] Reuera nunciamus quæ diuina scriptura in pluribus locis. I. locum magna commotio subleuatur. Quis queris quænam uenit hæc commotio: Responde quod secundum diuersas ueritates aduentus hæc ciuitas diuèsimodè commouetur. Venit enim Deus ad ciuitatem quandoque per mortem, ad quam sequitur gloria, sicut heri patuit in beaueribus, & tunc fit magna commotio. Matth. ultim. Et eccit motus factus est magnus. Angelus autem domini descendit de celo. Angelus domini est nuncius, qui euertit in morte coram Deo. Terræ motus magnus est quando homo terrenus transcendit scilicet usque ad celum pyreum. Hæc uero est mutatio dexterae ex se. Quandoque per damnationem, sicut patet in reprobis, ubi fit commutatio magna, dum scilicet conturbantur interius, deformantur exterius; relegantur inferius, ubi debent perpetuo cruciari & tormentari. Psalm. Conturbati sunt omnes & moti sunt, quoniam iratus est eis &c. Quandoque per inspirationem, sicut fit per flagella, siue per beneficia, siue per prædicationem, & tunc fit in hac ciuitate, de qua loquitur euangelista, id est in anima commotio; quia memoria turbatur de commissis; intellectus illustratur, uoluntas inflammatur ad peccata detestanda. Ecclesiastici. Commouent eos quasi fluctus maris, & Thronorum quatuor. Magna est uelut mare commotio

circò

tua.

Psal. i.

Ecccl. 29.

tua. Ponit autem exemplum de mari, quia quatuor facit. Habet enim generare dolores curis, immittere turbationem in stomachum, prouocare uomitum, auferre appetitum. Sic certe signum quod Deus ciuitatem animæ nostræ intravit quæ est dolor in mente, conturbatio in conscientia, quæ uult reijcere peccatum, uomitus confessionis, nauusea, siue extinctio appetitus inordinati. De humilitate ciuitatis commotione & commutatione habetur figura Ezech. ubi dicitur quod Ezechias intravit ciuitatem suam &c. Vbi attende Diuinam excellentiam existentem. Ezech. mu. ci. suam. Supernam in ciuitatem imbuentem. Et induxit in medio eius aquas id est, gratiam in cor. Internam displicentiam ostenderentem. Et fodit ferro rupem. Perfectam obedientiam defendentem. Et ædificauit in ea puteum. Chias interpretatur auxilium domini, uel confortium a domino Psal Manus enim mea auxiliabitur illi & inducit in medio eius aquas, scilicet deuotionis uel spiritualis doctrinæ & consilij, quæ facit salutem uitæ æternæ. Ioan 10. & fodit ferro, id est, per carnalium tritionem pertransiuit animam eius, rupem, id est, cordis duritiam, & ædificauit in ea puteum profundæ humilitatis, ut tibi aquæ gratiæ ulterius scurrerent, quia Deus humilibus dat gratiam. Hic est puteus iuramenti. Gen. 46. quia iureiurando facit credere ipsos per meritum in plebem suam, quia se humiliat exaltabitur.

Sequitur secundum, scilicet eiectio uendentium ementium &c. Narra historiam quomodo in Hierosalem post aduentum suum intravit templum &c. Moraliter quid per oues, quid per boues &c. Nondanda est, una expositio. Oues signant opera misericordie, quia cibant carne, potant lacte, induunt lana, breuiter ouis secundum se totam utilis est, Psal. Oues eorum fortasse &c. Boues signant, statum potentium,

quæ uomere profcindunt terram proprij corporis ut radifcent scientias uirtutum &c. Isa. 1. Cognouit bos possessorem suum. Columba signant illos qui per contemplationem ad Deum uolant non inuenientes in diluuiio huius mudi ubi pes suus, id est, affectus quiescat, quia nihil inueniunt nisi cadauera putrida, peccatorum. Hæ tres differentie sunt quibus respondent tres fructus. Bobus, id est, coniugatis trimesibus quia implent præcepta in fine trinitatis. Ouis, id est, uiduis sexagesimus, quia multiplicat oves præceptorum per opera misericordie in quibus consistunt. Columbis quæ sunt pueri, id est uirgines, debentur fructus centesimus, Nota de bobus, quibus imponitur iugum, scilicet obligatio præceptorum, quia vinculum signat charitatem quæ ligat membra cum capite Christo, & ex charitate unitur & coniungitur homo cum proximo. Sed si hæc ista signant cur Saluator expellit ea de templo? Responso, ista sint diuinitus oblationi deputata. Non enim in templo uendi debent sed liber offerri. Leuiti. Omnis oblatio quæ offertur domino absque fermento, scilicet inordinate intentionis, fiet. Vnde & Augustinus. Sine macula & similia sine fursure sibi præcepit offerri. Mensa mercatorum est fiducia comodi temporalis. Ad hoc ieiunans ut Deus dirigat merces tuas &c. Funis est amor quo mudo pura diuitijs uel consanguineis ligans. Pro uerb. Texui funibus lectulum meum; id est, cordis mei quietem. Iudicum. 15. Si septem nerveis funibus necdum siccis ligatus fuero, tunc infirmus erodunt cæteri homines. Nota nerui a carne procedunt sic amor temporalis. Sed quid facit Deus? de isto amore & de istis funibus te flagellat, quia ibi te percutit ubi tumbas. Sicut enim Deus uirga indignationis suæ percutit iniquos, sic flagello castigationis suæ percutit filios dissolutionis: Psal. Visitabo in uirga iniquitates eorum, quantum ad iniquos, & in uerberibus

Exe. 28.

Isa. 1.

Leui. 20

Leui. 20

Pro. 7.

Ps

bus

bus peccata eorum, quantum ad illos qui sumunt rem nimis in temporalibus ponunt. Nota quam ad penitentiam quod homo quantumcunque sapiens debet requirere consilium sacerdotis. Sicut enim solus omnia uidet, & tamen seipsum uidere non potest sic sapiens facta aliena potest & non propria. Officium autem confessoris est discernere inter bonum & lepram. De quibus Leui. Sicut autem species leprosi assignantur, sic gradus peccati. Gregorius. In capite id est in cogitationibus, quæ a capite, id est a mente defluunt. In capite, id est in delectatione. In barba id est in fragilitate animi quando inclinatus fuerit. In cute, id est opere exteriori quâdo actum commisit. In uia carne. id est si frequenter incipit crescere. In ulcere in consuetudine quâdo homo est infamis. In uulnere id est in corrosione quando ex se est alterius confortatus. Omnia ista debet confessor diligenter attendere.

Leui. 13

IN EADEM FERIA

De connexione uirtutum

Ser. 2.

Cum intrasset Iesus Hierosolymam &c. [Matth. 21.] Beatus Gregorius. i. lib. Moral. cap. 32. pertransiens illud Iob. 1. Ibant filijs eius & faciebant conuiuia per domos, unusquisque in die dicit. Filij per domos conuiuij faciunt diu uirtutes facit. Iuxta modum proprium mentem pascunt. Unde bene dicitur. Unusquisque in die suo. Dies enim uniuscuiusque uirtus est illuminatio & illustratio uniuscuiusque uirtutis. Et præmissa dictione donorum siue uirtutum, ostendit quo modo unumquodque donum siue unaque uirtus celebrat diem suum, subiugit sic. Sed illud in hoc conuiuio perferendum uideo quod semper in uia inuicem pascunt. Valde enim singula quelibet de-

betur si non una alij uirtuti suffragetur. Minor quippe est si intellectu careat, & ualde inutilis intellectus est si ex sapientia non subsistat. Et post ultra cap. subsequenti, scilicet. 33. adiungit quod uirtutes naturales non solum mutuo se inuicem, sed etiam uocant sorores suas tres, scilicet fidem, spem, & charitatem. Et his igitur Gregorij uerbis illud colligitur, id est quod una uirtus non possit sine alia conseruari, immo sine alia inutilis est & uana. Illa autem inter alias que magis habeat officium conseruandi, est illa que respicit diuinum cultum, & ad illam uidentur ceteræ ordinarî. Quia igitur frequenter & plurimum errant homines circa illam, & per consequens conuenientiam dirigit aliarum, idcirco ad illam debet acquirenda nos inducit Saluator in Euangelio hodierno, dicens. [Cum intrasset Iesus.] In quo quidem quatuor innuntur. uidelicet Stupor admirationis ex concursu populorum. Rigor castigationis, pro abusu diuinorum. Tenor indignationis, in conflictu inuidiorum. Tenor confutationis, ex processu conscriptorum.

Colligitur autem admirationis stupor ex insolita commotione, [Cum intrasset Iesus.] Castigationes rigor ex authentica expulsionem. Indignationis rancor ex mala obiectione, Confutationis tenor ex prophetica protestatione, Iesus dicit &c.

Præmittitur ergo stupor admirationis ex concursu populorum. Vbi aduertere possumus. 4. uidelicet. Gratiosam uisitationem accedentis domini. Gaudiosam excitationem occurrentis populis. Seriosam percussationem diligentis studij. Luculentiam illuminationem excellentis tituli.

Commédabant autem ipsum de quatuor. scilicet de clementia miserantis dulcoris. [Hic est Iesus.] De notitia diligentis splendoris. [Propheta.] De pudicitia excellentis pudoris. [Nazaræus.] De iustitia exercentis rigoris. [Quia Galileus.] Id est rotans. scilicet peccatores. i. Re. 25

Animam

Anima inimicorum tuorum rotabitur. Ergo si tuus peccatus, [hic est Iesus] miserans uiscerosē. Si tuus fragilis, hic est [Nazarenus] recreans copiose. Si obtutus, hic est [Galileus] conterens dolose, de qua rotāne patuit in euangelio hesternō. Aduerte autem quod benedictus flos recreat, quia odore, quia decore, quia pudore, quia sapore. Sic enim est flos quod cum hodie ingressus est ciuitatem huius mundi ad assumendum carnis cilicium, tunc mutatio magna fuit facta, quod fuit tunc uirginitas fecundata, diuinitas infirmata, firmitas subleuata, sublimitas inclinata, immensitas coarctata, æternitas temporata, & sic per ordinem tanta de fructu, quia secundum Damascē. in paradisi fontium semper sunt flores & fructus. Vnde Ecclesiasticus 24. Flores mei fructus honoris & honestatis, & hoc demus in quibusdam arboribus quæ habent fructus pro floribus sicut patet in ficulnea. Secundo subicitur rigor castigationis & c. profequere euangelium

FERIA IIII. DOMINICA

primæ Quadragesimæ. De signo
Ionæ prophetæ, in quo
Dei misericordia
experitur.

Dabitur ei signum Ionæ prophetæ. Matth. 12. In nam gratiam debet homo omni tempore plorare, triplici ratione, uidelicet quia hoc ad ipsam benigniter inuitatur, Dabitur Ad ipsam utiliter regulatur. Signum. Etiam menter excipiat uel consecratur. Ionæ, qui interpretatur columba & c. [Dabitur & c.] Querit Chryostomus

super Matth. Homil. 13. in minori, quæ mereatur oratio, siue petitio exaudiri, & respondet quod illa sola quæ ad reuerentiam non ad contumeliam concedentis. Unde & ipse Saluator dando nobis formam in unaque petitione tenenda, ut idem Chryostomus dicit, nomen amoris & reuerentiæ præmittere uoluit, non timoris dicendo, Pater nosse qui es in celis. Petitio nanque quæ diuinæ derogat bonitati, pro eo quod peccata sit ad peccatum, condemnationem meretur non gratiam. Et licet de hoc exempla quamplurima possunt poni, sufficiat tamen exemplum quod in Euangelio hodierno recitatur. In quo quattuor innuuntur,

1. Petitio deceptionis. [Accesserunt ad Iesum.]

2. Petitio directionis uel instructionis. [Generatio mala.]

3. Petitio damnationis. [Cum immundus.]

4. Petitio descriptionis. [Adhuc loquente.]

aliter potest dictum euangelium introduci sic, Licet sancta opera conditoris sint eius diuinitatis & excellentiæ ostensiuæ, quia Sapient. A magnitudine speciei & creature cognoscibiliter potest creator horum uideatur, illud tamen quod eius excellentem præfidentiam manifestat est misericordia. Ratio autem est, quia quædo res in seipsa non potest uideri, oportet quod ex sua proprietate cognoscatur. Exemplum de ferro, quod cognoscitur utrum sit ignitum, quia uehementer est calidum & c. Vel utrum hoc sit uerum aurum & c. quia est igne examinatum. Nunc autem uisa est diuina proprietas, quæ omnes alias antecedit. Deus cui proprium est misereri & parcere. cantat ecclesia. Igitur & c. Vnde si quæris, quid est misericordia? Respondeo. Nihil aliud est quam misero cordis impensio, non solum per dilectionem, uerum etiam per compassionem & ostensionem subuentionis si fieri potest. In hoc igitur quod dei filius seipsum obtulit pro humana natura, exuberantiam suam

Sap. 13.

2. mi

miseri cordiæ & pietatis ostendit, & per consequens
 cellentiam diuinitatis. Quotiens igitur ad contemp
 tionem diuinitatis ascendere cupis, præponitur in
 uia & signum directiuum, scilicet inspectio inexpli
 bilis pietatis, quod si per illud signum eius diuinitatis
 aspicerere non ueris, erit tibi signum, scilicet iustitiæ futuræ
 demnationis sicut patuit in iudæis. Et q̄ hoc sit uer
 tibi declaratur euangelium hodiernum, in quo Chri
 stus signum petentibus suæ diuinitatis, nullū aliud
 dicit nisi signum Ionæ prophetæ, idest per quod signa
 tur ueritas eius mortis & immolationis. Deinde ut
 prænarra historiam primæ partis, & cuius signum
 tebat, & qua intentione. Sequitur. [*Respondens aut illi
 Generatio mala.*] (per inuidiam & nequitiam) & ad
 tera per idololatriam. super adde usque Sic erit filius
 minis in corde, terræ. Ionas. i. columba signat cor
 minis, in quo debet esse simplicitas columbina. Psal.
 Cor mundum crea in me & c. Ninuie germen pul
 tudinis pulchrâ animam præfiguratur. de qua Can
 Tota pulchra es amica mea hoc animæ canitur iu
 sed peccatum scdat, ideo ad eam mittitur Ionas
 diuinâ inspirationem, ad cor, hominis, ut ipsi int
 rû nunciat, si non agat pœnitentiã. Vnde dixit. Ad
 quadraginta dies & c. ubi ducitur uicenarius in u
 narium, malum culpæ in malum pœnæ, ideo dicitur
 Ninuie subuertetur. Nuncium Deus mittit miser
 lem, quia fuit transgressor diuini præcepti, & diu
 inspirationis, fugit, facie Dei in Tarsis. Quomodo
 in Ninuie, idest in animam, si, quæ non uult esse
 ipso? Tarsis quæ dissipans speculum interpretatur, s
 dium mundanum signat, quod dissipat speculū si
 quia uidemus nunc per speculum in ænigmatæ, d
 pat inquam operibus fœdis. Mare est mundus per
 ad istud gaudium peruenitur, sed frequenter ante
 perueniat homo ad gaudium quod affectat, a ma
 belua idest dæmone deuoratur. Nauis ista caro est

Psa. 50.

Ier. 2.

quæ semper te ducit in Tarsis. i. in mūdānā lati
 Hanc ascendit Ionas ut fugiat a facie dñi, nō attē
 us q̄ dās in spiritu dñi conterer nas Tarsis. Psa. In
 naui graui sopore iacet, Ionas colūba seducta, idest
 miserabile cor peccatoris sopitū. Surge qui dormis di
 Apōstolus & c. Nota q̄ claustræ sunt fenestræ p̄ quas
 beret lux ingredi, & dies apparere, & ideo dormis
 tendo te de latere in latu. i. de peccato in peccatū,
 que quo piger dormis? Tempestas mundi aduersitatē
 ne non finit hominē frequenter in Tarsis. i. ad gaudiū
 uenire qđ optat. O infelix peccator qđo potes dor
 mire in tam ualida tēpestate? Nauis corporis tui exci
 tate, & excitare conantur, ut inuoces Deū tuum. An
 excita te dolor capitis? An non cœcitas oculorū?
 non debilitas membrorum? Inuoca deū tuum. Sed
 id debet excitare, & dicere? Mitte te in mare, scilicet
 maræ contritionis, quia Thren. Magna est uelut ma
 contritio tua. Sis in corde cœti, idest dæmonis qui
 uocauerat, sis inquam non per habitationē sed per
 considerationem, & meditationem, tribus diebus, quia
 consideres Diuinam potentiam quæ ad pœnitentiã
 adducit, quæ dies prima. Hostis fraudulentiã quæ te
 cepit, & a iustitia abduciẽ quæ dies secunda. Amicitia
 inquam gratis contempsisti, & hæc est tertia dies.
 hostis. Nequitiam hostis cui te commissisti. Gaudia a
 quibus excludebaris. Et tormenta quibus deputaba
 ris. Et tunc piscis euomet de ore suo, & ad litus proj
 et. [*Sic erit filius hominis,*] hoc uoluit dicere Christus,
 quod haberent suæ damnationis, & reprobationis nō
 signum saluationis. Petierunt enim signum in prō
 andum inferni, & non in excelsum supra. Isa. 7. Hoc
 signum impressum est eis quando dixerunt. Sanguis
 us super nos, & super filios nostros & c. Tunc facta
 oratio eorū in peccatum. Habuerunt signum, quia
 Christi mortē pertrauerunt, sed non eius resurre
 ctionem crediderunt, & ideo dicit [*& signum non*
 de.

Psal. 47.

Thre. 2.

Ier. 2.

Ier. 2.

Ier. 2.

dabitur ei nisi signum Ione prophete, sicut enim nas fuit in ventre ceti tribus diebus, & trib. noctibus *hominis in corde terre,* scilicet peccatoris, stat morte nec uis ei aperire cum continue clamet. Iob. x. Te ne operiaris sanguinem meum. Stat mortuus tribus diebus, quia triplicem radium immittit tibi bonus, licet temporalis, corporalis, & spiritalis, & tribus diebus, scilicet triplicis punitiois, scilicet in propria persona, in temporalibus bonis, & in consanguinitate. Sicut fuit Ionas tribus diebus, quia in pueritia, iuuentute, & senectute. Sed aduerte quod nisi nunc redieris in te per gratiam, his diebus transactis, resurgat in te per horrendam iustitiam. *[Cum immundus spiritus]* immundus est tam formaliter quam effectiue. Formaliter enim omnem locum, id est conscientiam per quam transit. Malach. Contaminauit sanctificationem quam dilexit. *[Ambulat per loca arida.]* i. per conscientiam sanctorum, quæ sunt instinctu spiritus sancti exiccatae.

Mal. 2. Gen. 8. Adduxit dominus spiritum super terram, & minutæ sunt aquæ, scilicet mundanarum uoluptatum & infra. Aspexit Noe uiditque quod exiccata esset superficies terræ. Ambulat inquam per suggestiones & c. Aliter expulsus per penitentiam reuertitur recidiuum, cum septem spiritibus nequioribus, recidiuus septem transgressiones committit, scilicet.

Ingratitudinem uenæ sibi factæ.

Fracturam fœderis quo deo promiserat non peccare mortaliter.

Subannationem misericordiæ cui illiuit.

Contumeliam sacramenti confessionis, & matrimonij per eam contracti inter deum, & inter se, & transactam in manus inimici.

Iniquitatem retributionis eiiciens dominum.

Perditionem dei castri, quod peccando tradidit in manus inimici. Et iniquitatem transgressionis & c.

FERIA. V. DOMINICAE primæ Quadragesimæ. De cananica.

Gressus Iesus fecerit in partes Tyri & Sidonis & c.

Matthæi. 15. Scriptura diuina quæ teste Augu-

stino. 2. de doctrina christiana, utitur magis in

sua significatione proprietatibus rerum, quam

in uerbis, dummodo consonam proprietatem accipiat,

in uocis significatione non curat distonari. Exemplum

patet in multis. Nam quia per consuetudinem per affectum

ad animam ingreditur spirituale nutrimentum, idcirco

uocat frequenter ipsum os, ut Psal. Os iusti medita-

tur sapientiam. & alibi. Aperi os tuum & adimple-

bit te illud, eo quod hæc dilataio fit ad formam uasis, quod

profunditas, & distentione fit capacius. Hæc disten-

sio est bonæ uitæ continuatio. Hæc profunditas est

humilitas. Greg. lib. 20. Mora. cap. 25. Affectus siue cor

ad promerenda cælestia tantum fit capax quantum sue

capacitas in expectando longanimis. Et ideo alto consilio om-

nipotens deus, cum sancti eius, aduersariorum perse-

cutionibus comprimitur, cumque affiduis ut liber-

entur interpellationibus clamant, differre solet uoces

seu uocæ petentium, ut merita patientium crescât, qua

tenus eo magis exaudiuntur ad meritum, quo citius

non exaudiuntur ad uotum. Ipse reuera dicit per proph-

etam. Dilata os tuum (siue affectum, quod fit per long-

animitatem patientiæ expectantis) & ego implebo

illud & c. ut supra. Quam patientiam quia ista sancta

mulier habuit, idcirco a domino excellenter meruit

exaudiri, sicut euangelium protestatur. Igitur *[egressus*

us & c.] in quo quatuor notantur, uidelicet Clan-

gor implorationis, pulsantis diuinitatem. *[Egressus Ie-*

sus.] Rigor exprobrationis probantis humilitatem,

[quia non respondit ei uerbum.] Vigor perdurationis

mostratis stabilitatem. [*At illa &c.*] Tenor exau-
nis donatis salubritatem. [*tunc respondens Iesus ait. d.*
lier.]

Quantum ad primum attendere debemus dulci-
sam dignationem uenientis, [*Egressus Iesus.*] Vir-
sam conditione accurrētis. [*Egce mulier.*] Lachrymo-
petitione indigentis [*Filia mea.*] Vnde nota quare
nit, quia Saluator, quia sole adueniente fit salus. i. Re-
Erit uobis salus cum incaluerit sol. Et unde uenit,
de Nazareth, quæ interpretatur orta natiuitas, uel
ortum principium. Miche. Egressus Iesus a primo
pio dierum æternitatis eius. Psalm. A summo con-
gressio eius &c. Alio modo interpretatur genera-
tura: & significat diuinam iustitiam, quæ concu-
conturbat mare, id est, peccatores, uel inducit
per eos fluctus punitionum & undas poenarum, &
uit spiritus tuus, & operuit eos mare &c. Quid
motus per quæ incescit, quia quia cecidit, id est, seor-
sua æterna natiuitate & a sua iustitia, pcul recessit.
Quis locus ad quem accessit, quia [*in partes Tyri &*
donis.] Nota, non dicit simpliciter in Tyrum & Sidonem,
sed in partes Tyri & Sidonis. Si enim loquamur de
mo Christi aduentu ipse uenit in partes. Tyri. Tyri
enim interpretatur angustia. Hæc autem habet duas
tes, una est culpæ, alia poenæ. Secundâ Deus Dei filius
assumpsit, primâ uero nõ, nisi secundum similitudinem,
quanto poena uidetur. Ecce punitio culpæ. Vnde
peccatū, nec ignorantiam, nec difficultatem ad bonum,
nec pronitatem ad malū Deus assumpsit, quia ista
nobis contulissent. Sidon uero interpretatur uenata
& hæc similiter habet duas partes. s. ad animā, nisi
in angustia culpæ ipse uenit in partes, quia intellectu
inspirando, quia intellectus est uoluntati propinquus
in qua est culpa. Venit etiam corpus flagellando &c.
Si es in angustia poenæ, ipse similiter uenit in partes
poenæ.

tena. s. mitigando, tolerantiam siue patientiam cōse-
quendo. Si uero es in Sidone, id est in uenatione gratiæ
ipse uenit ad partes, dū. s. tibi accendit desiderium ut au-
beat meritum &c. De isto successo Christi, habet
mus figuram. 2. Machab. Vbi sic dicitur. Iudas
Machabæus qui decimus fuerat, secessit in desertum
locum, ubique inter feras uitam in mentibus cura
suis agebat, & feni cibo uescentes demorabantur ne
participes essent coinquinationis. Vbi attende su-
limitatem fastigij eminentis, quia Iudas qui glori-
ficans uel confidens interpretatur illo qui dicit
Marth. Confitebor tibi pater &c. Et alibi, Qui
ne confessus fuerit &c. & Ioan. 8. Ego gloriam meam
non quero. Sed certe querebat gloriam patris.
Sed Machabæus, id est protegens, adiutor enim meus
& protector factus est mihi in salutem, qui fuerat de-
simus, quia finis limes & terminus omnium entium
quæ ab ipso ad instar numeri processerunt, uel deci-
mus, quia supremus ad nouem ordines angelorum.
Benignitatem precordij miserantis, quia secesserat, id
est stabierat. Papias, id est singulariter abscedere. Sed
benedictus Dei filius non potuit magis abscedere qua
allumendo omnes nostras miseras præter culpabi-
les, ideo bene in desertum. Ita. primo. Terra nostra
deserta, regionem nostram corā nobis alieni deuorat.
Tranquilitatem factarij patientis, quia humiliter de-
ploratus est inter feras quæ crudeliter suum medicum
extemerunt, immo quæ seipsas spiritualiter perimunt
suis mortalibus se libere exponentes, sic enim præda
cum ipsi fuerat. Dan. 4. Cum bestijs ferisque erit
habitatio tua. Sed quod demorabatur in montibus cum
uis, ipse enim demoratus est ad literā in montibus,
quia in culmine uirtutū & perfectionum, sed demora-
tur nunc in monte uberrimo misericordiae suæ, in mo-
nte Oliueti, in monte. s. ubi fluente gratiarum scatu-
larum. Hic est mons Dei, mons pinguis. Sedulitatem

R. Ro. II

Miche. 5

Mat. 11

Mat. 11

1. 1. 1. 1.

armarii recondentis, siue connubii annectentis, quod
foeni cibo uescēbatur, quia peccator res uult sibi an-
ctere & eos sibi incorporare. Dani. 10. Fœnum ut be-
comedes, fœnum de quo Psalm. Cum exorti fu-
erint peccatores sicut fœnum, & apparuerit omnia
&c. & alibi. Homo sicut fœnum. Attenditur etiam
motus celeritas. [Et ecce,] id est statim, non enim
dauit, sed statim [egressa est.]

Quantum ad secundum, ubi ponitur sexus fragi-
litas, quia mulier. Cultus disparitas, [a fratribus
egressa.] Nota de hoc figuram. 4. Regum. 19.
ubi dicitur. Cum finiti essent septem anni, scilicet
famis præterita, reuerfa est de terra Phylitijm mu-
lier, & ingressa est, ut interpellaret regem pro do-
mo sua, & pro agris suis. In quibus uerbis
tende. Deualtatem designari, animam desolam
tuentem, quia septem anni, id est, uniuersa pec-
ta quibus anima fuerat peregrina a Deo. Sani-
tem inchoari maculam abijcientem, & ideo reuer-

Hier. 3. fa est, cum finiti anni essent. Hier. Reuertere pe-
trix Israel ait dominus, & nõ auertã faciẽ meã a uobis
& alibi Reuertere uirgo Israel, reuertere ad ciuitatem
tuam. Maiestatem impolari ueniam elargientem,
ideo ingressa est. peccati uincula, ut interpellaret
gem. s. Christum. Libertatem postulari, poenitentiam
restituentem, quia pro domo sua, & agris, id est con-
tia, & sensualitate. Threno. ultimo. Hæreditas nostra
uersa est ad alienos, domus nostræ ad extraneos. Pe-
enim ut a seruitute peccati eripiarit, & sibi tradat
propria conscientia, uenit & adorauit eum dicens, do-
mine adiuua. Hæc sancta mulier tribuit nobis formam
diuinã gratiã impetrandi. Debemus enim ad amorem
eius properare per dilectionem, quia [uenit.]
Supplicare per deuotionem, & [adorauit.]
Explicare destitutionem, ideo [adiuua me.]

Mal. 1. Diuina scriptura Christum solem cõmemorat. Mal.

& hæc rationabiliter propter multa, specialiter tamẽ
quia sicut latio solis in circulo obliquo, ut dicunt
doctores, cat holicis quã etiam mundi sapientes,
fit mutationẽ in rebus per suum recessum, humi-
litas arborum cõgelatur ne fluat, & ideo in hyeme ui-
dentur quasi mortuæ, non solum priuatur floribus, &
fructibus, uerũ etiam frondibus, per eius autem ac-
cessum humor cõgelatus liquefit, & fluit in folia
lores & ramos, & fructus, sic recte ille sol iustitiæ qua-
si per culpam a mente hominis elongatur humor de
uotionis constringitur & tepescit, & in gelu cõditi-
conuertitur, intantum quod rami charitatis arefcunt,
filiã honestæ cõuersationis seu locutionis desflunt,
lores odoriferæ, conuersationis uel orationis perimuntur,
& fructus meritorie operationis misericordie
perduntur. Et forte ista est causa quare hodie uerba
predicationis nõ fructificant, quia semẽ aliud cecidit
in terram bonam, aliud inter spinas &c. Ad uero
hoc sole iustitiæ appropinquante, anima uirescere in-
cipit. ac etiam pullulare, quod utique ad sensum licet
quodam modo appareat manifeste. exemplum tamen
proponitur in Euangelio hodierno sub figura Chana
quæ quæ nunquam accessit ad Christum pro filia
pro salute petenda, nec salutem eius per consequens
impetravit, nisi Christo prius appropinquante ad ip-
sam, quemadmodum series euangelii manifestat. In
quo quidem Euangelio tria breuiter innuntur.
Benigna uisitatio medicantis. [Egressus Iesus].
Deuota supplicatio postulantis. [Domine.]
Perfecta restitutio ægrotantis. [O mulier.]

Quantum ad primum, narra historiam. Nota per
filiam, animam. Sapientie primo. Sapienter fecit deus
nationes orbis terrarum, & tamen non est illis medi-
camentum, & hoc de illis qui nolunt recipere medi-
cinam, ob quam rem anima seu filia infirmatur. Or-
bis terrarum, id est terrenorum peccatorum, qui ter-

rena cogitatione in terrenis affectibus nutritur. Gen. 2. Terram comedes & supra pectus tuum gradaris. Gradiens super terram cor habet in solo. Nota muliere. Hieronymus contra Iovinianum lib. 1. Hæc norma scripturarum, ut deficientibus sanctis uirgines in uirorum laudentur opprobria. Si quæ quare noluit exaudire eam tam cito, respondeo propter mulieris confidentiam approbandam, ut tu felix homo qui non confidis erubescas &c. Propter approbatam constantiam diuulgandam, ut ualeas constantiam mulieris imitari. Propter orationis necessitatem declarandam, ut, scilicet discipuli orarent, ea, quo datur intelligi orationis necessitas. Has rationes assignat Glos. Propter eius gratiam exaltanda, ut diligenter custodiant quod cum labore acquirunt. Chrysostomus. Propter uberiorem gratiam consequendam, [Non sum missus nisi ad oves quæ perierunt &c.] quia non ad hædos qui sunt in sinistra finaliter conuerti, non ad lupos, quia uolebat hæc escam in oues conuerti, quod factum est. O quot sunt canes in mundo qui non sanguinem bestiarum sed pupillorum sanguinis habet linguam medicinalem, sed tales sunt per res canibus qui habent linguam serpentinam. Plinius. Lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso, scilicet malitatis & detractionis uitio &c.

Etiã domine, Nam & catelli &c. O stupenda & militas & constantia mulieris. Christus eam uocat canem & ipsa sibi hoc nomen noluit arrogare, quia canis aliquid habet in dultrie, quia cognoscit dominum suum, sed ipsa non præsumpsit hoc dicere. Item dicitur custodit, & furis ingressum arceat, & etiã matrem regit. Hæc non sic de se dicit, quia nec domum conscientiam dicit de se faceri uoluit, nec latratum confessio habere quo hostis depellitur, sed se non nauit canem qui indifferenter cum omnibus ludit, quia omni

uicio ad hærebat, quia dominum non cognoscit qui indifferenter contra quemlibet latrat. Item humiliter, quia quos Christus uocat filios ipsa uocat dominos, dicens. [Edunt de micis quæ cadunt de mensa domini suorum,] & ideo uidit mulier prudens quod ex hoc aliquid honesti a domino reportaret, quod & factum est.

Sequitur tertium. [O mulier &c.] Moraliter mulier ista tam prouida anima est, in qua timor Dei qui sapientie principium, collocatur. Prouer. ultimo. Mulier timens Deum ipsa laudabitur. & 14. Mulier sapientis ædificat domum suam. Et bene dicitur Chanaea, quia de sua salute zelotypa. I. Zelatus sum bonum, non confundar. Filia conscientia. Ecclesi. 36. Filia est melior filia, id est conscientia quando est proba est melior corde uago. Item de sponso suo Christo. Mat. 23. Zelo zelatus sum pro domino de filia. Deuter. 7. Filiam tuam non dabis filio eius, id est peccato, quod est filius diaboli. Hæc uexatur, dum 2. dæmonis tentatione concutitur. 2. Macha. 14. Prauitate uniuersum genus nostrum non minimum uexatur. Psal. 137. Facti sunt a tribulatione malorum. Sed quid dicitur. [Sola uexatio intellectum dabit auditui.] Hoc enim debet considerare anima prudens & hæc uexatio ab onere commissæ culpæ procedit, & ideo ad dominum pro salute consequenda confidentius debet accedere, maxime quia egreditur eius iustitiam relinquendo, scilicet. Christi, cum ipse sit iustitia. Abacuch. 1. Ingressus es in salutem cum Christo tuo, id est cum christinate & dulcedine pietatis & clementiæ, cum rigore austeritatis & iustitiæ. [Et uenit in parte Syri,] id est angustiae culpæ. [Et Sidonis,] id est illorum qui sunt uexati a dæmone. Threnor. 3. Venatione ceperunt me quasi auem inimici mei gratis. Nota quod oportet hanc mulierem, id est animam, non solum ingredi a peccato, sed a finibus peccati. Frequentem, dimittit

4. Re. 22.

Ps. 106.

Abac. 3.

Exodi. 8.

dimittit diabolus usque ad confessionem peccatorum sed tamen in confinjs peccatorum retinere nititur sed habemus exemplum Exodi, quod Pharao super Israel bene permittebat, ut irent in desertum ad aspicandum Deo suo, sed non patiebatur eos procul ire, ne terminis egressi Aegypti ab eo fugerent. Ab finibus debet anima fugere, & egredi, si non uult in eternum cruciari. Genesis. Non stes in omni circa re-

Gen. 19.

ne. Et. 12. Egrederere de cognatione tua, & de terra & de domo patris tui, id est diaboli. Vnde. Vos ex parte diaboli estis. Ioan. 8. De generatione, id est de omni opportunitate peccandi, quod si non fecisti, non est tibi laqueus inimici. Sufficit enim, quod te liget peccatum dem affectionis, & tamen dimittit tibi gurgur confessionis. De hoc egressu habetur figura. 1. Machab. ubi dicitur, quod Iudas Machabæus cum tribus ordinibus bellatorum Timotheum inuasit, qui terram inuadens Iudæorum, & populum peremerat, & captiuauerat multisque de populo Timothei interemptis, ipsum percipuit, quo facto Timotheus iterum populum congregauit, assumens sibi Arabes, & sic contra Iudam preueniens accessit. Deditque populo suæ uictoriæ, uel ruine signum, dicens, si Machabæus transferit torrentem potens terit aduersum nos, quod si non fuerit ausus transire, sed timuerit, trahetur Iudas in manus nostras. Iudas confessus interpretatur. Machabæus protegens uel percutiens nuncium. Tres ordines, tres partem penitentia, scilicet desertationis in corde, aculationis in ore, & castigationis in opere. His enim tribus perimitur populus peccatorum usque ad obsequia. Ostonarius est numerus solidarius, mille plus est ultra quem egredi non potest, nisi per reuocacionem. In octo, peccati firmitatem, in multitudine multitudinem, quæ omnis per tres ordines perimitur, qui sunt iteratio, exercitatio; tentatio post confessionem. Ad quam assumis arabes, quæ regio interpretatur

1 Mac. 5.

bellatorum Timotheum inuasit, qui terram inuadens Iudæorum, & populum peremerat, & captiuauerat multisque de populo Timothei interemptis, ipsum percipuit, quo facto Timotheus iterum populum congregauit, assumens sibi Arabes, & sic contra Iudam preueniens accessit. Deditque populo suæ uictoriæ, uel ruine signum, dicens, si Machabæus transferit torrentem potens terit aduersum nos, quod si non fuerit ausus transire, sed timuerit, trahetur Iudas in manus nostras. Iudas confessus interpretatur. Machabæus protegens uel percutiens nuncium. Tres ordines, tres partem penitentia, scilicet desertationis in corde, aculationis in ore, & castigationis in opere. His enim tribus perimitur populus peccatorum usque ad obsequia. Ostonarius est numerus solidarius, mille plus est ultra quem egredi non potest, nisi per reuocacionem. In octo, peccati firmitatem, in multitudine multitudinem, quæ omnis per tres ordines perimitur, qui sunt iteratio, exercitatio; tentatio post confessionem. Ad quam assumis arabes, quæ regio interpretatur

interpretatur humilis, id est occultæ suggestionis. Item interpretatur insidiatores, & occidentales, & signat mundana solacia quæ cito occidunt, & animæ insidantur, uel faciunt animam occidere a lumine gratiæ. Hierem. Occidit sol cum esset dies. Iudicum 19. Decubuit enim sol cum esset iuxta Gabaa. quæ profinitus est; interpretatur torrens, peccati terminus, quem si transferit Iudas habet uictoriam in manu, si non traheret in manum inimici. Nota quod Timotheus beneficium interpretatur, & significat dæmonem, per contrarium sic est dictus, quia promittit tibi beneficia facere, uel quia est occasio beneficij quo homines excitantur, ut mereantur uitam æternam. Amen.

Hier. 15

FERIA SEXTA DOMINICAE

Primæ Quadragesimæ, De languido ad piscinam sanato.

[Anus factus est homo, & sus tulit grabatum suum &c.] Ioan. 5. Sicut peccatum habet eneruare uigorem, & effugare splendorem, generare torporem, sic diuina gratia habet sanitatē inducere. Ecce sanus factus est. Claritatem imittere. Homo in quo. Fœtidā puritatem excludere. Et sus tulit grabatum suū &c. [Erat dies festus Iudæorum &c.] Ioan. 5. Secundum, quod ait Ihsidorus de summo bono lib. 1. cap. 33. de causis infirmitatis, infirmitates accidunt uiminet ex peccato ex tentatione, & complexionis intemperantia, & ideo licet huic nouissimæ possit humana medicina succurrere, alijs potest sola seruire pietas diuinæ misericordiæ, hæc Ihsidorus. Et quia infirmitas curari non potest, idcirco præcipit medicus decretalis, ut semper medicus curam animæ præmittere debeat.

Hunc

Hunc modum proculdubio Saluator in suis curatis
 bus noluit obseruare, quia quos post sanabat cor-
 prius sanabat mente, sicut Euangelium hodiernum
 bis manifestat: quia prius Saluator noster ad curam
 uoluntatem accessit cum dixit, Vis sanus fieri? &
 inde corpus restituit sanitati. Tanguntur autem in
 uangelio hodierno quattuor, uidelicet calamitas
 uoluntatis qua peccato affligitur ex parte peccatoris, [*Hinc enim dies festum.*] Benignitas dulcoris ex parte red-
 ptoris quia Saluator compatitur. [*Hinc enim.*] M-
 gnitas rancoris ex parte detractoris qua detractor
 funditur. [*Dicebat enim.*] Utilitas sermonis ex
 correctionis qua transgressor corripitur. [*Ece*

factus.]

Quantum ad primum narrat Euangelista, quod
 fiante festo Iudæorum (ponitur Iudæorum calami-
 quia illæ festiuitates sicut essent ad diuinam reuer-
 tiam tamen Deus modicum de ipsis curabat, quia
 totiens in festis ad ea quæ sunt mundi, plerique
 uertuntur) [*ascendit Hierosolymam.*] Erat autē ibi
 scina probatica, quæ est ouis, quasi ouina, quia ibi
 crificia lauabantur, nullo enim tempore nec uasa
 taminata, idest conscientia sordidæ, nec sacrificia
 munda Deo placuerunt. Vnde Apostolus. Sciat u-
 quisque uas suum possidere in sanctificatione, non
 foetore, & immunditia. Vnde [*Hebraice cognominata*
Bethsaida,] idest domus pecudum. Etiam habebat
 circuitu quinque porticus in quibus poterant homi-
 nes commorari, in quibus iacebat magna multitu-
 languentium, cæcorum, claudorum, & aridorum
 peccantium posse consequi sanitatem. Vnde autem
 buerit illam uirtutem piscina, posset esse questio,
 circa hoc aliquid est certum, aliquid dubium. Certum
 quod hanc uirtutem non habet ex sua naturali pro-
 prietate, tum quia natura determinatur ad certos sta-
 tus, etiam circa illud quod operatur a tota specie

aiunt medici, hæc autē erat ad omnes infirmitates,
 tum quia hæc uirtus non inhærebat ipsi in omni tē-
 pore, sed solum dum mouebatur ab angelo, & ideo
 dicitur, [*Cum angelus domini &c.*] tum quia solus primus
 qui ingrediebatur post motū sanabatur, & non aliud,
 tum quia hæc aqua erat pluuialis, ut sancti ponunt,
 & non scaturiebat, & per consequens ab aliis distin-
 guebatur specie. Hoc est certum. Sed dubium est un-
 de hoc habuit, unde hic dicitur quod a ligno domini-
 cæ crucis quod tunc cepit supernare, quod a Salo-
 mone fuerat positum sub terra, & nullus præter bea-
 tum Ioannem facit mentionē de huiusmodi. Ex quo
 uerisimile uidetur quod ante Christum hanc uirtu-
 tem non habuit, sed post Christum cito cessauit. Alii
 qui dicunt quod habuit ex tactu mundissime carnis
 Christi aquam in suo baptismo consecratis. Alii
 qui quod ex diuino imperio & angeli ministerio qui
 ipsam aquam mouebat. Quicquid fuerit, illa uirtus
 erat ex Deo, & ad hoc fuit congruitas, quia semper
 Deus in suis operibus procedit ordinate, ut ab extre-
 mo per medium transeat ad extremum, quia aqua pri-
 mo sacrificia exteriora purificabat, & debeat purifi-
 care animam interiore, sicut nunc facit in uiuo ba-
 ptismo. Prosequere historiam. [*Vis sanus fieri*] hoc
 dicitur curam suam. A causa infirmitatis incepit
 sicut bonus medicus, quia peccatum erat eius causa si-
 cut inuirit, & ideo primo uoluit uoluntatem eius or-
 dinare, quia cura spiritualis nō fit nisi uoluntate. Vnde
 Augustinus. Qui creauit te, sine te non iustificabit te
 sine te. [*Hominem non habeo,*] quasi dicat. Bene uo-
 lo domine, Sed quid mihi prodest hæc misera uo-
 luntas &c. [*Surge,*] restitutio sanitatis. [*Tolle gra-
 tum,*] restitutio fortitudinis, non sic facit cura
 ratio medici, & uade, restitutio debiti. Præcipit ipsi
 tollere lectum ad miraculi confirmationem diuulga-
 tionem.

Eccle.1.

Neem.3

De tertio, nota historiam, & quod recidium est ruculosus, q̄ prima transgressio &c. Moraliter porticus officij diuersas piscinas construxit. Ecclesia btruxi mihi piscinas aquarum, ut irrigarem sylvam gnorum germinantium in horto, scilicet ecclesiarum ratorum, uel in pomario penitentiar. Et secundum hoc dicitur piscina uno modo ueritas legis diuinæ. Quæ porticus quinque habuit, quia in quinque libradita est. Angelus mouens est Christus de celo descendens, languidus, populus iudaicus qui reuerfolis porticibus morabatur, nec piscinam, id est legspiritualis intellectum ingredi ualuit. Alio modo piscina est baptismus, porticus quinque, damna quæ faciebant nobis originale peccatum, languidus, gener humanum, angelus domini uirtus baptismi. Alio modo piscina est passio Christi, porticus quinque, uulnera eius. Alio modo fons diuinæ pietatis piscina est, quæ continue ad susceptionem gratiæ inuitat. Sed omnibus prætermisissis dicitur, quod probatur piscina quæ est in Hierusalem est penitentia, per quam homo pacificatur Deo, de qua loquitur Neem. 3. Piscinã quæ grandi opere constructa est, scilicet a filio D. Vere grandi, quia grandia tollit, scilicet culpam & nam infinitam, & grandia confert, scilicet gloriam æternam. Tactus huius piscinæ est opus penitentiaritudo eius charitas excessiua, profunditas est humilitas, quæ tanta est quanta fuerit terra, id est temporalis affectus amotio, & ideo qui habent plenum rancore, uel odio, qui habent affectum renis alligatum, nullam possunt habere piscinam penitentiar. Piscina humilitatis est quæ ex abiectioe terestralium fit, & fuit aqua in hac piscina quæ abluit maculam a peccato, & conuersationem a macula. 3. Reg. 17. uauerunt currum eius in piscina Samarie. i. in cultu penitentiar. Sic enim currus uehit, sic conuersio portat. Et ideo hæc piscina extitit nobis figurata

Exod.1. Facies labium & mare æneum cum basi sua ad lauandum, ponesque illud inter tabernaculum testimonij & altaris, & missa aqua lauabunt in ea Aaron filij eius manus & pedes, quando ingressuri sunt tabernacula, & incessuri sunt ad altare, ut offerat thymamata ne forte moriatur. Nota hic per mare, amari sinem contritionis, per labium æneum quod sonitum facit confessionem, per basim quæ sustentat, satisfactionem, per altare ubi fiunt oblationes, præsentiam ecclesiam, per tabernaculum quod secundum Isaiam nequaquam transferri poterit, illud de quo Psal. domine quis habitabit in tabernaculo tuo. Exponitur Aaron qui montanus interpretatur, hominem signatur de ualle miseriar. & culpæ ascendit in montem gratiæ inde ascensurus ad montem gloriæ, lauat manus & pedes, id est affectiones ipsæ, & filij eius, id est cor & spiritus & animus, siue ad altare accedere debeat, id est aggregari numero fidelium, siue in tabernaculum patriæ. Sed quid est aliqui faciunt sibi mare ænium, id est amaritudinem culpæ cum contuminatione quæ est culpæ basis. Vel labium æneum est infamiam, qui gloriantur cum male fecerint. Isti tamen bene signantur per mare ænium, ubi non aqua est contritionis, sed infectionis, & contaminationis contuminatione de quo narrat Isidorus tria. Primo quod nullum unquam recipit, sic peccator, nec aliquod opus uiuificat, sed uel rejicit uel perimit. Secundo quod nullus unquam concurrit, & hoc propter comparisonem aquæ contritionis, sic nec concurrit peccator, nec flammam irationis deuoræ, nec uento prædicationis, nec turbine comminationis. Tertio quia lucerna accesa super altare non extinguitur, sic cor peccatoris splendorem sapientiæ & notitiæ non potest sibi comprimere, sed solum tenebras fraudis & malitiæ. Quot sunt mundi sapientes qui sciunt inuenire ueritas infinitas, & tamé de diuina notitia nihil sciunt?

Psal.14.

1.37.1

1.37.1

or.1.37

Hæc reuera est piscina diaboli, ubi eius sacrificia ad-
bentur, ne aliquid retineant boni uel meriti, quali-
z. restatur dicens. Congregastis aquas piscinæ infer-
ris, & domos Hierusalem numerastis, & destruxistis mu-
ros ad muniendum murum, & lacum fecistis in-
duos muros (scilicet odium dei, & dilectionem sui)
aquam piscinæ ueteris, & non suspexitis ad eum
fecerat eam. Diaboli autem non est talis piscina
lis est in Hierusalem .i. uirtutibus constituta domus
in ecclesia &c. Quinque porticus sunt quinque con-
siderationes quas debet habere peccator. Debet
considerare Maiestatem quam offendit, Si peccauerit
in uirum placari potest ei deus. Si autem in deum
peccauerit quid orabit pro eo? primi Reg. Maculæ
ceteraxit, quid est tam foedum quam peccatum? Hi-
3. Leua oculos tuos in directum, & uide ubi nunc
strata sis, &c. Bonitatem quam contempsit. Rom. 1.
diuitias bonitatis & patientiæ & longanimitatis illi
contempsit? Gloriam quam amisit. Psal. 108. Qui
luerit benedictionem elongabitur ab eo. Penam
promeruerit æternam. Matth. 25. Ite maledicti in
æternam &c. Sed in ueritate multi iacent & pigri
sub istis porticibus, qui uidelicet languent per cor-
rem. Languor autem prolixior grauior medicum. Eccl.
Esd. 4.2. Cæcuntur per ignorantiam. Eisd. Quis pos-
lus meus cadens, apertos habens oculos: Claudicant
inconstantiam, faciam, non faciam. Arescunt per
dis ariditatem. Psal. Aruit cor meum. Vere si talis
dicatur, [uis sanus fieri?] protinus respondebunt: [ui-
mine hominem non habeo.] non quia non habent cor
minis uel spiritum in quo sit prudentia, sed cor bello
Dan. cor eius ab humano commutetur, & cor feræ
tur ei. Fera a feriendo dicta eo quod crudeliter feriat,
peccator non potest ferire crudelibus quam ferire
ipsum & perimere in anima, Tales utinam essent
porticibus memoratis, & non diaboli, quæ sunt quæ

que sensus uoluptatio. Spes uenæ, credulitas diu ui-
uendi, delectatio seu amor peccati, labor satisfationis
maxime in lucro illicito, timor continendi, quia non
operant posse a libidine abstinere. Hæ figurantur per
quinque reges Gen. pugnantés contra uirtutes, ubi ca-
pitur Loth qui declinans uel uacans uel uinctus & con-
fusus interpretatur. Sed quid debes facere? [Surge
ille lestem tuum.] id est fac ut delectatio peccati ubi
limo iacebas, quæ sustentabat te & portabat, fiat
tibi in pœnam satisfationis. Nota homo iste sic in-
fernus significat peccatorem per quattuor quæ hic
unguntur, quia ei deficit superna dilectio quæ non
durat in annis. 38. infirmitatis. Quadragenarius em̄
secundum Augustinum signat numerum perfectum,
tioniam ex quattuor eu angeliorum doctrina, & ex de-
em præceptorum obseruantia consurgit, uel signifi-
cat statum pœnitentiæ. Tricenarius octonarius in duo
lus deficit a quadragenario, & significat illos in qui-
bus deficit geminata charitas, ex quo ad uitæ perfe-
ctionem non possunt nec ad statum pœnitentiæ perue-
nire, uel ad obseruantiam legis euangelii cui conue-
nit sincera confessio uel affectio. Vnde inquit, [uis sanus
fieri?] Respondit quia ei decidit interna perfectio,
uideo suam miseriam recognouit, domine hominem
non habeo, id est nec etiam uelle nec etiam pos-
se, nec merita suppetunt. Venit Angelus,
mouet aqua, tangit cor, monstrat gra-
tiam, sed hominem non habeo.
Clamat angelus, pœniten-
tiam inducit, lachry-
mas &c. cui sub-
uenit di-
uina compassio quia dicit, Surge surge qui
dormis, & surge a mortuis,
illuminabit te Chri-
stus &c.

SABBATO DOMINICO
 primæ. De his quæ spiritum excitant,
 & deuotionem augent,
 super Epist.

Ser. I.

Semper autem gaudete &c. 1. Thessa. 5.] Rectus
 processus nunquam fallit, cum procedat se-
 dum ordinem ab infallibili regula constitutum.
 Hic docet q̄ inde est accipiendus & inchoans
 regressus ubi accessus fuerit terminatus. Nunc au-
 tem ex sententia beati Augustini super Canonica
 Ioan. in Homilia ultima, & penultima, non potest
 proximo discedere, nisi prius a deo discesserit, im-
 ab eius mandato & consequenter a seipso, idcirco
 ad deum reuerti desiderat, debet a proximo incho-
 ut ad ipsum accedens, & per seipsum transitum faciat
 ad deum ualeat peruenire. Volens igitur diuinus
 stolus Paulus, peccatorem ad deum reducere, hi-
 nobis insinuat ordinem in Epistola hodierna, in-
 breuiter tria facit, quia primo nos inducit ad supra
 dilectionem, [*Regamus uos.*] Secundo reuocat ad in-
 nam reformationem, [*Semper enim gaudete.*] Tertio
 nobis inuocat supernam præseruationem, [*Ipsa au-*
tem deus pacis &c.] Inducit primo ad exhibendum nos
 ximis, non tantum ad corporalem necessitatem, sed
 ad spirituales refectionem, quibus debemus iuxta
 forum exigentiam subuenire, & tangit quattuor
 quibus debemus subuenire, proximis, scilicet. Quo
 reuocationem seu increpationem discolorum, Quo
 pite. Quo ad conformationem pauidorum, Quia te-
 di corde. Quo ad susceptionem collapsorum. Hæc
 tem susceptio debet fieri in corde per compassionem
 Vnde idem Apostolus. 2. Corinth. Quis infirmatus

ego non infirmior; In ore per orationem. Iacobi.
 Oratio fidei saluabit infirmum. In opere per exempli
 ostensionem. De hoc figura Actuum, ubi id dicitur q̄ po-
 nebant infirmos in plateis ut transeunte Petro, eius
 umbra sanarentur. Umbra autem procedit ex luce cor-
 pus obiectum illustrante, uel ex ipso corpore illustra-
 to ab huiusmodi luce, quæ signat conuersationem.
 Petrus dicitur agnoscens se & Deum & discalceatus
 ab effectu temporalium. Umbra conuersatio a luce
 gratiæ procedens quæ dum tangit infirmum sanat ip-
 sam &c. Dicit igitur Apostolus. Suscipite infirmos,
 non expellite, non interficite lingua detractionis quæ
 interficit uelut gladius. De hoc figura in Ezechia-
 isa. 38. Qui infirmatus cecidit in lectum, & conuer-
 sas ad parietem, qui te implum domini respiciebat, se
 hic, cui conceditur salutis uita. 15. anorum proles
 qua priuabatur, & sol retrocessit, nec nõ de mani-
 bus eripitur Regis assyriorum & ciuitas liberatur.
 Ezech. auxilium peccatorem signat cui diuinum au-
 siliu præstatur, infirmitas peccatum cui debet mors
 secunda succedere, hic diuinam sententiam confide-
 ans ad pietatem se conuertit. Paries, peccatum,
 iniquitates enim nostræ diuiserunt inter nos & Deum
 dicitur hic paries a parando. Item paries uilitas
 proprii corporis, quod corpus separat a Deo cum te-
 neat animam in carceram. Apostolus Rom. Infer-
 ritur ego homo, quis me liberabit a corpore mor-
 tis huius? Plorat igitur Ezech. dum detestatur & inge-
 miscit culpam commissam, & ideo cõceditur ipsi uita spūs
 per gratiã pleris operum, liberatio de manu hostiũ. Sol
 uti qui ad occasum ei p decẽ gradus accesserat. i. p de
 cẽ præceptorũ transgressionẽ, retrocedit p miam. Quin-
 decim anni uita sunt requies aĩe. per septenariũ em q̄
 est numerus perfectus, significatur requies aĩe, & p o-
 ratorium resurrectio corporum, quia Christus primi
 die resurgẽtium surrexit die octaũo, ut docet Aug. ad

Bonifaciu, queſ. 54. Dicit aut apostolus. Suscipite
 mos, quo ad tolerantiam uirioſorum. Patientes est
 te ad omnes. Ecc. 2. In humilitate tua patientiam habet
 2. Cor. In multa patientia ut non ui. mi. no. Quo ad
 miffionem supplicij, nulli malum pro malo reddent
 Sed caue ne dicas illud. 3. Re. ultimo. Non prophetam
 3. Re. 22. mihi bonum sed malum omni tempore. Et ob hoc
 ius consilium prætermittas. Sic fecit Achab, ut legitur
 in 1ib. 3. Reg. ubi habes, quod Achab, & Iosaphat in
 tuentes commune bellum, contra Afsyrios, nolent
 Achab, Micheam audire dehortantem. Ego, inquit,
 eum, quia non prophetat mihi bonum, sed malum.
 Quare spreti eius cõsiliij, pœnas luunt. Achab, id est
 ternitas patris omnem hominem signat qui adoptat
 per fidem & gratiam ad regnum patriæ ordinatur.
 cheas quis hic, uere nullus unde abest timor domini
 cui solum conuenit hominem stabiire, quia nisi
 mor dñi tenuerit, cito subuertetur domus tua. Eccl.
 cl. 28. Ramoth excelsum signum, fatuus animi, qui be
 dicitur Ramoth Galaath, id est aceruus testimonij,
 omnis mundana prosperitas siue casus est sibi testis.
 Ait enim, Ego deficio, sicut dicit Ber. Ruinæ ipsius
 ces sunt eius. Gregorius. Reuocat nos Apostolus quo
 internam reformationem, & hoc multipliciter. Quo
 culpæ immunitatem, [Semper gaudete,] scilicet gau
 spirituali. Quo ad impetrationem uel procurationem
 uenias, [Orate sine intermissione.] Quo ad recognitionem
 gratiæ & beneficii, [In omnibus gratias agentes.] Quo
 mpletionem inspirationum, [Spiritum nolite extingui
 re.] Quo ad Dei timoris receptionem, [Vt spiritus
 querela in aduentu domini seruetur.] Proue. Per timorem
 Pro. 15. mini declinat omnis a malo &c.

EODEM SABBATO, DE
 Transfiguratione Domini, in Bea
 tissima Virgine.

Ser. II.

Vix illos in montem excelsum seorsum, & transfigu
 ratus est ante eos.] Math. 17. Gratia spiritus

D sancti est nobis necessaria: propter tria, uide
 licet quia ipsa habet uiam dirigere, ille enim
 solus recte incedit quem diuina gratia præcedit, ideo
 dicit, [Duxit mentem] erigere, & subleuare, ideo di
 cit, [In montem excelsum,] Lucem ostendere, & explica
 re, ideo, [Transfiguratus est &c.] Pro ipsa ergo &c. Se
 cundum, quod ait beatus Gregorius. 33. lib. Moral. ca.
 24. ubique nobis occurrit superua medicina, quia &
 dedit homini præcepta ne peccaret, & tamen peccan
 dedit remedia ne desperaret. Et licet nobis reme
 dia, quamplurima contulerit, illud tamen quod habe
 mus de uirgine gloriosa, est inter cetera singulare, quia
 peccator erubescere poterat apparere coram domino,
 merito huius sacre uirginis, cuius est hodie congrega
 tio, opportunum remedium præparauit, sicut uerba propo
 sita protestatur cum dicit, [Duxit illos &c.] In quib. utiq;
 uerbis nobis osteditur actus magnæ confidentiæ, quia
 uidelicet Saluator ad salutis remedium nos inducit.
 [Duxit illos.] Statuitur situs, siue gradus summæ piete
 tis, & affluentiæ, scilicet uirgo Maria per montem figu
 rata, [In montem excelsum.] Exprimitur gustus miræ
 patientiæ, quia Deus trasformauit seipsum in hoc mon
 te, scilicet beata Virgine, ut pecca. orib. humiliter se cõ
 formet, [Es transfiguratus est ante eos.] Ponomus enim
 quod De: filius in hoc monte fuerit transfiguratus quia
 hominã serui accepit, ut dicit Apostolus. Exininauit se

formam serui &c. tamen Deus transfiguratur cōtra
 in cōspectu peccatorū, quando, scilicet ille qui in
 tra peccatores concitatur furore, in hoc monte effu-
 tur mansuetus. Nota beata uirgo est mons, quia se-
 montes sunt superius luminosi. Inferius spatiosi. In-
 rius onerosi. Exterius pascuosi. Sic beata uirgo fuit
 perius luminosa puritate, quam cum angelis parti-
 pat. Inferius spatiosa charitate, qua tantum ad hunc
 num genus afficitur. Interius onerosa pietate, quæ
 tinue scaturit in eius corde. Exterius pascuosa sancti-
 te, qua ibi poteris pasci omni fructu uirtutum, om-
 flore honestatis & reuerentiæ. Igitur tibi dicitur Ge-
 Ne stes in omni loco circa regionem, sed in monte
 uim te fac. Exodi. Fac secundum exemplar quod
 monte tibi monstratum est. Nota quod licet ille mo-
 sit excelsus, ad illum tamen non possumus nisi per
 las humilitatis ascendere. 1. Mac. Per loca humilia
 cautè, & ordinatè &c. Qui confidunt in domino
 mons Sion. Psal. Montes in circuitu &c. Admirabar
 propheta, quia nullus hunc montem ascendebat,
 conquerebatur dicens Psal. 23. Quis ascendet in
 tem Domini? Sed ecce Christus ducens aliquos ad
 sum montem, dum uoluit uirginem, tuos seruos habere,
 ut uitæ altitudine, essent in Ecclesia fratres Dei.
 re uirgini seruientes, huiusce ordinis primus fuit
 riosissimus Ghierardus martyr, Episcopus Moritæ.
 Quem æmulatus Beatus Philippus Florentinus, qui
 plurimos duxit ad Virginem dicens, iuxta illud Isai.
 Venite ascendamus ad montem domini, hoc est, ad
 ligationem Virgini dicatam, ubi specialis priuilegio Be-
 ra uirgo adest, ad protegendum est iuandum. Mo-
 igitur præparatus, uideat unusquisque quomodo as-
 dat. Sex gradibus ascenditur ad Beatam Virginem,
 sunt sex uirtutes, quæ breuiter notantur Luc. 1. In
 cogitatione, & affectione quatuor in Sermone. In
 uerecundia, quia uirgo turbata est, in sermone angeli

Prudentia, quia cogitabar qualis esset ista salutatio.
 Modestia Sermonis. Quia dixit. Quomodo fieri istud.
 Propositum uirginitatis, Quia uirum nõ cognosco.
 Obedientiam promittendo. Ecce ancilla Domini
 Magnitudo. Fiat mihi secundum uerbum tuum. Hi
 unt gradus ascendendi ad montem Syon. Supra quem
 est ciuitas, qui non potest abscondi, & in qua conuer-
 santes in arduis, & principalibus uirtutibus, & sunt re-
 giosi lætantur, & gaudent in opulentia magna iuxta
 ad sicut lætantium omnium, habitatio est in te. Ideo
 iunt cum petro. [Domine bonum est nos hic esse.] Nota
 quod amor uerus facit omnia communia, Christus
 omnia amicitia nos dilexit quem admodum igitur om-
 bona sua, nobis communicauit ita matrem suam,
 matrem nobis elegit, & sicut pater ostendit nobis
 suum dicens. [Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene
 complacui.] Ita filius ostendit nobis matrem dicens cui-
 ber. Ecce mater tua. Hinc dicebat Dauid Psal. 46. Ele-
 git nobis hereditatem suam, & alibi Hæreditate possi-
 damus sanctuarium Dei, quia secundum Isaiam 54.
 facta est hæreditas seruorum Dei. Ergo transi-
 montem sicut passer. Psal. 10. Er propter hanc in al-
 tum regredere Psal. 7. Saluum te fac in hoc
 monte cum Loth. Gen. 13. gaude cum
 te de numero seruorum uirgi-
 nis uideris effectum, &
 quod Christus indu-
 xerit te in montem
 sanctifica-
 tionis
 sue, montem quem acquisiuit
 dextera eius. Rogemus er-
 go Dominum,
 &c.

DOMINICA II. QUADRAGESIMA

simæ, De Transfiguratione Domini,
& de Sermone excessus eius, quem
erat complaturus in Hierusalem.

Sermo Primus.

Assumpsit Iesus Petrum, & Ioannem &c. [Matt. 17.]
Bernar. Vita contemplatiua uitæ actiua
ponitur dignitate, ac perfectione, econtra
tamen actiua ordine debet præferri, dicit
Greg. super Ezech. Homil. 3. Sine contemplatiua ui-
trare possunt ad cœlestem patriam, qui cum
operari non negligunt, sine actiua intrare non possunt
propter quod dicit Isidorus lib. 3. de summo bono.
Qui prius in actiua uita proficit, bene ad contem-
plationem ascendit. Merito ergo in ista extollitur qui
illa utilis reperitur. Sic igitur ex actiua ad contem-
platiua transitus. Et licet actiua uita in se habet
luctu contemplatio. Sic Iacob post luctum uocatus
Israel & non ante, sicut licet Esau esset prior qui pil-
lus & asper erat: Iacob tamen leuis obtinuit benedi-
ctionem. Igitur uita contemplatiua actiuam con-
comitatur, propterea bene in præcedenti dominica præ-
sum fuit euangelium pugnae, & nunc euangelium sequi-
tur uisionis, in quo datur forma per quam acquiritur
quia assumpsit Iesus &c. Acquiritur enim non aliter
nisi Deo assumentem, non facta propria subleuatio-
ne. In quo euangelio queritur quidnam uideatur, qui
Christi clarificatio, [Resplenduit facies.] Quid confes-
sus, cadit homo, & surgit: [Neminem uiderunt nisi &c.]

Propter quid teneatur, quia per cerram uisionem, ui-
sionem quam uidisti.] Idcirco ipsa est in principio inuo-
canda, quia ipsa habet illustrare cogitationes. [Resplen-
dit.] Inflammare affectiones, [Sicut sol] Veniunt cō-
uersiones: [Facies eius.] Diuina cognitio nihil est
aliud quam directio animarum, quia igitur ita est, id-
circo poteris quis Deum tantolimpidius contemplari
quanto magis ad superiorem erectus, & a terrenis fue-
rit elongatus. Quia autem hoc fit uerum, docet nos
primo exemplum naturale. Sicut enim sapientes mun-
di quando uolebant perscrutari dispositionem cele-
stium, motus astrorum, ac etiam planetarum, mon-
tes ascendebant altissimos, ex quibus tam clarus
quam larius aspiciebant cœlestia. Clarus quidem
quia illis aspicientibus, nec ascendebant nebulæ, nec
opacitati. Latius uero, quia terra eos non impedi-
bat quin possent uidere liberè circumquaque. Sic certe
qui uult cœlestia mentaliter inspicere, debet non tem-
perari in contemplationis ascensione, ad quem nebulæ phant-
asum ascendere nequeunt, nec uenti tentationum,
nec etiam turbines humanæ sollicitudinis, quæ men-
tis habent inuoluere, non etiam terrena affectio se op-
ponit quæ solet aspectus latitudinem impedire. Sen-
tendo ad hoc idem est Saluatoris doctrina in Euan-
gelio hodierno, ubi Christus uolens suis discipulis cla-
ritatem suæ maiestatis ostendere, eos in montem
celsum duxit, qui mentis extasim præfiguratur. Pon-
tatur autem in Euangelio hodierno quatuor, uis-
siones scilicet Miranda siue stupenda transfiguratio, con-
uersione societate, [Assumpsit Iesus &c.] Sancta siue de-
uota supplicatio ex pura simplicitate: [Paciamus hic
tabernacula.] Diuinitatis attestatio cœlesti au-
dientia: Paterna uox audita est. Indicta occultatio
ex tanta sagacitate: [Visionem quam uidisti, nemi-
&c.]

Quantum ad primum ponitur modus, & præmit-
tit

tit euangelista tempus quia sexta die transacta a
missione facta discipulis. Sunt quidam de hic sta
bus &c. Transacta sexta die hæc est dies septima,
diem qua promisit computaueris, octaua. Vnde
Factum est autem post hæc uerba fere dies octo,
assumpsit &c. Christus tres discipulos suos, scilicet
gis familiares assumpsit, quos ducit &c. Causa quæ
re tres tantum, quia sufficienti ad confirmationem
simonij. Item ad mysterium designandum, quia
tribus filiis Noe ex tribus mundi partibus erant
uisionem diuinæ claritatis uocandi, & hanc rationem
assignat Hilarius, uel ut ait Rabanus ad designanda
quod tantum in fide credentes erant assumendi
non alii. Quare aut isti determinare, responderetur
ob maiorem familiaritatem cum Christo, specia
ter uero ad designandum quod nõ nisi per soliditatem
fidei quæ in Petro, longanimitatem spei quæ erat
Iacob, & feruorem charitatis quæ erat in Ioanne
ad diuinam uisionem perueniri potest. Eduxit ille
in montem excelsum Tabor seorsum a mundis
muleu. Glos. In montem, ut addiscant gloriam non
profundo huius seculi, sed in regno supernæ beatitudinis
esse quærendam.

Quantum ad secundum ponitur cœtus congregatus
ad istud spectaculum. Quæri autem solet, quomodo
uocati sint ad hoc consilium, in quo actum est quod
de Christi morte & post passionem deberet fieri,
quod statuendum tempus. Circa hæc aliqua sunt
pressæ & per consequens certa. Alia uero non, tam
satis piæ credi possunt. Expressum autem est primo
quod ad hoc consilium conuenerunt Moyses & Helias.
Item quod ibi fuit uox patris. Item quod habuerunt
sermonem de passione Christi. Sic enim dicit Lucas.
De excessu eius quem complectur etiam in Hierusalem.
Excessum uocat ratione profundæ humilitatis,
ratione acerbæ penalitatis. O uos

ones &c. Ratione stupendæ charitatis & benignitatis.
Item hoc uidetur certum ex testimonio Origenis, secundum
per Lucam, quod Moyses pro salute populi allegabat,
similiter & Helias. Dubia autē siue incerta sunt
plus quorum primum est, utrum angelus ibi præfens
fuit quantum ad determinationem. Secundum est
utrum loquentes de Christi passione & pœna eius
excessiua, pro hac profertenda allegarent & supplicarent,
an non. Quantum ad primum rationabiliter &
piè creditur quod tanta determinatio in qua de re
operacione angelica tractabatur, sine ipsius angeli
præsentiam facta non fuerit, maxime cum de omni
parte ad eam aliqui conuenissent, & reuerberaretur
tum quod dicit Hieronymus non malignis Iudeis,
sed benignis discipulis signum de celo & de inferno
dedit. Et si dicas, quis angelus ibi fuerit pro tota cœlesti
curia? Respondeo & dico quod hoc est uocum illi
qui hoc consilium aggregauit, piè tamen possunt
minus credere quod ille idem angelus fuit qui Christi
tunc tempore passionis in agonia positum confortauit.
Quantum ad secundum dicunt aliqui quod omnes
angelus hi Christum Dei filium passurum determinabant
& postulabant a patre, ego autem puto quod omnes
congruenter allegabant, & solus Christus erat qui se
ipsum elucidabat passurum. Videamus igitur breuiter
quæ allegaciones ipsorum. Pater igitur sic loquebatur
illimi si debes iudicium crudele accipere oportet
quod in alia curia condemnentis, sed uos breuiter hor
rent audire. Habeo enim tres curias, uidelicet curiam
misericordiæ, curiam inflexibilitatis, & in obliqua
misericordiæ, & curiam legis scriptæ; nulla istarum
paciatur te sic impiè contemnari. Primo siquidem
misericordia non, quia non uult in crudelitatem
transmutari, quæ enim compatitur sceleratis, quomo
do innocentem tradet condemnandum uel crucian
dum? Misericordia igitur hoc faciendo perderet suam
digni-

dignitatem. Iustitia etiam minime hoc ipsum
 tur, nullatenus enim uult obliquari, cum ex recti-
 ne uocetur iustitia. Insuper ipsa nescit malum pro-
 no rependere, nec iustis impendere supplicia repen-
 dum, quomodo igitur te iustum iustitia conde-
 nit? Sed nec tertio lex scripta illud nullatenus sub-
 ter. Accepit enim regulam nullatenus infrigende
 uidelicet quod filius non porta bit iniquitatem pa-
 tris, sed anima quæ peccauerit ipsa morietur, sed
 cum sit portio patris, iniquitatem ipsius ferre non
 ber, multo minus nec iniquitatem hostis ac publici
 amici, humanum autem genus tibi inimicum facti-
 a principio, quando tuam uoluit surripere dignitate
 similitudinem, scilicet meam, quam tibi impressit
 quæ tibi appropriatur, similitudinem nostri appen-
 do, igitur nullatenus debes pati. Ad hoc responde-
 lius quod misericordia illud postulat, ut quæ expo-
 tur pro miseria miseri cor dans, cor autem est tu-
 principium in quo si misericordia non sit, pericula
 uult iustitia, quia propter me orta est hæc tempe-
 Ionæ. Ideo mitte me in mare passionis, portando
 cata &c. Item lex debet seruari, quia non remittit
 peccatum nisi &c. Humanum genus est obligatum
 nec habet unde possit satisfacere, & quia accipio
 do carnem accepi super me debitum totius generis
 mani &c. Angelus uero sic allegabat triplicem rationem
 Mi domine indebitum est te sustinere, tu enim in
 tum Dei filius uita es, ergo humana natura huic tu
 indissolubiliter copulata sustinere non debet mor-
 tem. Ad hoc respondit Christus, quod quia di-
 nitas uita erat & in se mori non poterat, idcirco opor-
 tet ut in natura assumpta pateretur, & ob hæc cau-
 sam mihi inquit humanam naturam uniuersam, ut in ea
 per se mori non poterat diuinitas quodammodo
 reretur. Secundo argumentabatur angelus sic: In-
 iustum est & indebitum uidetur, quod illa

ant & binuicem separari inter quæ unquam est di-
 cordia, sed omnimoda tranquillitas fuit. Nunc autem in-
 tr animam tuam & sensualitatem siue carnem semper
 concordia, pax omnimoda & rebellio nulla, ideo
 debet fieri per mortem tam duram seuunctio. Ad
 respōdit Christus, quia sic, id est sine rebellionē
 gratuita, idcirco est adunitatem indissolubilem redu-
 cenda, quod utique mediāte passione fiet. Tertio sic ait
 angelus. Indignum est & incongruum tibi qui es potē-
 & infinitæ quod de formi opere, (si tamē opus dico po-
 &) reprobī inimicī tanquam causā uel instrumento
 ris ad tuā excellentissimā opera implenda, mors au-
 effectus est diaboli, igitur non debet ea uti ad repa-
 rationem humani generis destituti, immo nec etiam
 reparationem angelorum qui mortem nescis. Ad
 hoc respondit quod in hoc facto commendat suam
 declarat potentiam, prudentiam, & industriam
 am, ut quæ proprio mucrone hostem perimit, &
 in fractione facta facit sanum, & sanum prius fran-
 gendo consolidat. Nonne magnum est de sine uitæ
 gere initium, & de uitæ priuatione facere uitæ
 usam? &c. Moyses & Helias arguebant, tum quod
 ipsum implebat intentum humani generis ho-
 nam inuidia diaboli mors introiit in orbem
 ratum, tum quod si Christus tollebat pecca-
 tum debebat auferre sequelam quæ est mors, ipse au-
 tum peccatum non assumpsit, igitur nec peccati se-
 quela ipsi debebatur. Ad hoc respondit quod in hoc
 tum implebatur hostis intentio dum per mortem mors
 tum inuulerat tollebatur. Intendebat enim diabolus
 tate perennē inducere per quā uita pperua priuaba-
 tur. Hæc mortē Christus sua debebat destruere & ex-
 tergere. Ad secundū respōdit quod idcirco sequelā p̄ci as-
 sumpsit, ut oibus fieret causa uitæ. Factis autē p̄mis-
 & argumentationib⁹, & a Christo datis respōsionib⁹
 ait pater hoc quod recitat euangelium, [Hic est filius

mens &c. Quasi dicat, considerate & intelligite quod
 dilectionem habeat ad humanum genus, qui non
 stante filiali dilectione, & non obstante a me facta
 dilectione seipsum pro humano genere redimenda
 liberaliter sic exponit. Et tunc facta consilij definitio
 clamore paterno ceciderunt discipuli, & euauerunt
 Moyses & Helias. Petrus autem dicit, [*Domine benedixisti nos hic esse.*] non descendamus ad illos quod te uoluerunt
 cidere, sed [*faciamus hic uictriam tabernacula &c.*] Ne
 ad dictum Petri noluit respondere, quia Petrus nesciebat
 quid diceret, sed ipsi respondet Augustinus. Quod
 dicitur Petre quam profunde locutus es, nam Deo tria
 tabernacula facienda, unum in memoria, & hic est
 tabernaculum legis Moyses, aliud in intelligentia, & hic
 est Helias propheta, tertium per uoluntatem & amorem
 Et hic est triplex tabernaculum, ut sibi prepararet
 animam per desiderium, totam mentem per deuotionem, totam
 cor per amorem. Nota quod tria tabernacula Petrus
 guratur Deuteronomo. ubi sententia iter sic dicitur
 Tres ciuitates separabis tibi in medio terrae quae
 dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem, sternent
 gentem uiam, & in tres aequaliter partes totam terram
 prouinciā diuides, ut habeat e uicino qui prope
 homicidium profugus est, quo possit euadere. Hic
 erit lex homicidiae fugientis cuius uita seruanda est
 Qui percussit proximum suum nesciens, & qui herens
 nudius tertius nullum contra eum odium habuisse cogit
 beatur, sed abiit cum eo simpliciter in syluam ad lin-
 cedenda, & in succisione lignorum securis fugerit
 num, ferrumque lapsum de manubrio amicum eius
 cussit & occiderit, hic ad unam praedictarum urbium
 fugere possit & euadere, ne si longior esset uia, pro-
 mus eius cuius effusus est sanguis, dolore stimu-
 tus fugientem persequens interficiat, sicque mori-
 tus ubi locum seriosum prouidet construendum, quia
 ciuitates. Psal. Quis deducet me in ciuitatem

Deut. 19

Psa. 50

quis deducet usque in idum. i. rufam, hoc est
 inflammaram diuina dilectione. Haec sunt in medio. i.
 corde siue in mente, memoria ad recognoscendum
 intelligentia ad praecauendum, & uoluntas ad diligen-
 dum, & ad ea quae Deo contraria detestandum. Via pla-
 ca non scrupulosa. Hic uide actum uirtuosum conse-
 uenter assumendum, uel exercendum, quia debemus
 cum proximo. i. cum spiritu ire in syluam, id est in cor-
 porium ubi ligna multa nascuntur. Similiter in sen-
 sibilitatem. Iosue. Ascende in syluam & succide tibi
 in terra Pherezai, id est tentationis, quia ten-
 dit a Deo separat. Vide lapsum criminiosum diligen-
 ter praecauendum, ne, scilicet ferrum effugiat de ma-
 nubrio, id est ne rigor succedentis poenitentiae estu-
 at ab opere, & sic perimat proximum. i. spiritum, quia
 calor operis spiritum perimit & extinguit, illud quod ceci-
 dit de manu unius filij prophetae. 4. Re. Vide cursum
 uirtuosum diligenter assumendum, quia statim debet ad
 ciuitatem praedictarum confugere. Psal. Quis
 deducet me in ciuitatem &c. Via breuis, quia non de-
 bet esse dilatio poenitentiae, ne proximus occisi, scilicet Deus
 dolore stimulatus percutientem persequens interficiat eum.
 Sed quare nesciebat quid diceret, uel quare dicit,
 nescis, cum tamen sit certum quod uult? Respondet
 quia uerum dicebat & mysterium non capiebat.
 Caiphas cum prophetauit, & tamen nesciebat quid
 diceret. Vel quia tabernaculum est mansio transinu-
 bilis firmam autem Deo habitationem facere (deo
 utem competit aeterna) non sufficit supra dicta, ni-
 si assistat quartum, scilicet obedientia in sensibus, & iste est
 summe obediens, uel nisi sit ibi gratia figurata in Iosue
 fides, in Petro, spes, in Iacobo, & longanimitas, in
 Petro non sit temporalis successio quia non fuerant
 uoto opera subsiecta. Nam ter dominum negauit, &
 quia tria tabernacula constructa subuertit. Quantum ad
 transfigurationem nota quod splendor diuinitatis re-
 dundabat

Ios. 17.

4. Reg.

I. 100

undabat in animam, & ideo clarebat lumine gratie
 splendor uero gratie redundabat in corpus, & ideo
 rebar splendore corporali, qui est beatificus, sicut
 splendor candelæ lampadis redundat in lampadem uitæ
 splendor uero corporis redundabat in uestimenta
 ciebat ea candida. Nota quòd hic splendor est om-
 no alterius rationis a splendore solis, quia ille ex-
 hic scilicet Christi confortat. Nota quòd hæc tra-
 guratio quo Christus ostendit, signat dores corporis
 animæ quantum ad lucem & quantum ad candorem
 Nam lux habet agilitatem subtilitatem, im-
 præclaritatem. Hæc quattuor dot es sunt corporis
 Item habet splendorem quo ad uisionem, calorem
 ad fruitionem, uigorem quo ad tétationem, & hæc
 animæ. Moraliter dicit nobis. Hic est filius meus
 Etus ipsum audite. Igitur audiamus quid dicit nobis
 Exodi. Fac secundum exemplar quod tibi in monte
 Gen. 9. monstratum est. Quid dicit euang. Christus autem
 sex dies transfiguratur, ut tu similiter transfiguratus
 iuxta illud. 2. ad Corin. Nos autem reuelatam
 gloria domini speculantes in eandem imaginem
 formamur Vbi aduertendum secundum beatum
 Gregorium, quòd secundum quòd diuersimodum
 transfiguratus, secundum hoc Deus tibi diuersimodum
 formatur, si es innocens, transformatur se tibi in
 lum manuetum, si es uerus filius, transformatur, sicut
 in patrem. Ego ero illi in patrem, si es seruus, ita
 solum habes timorem seruilem, ipse dominus tuus
 uirgam & flagellum percussione, si es bestia, ipse est
 de quo Amos. Leo rugiet, & quis non timebit eum
 Qualiter igitur est ista transformatio facienda. Respon-
 deo, ista fit tribus personis presentibus, quia homo
 formatur quandoque ex bestia in hominem, &
 transformatio fit per penitentiam, quæ figuratur
 Petrum, quia egressus foras, id est, extra peccatum
 trus fleuit amare, &c. Quandoque ex puero in senem

fit per iustitiã procedendo de uirtute in uirtute,
 ubi iunior senem nititur supplantare, quia renouatur
 per gratiã uult moribus senex effici. Hic est Iac. sup-
 plior. Vel ecouerso ex senem in puerum. Ad Ephe. Expo-
 nentes ueterem hominẽ cum actibus suis induite nouum
 qui secundum Deum creatus est. Hic Iacob sup-
 plantat Esau, id est spiritus corpus, ipsiusque benedictio
 subripit, sicut hac die ecclesia solemnizat. Quando
 ex homine angelus efficitur, isti sunt qui angelice & i-
 rginitate uiuunt secundum Hieronymum, qui mundi nuptias
 fugiunt, & religionẽ intrant. Isti sunt Ioanes. i. predilecti,
 uia discipuli. i. humiles quia oia reliquit nuptias sper-
 nit. Sed de primis tãtũmodo e dicẽdu. Horũ autem tra-
 nsfiguratio fit in mōte penitentiæ. De quo Ge. Ne stes in omni
 loco circa regionẽ, sed in mōte saluũ te fac, pereũte,
 sicut Sodoma. i. mũdo. Hoc fit post sex dies. De illis
 rebus plura possent dici, sed cæteris omnibus præter
 istas accipiamus dies quibus mundus formatus
 est, scilicet dies prima Die enim prima factũ e chaos
 est, peccati confusio. Eccl. 3. 6. Confundimini & eru-
 scite. Debet enim induci confusio supra cõfessionẽ pec-
 cati. Eccl. Est confusio adducens peccatum, & est confusio
 adducens gloriam. Sed hæc confusio nõ pot eẽ sine die
 gnitionis. Et ideo prima die creata est lux. Sed possu-
 mus dicere. Lux in tenebris lucet, & tamen tenebræ eã
 non erant. Gen. 1. 5. Fuerunt rebelles lumini, nescierunt uias
 eius, nec reuersi sunt per semitas eius. Vnde ipse conse-
 quenter. 3. ca. Quare igitur miserõ data est lux? & uita
 illi qui in amaritudine sunt animæ. Secunda die fecit
 Deus firmamentum, id est propositum acquirendi gra-
 tia & dimittedi culpã. Hoc diuidit aquas ab aquis & c.
 et inter aquas & aquas, scilicet detestãdo pterita & p-
 ponendo futura non committere. Eccl. 28. In tẽpore
 gnitionis inueniet firmamentum, quando. s. homo se-
 solum recognoscit. Tertia die cõgregantur aquæ. s. pec-
 catorum in locum unum, dum ad linguã per cõfessio-
 nem

nem reducantur, & tunc apparet arida ad fructificandum conscientia nostra, quæ prius humida fuerat immunditiam: in qua diabolus habitabat: quia subra sedet in secreto calami in locis humentibus ait Iob. Sed nota quod in aridis non inuenitur quies: quia ibi non potest figere pedem suum. Quod bene figuratur Gene. 8. in emissione columbæ de arca. Vnde columba signans spiritum sanctum non inuenit ubi requiesceret pedes eius propter diluuium sed e contrario diabolus requiescit in locis humentibus. Sed notandum quod ista aquæ, scilicet peccatorum reddunt conscientiam sterilem: ut dicitur. 4. Reg. 17. habet habitatio ciuitatis huius optima est, sicut tu ipsam mine prospicis: sed aquæ pessimæ sunt. Vnde notandum quod sicut aqua uel maria terram circumdant mare, id est peccati amaritudo debet semper circumstare cor nostrum: sicut patet de Petro post negationem: qui dicitur continuo fleuisse quotiens in reuocacionem uenit postquam quartadie sunt luminaria diuina inspirationum per confessionem in cælo; quod dicitur a celando id est in conscientia. Tunc enim oritur mens rectis corde id est illis qui recte purificauerunt conscientiam suam per confessionem. Dan. Qui defuerint fulgebunt sicut sol splendore. Quinta die formati animalia & aues id est orationes quæ sunt partestestificationis & pisces id est ieiunia & castigaciones corporales. Isti sunt pisces maris id est amari gemuntur plorando culpam transactam. Sexta die formatur homo animal rationale id est sagacitas & cautela prudentiæ, ne scilicet reciduat suggestionem diaboli. Porro namque contemptus surgit in scandala, & filios illos profecit fugientes ad terram promissionis: & montem sacrificij eis a domino constitutum. Septima die fit requies conscientiarum: in qua stat contemptum terrenorum, & in quo fit excessus mentis in deum & tunc Christus est tibi transfiguratus & tu ipsi-

4. Reg. 2.

Dan. 12.

hac transfiguratione cadunt discipuli, quia contemplacionis excessum & consolationem interiorum non percipere non potest nisi cadat totaliter ab affectu terrenorum. Hic est mons ubi Christus transfiguratur. Notandum quod ab hoc monte sterilitas conscientiarum & penuria deuotionis excluditur: dum, scilicet corpus per penitentiam niaceratur, De hoc figura. 2. Reg. de quinque filiis Saul, qui a Gabaonitis sunt positi in cruce. Gabaonita interpretatur ualis mœstitiæ, id est humilitas confessionis & contritionis. David uultu desiderabilis liberum est arbitrium uel internus spiritus: qui debetur regnum: siue caro quæ persequitur spiritum. Quinque filii sunt quinque sensus, quos datur humilitati spiritus postquam regnauerit cruciandos, per penitentiam enim iocunditas temporalis perimitur. Gen. Vade in terram uisionis & offeres mihi filium tuum quem diligit Isaac in unum montium &c. Sed nota perimitur in ariete, dum, scilicet lasciuia castigatur, superbia contunditur & exiit.

2. Reg. 21.

2. Reg. 21.

Gen. 22.

EODEM DIE, DE SPIRITUALI TABERNACULO CONSTRUENDO.

Ser. II.

Assumpsit Iesus Petrum. &c.] Beatus Gregorius lib. 28. Moral. ca. 2. ubi exponens illud Iob. 34. In sicca mihi si habes intelligentiam quis posuit mensuram terræ si nostri, & quis tetendit super eam lineam, sic dicit. Super hanc, scilicet cordis nostri terram linea tenditur, quando electus unicuique animæ ad summendam uiuendi regulam patris præcedentis exempla monstratur, ut ex illorum operibus & uita consideret quid in actibus suis seruet. Ex hac igitur auctoritate Gregorij colligitur quod actus nostri, sunt patris præcedentis uita, & operibus regulandi, si errare uolumus.

Exod. 25

Verum quia, & illi ab alia inobliquabili regula fuerunt directi, scilicet Dei, idcirco si quis uellet perfectus in suis operibus regulari, primam regulam deberet aspicere. Hæc autem prima regula Deus est & Exodi. Inspice & fac tibi secundam exemplar quod in monte monstratum est. Loquebatur autem de constructione tabernaculi sanctuarii, de quo ibidem per miserat. Facient mihi filii Israel sanctuarium, & habitabo in medio eorum. Quia igitur Petrus tabernaculum triplex ibi ædificare uoluit, idcirco dominus ipsi dicit. Inspice & fac secundum exemplar & c. In monte inquam isto in quo Christus transfiguratus est, uia qua transfiguratione datur tibi forma & regula primatum tabernaculum construendi. Vnde & Petrus uisum formam dicit. [Domine, bonum est nos hic esse, si uis facimus & c.] Ut igitur memoratum tabernaculum sanctuarium facere, nunc datur tibi forma in euangelio cum dicitur. Assumpsit Iesus & c. In quo quattuor innuntur uidelicet quibus artificibus ipsum construatur, quatuor assumpsit Iesus, quibus admuniculis ipsum fulcratur, quia ibi erant paterna uox, Moyses, & Helias, quibus desideris ipsum immergatur, quia uolendo transfiguratione caelestibus colligare, Faciamus hic & c. Quibus tabernaculis ipsum conseruetur, quia descendenti bus illis & c. De monte & c.

Quantum ad primum, uidelicet quantum ad artificia, quæ ad huius tabernaculi constructionem conueniunt, tanguntur ab Euangelista quattuor. Tanguntur enim,

Tempus quod obseruatur, quia [post dies octo].
Cœtus qui conuocatur, quia [assumpsit Pet. Iac. & Iacobum].

Locus qui designatur, quia, [in montem excelsum subleuatum].

Cultus qui renouatur, quia [transfiguratus est ante eos].

De hac transfiguratione Apoca. Vidi alium angelum fortem, descendentem de celo, amictum nube, & iris in capite eius & c. In angelo notatur plenitudo mundicie, in alio, scilicet a malis quos ante uiderat Ioannes, iustitiæ fortitudo, ualētudo potentie, in descensu magnitudo clementie. Hic descensus secundum August. 10. de ci. ca. 5. non est aliud quam noua operatio in terrenis, quia operatione seipsum manifestat. Et si dicatur quod euangelista non dicit eum hic descendisse, sed discipulos montem cum eo ascendisse, Responso, eadem est uia qua ascenditur & descenditur, immo idem est ascēsus & descensus. Operans igitur aliquid Saluator in se descendere dicitur. In illis quibus reuelat, hic dicitur ascendere, quia per talem ascēsum ipsi ascēdunt in deū. Exemplum de eius assumptio humanitate in qua ipse descendens fuit noster ascēsus. Amictum nube, id est uelatum carne mundissimam, quia nubes dicitur, quia uelant corporis claritatem sicut sol splendorem. Ezech. Solem nube tegebam. Et iris in capite eius, id est eum coronatum, doctus quibus quattuor corporis in quattuor coloribus Iris figuratis. Sunt enim in iride quattuor colores correspondentes quattuor elementis & c. figurat quatuor uirtutes. Homo enim compositus est ex quattuor elementis, ex quolibet trahit unam uirtutem, quando scilicet trahentur elementa ad optimam proportionem. Nā nunc ignis offuscatur ex aliorum permixtione, sed tunc conuertetur in claritatem. Aer prgrauatur graui insectus admixtione, sed tunc conuertetur in agilitate, aqua inspissat ex turbulēra admixtione, sed tunc conuertetur in subtilitate. Terra est tunc in utilitate, scilicet exposita pmutabilitate in impassibilitate. Per iridem igitur in qua sunt quattuor colores, quattuor elementis correspondentes, decor ad ius intelligitur. [Assumpsit Iesus Petrum & Iacobum.] Hic Iacobus fuit frater Ioannis. Cōtra. Augustinus super epistolā ad Galat. 1. dicit

hunc fuisse Iacobum episcopum Hierosolymitanum cui concordat Ambro. super Luc. li. 9. dicens hunc mo accepisse inter Apostolos solum sacerdotale. spondeo quod Augustinus loquitur secundum opinionem aliorum, uel quod loquitur de solo sacerdote, quia ni, quia primus inter Apostolus oculus est ab Herode. Ducit istos in montem Tabor, qui per quatuor miliaria distat a Nazareth. *[Et transfiguratus est ante eos hoc notatur humilitas quia, ab angelo alto, sed angelus Satanæ per superbiam transfigurabatur in angelus lucis. 2. Corinth. 11. Nota, iustus non debet figurare, sed transfigurari. Item plus debet lucere factus id est mens & conscientia quam uestimenta, id est uersatio, ut sit plus intus, & mens appareat minus. 1. plurim. Mat. 23. Væh uobis qui sordibus estis sepulchra albatis, quæ a foris apparent hominibus preciosa, intus autem plena sunt ossibus mortuorum, & omninicia. [Trias tabernacula,] nesciens quod diceret Tumor quos Deus coniugebat uolebat separare, tu quia beatitudinis dispositio, noluit consummationem terræ accipere, tum quia ante uoluit beatificari quam daret meritum, tum quia seruos purificabat dominus quia regnum electorum noluit in terra constitueret quia in gloria tabernacula futura credidit, tum utilitate proximo neglebat. Vnde Augustinus. Quid dicis sancte Petre? mundus perit, & tu quaeris. Vides tot gentes conuenisse in unum, et tu tantum diligis. Vide tenebras mundi, & tu lumen abditis. Nemo accendit lucernam & ponit eam sub m. &c. [Facies sua resplendit sicut sol.] Immo plus de Glossa, sed non habuit aliud exemplum. Eccl. 19. Al. cursu faciei suæ cognoscitur sensatus. Der. s. sapient. Christus. De hoc figura Dan. In diebus illis (de noctibus, quia in lumine iustorum nihil erit nocte. Prouerb. 4. Iustorum semita quasi lux splendens prae dicit & crescit usque ad perfectum diem) ego Dan. 10.*

Matth. 5. Beati qui lugent &c. Quis actualiter infirmus certus de morte, conscius de crimine, incertus de uentura dubius de sententia, ridere debeat nisi phreneticus. id est o Eccl. 7. Cor sapiens ubi tristitia est. Cor stultum ubi læticia est. Trium hebdomadarum dies Septem enim sunt uitia capitalia quibus homines peccant contra naturam, contra rationem, & contra conscientiam. Vnde Reg. 4. Lauare septies in Iordane, & mundabitur carnis tua. Iordanis fluius iudicantis & poenitentis, 1. Corint. 11. Qui si nosmetipsos diiudicaremus, non utique diiudicemur. Panem desiderabilem non comedit, id est panem mendaciam, in quem lapides, id est ritum poenitentiae fraudulentum hostis dominum conuenere suadebat sicut est habitum in precedenti dominica. Et caro (Glossa Grego. id est culpa, iuxta illud ad Rom. 8. Si secundum carnem uixeritis, mori eminebit. Et 1. ad Corin. 15. Caro & sanguis regnum Dei non possidebunt.) & unum (id est inepta & mundana læticia quæ facit animam ebriam, & mœcham cum mundo uel cum hoste. Ad Eph. 5. Nolite inebriari uino in quo est luxuria. Et Prouerb. 2.2. Ne intuearis uinum quantum flauescit, cum splenderit in uitro color eius, ingreditur blande nouissime mordebit ut coluber) non inmerunt in os meum (id est in cordis appetitum, iuxta beatum Gregorium. Psal. Osiusti meditabitur conscientiam.) donec complerentur dies trium hebdomadarum, id est plena satisfactio culpe, uel sepreparatio reueratur ad totam uitam, ternarius ad fidem. Die autem uicesima quarta (quia impleto decalogo præceptorum & gemina charitate, & doctrina quattuor euangeliorum) ieram iuxta fluum magnum qui est tigris (id est iuxta fluentem gratiarum quæ ad mortem tigris, fluunt cum impetu. Psal. Fluminis impetus &c. Tanta est enim gratiarum copia apud fontem uitæ increatae quæ uerberat affluenter, & cum impetu maximo, se diffundunt. Vnde Dan. 7. Fluius ingens rapidusque egredietur

Psal. 36

Psal. 46

batur a facie eius rapidus si bene pertingat ad ho-
nem, imo homo si impetum eius non fugiat per-
sum rapitur a terrenis, sicut Paulus quem rapuit ad
ad tertium cœlum) & leuauit oculos &c. Esdr. 40. Le-
oculos tuos in circuitu, & uide) & uidi, & ecce uir
Reg. 26. Nunquid non uir es tu? & quis alter simi-
tui in Israel? Janus &c. (Virum dicit ex milibus
inaeni. Vnde Eccl. 9. Vnus est, & secundum non habet
uestitus lineis (carne mundissima stola claritatis, &
rificationis assumptæ, ad quam tamen ad modum
multis tunctionibus, & percussuris peruenit Apo. 3. U-
uicert sic uestietur uestimentis albis) & renes eius
stensi, id est in charitate ad propagandos filios spiri-
les. Apoca. 1. Accinctus corona aurea ad mamillas,
in pectore, amor charitate circūctus, in mamillis
cor pietatis lactans paruulos) & facies eius uelut
cies fulguris, quia resplendit facies eius sicut sol.
stimenta autem eius facta sunt alba sicut nix.] Marc. 9.
tur. Qualia fullo non potest facere super terram, &
ne utrunque commemorat scriptura. In niue nati-
operatur candorem, in uestimentis fullo. Vestimen-
autem sunt fideles. Esdr. 5. Omnibus his uelut or-
mento uestierit, sicut apostolus. Quicumque baptizatus
estis Christum in iudis. Allegorice loquendo, denotatur
hic in niue candor innocentie. In fullo uero candor
pœnitentie. Vtrunque candorem habuit, sed
dicitur. [Vestimenta eius sicut nix] quia ibi erat candor
innocentie naturalis, & puritatis in fide, uideatur
tem qualia fullo non potest facere, quia nullius uisus
nullius doctrina, nullius pœnitentia, ad illum niue
candorem peruenire potuit &c.

DE OD EM DIE, DE VASE SPIRITUALI,
tua li, in honore sanctificando
super Epistola.

Scr. III.

Sciat unusquisque uestrum summas uas possidere uos sancti-
ficatione & honore. 2. Thessa. 4.] Secundum quod ait Salo-
mon Prou. 22. Qui diligit cordis munditiam habet
amicum regem, propter gratiam labiorum suorum.
Vocat autem labia opera quecumque, quibus homo uel ani-
ma loquitur ipsi deo. Tunc autem sunt grata regi nostro
quando a mundo corde procedit. Ratio autem est quare sic
deo placent, quia si omni homini mundum ministerium
sic acceptum illi tamen singulariter est gratum, quod nihil est aliud
quam pura munditia. Ideo dicit sancti. i. sine terra & mun-
di affectione estote, quoniam ego sanctus sum. Considerans
igitur Paulus diuinus apostolus tale ministerium domino
pro gratum, ad huius munditie sanctificationem in qua
sumus uocati sollicitè nos hortatur, dicens [Sciat &c.]
in quibus uerbis ad tria nos inducit, uidelicet
ad limpidam conspectionem,
ad prouidam gubernationem,
ad nitidam expiationem.

Sciat unusquisque]

[Summas uas possidere.]

[In sancti. & honore &c.]

[Sciat unusquisque &c.] Vbi est aduertendum quod
scias dicitur omne illud quod potest esse alterius con-
sentium. Vnde & philosophus uocat locum uas
immobile. Quia igitur corpus est preciosi thesauri,
scilicet anime contentium, item cor cogitationum,
sensus anime gratie, item sensus propriarum opera-
tionum, quolibet horum uas poterit appellari. Ad
conservandum igitur horum seruandam munditiam Apo-
stolus

Leuiti. 6.

stolus nos inuitat dicens. [*Scias unusquisque &c.*] hoc autem faciendum multa debent nos inducere propter dominicum præceptum, de quo præceptum fit figura. Leuiti. ubi dicitur. Hæc est lex hostiæ propeccato quæ immolabitur coram domino in sancto altorum, & sacerdotes qui offerent eam, comedent in loco sancto, in atrio tabernaculi. Vas autem fictile in quo cocta fuerit hostia confringetur, uas autem æneum defricabitur, & lauabitur aqua. Moraliter hostia propeccato est pœnitentia quæ fit in remissionem peccatorum, hæc debet immolari coram domino, quia requiritur recta intentio, & non coram mundo. Mar. 6. Attendite ne iusticiam uestram faciatis coram hominibus, ut uideamini ab eis &c. Item in sancto altorum, id est in munditia. Sacerdos est affectus qui debet commoueri, id est delectari, & nutriri in huiusmodi conscientie munditia, non in agro huius mundi corporis proprii, sed in atrio tabernaculi, id est in habitatione sensuum per quas ad sancta quis ingreditur. Vas fictile est corpus in quo thesaurus confertur. 2. Corin. 4. Habemus thesaurum istum in uasibus fictilibus &c. & bene in uasis fictilibus, quia de terra non solum corruptibilia siue fragilia ad corruptionem siue ad mortem, uerum etiam ad peccatum. Vas autem firmior, & solidior. Nota utrum non corrumpitur sed frangitur, sed homo bene corrumpitur. Lucida si tersa igni decoquitur. Hostia est ardor in quo agit pœnitentia, uel seruator deponis. Debet igitur uas fictile confringi, id est morari, & atteri, & tunc uas æneum defricabitur, id est scilicet ex hoc anima purior redditur a scoria peccatorum. 2. Corin. 3. Licet autem is, qui foris corruptus tamen is qui intus est renouatur de die in diem. 2. Corin. 4. propter diuinam ultionem, de hoc figuratur niel 5. Balthasar. fecit grande conuiuium. optimo

2. Cor. 3.

Dan. 5.

us suis, & tumulentus: iussit afferri uasa quæ pater eius transtulerat de Hierusalem, & de templo, & bibit rex in eis, & optimates, & uxores, & concubine, & laudabant Deos suos &c. Moraliter Balthasar interpretatur capillus qui habet cordis leuitatem qui agitur omni uento, & est insensibilis diuinam inspirationem non capiens. Item interpretatur abscondens uultus, quibus scilicet abicitur gratia sibi datus. Hic agit conuiuium, dum, scilicet seipsum conuertit ad peccatum, inebriatur uino, scilicet delectationis profana. Hoc est conuiuium quo filii Loth. Gen. Inebriauerunt eum cum egressus de Segor manserit in spelunca &c. ita quod de una suscepit Moab, & de alia suscepit Amon. Loth interpretatur declinans & significat hominem rectitudinem iustitie declinans siue, uiam mandatorum, hic exiens de Segor qui interpretatur paruus, id est de humilitate diuinæ obedientie, ascendit in montem superbie, & ibi quasi in spelunca iactans, id est in tenebris peccati & ignorantie de duabus filiabus, id est suggestionibus diaboli & concupiscentia carnis, ex una generat Moab qui interpretatur superbia. Ex alia generat Amon qui interpretatur luxuria turbatus, quia actus est faculentus, de hoc dicitur Eccl. 31. Multos enim exterminauit uinum. Hic debet auferri omnia uasa, quia omnes sensus & cor & mentem, inebriat optimates id est uoluntatem, item ardorem, id est rationem, item concubinas, id est carnem & sensualitatem sectado, scilicet passiones. Hæc sunt uasa quæ ad templum Dei pertinent secundum apostolum, quæ patet eius Nabuchodonosor, id est diabolus abstulit. Primo quidem de paradiso & de templo Dei, quibus nunc iste abicitur. Nunc autem auferit quosdam de templo dei & ecclesie militantis per demeritum ut iam sint uasa non gratie sed conuulsiæ & peccati. Ezechiel. Tulisti uasa decoris tui, & de argento in quo seruator charitatis, & de argento meo in

Gen. 19.

Eccl. 16

quo splendor ueritatis, primum in affectu, secundum in aspectu siue in intellectu, quæ dedi tibi, & fecisti mihi imagines masculinas, id est confidentiam quasi si de illis fructum concipere, & mentem tuam fecundare, & fornicata es in eis, id est in his imaginibus, id est infans concupiscentia ad hæcisti. Hæc igitur de consensu miseri peccatoris aufert Nabuchodonosor de templo, cum tamen dicat Apostolus. 1. ad Corinthios. Si quis templum uiolauerit, disperdet illum minus. Sed audi diuinam sententiam, & ultionem statim affuerunt tres digiti illi, scilicet quibus 40. molem terræ, id est, grauedinem peccatorum pendebat. Tres isti digiti sunt, Sapientia in discernendo: Iustitia in determinando, & sententiam ferendo: & potentia in puniendo, & flagellando. Isti tres digiti scribebant, scilicet propter perpetuam memoriam. Abachuc. Scribe uisum, & explana super tabulas, & percurrat qui legerit eum. Et uerte quod hæc scriptura facta est contra candelabrum, ut scilicet omnibus esset clara. 2. Reg. 12. Tu fecisti abscondito, ego autem faciam in oculis suis huiusmodi. Item facta est in superficie parietis, ut recta ret littera, & posset omnibus reuelari, quia nihil occultum quod non reuelatur, dicitur Matth. 10. In la regia, ut omnes conuenirent ad iudicium, hoc data est sententia contra eum, & stylo ferreo. Hierem. 17. Peccatum hominis, scilicet qui debuit confiteri operibus, scriptum est stylo ferreo in ungue adamantino. Scribit autem primus digitus, id est diuina sapientia, Mane, id est numerauit digiti facta tua. Iob. 31. Nonne ipse considerat uias meas, & omnes gressus meos d'numerat? Secundus digitus iusticia, scribit thetel, id est, appensus es in iudicio iudicia Dei sunt. Tertius, id est potentia ferre, bit Phures, id est diuisum est regnum tuum, quia corpus ab anima miserabiliter separatur, & datur

dis, & Persij. Medi mensurantes interpretantur, significant demones qui ponam cuius mensuranti. 1. Ego suscitabo super eos Medos, qui argentum, eloquentiam non querant, nec aurum, id est sapientiam uelint, quia nec allegatio nec astutia in præi liberabit, & ideo bene sequitur, sed sagittis, id est simulis punitionum paruuius, qui stultitiam diuertunt, interficient morte secunda, Persæ, id est discentes latera sunt uermes, quibus datur corpus in animam, & anima demoniibus, donec tandem infelicitate commercio copulentur, ut ait Bernar.

FERIA II. DOMINICAE,

Secundæ Quadragesimæ, Quod peccatum malitiæ est omnium peccatorum grauissimum.

Ego uado, & queritis me, & in peccato uestro moriemini. Ioan. 8. Iria inter alia habet facere gratia spiritus sancti in nobis, quæ hic tanguntur. Habet enim animam deducere, ut iam non possit anima ire, sed ipsam gratia portare, ideo dicitur. *Ego uado.* Gloriam perquirere, [*Et queritis me.*] Scilicet uiam abiicere & perimere. [*Et in peccato uestro moriemini*] id est moriemini quo ad peccatum, ut iuste uideatur. Ergo pro ipsa gratia obtinenda &c. [*Ego uado, & queritis me,*] ut supra. Secundum quod probatur. Iustitia a summo bono consistit. Nihil enim est a se ipso (secundum ipsum) peccatum, nisi affectio inordinata amantis uel odientis, iusticia derelicta. Et hinc significatur dictum Iacobi. Qui in uno offenderit factus est omnium reus, quia ipse culpabilis est quantum ad

id quod est for male in peccato. Licet aut peccatum tali auersione consistit, dicitur tamen unum esse peccato grauius, & per consequens difficilius ad id ut dicit Hugo, qui si aliquis summum bonum relinquens ad bonum uilius aut detestabilius se conuertit, talis pro uiliiori precio Deum dimittit. Et hoc tanto grauius peccat, quanto uilius est quod affectu Exempla patent. Alio modo diuersimode quis peccat, quia, scilicet ab alio principio impellitur, quodam ex ignorantia, & hoc est graue, quidam uero fragilitate, & hoc est grauius, quidam uero ex propalitia, & hoc est grauissimum. Illud autem peccatum nunquam potest corrigi bene, sicut patet in diuinitis, pro eo quod excaecat rationem, infirmat proprietatem, & eneiuat omnem conscientiam, singulariter in malis iudaicis de quibus fit mentio in Evangelio hodierno, qui tantum erant caecati a malitia, prius quod nedom miraculis uerum etiam ueritatem contra dicebant. Sicut bene ostendit Euangelium hodiernum, in quo quattuor considerabimus, uidebimus Duram comminationem, [Ego uado]

Cæcam colloctionem. [Dicebam igitur Iudai]

Claram explicationem. [Et di. eis]

Plenam informationem. [Dice. igitur ei]

Præmittitur, sicut dixi, dura comminatio facta dicitur, circa quod quattuor facit, quia primo suam accat clementiam. [Ego] (inquit) [uado] pro uobis, scilicet spontaneè immolari, ut uult Glossa. Non enim impletor, sed sponte uado. Secundo ipsoform indicat malitiam. [Et queritis me] interficere hominè qui ueritate sum uobis Tertio ostendit infidelitatis siue obnationis punitionem, quia [in peccato uestro morientur] Quarto sententia pæhxiōne [Ego uado uos non potest uenire] detinet uos malitia, & ex hoc finita est sententia. Sequitur Secundum, ubi ponitur cæca colloctio. [Dicebam igitur Iudai adinnicem. Nunquid inuadit

et femetipsum, quia dicit Quo ego uado, uos non potestis uenire] Stulta uerba & omni insipientia plena, quia si de morte diceret, non possent eum sequi. Aduertendum tamen quod ex abundantia cordis os loquitur, quia igitur sanguinem eius, & mortem omnino cordibus uis habebant impressa, quia illam continue procurabant & pertractabant, ideo quasi nihil aliud loqui aut pertractare poterant de eo. Sequitur tertium, ubi ponitur clara explicatio illorum, scilicet quæ Christus dixerat. Duo autem dicebat Iudæis quantum ad comminationem quorum unum erat quod ipsi non poterant uenire quo Christus ibat, alterum uero quod ad hoc sequebatur, quod in peccatis suis morientur, neutrum autem istorum excaecat uideri poterant, sed circo Christus hoc eis declarat. Probat autem primum dupliciter, uidelicet quod ipsi non possent ire, quo Christus ibat. Primo sic ille qui est præcise deputatus alteri extremo ad alterum peruenire non potest, patet de lapide. [Sed uos estis] huiusmodi; pbatio, quia [uos deorsum estis] id est onusti sarcina peccatorum estis deorsum deputati. Exodi. Submersi quasi plumbum in aquis uehementibus descenderunt in profundum quasi lapis. Secundo sic, illè non potest uenire quo uado qui non habet instrumenta ad ambulandum, sed uos estis huiusmodi, quia [uos estis de hoc mundo,] quantum ad affectum, & pedes uestri ad mundum currunt, & ibi affectibus estis cõpedi; [ego autem non sum de hoc mundo.] immo sum de supernis, igitur benedico quod uos quo uado non potestis uenire. Aduertendum tamen quod ex isto uerbo Saluatoris uoluerunt aliqui heretici dicere Christum non uerum hominem fuisse pro eo quod dicit se de hoc mundo non fuisse. Sed istud argumētum nihil ualeat, quia per idem possunt arguere Christi discipulos ueros homines non fuisse, quibus Christus dicebat, Si de mundo fuissetis mundus quod sum est diligeret. Vnde aduertendum quod

Exod. 15

quod mundus multipliciter potest accipi. Vno modo pro tota fabrica mundali secundum quod continet quattuor elementa & secundam essentiam que diuiditur in decem orbis, de hoc Ioan. 1. Mundus per ipsum factus est. Alio modo dicitur mundus uita mundana, in qua est terra auaritiæ, aqua luxuriæ, ignis superbiæ, quæ semper ardet ex ambitione dominandi, insuper uult ascendere, aer inconstantiæ, quia honor mundanus est sicut rota uel sicut aer qui omni uento agitatur & omni tentatione. Ibi insuper est empyreum quasi imperium propriæ uoluntatis quæ uult regnare, ibi est firmamentum obstinationis, ibi est firmamentum quod uincit aquas superiores ne fluant, id est, diuinitatem gratiam &c. quamquam per crystallum possumus intelligere mundanam prudentiam quæ stulticia est apud Deum. De hoc mundo Ioan. 1. Mundus enim non cognouit, cum tamen dicat Grego. quod terra cognouit, quia mortuos quos tenebat reddidit &c. Sic ibi ponitur. Alio modo homo dicitur mundus qui secundum naturalem dispositionem ad inhabitandum mundi est creatus. Ibi enim ut exponit beatus Augustinus super Gen. est cælum & terra, corpus & anima, sunt quattuor elementa secundum quattuor humores in anima autem sunt quattuor orbis. Hic mundus mortali ultimo uocatur omnis creatura, prout exponit Grego. Alio modo dicitur mundus uita spiritualis, in qua debet esse empyreum quasi imperium libertatis, quæ subter peccato ne trahatur ad seruitutem firmamentum diuinorum beneficiorum, crystallinum intelligentiam prudentiæ non mundanæ sed diuinæ. Septem planetæ in ueritas studiosæ occupationis, terra constantiæ, ignis charitatis, aqua gratiæ uel lachrymarum uel deuotionis, aer deuotæ orationis qua nutritur charitas, sol, scilicet qui est in corde dilectio Dei & proximi. Mundum innuit hic Saluator cum dicit. [Ego autem sum de hoc mundo,] igitur de alio scilicet de spiritu

uitali. De hac dicebat se esse & de mundana negabat. Secundum scilicet quod ipse in peccato suo moreretur, ubi Saluator sic, ille moritur qui uita priuatur. Qui uerem priuatur fide, priuatur uita, quia iustus ex fide uiuit. Ideo si non credidit reus quia ipse sum, mori emittitur in peccatis uestris, scilicet in peccato infidelitatis, quod omnia alia consequuntur. Hic introducitur sicut quomodo per fidem salui facti sunt etiam angeli. Sequitur quartum, scilicet plena informatio. Cum enim Iudæi hoc audientes dicebant ei, [Tu quis es?] Christus respondit informando eos de seipso, & ostendit se esse. *Rectorem terre æternitatis. [Ego principium.]* *Ductorem meræ ueritatis. [Qui loquor uobis.]* *Rectorem seu iudicem firmæ æquitatis. [Quia multum habeo uobis loqui.]* scilicet facta uestra discutendo, rationem exigendo, & iudicare facta uestra puniendo, sed hoc modo non faciam. Iste autem omnia (dicit Christus) ego non habeo a meipso, sed a patre meo cum simus unum in entitate, [quia cum exaltaueris firmus hominis] in corde uestro per fidem, uel in iudicio, quia misericordia super exaltat iudicium, eo quod tanto maiorem misericordiam deus peccatori imputatio præsterit tanto districtius punietur. In ueritate, quia sic docuit me pater qui uerax est, sic loquor. In charitate & indissolubili societate, Quia qui mihi mecum est, & non relinquit me solum, quia quæ placita sunt ei semper facio. [Ego de supernis sum.] Nota quod homo ex tribus cognoscitur, ex loquela, ex ueritate, & armis seu insignibus. Sic tripliciter possumus cognoscere qui sunt de hoc mundo. Primo quidem ex loquela. Ex abundantia enim coram uos loquitur. Nota quod duo sunt quæ mirabiliter habent pandere cor hominis, immo proderent, scilicet uisus & loquela. Loquela igitur manifestat unde homo fit, utrum ex deo an ex diabolo. Isti bene

Indi. 12.

finaliter cognoscentur figura Iudicum. Nota hibernam de lepre contra que infurrexerunt uiri Effraim. Lepre aperiens interpretatur, & signat Christum quia omnia aperiet in iudicio. Effraim crescens non in merito sed in peccatis crescit per superbiam contra dominum insurgens. Galaaditæ aceruus testimonij. Hi sunt angeli qui erunt testes in iudicio, de quibus Ezechiel 44. Vos testes mei. Iordanis riuus iudicij, uel fluminis iudicantis. Ibi igitur stabunt Galaaditæ. Vnde angelus interrogabatur: unde es tu, & tunc dicitur, dic Sebboloth, quod interpretatur spica, & miser peccator dicitur chebbeleth, id est palea. Igitur dicit angelus paleas colligisti, & paleas peccatorum cremabitis, & tunc interficiet eos &c. Vere tu ex illis es, nam & loquela &c. Matt. 26. Ex uestimentis. Hiere. 2. Sanguis innoxius inuentus est in alis tuis, id est, in ornamentis & in uestimentis tuis quibus uolas per mundum per uanam gloriam. Sanguis innoxius, qui de male acquisitus &c. Sed attende iudicium. Actuum. Nota historia de Herode. Herodes glorians in pelibus uanam gloriam signat, hic sedet per propriam reputationem in cathedra elationis mentis, indutus uestimentis, id est, ornamentis mundi. Loquitur per iactantiam quia iactat se de bonis, sibi collati ac si essent propria sed quid, subito dissoluitur paralyti. Dum enim habi diuinum beneficium attribuit efficitur insensibilis ad correctionem & immobilis ad bonum, recedens a corde calore dilectionis, & spiritibus deuotionis mortificantur membra nec ualent ad meritum operari. Sic igitur hic Herodes paralyti & a uermibus consumptum miserabiliter uita priuatur. Vermes ait Gregor. 15. Moral. capitul. 6. curas carnales generant. Vnde exponens illud Job. 21. Et tamen sicut in puluere dormient, & uermes operient eos, dicit. In puluere dormire est terrenis desiderijs oculos metis claudere. Vnde unicuique peccata & in

Añ. 12

sua culpa dormienti dicitur. Surge qui dormis &c. Nota uermes qui de carne nascuntur eos simul operient, quia siue diuitis siue pauperis superbientis animum curas carnales præmunt. In rebus enim terrenis pauper & diues reprobis quamuis non pari prosperitate fulciantur pari tamen anxietate turbantur. Hæc Grego. Vel per uermes carnales sceditates designantur secundum eundem Moral. 16. c. ult. Superbientem igitur diuinis beneficijs Deus uermibus perimit, quia interdum Deus occultam superbiam per manifestam luxuriam denudat. Per arma seu insignia noscuntur principes mundani.

FERIA III. DOMINICAE

Secundæ Quadragesimæ, De operum Pharisæorum reprobatione, ac eorum doctrinæ audiendæ.

Verus est magister uester &c.] Matthæi 23. Sicut peccatum seu uitium habet an imam seu mentem unitam dispergere, erectam prosternere, instructam decipere, sic Deus, mediæ gratia ipsam mentem habet dispersam unire, & congregare, ideo [unus,] profertur instabilire & solidare, ideo est, deceptam erudire, & confortare, ideo. [magister.] Tria circa hominem operatur, reddit namque ipsum insignem claritate, qui se. Exilem humilitate, humiliauerit. Sublimem felicitate, exaltabitur. [Super cathedram Moysi sederunt Scribæ, & Pharisæi &c.], ut supra. Secundum quod dicit beatus Augustinus de uerbis Dei. Omnis delectat celsitudo, sed humilitas firmat gradus. Qui tendis pedem ultra te, ca-

dere uis non ascendere. Patet autem huiusmodi dicitur
 Augustini ueritas testimonio multiplici scripturam
 In se namque lucifer ruit, quia pedem suum inordinat
 desiderii ultra, immo supra se ponere & erigere no-
 luit, quod est monstrum. Inde etiam cecidit primus ho-
 mo &c. Volens igitur Saluator noster nos ad primam
 ducere paradisi gradum quo scandere possumus, ostendit
 in euangelio hodierno ostendendo & reprobando
 In quo quidem euangelio tria innumeranda uidelicet
 ceptare præconium ueritatis. [*Super cathedram*] De
 uitare ludibrium uanitatis. Ideo nota opera sua. Pro-
 curare plantarium paruicatis uel humilitatis. [*Var-
 tem nolite uocari Rabi.*] Decet igitur quantum ad pri-
 mum acceptare & auscultare ueritatis præconium,
 ærens, [*Super cathedram Moysi &c.*] Vbi inducit ad
 quid obseruandum, quia eruditionem certam, s. legi-
 Super inquit. Aliquid relinquendum, quia conuer-
 tionem prauam. Secundo autem opera eorum
 Nota scdm beatum Augustinum de doctrina Christi-
 ana, quod omne uerum a quocumque dicatur a spiri-
 sancto est. Et ideo ueritas cum reuerentia auscultan-
 da, illa. s. quæ spectat ad duo. Primum est auctoritas
 officii, Quomodo (inquit Apostolus) prædicabuntur
 mittantur? Nemo enim debet sibi assumere honorem
 nisi qui uocatur a dño. Et hoc notatur in hoc quod
 citur. Sedent. Pertinet enim hoc (ut ait Augustinus)
 ad dignitatem magistri. Secundum est approbatio doctri-
 na, quæ debet esse non de figmentis poeticis, non de phre-
 tasmatibus & somniis, sed de lege & scriptura facta.
 Et ideo dicit Moysi. Item nota quod unum istorum sine ali-
 ro non sufficit &c. Hieronymus. Nam bene docent
 ostendit populo quomodo debeat uiuere, male ui-
 do docet quomodo debeat male facere. Hic igitur
 habemus documentum Saluatoris quod prædicatio
 a peccatoribus dum tamen fundetur in ueritate
 puræ diuinæ, non in erroribus, est audienda & op-
 eranda.

bus adimplenda. Exemplum huius, si facimus corpori
 Christi reuerentiã quãdo malus sacerdos dicit missam
 sic est de uerbo diuino. Nota quod oportet hoc uerbum
 esse de sacra pagina, quia solus habet efficaciam quia, est
 ibi uirtus spiritus sancti, qui per prophetas locutus est, &
 consistit in uerbis illis quando proferuntur, non autem
 si consistit uerbis paganorum quantumcumque et sint
 uera. Ergo bene dico, secundum opera eorum nolite
 facere, quia ipsi dicunt & non faciunt. [*Alligat autem &c.*]
 Vbi docet declinare quod erat in istis prophetis quã-
 tum ad quinque, uidelicet Quia ostendebant austeri-
 tatem uitæ, quæ tñ non erat in eis. Imponebant enim
 opera grauiã penitentiam & importabiliã hominibus, &
 ipsi ne uñ humeros illis supponere, uerum etiam digi-
 tos ad monendum uolebãt extendere. Chrysostomus.
 Melius est de misericordia rationem reddere quã de cru-
 delitate. Nam ubi paterfamilias est largus, dispensator
 non debet esse reus. Christus nanque misericorditer
 liberauit & absoluit & nullum onus aliud imposuit, si-
 cut pater in multis. Ostendebant recordationem diui-
 norum mandatorum quasi haberent. Deum iugiter an-
 oculos mentis, & propter hanc dilatabant phylacte-
 as suas, in quibus scribebant decalogum, & ponebant
 in frontibus suis, & in manibus sinistris, designan-
 tes quod cor siue consideratio & meditatio, & etiam
 opera, circa legem domini uersabantur, iuxta illud
 Deuteronomij, Ligabis ea quasi signum in manu tua.
 & omnia faciebant ut uiderentur &c. Nota quod isti
 hoc ordine procedebant ad iudicium excipiendum, quia
 portabant ligata diuina mandata in frontibus,
 quia scilicet ea cognouerunt, & in manu sini-
 stra, quia ea non impleuerunt, uel cum sinistra in-
 tentione. In sinistra autem non est robur.
 Magnificabant sibi simbrias, quæ scilicet erant
 in quattuor angelis palliorum, sicut præce-
 pit iudæis ubi ponebant pannum hyacinthi-
 num,

num, & ubi Pharisæi ponebant spinas &c. Sequuntur
bantur præterea carnis delicias, quia desiderabant
primos accubitus in mensa, ubi, scilicet melior portio
ponebatur. Sectabantur auaritiã, quia conabantur
habere primas cathedras in synagogis, ut, scilicet de
sent præcipui in oblationibus, quæ eis fiebãt, sed
nũc sit illis qui sunt in capite chori tempore septuaginta
turæ, quibus, s. dantur carere grossiores &c. Desidera
bant reputari sapientes, & haberi in reuerentia, sicut
lutari in foro & uocari Rabi. Hæc autẽ omnia erant
signa arrogantiæ, & superbiæ quæ occupauerant in
rũ corda. [Vos autem nolite &c.] Vbi docet extirpare
superbiam & plantare humilitatem. Vult autẽ quod
mo sibi factum nõ attribuat scientiæ, quia scientia
flat scdm Apostolũ &c. Nec ẽt culmen potẽtiæ & pro
fidentia, & ponit rationẽ huius, quia ista solum de
attribuẽda sunt, qui est magister & dominus, nos
sumus discipuli & filii & fratres, & per consequens
pares inter nos producti ab eodem principio tempo
rali Adam uel Noe, & hoc quantum ad corpus Depen
tati eidem seruitio. s. dei quantum ad animã. Redemptio
eodem commercio. s. precioso sanguine. Fruitori
dem stipendio. s. uita æterna. Et debet nos ad fugien
dum superbia & sectandã humilitatẽ inducere. [Quis
omnis qui se humiliat exaltabitur.] Moraliter quid p
bas, & quid p Pharisæos &c. Ad uidentũ autẽ quid
hos intelligatur, oportet nos accipere nominis signifi
cationem. Pharisæi nãque diuisi interpretantur a plu
res qđ diuisi interpretatur. Et quãrũ ad hoc possunt
pãta significare q̄ habent diuide & separa a Deo. Ma
59. Iniquitates uestre diuiserũt inter uos & deũ, sicut
cialiter tamen peccatũ superbię, quia ab illo ois peccati
ditio suspexit initium, ut dicit Tob. Vnde ipsa est p
cipiũ & origo separandi uos a Deo. Eccl. 10. Ininitium
superbię hois apostatate a Deo uos fecit. Nota quod
in omni peccato includitur superbia &c. Sic igitur

per Pharisæos peccata in generali, sed superbiam in
speciali accipere possumus. Sed tunc hic cadunt ali
qua dubia. Primum quomodo peccare dicantur scri
pturæ. Secundum quomodo dicantur sedere super cathe
dram Moyfi. Tertium est quomodo debemus facere
secundũ quod dicunt nobis. Respondit Isai. 10. quod oēs
scribentes, in iustitiis scripserunt ut imperimerent in
iudicio pauperes. Item sunt codices & literæ & scri
pta contra hominem in extremo iudicio. De hoc fi
gura. 3. Reg. de literis falsis Iezabel quibus Nabaoth
est priuatus uinea atq; uita. Iezabel fluxus uariius in
interpretatur, & significat mundi uel carnis concupi
scentiam. Ahab fratris pater, de quo dicitur in Euã
gelio Ioan. 8. Vos ex patre diabolo estis. &c. Et bene
hic Ahab hanc sibi desponsauit uxorem, ut perditio
hinc filios generaret Vinea, anima est Nabaoth exclu
sio, peccatorem signat qui est exclusus a gratia, & fi
naliter excludendus a gloria. Literæ falsæ sunt inscri
ptiones peccatorum siue superbiæ, quæ promittunt
gaudium, & inducunt finaliter planctũ & luctũ. Quæ
sunt bona, & ecce tribulatio. Hæc finaliter contra
peccatorem producentur, & ducuntur in testimoniũ ex
tra portam. Hic quidem ducitur extra portam ciuita
tis, dũ. s. culpam extra committit & lapidatur obscuro
operibus. Ibi autẽ ducetur extra portam corporis,
& ibi lapidabitur & priuabitur uinea, dum. s. fiet ex
anima eius pomarium diaboli, quia sicut hic semina
uit herbas pessimas quibus uescitur, sic ibi seminabit
ultionem siue penas quibus nutrietur, quantum ad
exercitiũ odii. Sic igitur peccata uocari possunt. Pha
risæi, non solum ratione qua diuidit, uerũ etiã ratio
ne qua cõdemnat. Item etiã qua ascribunt hominẽ
familiaẽ demonis. Vnde in Apoc. 19. uocantur chara
cter bestie. Quãtũ fecidũ. s. quomõ dicantur sedere
super cathedrã, satis patet. Cathedrã autem Moyfi,
mens humana potest signare, in qua debet sedere lex

3. Re. 21.

Apo.

Tob. 4.

diuina, quæ est lex Moysi assumpti ab ægyptijs, quæ
 lex domini immaculata conuertens animas, separa-
 nos ab aquis ægyptijs, id est, mundi uoluptatibus
 & peccatis. Anima iusti seles est sapientiæ & diu-
 næ legis. Vel aliter possumus dicere quod seles
 super cathedram Moysi, dum, scilicet per peccatum
 diuinam legem perimunt & suspendunt &c. Ua. 13
 Sedebo in monte testamenti, id est, in altitudine pe-
 sectionis diuinæ legis. Quantum ad tertium, scilicet
 qualiter debeamus facere quæcumque dixerint nobis
 est aduertendum quod dicit Glossa. Omnia, scilicet
 quæ sunt uitalia ad salutem, omnia namque talia facere
 re debemus, non tamen secundum illorum opera-
 faciendum. Vnde sciendum quod omne uitium u-
 tatem sibi oppositam commendat. Verbi gratia
 ira patientiam, dum sic miserabiliter cor & corpus affi-
 git, gula temperantiam, dum homo repletus nimis ab-
 abstinentiâ cogitur. Licet igitur opera uiciorum sine me-
 la, uirtutes tamen sibi oppositas comendant, & hoc po-
 tet quia quodlibet uitium uult se cooperire, pallio u-
 turis opposita, sicut patet de superbia ut ait Bernardus
 super Missus est Gloriosa res inquit est humilitas, quæ
 ipsa quoque superbia palliare se appetit he uilescat.
 Sic igitur quæcumque dixerint uobis facite, sed non
 ra illorum &c. Dant peccatum seipsam, & tñ non
 fat animam infestare, & ideo bene sequitur. Imponit
 enim onera graua &c. O quantum graua quæ faciunt
 hominē cadere in profundum. Psal. Sicut onus graue
 Psal. 37. grauatæ sunt super me. Et prouerbio. Inuestigatio
 Pr. 21. malorum opprimetur ab eis. Iob. Nocte oppri-
 Iob. 26. metur cū tēpellas. Bene igitur dicit quod imponit onera
 graua, & tanguntur hic quinque quæ solet facere pos-
 cutū supbie in anima, sed uado & trāseo ad remediū
 qua est humilitas, quā Saluator ostendit dum dicit.
 Qui se humiliat exaltabitur. Sola enim humilitas est
 quæ perimit inimicum & gloria tribuit, De hoc figura

in illa Iudith humili quæ dicebat. Ecclesiastici 9. Hu-
 milium & mansuetorum tibi placuit deprecatio.
 Narra Iudith conditiones quæ ponuntur Iudith
 confitens & humilians, humilem animam præfi-
 gurat, quæ sui considerat miseriam & Deo gloriam
 tribuit de beneficijs collatis. Psal. Non nobis domi-
 ne non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Hæc relin-
 quitur uidua, dum, scilicet facit diuortium cum mun-
 do, cui interdum anima desponsatur per culpam. Tres
 anni sunt propositum bene operandi, scilicet princi-
 pium sue inceptio, perfectio & perseverantia. Sex mē-
 ses, sunt uitæ perfectio in senario designata. Et aduer-
 tendum quod bene dicitur quod habebat multas di-
 uitias, quas uir eius reliquerat. Quamdiu mulier est
 sub uiri potestate, non habet diuitias nec dominū, sed
 cum mortuo ipsi relinquuntur dotes &c. Sic anima quæ
 subit mundano desiderio, quamdiu uiuit non habet
 diuitias, sed desiderio per æptio tunc habet diuitias gra-
 uiam & uirtutum. Hęc constituit sibi cubiculū quie-
 tum, scilicet quietem contemplationis & meditatio-
 nis in superiori parte domus, dum, scilicet se toto cor-
 de subtrahit a terrenis, & ad superiora se conuertit le-
 uat omni tempore uitæ suæ, dum, scilicet cauet
 uultu cuiuslibet in ordinatæ uoluptatis, sed cum do-
 mino se delectat & epulatur. Et ideo bene dicitur quod
 non ieiunabat in sabbatis & nomeniis. i. quod non iei-
 unabat a bonis operibus & a laude Dei. Portat cilli-
 dum, id est iugem mortis memoriam. Habet multam
 familiam, scilicet multa opera meritoria. Hæc in hu-
 militate procedit contra inimicum: contra populū
 domini, & cum proprio mucrone qui ad caput lecti
 prouidet perimit, dum, scilicet gladium tentationis in
 caput hostis retorquet, & sic amputato capite, id est,
 subiectionis ꝑciso principio populū Dei. anima &
 eius operatio libera, & ciuitas cōscientiæ Bethulia. u-
 paturijs dñm saluatur. Vel aliter Iudith quæ confi-
 tens

Psal. 37.

Pr. 21.

Iob. 26.

rens interpretatur,hominem signat qui statum a se
 mit pœnitentis.Talis namque domino confiteretur
 fessione laudis. Psal . Confitemini domino quonia
 bonus.Item confiteretur culpam transactam Iosue,
 Confitere & indica quid feceris.Hæc aliquando pro
 sternitur per peccatum.Hiere.Leua oculos tuos in
 rectum,& uide ubi nunc prostrata sis.Sed quando
 in missa detestatur,tunc proprie surgere dicitur,& id
 surrexit Iudit de loco in quo iacebat . Iosue . Surre
 xit Iosue & ait ad dominum . Surrexit Iosue & ait ad
 quid iaces pronus in terra? Vocauitque abram suam
 id est famulantem rationem siue discretionem quæ
 luntati tanquam domine in regno animæ famula
 tur . Nam ipsam prius uoluntas repulerat peccando
 quia malitia excæcat uoluntatem. De hac uoc
 tione Iudith,dicit Iudith abra: suæ ut absteres for
 ante ostiam cubiculi,& obseruaret, id est, tentatio
 bus præcaueret ne uoluntas impetû pareretur, quæ
 libere perimeret inimicum.Descenditque in domum
 suam quamdiu est in statu peccati tandiu extra domum
 propriæ conscientie commoratu r.Prouerb. Non e
 uir in domo tua,abijt uia longinqua.Sed cum seipsum
 humiliter recognoscit,in domum suam descendit Lu
 18.Descendit hic iustificatus in domum suam. Abster
 lit a se animæ cilicia quæ se conuerterat ad instar o
 licij,id est ad opera quæ sunt mortua,& sepulturæ,
 dicitur,animæ.s.mortuæ p culpâ in fouea uitiorû sepe
 re.De cilicio lamentatur Hieremias.Thre. 2. Virgines
 Hierusalem,ciliciis accinctæ sunt , uirgines inquam
 quia sine fructu meriti cuiuscunque. Et exiit se uesti
 mento uiduitatis suæ,id est diuina offensione quæ spon
 so repulso,cum dijs alienis fecerat animam fornicari
 Gen.Abiicite Deos alienos qui in medio uestri sunt
 & mundamini ac mundate uestimenta sua. Potest
 men per uestimenta uiriosa conuersatio designari,
 qua tanquam in uestimento cognoscitur anima de
 celesti sponso uiduata. . Nunciatque se myrtho op

Hier. 2.

Iosue . 7.

Prouer. 7

no,id est mortificante pœnitentia qua anima præ
 seruatur a corruptione peccati.Exodi 3.Sume tibi a
 tomata primæ mirrhæ electæ. Prima myrtha dicitur
 illa quæ sponte progreditur,sic pœnitentia debet esse
 spontanea,quia,plus ualet,& electa ut homo non ex
 spectet percussionem diuinâ.Discriminauit crines ca
 pitis suis,id est mentis cogitationes composuit in
 quibus sponso plurimum delectatur . Cantic. 4.
 Uulnerasti cor meum for mea uno crine collitui.
 Illorum autem crinium abra: sione etiam perfectus ex
 ponitur ludibrio inimici,sicut de Sampsonè Iudi
 cum: figuratum fuit . Deinde imposuit mitram
 capiti suo, id est, restituta pristinæ sanitati uel liber
 tati liberata est a seruitute peccati. Baruch. 5. Im
 ponet mitram capiti suo. Deinde induit se uesti
 mentis iocunditatis suæ,induitque sandalia pedibus
 suis, assumptiq; dextrioliola & lilia & in aures, & anu
 los,& omnibus ornamentis suis ornauit se, & profes
 sa est, scilicet ad pugnam. Vbi nota in uestimentis
 exemplarem conuertationem. Iob . Esto glorio
 sus & præciosus induere uetibus.In sandalijs circun
 spectionem & cautelam in præseruando se , ut nulla
 macula pedes,id est affectus inicitat Matth. 6. Præce
 dit Iesus discipulis suis ne quid tollerent in uia, sed
 calcetis sandalijs uent. In dextraliolis uiriliteratem
 operis. Nume. Offerimus in donarijs perisclides
 id est, ornamenta crurum & pedum, signantia gress
 us promptitudinem obsequendi.Sic enim illi amici
 Iob, dederunt ipsi in aorem unam auream, id est, o
 bedientiam & promptitudinem obsequedi,& famula
 tum exhiberunt . Iob. 42. Per lilia munditia carnis
 & cordis.Ecclesiastici.39.Florete flores quasi liliû.Per
 anulum in timidas amicitie & colligatio cum sponso
 suo a quo recesserat per peccatum . Et sic profecta
 est,scilicet de uirtute in uirtutem, & inimico caput,
 id est suggestionis principiû proprio nuicione ampu
 tauit

Iudic. 6.

Iob. 42

Num. 31

tauit. Sic enim humilitas superat inimicum. *Enchiridion* plum. de hoc legitur in uitis patrum, quod quidam
 bilis in partibus Aegypti habebat filiam: dæmonia
 igitur quidam monachus dixit, solitarij id est erem
 curabunt eam, & ideo oblerua ad uidentum quæ
 ratur, quod faciens homo duxit quendam de ciuitate
 domum suam qui cum introfisset statim, puella per
 fit eum in maxillam, & ipse alteram obtulit, cuius
 militatæ dæmon non ferens clamare cæpit. O uita
 ria humilitatis ab hoc loco exire me compellis, & h
 rim puellam sanam dimisit. Humilitatis habenda
 plum. in proprietate pauperis, qui habens caudam
 cherrimam erigit ipsam super caput: ad modum
 celi, & tunc in eius aspectu pulcherrimo delectatur
 gloriatur, sed aspiciens pedes, & tibias, & illorum
 pitudinem uerecundans, statim caudam deponit. Na
 ta cauda sunt temporalia, illa est abiecta auibus, id
 uiris sanctis. Primum quærite regnum Dei, & hæc
 nia adiicitur uobis. Illa etiam a tergo est posita, h
 etiam a tergo non debent ne impediatur diuini
 aspectum. Hæc auem sequitur, sic temporalia debent
 non præcedere. Interdum tamen ut cauda erigunt
 supra caput, id est supra mentem diuitis disponunt
 dum in eis mens gloria, & delectationem suscipiunt
 principij aut finis minime recordatur. Sed uide reme
 dum respice fundamentum, & quam uiliter sustenta
 ris. Quid superbis cinis, & uermis? & tunc uidebis
 omnis caro scænum & omnis gloria eius tanquam
 foeni. Exficcatum est scænum, & flos eius decidit. Se
 quando secundam expositionem Iudith fuit uxor Ma
 natæ, qui dum instaret super alligantes manipulos
 tempore messis hordaceæ, uenit æstus super eius ca
 put, & mortuus est. Marasies obliuiofus interpreta
 tur, & significat illum qui obliuiscitur gratia sibi fa
 ctæ in confessione. Instat super alligantes, id est cum
 lantes opera penitentia, pura scilicet, & intellectus

Isai. 1.

qui debent spiritui famulari, & bene super alligantes
 manipulos messis hordaceæ in qua penitentia designa
 sed uenit æstus tentationis, & percutit mentem, &
 erimit spiritum, & sic Iudith anima, quæ prius erat
 ostens quem in confessione spiritum amiserat. recu
 rat uidua &c.

FERIA III. DOMINICAE

Secundæ Quadragesimæ. De cru
 ce ferenda, & de documen
 tis in scholis Christi au
 diendis.

Ecce ascendimus Hierosolymam &c.] Matth. 20. Gra
 tia diuina sine qua nihil fructuosum dicere, fa
 cere, audire, aut cogitare possumus, multipli
 cem affectum in nobis habet inuestigare. Sin
 gulariter tamen triplicem quo ad præsens, qui in uer
 bis propositis ostenduntur eum dicitur. Ecce ascendi
 mus. Habet eum mentem erigere, & ideo præmittit.
Ecce ascendimus.] Licet anima sit spiritus ad sublimia
 parata scandere nihilominus potest, quia prægrauiata
 corpore infirius detinetur ne ascendere queat. Corpus
 quod corrumpitur aggrauat animam, & terrena in ha
 bitatio deprimit sensum multa cogitantem, ut dicitur
 Sap. At uero gratia ipsam facit ascendere. Vnde dice
 bat Saluator. Ioan. 4. Aqua quam ego dabo fiet in eo
 fons aquæ salientis in uitam æternam &c. Nam nulla
 opera nostra sufficere possunt nedum ad obrinendam
 gloriam, uerum etiam nec ad placandum Deū de con
 tumis offensis. Ut gratia diuina facit nos dotē gloriæ
 pmereri. Et ideo dicit Hieronymus quæ ipsa ducit nos
 ad tranquillitatem uitæ. Vnde ad Ro. Stipendia peccati
 mors. Gratia aut. Dei uita, eterna. Ostendit etiā nobis

Sep. 9.

Rom. 6.

ur

qui

Lnc. 9.

ut Christi sequamur uestigia, ideo ipse dicit. *Quia*
 uenire post me, abneget semetipsum. Et Petrus in
 canonica prima c. 2. dicit Christus pro nobis passus
 est, quibus nos admonet, ut Christi uestigijs inhaeramus,
 atque sequi debeamus certissime scientes, quo
 plus patimur, ob eius amore, eo propior misericordia
 nostra est felicitas, quem admodum ignominiose mortem
 et eius, felicitas gloriosae resurrectionis est subsecuta
 sicuti sequitur. *[Et tertia die resurget.]* Diuina enim
 tria facit in anima. Habet enim mortem perire
 ideo resurget: Lucem infundere. Die. Mentem perhibere
 re. Tertia. Ternarius enim est numerus perfectus,
 qui ad ternarium uenerit significat mentis perfectio-
 nem. Vnde 2. Reg. Per oppositum dicitur quod ad
 primos non peruenerat &c. *[Tertia die resurget &c.]*
 cundum quod ait Gregorius lib. 10. Moral. cap. 22. In
 toto spes in Deo solidior surgit, quanto pro illo qui
 grauiora pertulit. Quia nequaquam retributionis
 gaudium de aeternitate colligitur quod non hic
 pia tribulatione seminatur. Et bene concordat
 dicto illud Psal. Euntes ibant, & siebant mittentes
 mina sua. Venientes autem ueniunt cum exultatione
 portantes manipulos suos. Qui seminat in lachrymis
 in exultatione metet. Concordat insuper dictum
 Euangelio hodierno, ubi ostendit quod ascendens
 Hierusalem primo oportet eum multipliciter crucem
 et &c. Et continet praefatum euangelium tria. Quan-
 tum ad primum ponitur Descriptio siue narratio
 uae persecutionis, *[Ecce ascendimus.]* Repulsio stultitiae
 postulationis. *[Et accessit ad eum.]* Repressio ortae per-
 turbationis. *[Audiens autem indignati sunt.]* Vel potest
 mus uidere quattuor, uidelicet.
 Casum futurum referari acerbae persequutionis.
 Gradum iniustum postulari altae portionis.
 Votum expressum increpanti transmissae petitionis.
 Motum internum refrenari subortae perturbationis.

2. Re. 23

Ps. 125.

Quo ad primum. Teste Salomone, tres libros Deus
 nobis proponit, scilicet librum conscientiae in corde,
 librum scripturae in aure, librum naturae in facie. Vnde dicit
 Proverb. 22. Ecce descripsi eam tripliciter. Oportet
 igitur, interdum ad unum, interdum ad aliud recur-
 rere. Igitur ad librum pro nunc recurrentes naturae,
 uidemus sic esse prouisum, cursum que naturae hoc
 exigere quod omnis fructus quantumcunque suauis &
 dulcis non nisi per acerbiteriam & amaritudinem ad
 maturitatem perducitur. Exemplum de uua, quae prius
 est acerba ualde & acris, de ficu quae prius ualde ama-
 ra, sic de sorbis, esculis &c. Sic in ueritate fructus ui-
 uae aeternae non nobis maturefcit, nisi prauius amari-
 tudinis & acerbiteribus multis. Et quid mirum. Quia
 sciam Saluatori non aliter maturatus est. Psal. In ma-
 ni uiae tuae, id est in amaritudinibus, & uestigia tua non
 cognoscetur. Volens igitur Saluator ut fructus glo-
 riae ad maturitatem nobis debitam perducant, per
 suam passionis multiplicis ad hoc nos suo exemplo
 perducit in euangelio hodierno. *[Assumpsit &c.]* Hoc
 est contra illos qui quando uadunt ad crucem poeni-
 tentiae dicunt hoc non secrete, sed publice, tales sunt
 hypocritae. *[Et ait illis. Ecce ascendimus Hierosolimam.]*
 Chrysostomus. Quasi dicat, nemo me compellit. *[Et si
 in hominis tradetur.]* cooperat filii obedientia, diabo
 malicia, Iudae avaritia, Iudaeorum inuidia, & Paga-
 norum saeuitia. *[Principit us & scribis, & condemnabunt
 eum morte.]* Sapien. 2. Morte turpissima condemnemus
 eum. *[Et tradent eum genibus, scilicet.]* Pilato & mini-
 stris eius. *[ad illudendum &c. & tertia die resurget, &c.]*
 sequitur repulsio stultitiae postulationis & abiectionis.
 Narrata historia de matre uulsa a filiis &c. *[Nescitis
 quid petitis.]* Vere nesciebat quae aut intelligebat de re-
 gno huius mundi, & tunc nesciebant quid peterent,
 quia regnum Christi non erat de hoc mundo. Aut de
 regno quod erit in iudicio, quia non sciebat se uenturum

Psa. 76.

Matt. 21

ut regem. Tunc dicit rex &c. Et tunc nihil perunt, quia in sinistra erunt damnati. Aut de regno patrie, & tunc multipliciter nesciebant quid pererent. Primo, quia illud regnum non datur propter parentelam, sed propter præcedentia opera. Non enim datur brauium nisi post cursum. Non enim datur corona, nisi post uictoriam. Non precium, nisi post laborem. Vnusquisque enim propriam mercedem accipiet &c. Secundo, quia ibi non erit sinistra, quia nec aduersitas, nec etiam gaudium diminutum. Vnde inquit, Vt gaudium uestrum plenum sit. Ioan. Tertio, quia ueritas quæ uenit in mundo, & quæ mortem debebat sustinere ut filios Israel id est electos congregaret in unum, non debebat congregatos diuidere & a charitatis uinculo segregare. Quarto, si uolebant intelligere per dexteram diuinitatem, & per sinistram humanitatem Christi, adhuc nesciebant quid pererent, quia beatitudo essentialiter non erit infundenda humanitate. Et quia beatitudo datur nisi post præmium, ideo dicit eis. [Potestis bibere &c.] Calicem uocat passionem suam, quæ fuit calix plenus amaritudine, & ideo Saluator postulabat a patre quòd si possibile esset ab eo transiret. Moraliter uidentum est quibus istis discipulis, quis iste filius benedictus qui sit tradendus, quæ iussu mater filiorum Zebedæi arque quid perat. Discipuli dicuntur illi qui studet in scholis. Haber autem Christus scholas discipulorum quo ad præsens. In primis est studiū charitatis quod omnia implentur præcepta. Ioan. In hoc cognoscetis omnes quòd discipuli mei estis, si dilectionem habueritis adinuicem. Per hanc charitatem docentur impleri præcepta, immo ipsa charitas ex obseruatione præceptorum nutritur. Ioan. 15. Si præcepta mea seruaueritis, manebitis in dilectione mea, sicut & ego præcepta obseruo eius qui misit me &c. Vnde in hoc tractatu ficitus est pater meus, ut efficiamini mei discipuli. Hæ sunt primæ scholæ. Vnde studentes in ipsis ben-

Ioan. 15.

uocantur duodecim discipuli, quia geminam charitatem fouent, explicant, & nutriunt decem præceptorū obseruantiam, & qui in his scholis non studet proculdubio nullo modo est Christi discipulus. In secundis docetur humilitas & mansuetudo. Matth. Discite a me, quia mitis sum & humilis corde. Et quia in corde est locus humilitatis (sicut enim cor est radix uitæ, sic in eo radix uirtutum debet radicari) docetur ibi humilitas interior. s. quantum ad propriam reputationem, & exterior. i. mansuetudo exterior, ut scilicet sit lenis ad tractandum, ne. s. pungat cum tangitur. Et hic estordo inter primos discipulos & secundos, quia postquam studuerint in primis scholis, introeant ad secundas. Duodecim igitur discipulis in primis scholis studentibus uult studium secundum. s. humilitatis ostendere ut de primis transeant ad secundas, & ideo ostendit misericordiam patientiæ sustinendæ, dicens. [Ecce descendimus Hierosolymam.] i. hæc est uia per quam ascendimus, quia per præceptorum obseruantiam perueniunt ad patriam. Sed magna asperitas est in uia, quia filius hominis tradetur. Per hunc filium hominis debes moraliter accipere uel ipsum peccatum, uel corpus proprium, uel hominem impressum secundum conuersionem mundanam. De primis duobus in Sermone Quinquagesimo dictum fuit quomodo filius hominis debebat tradi per penitentiam, nunc dicamus quomodo oportet ipsum tradi per molestiam & afflictionem quam contra penitentem excitat inimicus. De tertio nota quòd nullatenus potest filius hominis ascendere Hierusalem ut fiat filius dei, nisi prius tradatur. Et quia ad hanc aspiritatem quæ homo molestiis insurgentibus traditur, est necessaria humilitas cordis & mansuetudo exterior, uniuersaliter autem post acceptam penitentiam diabolus persecutione excitat corporales, de hoc habemus exemplum in figura Ioseph ubi dicitur quòd cum Gabaonitæ audissent quomodo

Ioan. 13.

uocantur

uocantur duodecim discipuli, quia geminam charitatem fouent, explicant, & nutriunt decem præceptorū obseruantiam, & qui in his scholis non studet proculdubio nullo modo est Christi discipulus. In secundis docetur humilitas & mansuetudo. Matth. Discite a me, quia mitis sum & humilis corde. Et quia in corde est locus humilitatis (sicut enim cor est radix uitæ, sic in eo radix uirtutum debet radicari) docetur ibi humilitas interior. s. quantum ad propriam reputationem, & exterior. i. mansuetudo exterior, ut scilicet sit lenis ad tractandum, ne. s. pungat cum tangitur. Et hic estordo inter primos discipulos & secundos, quia postquam studuerint in primis scholis, introeant ad secundas. Duodecim igitur discipulis in primis scholis studentibus uult studium secundum. s. humilitatis ostendere ut de primis transeant ad secundas, & ideo ostendit misericordiam patientiæ sustinendæ, dicens. [Ecce descendimus Hierosolymam.] i. hæc est uia per quam ascendimus, quia per præceptorum obseruantiam perueniunt ad patriam. Sed magna asperitas est in uia, quia filius hominis tradetur. Per hunc filium hominis debes moraliter accipere uel ipsum peccatum, uel corpus proprium, uel hominem impressum secundum conuersionem mundanam. De primis duobus in Sermone Quinquagesimo dictum fuit quomodo filius hominis debebat tradi per penitentiam, nunc dicamus quomodo oportet ipsum tradi per molestiam & afflictionem quam contra penitentem excitat inimicus. De tertio nota quòd nullatenus potest filius hominis ascendere Hierusalem ut fiat filius dei, nisi prius tradatur. Et quia ad hanc aspiritatem quæ homo molestiis insurgentibus traditur, est necessaria humilitas cordis & mansuetudo exterior, uniuersaliter autem post acceptam penitentiam diabolus persecutione excitat corporales, de hoc habemus exemplum in figura Ioseph ubi dicitur quòd cum Gabaonitæ audissent quomodo

Matt. 11

Ios. 3. 1.

Ios. 9.

modo Iosue subuerterat Hiericho & Hay, timentes & callide cogitantes tulerunt cibaria sacco ueterum asinis imponentes & ueres uinarios scissos atque confutos, calceamentaque perantiqua quæ ad indicium uerustatis pitacijs consuta erant, uestimentis quoque perantiquis induti, & portantes panes durissimos & minutatos in frustra, uenerunt ad Iosue & composuerunt cum eo dicentes se de longinquo uenisse, & tunc confederati cum ipso recesserunt, quos statim quinque reges Amorreo rum bello impetere cœperunt, ciuitates ipsorum acriter expugnantes, sed presidio Iosue liberati sunt. Sed spiritualiter et Gabanonitæ produm ues iniquitati significant peccatores, qui non solum sunt cum propheta in iniquitate concepti, sed ad eum nimium inclinati. Isti timore ultionis diuinæ pertremi audientes quod Iosue qui dicitur alio nomine Iosus, ad terram promissionis producens, subuertebat Hiericho, i. mundana uiuentes, quomodo tradidit eam igni perpetuo cruciados, & Hay, quæ uita uallium peccatorum interpretatur, ad ipsum ueniunt in hac forma tria callide cogitantes, ut sic iram diuini iudicij euadere possint. Ponunt namque cibaria in saccis ueteribus. i. ut ait Gregorius diuinam doctrinam in cordibus inueteratis peccatis, & hos asinis super ponendum, scilicet doctrinam diuinam opere adimplere nituntur, quia sciunt nihil habere in corde sine operibus Deo placere. Vtres uinarios, id est cogitationes carnales & terrenas secundum Greg. in quibus uinum mundanæ letitiæ rationem inebrians ponitur, qui bene cuncti dicuntur quia cogitationes huiusmodi mentes dispergunt, sed tunc consuuntur quando se conuertunt ad Deum, ut ibi uinum internæ lætitiæ, scilicet conscientię reponatur, calceamenta etiam antiqua recipiunt, id est mortificationem cogitationum carnalium sue temporalium. Vestimenta antiqua, id est exemplum sanctorum patrum quibus suam induant nuditatem,

mem. i. conuersationem, panes durissimos, i. asperam & duram pœnitentiam, quia interior homo nutritur. Psal. Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes & c. qui panes bene dicuntur minutati, quãdo, scilicet tot sunt punitiones quot sunt culpæ, uel tot expressiones in confessione quot circumstantiæ in peccato, & isti bene debent se fateri de longe uenisse, quia longe a peccatoribus salus. Iesus idem est quod salus. Sed quid? isti (ut dixi) iniqui reges Amorreo rum qui amari interpretantur, sunt diaboli, qui ad amaritudinem primo culpæ, dehinc pœnæ hominem nituntur inducere, & contra hos Gabanonitas couersos insurgunt, ut quos tentatione superaret nequeunt, saltem tribulationem frangant. Sed quid debet tunc facere homo, Recurre certe ad subsidium ueri Iosue, id est Iesu, qui uere nullum in tribulationibus. Psal. Dum ipso sum in tribulatione, eripiam eum & c. Sed possit cadere quæstio quare Deus iustis tribulationem immittat. Respondeo hoc facit multiplici ratione. Primo quidẽ ut purgentur. Luc. Simon ecce Satanas expetiuit ut cribretur sicut triticum. Exemplum de mari quod tempestate purgatur. Secundo ne mundana herent. Psal. Adhæsit in terra uenter meus & c. Figura de coruo qui ex gulfu de arca, id est conscientia pascitur immundis. Exemplum de muliere quæ miscet holera ne fundo liberent ac per hoc perdant suauitatem odoris, dulcedinem soporis & uenustatem coloris. Tertio ad fugiendum tentationes superbię aut carnis Exemplum de vēto aquilonari qui confringit cornos terræ ne nubes tentationum suboriantur, clarificat aerem conscientię, de siccit humorem inordinati desiderij & c. De hoc figura Deutero 7. quare Deus uoluit cito delere gentes & inimicos terræ promissionis, ne .s. leones. i. demones per tentationes insurgent et terram conscientię facerēt desertam. Quarto, ut homo uelocius currat. Nil nocet emisso subdere calcar equo. Psal. Mul-

Psal. 41.

Luc. 22.

Psal. 15.

tiplicate sunt infirmitates eorum, postea accedat. Quinto, ad terrorem peccatorum, ut cogitent quod deus finaliter faciet inimicis, qui amicos flagellat. Per. 4. Si iustus non tribuabitur, peccator ubi apparuit? Sexto, ne tribulationes putemus euenire propter peccata, sicut putauerunt amici Iob. Septimo, ut augmenteur gratia. Hieronymus. Ignis flatu præmittit ut crescat. Psal. Dum superbit impius incenditur propter. Sic igitur oportet filium hominis tradi &c. et tribulatio necessaria ad ingressum Hierusalem, & non est ad mortem, quia tertia die resurget. Mater filioi Zebedæi sensualitas est, uel mens humana. Iacobus corpus quod nititur animam semper supplantare. Supplantauit enim eam altera uice. Primo primogenitum auferens, uitam. scilicet que continuari poterat, & nunc secundo benedictionem nititur gratiæ subripere. Ioannes spiritus, in quo est gratia. Perunt igitur multi ut se deant. i. ut quiscant, unus ad dexteram boni spiritus, alius ad sinistram boni temporalis, & mundanæ prosperitatis, sed in ueritate tales non aduertunt quod dominus dicit, Potestis bibere calicem quem ego bibo. Non aduertunt etiam qui ducunt in bonis dies suos ad infra descenderunt, de quibus figura parua, j. Reg. de Heli ascendens. s. inordinare & sine meritis. Sic uidebat hæc mulier filios suos ascendere. Phinees os multum, & os silens, spiritu. s. nimis consentiendo operibus corporis, & contra tentationes minime reluctans. do. 2. Re. 19. Visquequo siletis; Psal. Ego autem tanquam surdus non audiebam &c. Et sequitur. Nec habens ore suo redargutiones. Ophi tabernaculum, signum corpus. Iob. 8. Tabernaculum impiorum non subsistet. Contra hos pugnant Phylisini, arcam dei captiuam id est conscientię, moriuntur ambo filii, scilicet spiritus per culpam, & corpus per uitę subtractionem, & sic Heli fracta ceruice. i. prostrata superbia, & ad inferos detracta de sella proprię libertatis, in qua uidetur

Psal. 9.

1. Reg. 2.

ter senex sedebat, cadit in obstinationem, ut mortuus non possit amplius poenitere. Grego. ii. li. Moral. c. 17. exponens illud Iob. 12. Et redigetur in lutum ceruicis. Per ceruicem solet superbia designari. Ceruix itaque in lutum redigitur cum superbus quisque humiliatur in morte, & elata caro tabescit in puredine. Et Iob. 12. cap. 2. exponens illud Iob. 15. Cucurrit aduersus eum erecto collo, & pingui ceruice armatus est, sic dicit. Pinguis ceruix est opulenta superbia, affluentibus uidelicet rebus quasi multis carnibus sulca. Potest etiam iniquus pingui ceruice contra deum armatur, quia rebus temporalibus tumens contra præcepta ueritatis quasi de magnitudine carnis erigitur. Ergo fractis ceruicibus superbus retro ad modum Heli cadit retrorsum, quia a deo reprobatus &c.

FERIA. V. DOMINICAE SECUNDÆ Quadragesimæ, De peccatorum pictura, in Diuite Epulone & mendico Lazaro.

Pater Abraham miserere mei. Lucæ. 16. Tria nobis dant fiduciam ad spiritus sancti gratiam impetrandam. s. affectus uisceralis quo diligimus, quæ patet. Aspectus generalis, quo protegimur. Abraham Defectus naturalis quo prosterminur. Miserere mei. Affectus uisceralis quo sumus adoprati. Pater. Aspectus generalis quo sumus collecti in unam familiam. Abraham. Defectus naturalis quo sumus infecti, miserere mei. [Homo quidam erat diues &c.] Quantæ efficacię gratia, bene ostendit Hieronymus in quadam epistola, sic dicens. Non memini me legisse desolatam, qui libenter opera pietatis exerceat. Habet enim multos intercessores, & impossibile est precibus multorum non exaudiri. Reuera multos pro se qui misericordiam exerceant, habent intercessores, quia uiscera misericordiarum quæ recreatur misericordia eorum repedit ipsa merita.

nera quæ impèderunt. Talis enim cū ad iudiciū trahitur, statim ab ipsā miā adiuuatur, quæ cōstāter allegat pro ipso &c. Sicut enim misericors uix potest in lege finire, sic crudelis & durus uix poterit misericordiam inuenire, immo fiet iudicium sine misericordia etiam nō fecerit misericordiam. Et licet de hoc in sacra scriptura pura exempla q̄ plurima habeamus, tñ singulari exemplū proponitur in Euangelio hodierno, in quo quartus or inuincitur, uidelicet.

Crudelitas feralis denegātis subsidium, [Homo quidam] Diuersitas finalis tolerātis supplicium. [Mortuus est] Temeritas brutalis postulat remedium. [Pater Abraham miserere.] Improbitas totalis replicantis eliquiunt. [Rogo ergo te, pater, ut mittas eum &c.]

Quantum ad primum ponit multa quæ crudelitatem & obstinationem adgrauant, uidelicet excessum quem habet respectu sui, & defectum quem habet respectu proximi & Dei. Primo enim excedebat siue erat deordinatus respectu sui in multis, cum dicitur [Quidam,] & nomen eius nominatur, quia diuites a Deo non agnoscuntur, Pauperem autem nō uit ex nomine. Primo de ordinatus in superbia & uana gloria, quia [induebatur purpura,] quæ est indumentum regale. Secundo in carnis mollicitie, quia induebatur ferius [byssus,] quod est genus panni lini albissimi & delicatissimi, quod linum nascitur in Aegypto. Tertio in gula, quam ostendebat ratione quantitatis, quia [epulabatur &c.] replebatur. Continuationis, quia [quod] sine intermissione. Curiositatis quia [splendide] delicatè. Et ideo dicitur, [Induebatur.] ab illo, scilicet qui beneficia præstat, & tamen non recognoscebat, licet posset dici quod induebatur a peccato. Quot induuntur hodie purpura, panno. s. in tincto dore & sanguine pauperis, quia induuntur rapina, furto, usura, illicito lucro, sed in ueritate omnis uiolenta prædatio erit cum tumultu scilicet poenæ, & uellimentum

mentum mixtum sanguine erit cum sanguine in combustionem & cibus ignis. Induuntur etiam bysso, id est mundana crudelitate & gloria, quæ nascitur in Aegypto, ut ait Beda. Ezechi. Bysus uaria id est, de culpa multiplici maculara, de Aegypto, id est, de mundana gloria, texta est tibi in uelum, ut, scilicet nauis tua uento uanæ gloriæ nauiget per mare huius mundi ut poneretur in malo, id est in intentione tua distorta. Hic igitur diues sic induebatur. Secundo respectu proximi, de quo uide inferius Sed quod, [Erat ibi mendicus &c.] Erat (inquit) quia non est, cum sit de paupertate translatus ad gloriam, & ad Dei conspectum sic conuerso diues ad inopiam. Et nota quod hic de eum ponuntur grauantia culpam diuitis.

Primo abundantia, Quia ipse erat diues.

Secundo superfluitas in uestibus & cibus.

Tertio quia pauper non nisi unus erat cui poterat facilliter subuenire.

Quarto, quia in extrema paupertate, ideo mendicus.

Quinto, quia uiribus destitutus, nec longius ire poterat.

Sexto, quia calamitosus, ideo ulceribus plenus.

Septimo, quia illum habebat diues in præsentia.

Octauo, quia non cupiebat magna, sed parua.

Nono, quia micæ quæ cadebant de mensa &c.

Decimo, quia canes obsequium præstabant cui homo subtrahebat.

Sequitur modo stipendium utriusque, uidelicet calamitas quæ obuenit ipsi diuiti, Chrysostomus.

Audiuimus quid in terra utriusque passi sunt, audiamus quid utriusque apud inferos patiantur. Hæc calamitas fuit, quia ipse amisit bona naturæ, scilicet corpus mortuus est.

Perdidit bona fortunæ, diuitias, Diues. Acquisiuerat poenam æternam, sepultus est in inferno. Ductus est ad dæmonium, &

L 4 illuc

illuc eum traxerunt. Econtrario Lazarus mēdicus dimittit. Primo paupertatem, quia mendicatus. Secundo calamitatē, quia moritur ut uiuat. Tertio portatur ab angelis, non ab uno, ut ait Chrysostomus, sed a multis ratione maioris solennitatis portatur in locum tranquillitatis qui fuerat in loco pœnæ, & in locum abundantiae qui fuerat in loco miseriae. Sequitur tertium, scilicet excæcata temeritas illius qui postulabat gratiam mortuus quam uiuentem negauerat. Extremum digiti non minus poterat perire quam guttam aquæ ad refrigerandum lingua quæ in mensa per loquacitatem laxauerat. Greg. Laxauerat superbia, redditur diuiti, uice lyre sonantis, gemitur uice petrus, desiderium stultę, uice spectaculorum emittium caligō profunda, uice ambitus, incessanter per uigil uermis &c. [*Recordare filii.*] Duplicem assignat causam, causam Abraham ne ratione uindictæ uel odii uideatur ipsi rem petitam denegare. Primo dicit hoc esse impossibile cum contradicatur diuinæ iustitiæ, nam hec aqua non datur nisi pro meritis, tu autem quod meruisti in uita tua recipisti. Dicitur uita tua, quia nō factus es deus, nec illius deus particeps fuit. Secundo quia erat chaos interpositum, ut unus ad alterum non possit accedere, non ad subueniendum solum, sed nec ad conueniendum, & econuerso nec damnatus potest ascendere ad beatum ad gaudendum. Hic nota quod nunc eleuat oculos ad illum ad quem eos ante noluit inclinare, iterum nunc audet invocare Lazarum quem euentem audire noluerat, sed notentur Abraham lingua, affectus, digitus, misericordia. Comparatur secundum Augustinum aqua diuinæ gratiæ & gloriæ, quæ minimæ operationi debetur, quia illa facisceret ad refrigerandum damnatum, nam minimum gutta aque gratiæ saluum facit. Nota de uino quo inebriabatur diues, quomodo mordet quod dicitur ce sumebat &c. Sequitur. 4. scilicet replicata im-

probitas, ait, [*Rogo te.*] Hic attingitur argumentum quod pœna crescat damnatis. Sed quid, Crescit ne gloria beatis post egressum de corpore, credo quod non & ratio est quia Deus qui pronus est ad misericordiam tantum simul confert de gloria quantum per succellum temporis causa meretur sic. Prædicator multos erudiens est causa salutis ipsorum, ipsis igitur saluatis crescit prædicatoris gloria sic præuicatori supplentium de illis qui suo uerbo aut suo opere sunt damnati, sed gloriam simul totam confert Deus, non sic penam, quia non uult esse tam pronus ad iudicium sic ut ad misericordiam. Sunt tamen qui præmium ac uidentale augeri dicant. [*Habent Moysen & prophetas,*] non Ciceronem & quintilianum, aut Senecam & Aristotelem. Causa quare mortui non apparent uiuis est uisita, uel propter multas illusiones quæ ibi ferentur. Dæmon enim assumeret formam defunctorum, & sic falsis documentis duceret in errorem. Vel quia ex satisfactione apparitiones uiscerent, & tunc hominū correctio non sequeretur, quia tunc caderet eis ad meritum peccatum. Vel quia nunc sunt suffragia pro defunctis, quæ forte si apparerent, cessarent, putā si essent in statu quod eis talia non prodesse. Vel quia etiam homines credere nollint. Vnde Hieronymus. Qui nolint credere prædicenti Christum resurgere, minus resurrectionem credere noluerunt. Moraliter per hunc diuitem possumus Christum intelligere, per Lazarum peccatorem adaptando quid dicitur de diuitiis & gloria eius per ordinem. Vnde Apostolus ad Roma. 10. Ipse diues in omnes qui inuocant illum. Prouerbio. 8. Mecum inquit sunt diuitiæ & gloria. Omnes thesauri patris repositi sunt apud eum, secundum Apostolum. Psalm. Gloria & diuitiæ in domo eius induitur autem purpura & bysso, & hoc quantum ad humanam naturam propter innocentiam eius & puritatē, & nitore incomparabili. Si eius passio

nem considero, ipse proculdubio indutus purpura uer-
 samento intincto, scilicet sanguine piscis qui in aqua
 huius mundi. i. in afflictionibus totus natauit. Quia
 Isa. 63. Rubrum est indumentum tuum. Ezech. 27. Hy-
 acinthus & purpura facta sunt operimentum tuum.
 Hyacinthus qui est coloris cælici, significat puritatem
 & munditiam per quam cælestibus conformamur.
 Vel referendo ad diuinitatem prout est uestimentum
 regium, byssum uero ad humanitatem, Epulari quoque
 die. Eccles. 30. Splendidum cor boni in epulis. Isa. 55.
 Venite & emite absque argēto, & absque ulla com-
 ratione uinū & lac. Quare appenditis argentū non
 panibus, & laborem uestrum non saturitate? Audi-
 audientes me & comedite bonum & delectabitur
 crassitudine anima uestra. Sed mensa eius est copia
 & affluentia bonorum spiritualium. Vnde ipse loquitur
 Luc. 22. Ego dispono regnum ut edatis & bibatis
 super mensam in regno meo. Vnde Prou. 8. Sapientia
 i. Christus immolauit uictimas, miscuit uinum &
 posuit mensam suam. Medicus significat peccatorem
 qui in agro pœnitentiæ torpore & acidia laborat.
 Prouerb. 20. Propter frigus piger arare noluit, meta-
 dicabit in æstate & non dabitur ei. De istis mendicis
 mandatum fuerat. Deuteronom. 16. Omnino mendicus
 & indigens non erit inter uos. Hic iacet, scilicet
 in sanguine peccatorum. 2. Reg. Amasa conspersus
 sanguine, & iacebat in uia quæ ducit ad perditionem.
 Amasa indignatio domini interpretatur, & caput
 eius non est in illo. Holophernes interpretatur infir-
 mitas descensionis, & significat peccatorem, qui
 dum ab ipsa descendit gratia, infirmatur. Pro-
 stratus igitur iacet, & caput id est Christus non est
 in illo. Tunc iacet extra ædem quando peccatum
 prodit ex cogitatione, in opus, ulceribus plenus,
 id est peccatis, in cursu turgentibus, id est in con-
 uersatione,

uersione, ut sint publice manifesta. Psalm. Putruerunt
 & corruptæ sunt &c. & Isa. 1. A planta pedis
 usque ad uerticem non est in eo sanitas. Hæc ul-
 cera horrida debent hominibus nauicam & hor-
 rorem incutere, canes autem id est contra Deum la-
 terantes lingunt ea, scilicet dum non corripiunt, sed
 laudant. Iacet extra scilicet conscientiam, mica ca-
 dunt de mensa, id est bona temporalia quæ cadere sa-
 liunt, primo in culpam, deinde in pœnam. Sed
 tunc hic cadunt dubia, si intelligamus per diuitem
 Christum, per Lazarum peccatorem. Primo enim
 quomodo ueritatem continet quod diues sepeli-
 tur in inferno, Pauper uero ab angelis &c. Secundo
 quis est ille cruciacus quem patitur diues. Tertio quid
 est illud refrigerium seu subsidium quod perit. Quar-
 to quæ est responsio quæ ipsi datur. Ad primum di-
 cetur quod Christus resurgens a mortuis iam non mo-
 ritur, in se uidelicet, moritur tamen & infirmatur
 in conscientia peccatoris. Vnde Apostolus ad Hebr.
 Concrucifigentes sibi metipsis filium Dei, ostentati ha-
 bentes. Sed quid infernus in quo diues iacet mortuus?
 Responsio quod est abominabilis conscientia pecca-
 toris. Nam hic uocamus infernum locum tenebro-
 sum, locum horroris, habitationem dæmonis, lo-
 cum confusionis. Hæc omnia continet conscientia
 peccatoris, locum discordiæ, locum continui tumultus,
 locum continui prælii. Hæc omnia sunt in
 conscientia peccatoris. Sinus Abraham, mundus iste
 angeli mali portant ipsum &c. Ad secundum quod si-
 cut salutem nostram. Sitiebat enim & inflammaba-
 tur in cruce, quando dicebat, Sitio non enim conque-
 rebatur de pœnis corporalibus, sed solum de ista si-
 te quæ aestuanti procedebat ardore. Vel aliter, eru-
 ctias Christum ardore inordinati desiderii quod in-
 tanta mente portas. 2. Petr. 2. Animam iusti iniquis ope-
 ribus cruciabant. Illum inquam iustum de quo Cera-
 turio.

Luc. 22.

2. Reg. 20.

Jud. 14.

Hebr. 6.

F. 2.

37. 109

turio. Vere hic homo iustus erat. Ad tertium, quod Christus a patre ut minimum digitum. i. minimum beneficentis opus faciat peccatori, quo gratia ualeat hauriri ut refrigerium, i. gaudium præstet ipsi. Vel per se digitus humilitatem signare &c. Ad quartum quod sponso quæ datur ei cum dicitur, [Fili recordare &c.] quasi dicat, pater Christo, impossibile est quod Lazarus scilicet peccator sit potus in sinu Abrahamæ, hoc est in mundo sic mortuus per culpam possit uenire ad propter mala, ut sit superius scilicet propter iustitiam & propter chaos. Et rogat diues ut mittat in domum patris: Habeo &c. i. rogat peccatores uniri & reuocari per gratiam ut reuertantur in domum patris, de quo ipse dicebat Phariseis: Nolite facere domum patris mei domum nego. Habet quinque fratres Christus, qui sunt corpus eius, sensibilitas, modestia, pœnitentia, & castigatio. Vel qui in fide trinitatis seruati duo charitatis præcepta, ut sint duo in tribus, & tria in duobus. Ad hos igitur contestandos uult Christus Lazarum mitti ut & ipsi caueant &c. Sed quid dicit pater? Habent Moysen &c. Aliter potest moraliter exponi. Diues iste peccator, qui est ingratus, quia diues, & non in gratia, sed in culpa. Micheæ. 6. Diuites eius repleti sunt iniquitate. Hic induitur purpura. i. merito passionis Christi, qui fuit piscis nazareus in mari huius mundi, cuius cruore hoc uestimentum est intinctum. Induebatur & bysso, quia uirtute passionis Christi, & uirtute baptismi iuuabatur, restituitur peccatori innocentia. Omnes amici eius uestiti sunt duplicibus. Proverb. ultim. Hic splendide & continue epulabatur in mensa execrabili huius mundi, inde diabolus hominem inebriare conatur, de qua mensa Psalm. Fiat mensa eorum coram ipsis in Jaqueri &c. De hoc figura Dan. 1. de rege qui præcepti Aphanes, ut introduceret de semine regio &c. Rex Babylonis, dæmon qui est rex confusionis. Aphanes, securitas

Psalm. 58.

gratiæ, id est præsumptio de diuina misericordia, hic est princeps euanchorum. i. nolentium opera misericordiæ producere. Huic igitur mandat rex, ut introducat de semine regio, scilicet superbiæ & uanæ gloriæ mundanæ & tyrannorum, pueros qui in hoc mundo puèrili ter uiuunt, & nutriuntur de mensa Regis, scilicet de uiuo mundanæ concupiscentiæ, & de ciuitate, id est operibus prauis, ut eruditi lingua mundana sapientia stulta & reprobata huius seculi pessint ita coram rege id est se demonis obsequiis mancipare. Super Christus est, quia filius hominis non habet ubi caput suum reclinet, mendicus est manu indicans petens a te beneficium, tunc enim manu tibi indicans quando dibi dicit. Videte manus meas & pedes meos, quia ego sum qui feci uobiscum misericordiâ, ideo sunt perforatæ. Ulceribus plenus est Isa. 53. Vidimus eum & non erat aspectus &c. ita & nos reputauimus eum quasi leprosum & percussum a deo & humiliatum. Hunc igitur uides continue extra portam cordis tui iacentem, nec illum vis introducere. Apoc. 3. Ego sto ad ostium & pulso. Cupit satiari & refici de micis, id est saltem de paruis operibus bonis si tibi dari &c.

Luc. 24.

Apoc. 3.

FERIA VI. DOMINICA

Secundæ Quadragesimæ, De spiritali uinea, sub parabola uineæ Agricolis locata.

Dabitur genti facienti in fructu eius.] Matth. 23. Gratia diuina quemque facit hominem regnare, & uitijs dominari, & regnum Dei caritari, quia

Impenditur gratiosè, ideo, Dabitur. Offenditur operosè: ideo Genti facienti. Colligitur fructuosè: ideo Fructum eius.

Dabitur genti &c.] Secundum quòd ait Ber. in Sermone quem facit in capite ieiunij, sicut si aqua fluminis stare cæperit cito putrescit, sic plane gratiarum cessante discursus ubi non fuerit recursus. Ecclesiastes. 1. a quo exeunt flumina &c. Vere hoc modo nihil augetur ab ingrato, sed quicquid acceperit ei uertitur in perniciem. Et licet de hoc quamplurima exempla habeamus, singulariter tamen nobis proponitur exemplum in Euangelio hodierno, in quo quatuor innuuntur, scilicet primo.

Benignitas irrogationis. [*Homo quidam plantauit.*] Iniquitas retributionis. [*Alios occiderunt.*] Seueritas condemnationis. [*Malos male perdet.*] Congruitas adaptationis. [*Nunquam legistis &c.*]

Quantum ad primum tângit tria quæ erant ipsius uineæ. Seruiebant autem uineæ tria, uidelicet seps, torcular, & turris ad conseruationem ipsius uineæ, quia seps arcebat bestiarum incursum, turris hominum infestationem, torcular seruiebat ad colligendum fructum. Hæc uineæ allegoricè fuit, populus Iudæus. Seps eius

angelorum custodia, quibus a gentibus protecti fuerunt, sicut patet in pugnis, quas pro eis dominus fecit. Turris fuit sublimitas legis, secundum quam si uigilare uolebant, poterant hostium infestationem prospicere. Torcularia sunt prophetæ, in quibus præmissis uaria exprimebantur, scilicet uarijs uerbis legis spiritualis, & mysticus intellectus passionis Christi. Quod autem addit. Peregre profectus est, hoc dicit quia Deus postquam hanc uineam plantauit, eam reliquit arbitrio proprio &c. Quantum ad secundum ponitur fructus huius uineæ. Expectauit enim Deus tempus debitum, & tunc misit agricolos colligere uel accipere fructum. Misit autem nuncios quamplurimos, & isti fuerunt male tractati, quia quidam fuerunt lapidati, sicut Stephanus. Vnde Moyses. Populus (inquit) iste Iudæus duræ ceruicis est &c. Quidam cæli persecutionibus, quidam occisi sunt in Iraias, & Hieremias. Secundo nuncios, scilicet duodecim prophetas, sed & illis fecerunt similiter. Nouissimè, & tertio misit filium suum Christum, quem eiecerunt extra uineam quia ad litem extra Hierusalem. Iterum extra uineam quia dicebant ipsi, Dæmonium habes, & Samaritanus es, id est transgressor legis, & occiderunt eum, uolentes habere hæreditatem. Vnde dixerunt. Quid facimus, quia iste homo multa signa facit? Si dimiserimus eum, omnes credent in eum, & tunc uenient Romani, & tollent locum nostrum. Ecce quomodo uoluerunt habere hæreditatem. Et ideo hæc uinea fecit fructus amarus sicut dixerat Moyses. Deuteronomij. Uua eorum uua mellis & botrus amarissimus. Quantum ad tertium ponitur seueritas condemnationis, ubi Christus eos propria sententia, & proprio damnat sermone ut patet in uera. Quantum ad quartum explicat, & aptat parabolam ad propositum suum, quia illi non intelligebant, quòd Christus de eis loqueretur. Lapis iste Christus. Supra ipsum cadit Christianus, quia habet Christum

Euan.

Ioan. 11

Deu. 32.

stum pro fundamento, dedit autem hic lapis super illos qui fidem non recipiunt. Nota in ædificio animarum nostrarum ponuntur exempla sanctorum et fortitudo quasi lapis solidus, uel quasi columna ad sustentandum. Apocalyp. Qui uicerit faciam columnam in templo Dei. Patientia quasi lapis quadratus multis tunc formis. 1. Pet. 2. Et ipsi tanquam lapides uiui super ædificari idoneos spirituales. Humilitas quasi ostium &c. hanc quasi trabes ad ligandum parietes. Vasa autem sunt peccatores &c. qui quasi uas inane. Hieremi. 51. Consumedit & deuorauit me Nabuchodonosor Rex Babilonis, reddidit me quasi uas inane. Nabuchodonosor sedens in angustia interpretatur. De impiis non potest fieri paxillus. i. sustentaculum alicuius spei, ut per ipsum etiam possimus peccatores superare. Moraliter uinea ista est homo uel anima. Iai. 5. Vinea facta est de lecto meo. Et quia omnis transformans se secundum aliquam similitudinem se transfert, uideamus quare ratio sit similitudinis. In duobus autem consistit similitudo scilicet in conditione status, & in proeiectione seu ueluductione fructus. In conditione inquam status, quia sicut uinea indiget cura multa si debeat fructum facere sic homo &c. Et sicut uinea super omnia ligna statim efficitur syluestris si non colitur, sic homo. Et uide quomodo non sic bestia cadit a sua natura sicut homo. &c. Iai. Auferam sepem eius, & erit in direptionem, diruam mœceriam eius & erit in conculcationem, & ponam ea super eam, non puta bitur & non fodietur, & ascendet super eam uepres & spinæ. Item uinea non fructifera nihil ualet nisi ad comburendum. Ezech. 15. Fili hominum sicut ligna uitæ ad comburendum. Et ex omnibus lignis nemorum quæ sunt inter ligna sylvarum nunquam colitur de ea ut opus fiat aut fabricetur de ea paxillus, si dependeat in ea quodcunque uas. Ecce igni hoc lignum datum est in escam, ut ranque partem eius consumpserit ignis. Vere homo deo non fructificans ad nihil aliud ualet

Apoc. 3.

Exec. 15.

ualet nisi ut fiat esca ignis. Non sic de aliis bestiis, quia de serpente fit theriaca. Item nota similitudinem ratione fructus, quia quando uinea est bene culta nullius arboris fructus potest ei adæquari, sic nec hominis bene culti fructibus. Hanc uineam Deus plantauit in loco uberi, quia in loco deliciarum, sed inde euulsa per dæmonem transplantata est in Aegyptum peccati, et quia non fuerat in loco solido transplantauit eam filius Dei in sua diuinitate quando scilicet sibi eam uniuert. Hanc uineam Deus uallauit muro & antemurali, quod est temperantia siue modestia ad ipsam namque pertinet primos insultus resistere ne scilicet facilius hac uineam lupus ingrediar. Psalm. Exterminauit eam aper de syua, & singularis ferus &c. Et quia interdum modestia ipsum urari non potest, idcirco post ipsam immediate positus est murus fortitudinis, qui frangi non possit, non fortitudinis corporalis quæ habetur a bestiis, sed mentis & animæ, quæ non concutitur ex aduersis terribilibus. Reg. 13. Aedificauit murum per circuitum &c. Diuinitas autem, Extruxit in ea torcular, quia iustitia debet esse semper cum humilitate, aliter acciperet morte sibi aliquid ultra. Torcular est iustitia, quæ emit omnes uas. Nota uas sunt delectationes, quæ sunt quædam albæ, quia spirituales, quædam nigræ, quia temporales. Omnes autem præmuntur in torculari iustitia, uinum ex eis tubrum, id est charitatis exprimitur dulcedo, scæcibus uique procul abillis. De hoc torculari Iai. 5. Torcular extruxit in turre. Turris est prudentia, uulgariter enim prudentia lux directiua &c. & est discretio. Hac est turris Libani, quæ candidario interpretatur. Cantico. Quia candida & clara est prudentia, & nunquam marcescit, contra Damascum, id est contra peccati contumaciam. Damascus interpretatur propinans sanguinem.

Psal. 79.

3. Reg. 13.

Cana 7.

Iudi. 13.

guinem, idest peccatum, & est tentatio quæ peccata generat, uel Damascus sanguinis poculum, & hac turri speculatrix est prouidentia memoria, & in spectio & c. quæ sunt partes prudentiæ, principium est prouidentia. Qui si dicas, muliere armasti, idest munuisti hanc turrim, quare eam mulieri commisit? Respondeo, immo ipsa est quæ dat tibi uictoria de hostibus. Iudicum 4. In hac uice uictoria non putabitur tibi, quia in manu mulieris tradetur. Sarsara, idest exclusio gaudij, scilicet dæmonis. Iudicum. Per manum femine percussit illum dominus. Deus noster. De hoc figura Iudicum 9. de Abimelech qui expugnabat oppidum siue ciuitatem Thebes, in qua turris alta, ad quam confugerant eues & c. Vide historiam Abimelech, idest patris regnum, diabolus qui regnum Dei supplantare nititur fratribus interemptis, significat, hic oppugnat oppidum Thebes, quæ facta mea interpretatur, est anima, uel conscientia in qua facta & merita collocantur. Turris est prudentia siue discretio, ad quam oportet confugere, propugnaculum est circumspectio in quibus oportet homines commorari si uolunt agnare cum dæmone. Mulier quæ fragmen mole super iaciens ille sit capiti Abimelech, & confregit rebrum eius, est prouidentia, quæ debet uidere la quæ procul sunt quæ scilicet uentura, uel quæ procul uenire possunt. Procul quidem non prospera sed & aspera & c. Igitur dum Abimelech nititur supponere ignem, idest feruorem inordinati desiderij, & fumum facere, idest uanam gloriam immittere, quæ licet ad modum sumi cito euanescit, tamen interdum excecet oculos sapientum. Debet igitur hæc mulier molam, idest Christum, ut exponit Petrus Damascenus in epistola de continentia clericorum. Est enim ut idem dicit, lapis ille de quo loquitur

euangelium præsens, quod super quem hic lapis uoluit, confringet eum. Tunc autem mulier, idest prouidentia hunc accipit lapidem quando considerat meritatem diuinæ sententiæ, & tunc percutit, & tangit caput Abimelech, idest dæmonis, & sic oppidum liberatur hoc est uinea sic murata. Sed propheta quid dicit Hierem. Ego (inquit deus) plantauit uineam electam, omne semen uerum, quia uolui temporalia, corporalia, & spiritualia, quod modo inquit igitur conuersa es mihi in prauum uinea bona? Nonne conuersa est in prauum quæ nuncios tibi perimit, & extinguit? Nota primi nuncios sunt lex naturæ quam habes scriptam in mente. Isti nuncios nunquam ueniunt nisi tempore debito, quia nunquam nisi postquam homo uenit ad annos discretionis, tunc incipiunt fructum petere, sed isti perierunt dum scilicet rationis iudicium per passionem quam delectationis, iræ, ac ambitionis excecatur. Secundi sunt diuina præcepta, & isti sunt plures. Istos nuncios Deus mittit quando studendo, uel sciendo informaris, sed de istis adhuc peius agitur quam de primis. Tertio mittitur filius Dei, dum scilicet tibi occurrit crucifixus pro te ante oculos cordis sed in ueritate tu facis peius quam fecerunt isti deus in euangelio, quia saltem isti permiserunt inire uineam licet postmodum eiecerunt, sed tu nullo modo permittis, quinimo ipsum perimis antequam huic uineæ per inspirationem ualeas propinquare & ideo timendum iudicium quod sequitur: [Malos fructum eius:] quia tradetur peccator finaliter in manus inimici. Et si dicas, quem fructum faciet tibi dæmon? Respondeo quod faciet fructum iustitiæ & uindictæ, quæ est fructus in quo dominus delectatur. Istis si uictibus finaliter Deus pascitur, qui modo pascitur fructu misericordix, ideo & c. Vel potest

Hier. 5.

test dici quod uinea est ecclesia catholica, quam Deus singulariter plantauit. Psal. Plantasti radices eius, & impleuit terram. Murus est robur, & magnitudo potentiae. Hierem. 1. Ecce ego dedi te hodie in ciuitate munitam, & columnam ferream. Torcular est culcus mercationum de quo exprimitur uinum delictorum, & multarum commoditatum. Proverb. Vinea torcularia redundabunt. Turris est celebritas, quae est undique diuulgata. 1. Paral. 14. Diuulgatum nomen eius in uniuersis regionibus. Muri eius sunt operis peccatis. Turris superbia, & haec turris confusio ubi confusum labium. Gene. Ex hac superbia, quae ubi quisque uult alteri praesse, confusa est lingua.

Vnus enim loquitur de oppressione proximi, alius de usuris, alius de falsis contractibus. Immo uere confusum est labium, quia unus alium intelligere non potest. Dicant & narrent hi qui uadunt ad curiam, ubi causae proponuntur. Torcular est uiolentia, quae pauperibus infertur, ubi praemittitur sanguis uindictarum, pauperum, & pupillorum, torcular crudelitates, & odia quando

sunt indebite super innocentes,

immo in hoc torculari cal-

catur miserabilis com-

munitas, quae

exar uit, &

ideo

timendum est iudicium quod se-

quitur: [Malos male perdes]

id est malo poenae cum

tradiderit eos in

manu Roma-

norum.

SABBATO DOMINICAE

Secundae Quadragesimae, De se-
ptem misericordijs Dei,
peccatori exhi-
bitis.

[Illi in semper mecum es, omnia mea tua sunt &c.] Luc.
ca. 15. Tria inter alia habet nobis diuina gratia
procurare, uidelicet

Paternam dilectionem. Fili.

perfectam coniunctionem. Tu semper mecum es.

stupendam possessionem. Omnia mea tua sunt.

Idcirco proferte stolam primam, & induite eam.

Propter tria debemus fidentius accedere ad diuinam
gratiam postulandam, uidelicet

Propter celeritatem subuentionis. Cito.

Propter nobilitatem impensationis.

Profferre stolam primam.

Propter formositatem conuersationis.

Induite illum &c. Secundum quod ait beatus Augustinus

domil. 15. super Ioannem, ante Dei oculos nunquam

est uacua manus a munere si arca cordis repleta est bo-

na uoluntate. Qui hoc sit uerum experientia manife-

stat. Vnaquaque enim uirtus tanto efficacius, & dele-

tabilius operatur, quanto ipsa est perfectior. Diuina

autem misericordia infinita est perfectionis, quia mi-

sericordiae eius non est numerus neque finis. Igitur cau-

sa efficacius operatur, & per consequens nunquam ma-

nus domini est uacua a munere, dummodo ad eum

humana suscitandi fragilitas se disponit. Et quod

scitis, nobis expresse innuit euangelium hodiernum

in quo quattuor innuuntur uangelicum Transgressio-

nis casus. [Homo qui dam.] Reuersionis modus. [In

se autem re.] Compassionis, & successione actus. [*erat autem* det enim pater.] Dilectionis nutus seu nexus, [*erat autem* tem filius.]

Quantum ad primam partem tangit euangelista multa, uidelicet quomodo filius prodigus quæ ad eum pertinebant postulauit, & obtinuit partem substantiæ. Secundo quomodo ille a patre longius discessit. Tertio quomodo prædictam partem consumpsit. Quarto quomodo post consummationem indiguit. Quinto quomodo se seruilis mancipauit obsequio. Sexto quomodo efuriens refici non ualebat, & c. Narratio ista moraliter hic filius prodigus licet generaliter possit omnem peccatorem signare, specialiter tamen arrogantem siue præsumptuosum significat, quia proprijs uiribus uult innitti, ut bene euangelista innuit, in duobus. Primo quidem in facto, quia scilicet a patre partem substantiæ sibi debite postulauit. Tunc enim homo a Deo partem petit substantiæ quando proprijs uiribus uult innitti. Secundo in ætate, quia adulescentior, & per consequens ineptus. Reuera qui in uiribus proprijs uult innitti ac relinqui propriæ uoluntati, uel libertati, inexperus est, quia nescit adhibere quid sit cum demone dimicare. Contra tales loquitur dominus Hierem. Maledictus homo qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum, & a domino recedit cor eius. Eritque quasi mirice in deserto, & c. Et quia proprijs uiribus inniti est a Deo recessus, idcirco bene sequitur, quod peregre profectus est in regionem longinquam. Dno dicit Euangelista, factus est recessus, & accessus. Recedit inquam, quia Plal. Neque habitabit iuxta te malignus, neque permanent in iusti ante oculos tuos. Iniusti sunt qui attendant fortitudinem sibi quam non habent. Quia fortitudo, & laus mea dominus, & factus est mihi in salu- tem. Secundo de accessu, quia ad regionem longin- que uere longinqua quando ad Dei obliuionem accedit. *Deur.*

Deut. 32. Deu qui te genuit dereliquisti, oblitus es & c. A lege aut tua longe facta sunt. Vnde pp talē obliuio- nē uocatur hæc regio lōginqua, & umbræ mortis. Isa. 7. Cū habitantibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. Et sic uidimus accessum, & recessum. Nunc ui- deamus profectū, & mercationē quas ipse fecit, lucrū insuper qđ reportauit. Reuera reportauit lucrum qđ dixerat Hierem. 17. Dñe oēs qui te derelinquunt, cōfun- dentur, recedentes a te in terra scribentur, qm̄ deli- querunt uenā aquarum uiuentium, dominum. Venam dicit aquarum uiuentium derelinquūt, quia ad instar aquarū tunc dicitur gratia gratis uiua quando fonti cō- tinuatur a quo oritur & c. Vnde dicitur, qđ iste dissipatus uir bona sua. Lucæ. Dissipatus est apud illum & c. O quot cum istis mulieribus impudicis bona sua dis- sipant, & consumunt. Iste namq; mulieres sunt Sirene quæ cecant oculos sapientum, mundanæ scilicet & cor- porales uoluptates, & gaudia terrena. 2. Reg. 11. De- prauatum est cor Salomonis per mulieres. Adhæsit mu- lieribus alienigenis, id est mundanis delectationibus, non mulieribus de populo Dei, quia illæ sunt delecta- tiones uirtutum. Vnus enim luxuriatur cum diuitijs, alius cum honoribus, alius cum uana gloria, & cum his dissipant omnia a Deo collata eis, expendunt tem- pus, expendunt cor per continuā cogitationem. Vnde Job. 9. Ignis, scilicet tēporalis & corporalis sollicitudo est usq; ad consummationem deorans. Et hic debet comprimi de his talibus quomodo non fiant sed accen- dunt, & quomodo aut deficiunt nobis aut nos. ipsis. Vnde Augustinus libro Conf. Fecisti nos domine ad uitam & c. Dicitur etiam Prouer. Qui diligit epulas, in ege- state erit. Et abiit & adhæsit uniuersium regionis il- lius. Abire est peccatum iterare. Hiere. Quam uilis fa- ctus est nimis iterans. uias tuas. Adhærete, ex iteratione consuetudinem inducere. 4. Reg. 3. Ioran, qui riuus siue flumen interpretatur doni, scilicet diuini, significat

Hier. 17

Psal. 5.

Luc. 16.

1. 2. 1. 1.

Pro. 21.

peccatorem, qui recidiuando fluit de peccato in peccatum Hieroboam. i. populi discernētis qui peccare fecit Israel. Adhæret uni ciuili. i. diabolo. Nota quod in mundo sunt tres ciuitates. scilicet concupiscentiæ carnis, concupiscentiæ oculorum, & superbiæ uitæ, & omnium illorum uium dñs est dæmon cui peccator adhæret. Hiere. 48. Relinquire ciuitates & habitate in petra. i. in Christo. Habitatores Moab. i. de patre. scilicet dæmone. Adhæret igitur huic ciuili, qui misit illum in uillam suam. i. in cor proprium peccatoris, quod est factum uilla diaboli, ubi pasceret porcos. Nota porcus comedit sterqus, id est peccatum luxuriæ, ubi natat per cogitationem, inuoluit rostrem per impudicam locutionem &c. Item comedunt radices i. peccatum auaritiæ, quæ radix est profundata in terra. Iob. Radix iuniperorum erit cibus eorum. Iuniperus est arbor spinosa, sed & hanc fodiunt rostra dæmonum. aliud loqui sciunt, nihilque aliud sapit eis. Item comedit siliquas, quod est genus leguminum uentrosorum & uanum. Hæc est superbia, quæ siliqua magis uentrem in flatum dat saturitatem sicut superbia & uana gloria. Et tamen nemo illi dabit &c. Sic igitur iste prodigus adolescens & inexpertus a patre recedens. De hoc adolescente habemus figuram primi Mach. Vbi dicitur quod Tryphon quidam proditor iuic ad quandam principem Arabie, qui nutrebat quandam adolescentulum paruum nomine Antiochum, & duxit illum secum & intrauit in regnum Demetrii, & congregauit exercitum quem Demetrius a se repulerat, & effugauit Demetrium de regno suo, & imposuit sibi diademam ut regnaret. Quæ Antiochum cum se crederet esse firmum in regno, idem Tryphon peremit dolo sibi imponens diademam Aliaz, & fecit eadem maximam hominum. Tryphon proditor & homicida diabolus figurat &c. Hic Tryphon ducit Antiochum de Arabia, quæ humilitas interpretatur, ubi nutrebat Antiochus qui pauper interpretatur. Hunc adolescentulum & inexpertum Tryphon adducit ad regnum

Deme-

Demetrii qui interpretatur robustus uirgam dei secum, dum significas qui est potens &c. Hic intrat regnum Demetrii dum sarrogat dona Dei, colligit exercitum & Demetrio repulsum, dum sibi congregat ingratis diuinis uitiis, pugnat cum Demetrio & de regno suo pellit, dum domino de suis beneficiis pugnam suscipit, quo facto imponit sibi diademam superbiæ sed dum credit esse tutus, idem Tryphon. i. dæmon in dolo ipsum peremit, dum. scilicet a Deo per detestabilem culpam interficit, sibi que ipsi imponit diademam Aliaz, i. diuinæ psalmationis, & tunc miser homo eius subditur potestati, tunc Tryphon facit cedem magnam, dum, scilicet omne bonum dissipat in corde hominis, & mittit eum ad porcos ut dixi custodiendos.

Sequitur reuersio siue conuersio. Hæc autem est primo quia in se reuertitur, quæ est proprii status consideratio. Isaia. 46. Leua in directum oculos tuos, & uide ubi nunc prostrata sum. Redite præuariatores ad cor. Secundo comparat humanam esuriam ad diuinam refectioem. [Quanti mercenarij.] qui, scilicet mercedem uitam æternam accipiunt, [abundant panis &c.] Tertio surgit detestatio terrena & appetitio celestia. [Surgat.] inquit. Quarto uadit, [i. i.] Primus actus est uoluntas, secundus est operatio, & tunc bene uadit. Eze. i. Pedes eorum pedes recti. Quinto peccatum confitetur ipsi. [Pater Peccauit in celum,] præponendo terrena, & coram te, transgrediendo tua mandata, & dissipando beneficia. Et dicitur signanter [coram te,] quasi dicat, non occulte, sed in facie tua, absque reuerentia deo lata. Verum [fac me sicut unum de mercenariis tuis.] Jurabo in agro tuo uel in uinea tua unde mercedem accipiam, nam hucusque fui mercenarius diaboli &c. Iam non sum dignus uocari filius tuus, cuius charitate abieci, cuius uoluntate contempsit, cuius maiestatem offendi, cuius imaginem deturpauit, & in diabolicam commutauit. Itaque fac me sicut unum de mercenariis tuis, quia a filiali dignitate recessi.

Sequitur tertium. scilicet modus susceptionis paternæ.

[Surrexit]

[*Surrexit & uenit &c.*] Iam patre surgente ex mercena-
rio diaboli sit seruus dei, sed appropinquare non pot,
nisi pater occurrat. Nota tria ponuntur hic uidelicet.
Gratia præueniens, is enim solus uenit quem gratia
dei præuenit, & hic est patris occurfus, qui super eum
misericordiâ commouetur & occurrit cum adhuc el-
set longe, & in peccato culpæ commissæ. Gratia susci-
piens, & hic est amplexus. Amplexatur enim similiter
per promissionem, & dextera per gloriæ fruitionem.

Canti. 2. Cant. Læua eius sub capite meo, & dextera illius am-
plexabitur me. Gratia confirmans & stabilis. [*Et oscu-
latus est eum.*] Ablatio tertio anno admissus est ad ob-
sculum patris. Tertio dico anno post reuocationem.

Canti. 1. Cant. Osculetur me osculo oris sui. Hæc est uox con-
scientiæ quæ redditur peccatori post expulsionem. In-
bet afferri tria, uidelicet [*scolam primam.*] i. firmam pro-
missionem patriæ. (Secunda autem est immortalitas
quam tunc habebit) [*Anulum in manus.*] i. fidem secula-
rum quam hominem uel animam desponsat in opera-
tione. [*Calceamenta.*] i. affectiones & desideria, quæ hic
ponuntur he pedes luto maculentur. Laui pedes meos
quomodo inquinabo illos? Cant. 5. Suntque hæc cal-
ceamenta mortificatio desideriorum mundanorum
quæ non sinit ut homo pedes, id est affectum terrenum
immergat. Item ponuntur ne uia ac lapides lædant
hæc est patientia, quæ est necessaria in aduersis huius
mundi. Actuum calcea te &c. Vitulus faginatus est hi-
laritas conscientiæ, quæ procedit ex pinguedine gratiæ
& uirtutum. Et quia hæc hilaritas solum debet esse in
Deo, (quia qui gloriatur in domino gloriatur) idcirco
epulari & gaudere oportet quia erat mortuus &c. Est
positio prædicti euangelij potest reduci per septem
misericordias Dei quas Bernar. serm. 88. commemorat
dicens sic. Septem in me uideo misericordias domini
quas & uos ipsi facillime inuenire potestis in uobis

Prima

Prima est quæ non pot explicari sermone quæ benigna quæ
gratuita. Ego peccabam, & tu dissimulabas, non concine-
bâ a sceleribus & tu abstinebas a uerbibus, prolon-
gabâ ego multiplicando iniquitatē & tu die pietatem
mâ. Hanc misericordiâ tangit euangelista in prima par-
te de filio qui partē petiit a patre & recessit &c. Vide
continuacionē peccatorū de uno in aliud. Secunda est
quæ a multis peccatis adhuc in seculo positus custodi-
uit me. Quis. n. non uideat quod sicut in multa cecidi sic,
& in alia poterâ cecidisse peccata, nisi me omnipotens
pietatas conseruasset? Fateor, & fateor, quia nisi dñs
adiuisset me, paulominus cecidisset in oē peccatum
anima mea. Hanc misericordiam tangit quando dicit,
quod iste p̄dignus filius cupiebat saturari de siliquis porco-
ris, & nemo illi dabat. i. deus nō dabat, cuius centrū ubi
que & circumferentia nusquam, quia non uult dare ho-
mini opportunitatem peccandi quam optat, libenter
tamen dæmon daret qui te posuit ad porcōs custodiē-
dos. Tercia est quod uisitauit cor meum & immutauit, ut
ferent mihi amara quæ male dulcia prius erant. Hanc
tangit saluator quā dicit quod hic adolescens est ad se reuer-
sus, & quod cepit intra se dicere quanti mercenarii &c.
argam &c. Quarta est quod pœnitentē misericorditer sus-
cipit, ut in eorū numero inueniretur; de quibus Psal.
beati quorum remissæ sunt iniquitates: Hanc miseri-
cordiam tangit in hoc quod dicit patre occurrisse filio cū
adhuc eēt procul, & eū amplexatū ad pacis osculū sus-
cepisse. Quinta per quam mihi continendi deinceps
remendatius, & præstitit uirtute, ut non reciduum pa-
terer, & esset nouissimus error peior priore. Hanc mi-
sericordiâ tangit in hoc quod dicit eum fuisse calceatum
patientia contra asperitatem uiz pœnitentiæ, uel cal-
ceatum id est mortificationum desiderijs, ne pes iā lapsus
scipibus immergatur. Sexta est gratia promerendi, &
hæc significatur in anulo fidei, qui ponitur in manu
ad est operibus applicatur, quod sit non propria no-

stra

Psal. 31.

fra uirtute, sed dei gratia, quia huiusmodi anulum
bis dat. Septima est munus bonæ conuersationis
posset adaptari ad uestem uel ad uitulum, quia
stis conuersari inter lilia, uel ut uitulus pasceris
dilecto, in hilaritate & munditia conscientie, &
est tua conuersatio. Apostolus. Conuersatio nostra
celis est &c.

DOMINICA III. QUADRAGESIMA
fima, De operatione Diaboli in ani-
ma, & quomodo sit expel-
lendus.

Sermo Primus.

Mat. 12

Marc. 3.

S In digito Dei eiicio demonia, profecto uenit in
regnum Dei. Luca. 11. Gratia spiritus sancti infu-
bit, & ostendit legem. Ideo digitus Dei expel-
hostem, ideo eiicit demonia. Impendit lumen
uel numen scilicet diuinitatis & gloriæ, ideo facit
nos peruenire ad regnum Dei. [Erat Iesus eiiciens da-
monium &c. Luca. 11.] Ad librum nature recurrenter
cur alias dictum est, quia ibi scriptura regula insalubri-
li nos informat, hoc uidemus quod quando in cor-
pore est aliquod membrum putridum uel infirmum
seu infectum, de illo membrum nunquam infectum
accipit læsionem, de quo membra alia suscipiunt ne-
trimentum intantum inquam læsionem accipit quod
oportet membra alia abstinere a proficuis propriis
ipsum. Et ad hoc assignari potest ratio naturalis, est
que est quod pars infecta est tanquam sentina corporis
ad quæ omnes mali humores recurrunt, ibi caliditas
innaturalis, ibi humores corrupti, quæ omnia habent
cibum illic transfusum alterare & corrumpere,
pene, antequam in nutrimentum illius partis ualeant

transire

transire. Eodem certe modo est in corpore mystico
sine in congregatione fidelium. Quando enim est ali-
quis qui sit infectus malitia, ipse non solum, est sen-
tina fecum ad quam confluunt sicut minus bona
dicuntur, ut patet in prædicatoribus, nihil præ-
ter foeces reportant. Exemplum etiam de cribra-
torio. Verum etiam quod aliis sunt cibis eis sunt
causa infirmitatis &c. Neque enim istud est nouum,
nihil enim sub sole nouum ait Salomon, iam enim
precesserunt in seculis quæ fuerunt ante nos. Et hoc
bene declarat euangelium hodiernum, in quo quatuor
innuntur, uidelicet.

Pietatis ostensio ex perpetratio miraculo. [Erat Ie-
sus.]

Prauitatis confusio ex redarguto præcordio. [Qui-
dam ausum ex eis dixerunt in Beelzebub.]

Aequitatis expressio ex aggravato piaculo. [Cum im-
mundus.]

Veritatis expressio ex diuulato præconio. [Factum
est autem.]

Quantum ad primum ostenditur exhibitio diuinitatis
subueniendo homini a demone obsessio qui
erat mutus, ut hic dicitur, Cæcus etiam dicitur in
Marco, & sturdus ut ponit Chrysostomus. Expulso de-
mone statim homo locutus est, & turbæ sunt admira-
te dicentes. Nunquid hic est Christus, ut dicitur in
Marco.

Quantum ad secundum dicit, quod quidam mali-
goli & inuidi non potentes calumniam ponere in fa-
uore, ponebant in circumstantia, scilicet quod hoc non
fueret debito modo, quia in potestate Beelzebub, id est
principis demoniorum, quem dicebant Iudæi habitare
in illo idolo, sic uocabatur. Alij uero petebat signum
de celo, quia istud non esset uerum signum quod fe-
cerat. Videns igitur Iesus iniquas cogitationes eorum
uoluit eos conuincere ratione. Unde arguit contra eos.

Primo

Osee. 9.

Pro. 8.

Primo sic, *[omne regnum in seipsum diuisum desolabitur, & domus, id est familia supra domum eadem, id est conuictum domum in surget. Hic nota quod omne regnum suum fit temporale siue spirituale cadet diuisum. Sicut enim paruæ res concordia crescunt, sic maximæ discordia dilabuntur, ait Sallustinus Olee. Diuisum est cor eorum, nunc interibunt. Item nota quod sicut infirmas quæ procedit ab intra est magis periculosa, & plures moriuntur morbo quam uulnere, sic ciuitates bello intestino &c. Item nota quod peccatores sunt peiores quam dæmones, quia regnum dæmonum est unitum, sed regnum peccatorum diuisum. Item nota quod regnum animæ non potest desolare nisi prius iuris esse alteri datur dissoluitur amicitia, dissoluitur harmonia. Nota quod quando debet proponi alteri nutrimentum ire ad omnia membra, & uadit determinate ad unum, & maxime ad membrum infectum & corruptum, tunc necessario debet totum corpus corrumpi &c. Secunda ratio est. Si in Beelzebub eijcio dæmonia, filij uestri, id est, Apostoli secundum Chryostomum, vel Exorcistæ secundum Bedam, in quo eijciunt, quasi dicat, scitis quod in nomine meo, & ideo ipsi iudices uestri eijciunt. Tertia ratio est, quia maius miraculum maiori est attribuendum uel ascribendum. virtuti, nunc hoc quod ego facio maius miraculum est illo quod fecit Moyses in Aegypto, propter quod Magi, & Necromanci Pharaonis compulsi sunt a ueritate dicere, Exod. 8. ubi esse diuinam potentiam. Igitur ita & uos debetis eodem modo confiteri & dicere me hoc facere in digito Dei sicut illi de Moysè sunt confessi. Et ideo in digito Dei eijcio dæmonia, certissime peruenit in uos regnum dei, id est, promissio de me facta. Agite penitentiam, appropinquet enim regnum cælorum. Vel regnum Dei, id est, uasa pergens ad Deum uel ad regnum. Hic autem est aduertendum quod*

mica. Nunc periculosior est talis diuisio. Hanc diuisio nem faciunt rapina, superbia, iniustitia. Rapina, quia quos trahit ad se, alius ad se. Vnde nota quod nunquam aues rapinosæ sciunt commorari, licet interuim conueniant ad cadauera. Superbia, quia quilibet uult facere sibi caudam. Modo sicut fit diuisio propter rapinam, sic propter superbiam. Nota quod quando nubes sunt nubi contrariæ ut superbus superbo, & impelluntur uentis contrarijs, quia quilibet uult præ alijs apparere, & regulam consequi plus quam alius, tunc generantur tempestas, scilicet per sectionis, tonitrua bellorum, grandines oppressio num, in iustitia, quia quando illa quæ debeant alterius iuris esse alteri datur dissoluitur amicitia, dissoluitur harmonia. Nota quod quando debet proponi alteri nutrimentum ire ad omnia membra, & uadit determinate ad unum, & maxime ad membrum infectum & corruptum, tunc necessario debet totum corpus corrumpi &c. Secunda ratio est. Si in Beelzebub eijcio dæmonia, filij uestri, id est, Apostoli secundum Chryostomum, vel Exorcistæ secundum Bedam, in quo eijciunt, quasi dicat, scitis quod in nomine meo, & ideo ipsi iudices uestri eijciunt. Tertia ratio est, quia maius miraculum maiori est attribuendum uel ascribendum. virtuti, nunc hoc quod ego facio maius miraculum est illo quod fecit Moyses in Aegypto, propter quod Magi, & Necromanci Pharaonis compulsi sunt a ueritate dicere, Exod. 8. ubi esse diuinam potentiam. Igitur ita & uos debetis eodem modo confiteri & dicere me hoc facere in digito Dei sicut illi de Moysè sunt confessi. Et ideo in digito Dei eijcio dæmonia, certissime peruenit in uos regnum dei, id est, promissio de me facta. Agite penitentiam, appropinquet enim regnum cælorum. Vel regnum Dei, id est, uasa pergens ad Deum uel ad regnum. Hic autem est aduertendum quod

quod Christus in digito Dei ei ciebat dæmonia. **Exodi. 3.** Dignitas autem Dei hic in proposito discretionem significat. Dignitas autem manus inferri sunt discretio operum. Sed quia omnia in digito dominus uel operatus est uel operabitur in futuro, est aduertendum quod sicut sunt quinque digiti, sic sunt quinque opera Dei. Primus uocatur pollex, in quo consistit fortitudo manus. Istius digiti uirtute dominus operatus est in mundi creatione & hominum dispersione, tempore diluuij, in mirabilium lorum perpetracione in ægypto, & ideo magi propheti dixerunt, digitus Dei est hic. **Exodi. 3.** Secundus uocatur index ab indicando, & ei attribuitur sapientia. Illo operatur est dominus in legis datione quando eam illo digito in tabulis scripsit lapideis. **Deuter. 10.** Tertius uocatur medius, & hic est digitus clementie & misericordie qua differtur ultio diuina, & quod connectit Deum cum creatura, scilicet homine, & econuerso. Isto digito Deus operabatur quando ipso diabolo expellebat. Vnde Augustinus in euangelium Matth. dicit. In digito Dei, id est spiritu sancto. Nā pater est brachium in quo potest filius manus in quo industria, & sicut manus per digitos & brachium per manus operatur, sic patris potentia per filium Ioan. 1. Omnia per ipsum facta sunt. Nota in digitis discretionem, quæ signat discretionem gratiarum licet sit idem spiritus. Quartus digitus annularis, id est promissio gloriæ. Vnde **Luc. 11.** Datus anulum in manu eius, id est in digito, isto digito operatur nūc per promissionē, finaliter tñ operabit per gratiæ collationē. Quintus est auricularis, iste est qui figit tinnire aures, **1. Regum. 3.** Ecce ego faciam uobis auribus in Israel, quod quicumque audierit tinnire auribus aures eius. Hic est digitus iudicij in futuro, sed in presentationis in presenti. Et isto digito. Christus inchoans se scribebat in terra, sed quando ipse descendit iudicium

scribet in singulorum cordibus sententiam contra eos. Hic est digitus ille minimus qui est professor dorso patris eius. **3. Reg. 12.** In dorso lumbis uirtus generatiua consistit, & signat beneficentiam datam a deo patre ipsis peccatoribus ingratiss, sed iudicium quod datum est filio hæc omnia excedet. Quarta ratio, cum fortis armatus custodit atrium suum, pacifice possidet omnia donec ab alio superetur, nec atrium huius reuincit nisi prius ab alio uincatur, qui postmodum bonum eius & spolia eo superato distribuit. Igitur cum ego auferam eius bona, quia facio alios quidem proficere, alios uero apostolos & c. ego sum fortior eo. Nota, dæmon est fortis. **Iob. 41.** Non est potestas super terram quæ ei possit comparari. Est insuper armatus, nā fortis galea est superbia. **1. Reg. 17.** Egressus est uir spurius de castris Philistinorum nomine Goliath & c. Lorica fortis est luxuria. Scutum cor prauum, sagittæ sunt delectationes siue arcum. **Psal. 45.** Arcum conteret & confringet arma. Sed fortior superueniens est Christus per David figuratus & c. Quinta ratio posset addi, quia sicut qui non est mecum, contra me est, & qui non colligit mecum, dispergit, sic qui non est cum diabolo nec colligit eum, est contra eum. Ego autem non sum cum diabolo, quia ipse a me fugit. Iterum non colligo cum eo, sed expello illum. ergo & c.

Sequitur tertium. scilicet comminatio. [Cum immundus spiritus & c.] Et sequitur quod mulier proclamauit ad confusum nomen detrahentium Christo, & blasphemantium & c. Circa huius euangelij moralitatē, duo sunt uidentia. Primo quidē quid facit dæmō in aīa incōmodi. Secundo quare & quō sit expellendus. Primum tangit euangelista cū dicit, Et illud erat muti, effectiue, Marcus autē loquitur. Hic erat cæcus. Chrysolost. super addit quod erat surdus. Hæc igitur sunt incōmoda quæ facit dæmō in aīa nostra. Et si quæras cur Euangelista nō noīauit nisi unū incōmodū. scilicet mutitatē: Respondeo quod solū ad principale

iudicium

Ser. Quad. S. Ant. de Padua. N in-

Hier. 9

2. Pa. 28

incōmodū se trāstulit. Vnde aduertēdū q̄ multis cam
 ris d. mō habet ingressum uel habere potest ad domū
 conscientia nostrā. s. animā, sed tñ nunquā nisi per
 unū ostiū pōt eijci & expelli. s. foris seu cōfessionis. In
 gredi nāq; potest p̄ oēs quinque fenestras sensuū. Hic
 Ascendit mors per fenestras nostras. Iterū quia in ho
 atrio siue castro sunt tres thalami, uidelicet Thalamus
 thesauri, & hic est memoria, ubi collata beneficia de
 bēt reponi, quā sunt thesauri homini traditi. Thalamus
 cōsiliij & secreti scrutiniij, & hic ē interius, & ideo the
 lamus quieti cubiculi, & hic est cor uel conscientia. Th
 lamus cōiuiui, ubi solus rex cū suis principibus cōiui
 tur, & hic est uolūtas, ad q̄ nullus nisi solus rex admitt
 debeat & illos quos uocare uellet, ibi nāq; sunt uel
 se debēt dulcia fercula amoris & charitatis. Ad hos
 quā thalamus dēmon diuersis posticis ingreditur, quā
 thalamū memoriā p̄ posticū ingratitudinis Thalamus
 interius per posticū erroris, thalamū cōiuiui per in
 nitos posticos, quia per minā ibi factā superbiā, per
 scordiā, suffurationē, & odiū, per fenestrā alterā uan
 gloriā, & per posticū inuidiā & c. In finitos quasi hab
 ingressus. Cū igitur tot possit habere ingressus, nō
 per unū solū ostiū pōt expelli. s. per loquelā & ostiū cō
 fessionis. Quādo. n. tale castrum expugnauerit & ipse
 ingressus fuerit, primū quod facit est obturare uia
 quā eiici possit, & hoc est facere hominē mutū. Illos
 que ostio obturato securus ē de hoc castro, & proprie
 hoc solū hūc effectū euāgelista narrare curauit. Verū
 quia aliunde possent ingredi q̄ hoc ostium aperirent
 uidelicet p̄ auditū, sicut informationes, & prædica
 nes, iterū q̄ uisus possent cōsiderare modū, idcirco h
 duos sensus obturat, pcurādo uidelicet idiotiarē & c
 citatē, ne uia. s. pateat peccatori, & ideo alij ponunt
 duos effectus Nā cæcus conatus fugere dū nō uidet
 dit in laqueū Ps. Laqueū parauerūt pedibus meis, s. c
 rūt ante faciē & c. Hoc igit̄ mō miser peccator claud

in inimico, & tñ dñs clamar ad eū. Matt. Effera quo d
 adaperire. Sed prohdolor quid facit miser peccatōr? si
 labolus obturat eū ex una parte, ipse se obturat eū ex
 alia. Qd̄ figuratū in Achaz, rege Iuda. 2. Para. ubi dici
 tur q̄ Theglat Phalasar rex Assyriorū ascendit cōtra
 Ierū, & nullo resistente afflixit eū. Qui Achaz nec sic re
 trorsus est ad dñm, sed ipsi qui eū uastauerat misit mu
 tra, quā tñ nihil ei profuerunt, immo adhuc auxit
 cōtēptū in deū. Nā diis Damasci percussoribus suis ob
 tulit sacrificiū. In super cōfractis omnibus uasis quā p̄
 hebāt ad ministeriū tēpli, quā erāt domino cōsēcra
 tū, sclausit ianuas templi, fecitq; sibi altare idolorū in
 diuersis angulis Hierusalem. In omnibus quoque ur
 beb. Iuda extruxit aras ad immolandū idolis, & ideo
 tñ finaliter diuina sententia super eū. Nā percussus
 ulcere & propter scelera sua nō est sepultus in se
 pulchris regū Israel. Achaz. i. cōuersus uisioni, significat
 hominē qui ad mūdi apparentē gloriam est conuersus
 a deo est auersus. Cōtra hunc ascendit Theglat Pha
 sar rex, id est dæmon. Phalasar enim interpretatur
 princeps cadens, & ipse princeps iniquus de celo ca
 dens, transmigravit in infernum. Vnde bene dicitur
 descendit, quia inferius habitat. Nota, rex Assyrio
 rum bene uastatū regnum Achaz. i. animā & conscientia
 camera thesauri facit camerā scæcis, dū nō diuino
 beneficiorū sed mundanarū delectationum homo
 memoratur, & facit de apotheca aromaturū, serquili
 um, de camera consiliij, s. intellectus, facit cameram
 mendaciā & mundanā prouidētiā & uersutia ad seducē
 dū proximi, de camera cōiuiui facit prostibulum & c.
 stat in super, quia de uā euertit ponēdo inferius id
 quod debet esse superius, & ecc. uerso. s. rationē & cu
 rā subigādo. Itē dicit p̄gēdo & amouēdo charitatē.
 tem amouēdo portas ut fiat liber locus cuiuslibet
 munditiā. Percucit eū scædis operibus, & peccatore
 mo nō contradicēte, uastat libere, immo peccatore
 consentiente.

Psal. 50.

consentiente. Vnde mittit ipsi munera, quando dicitur
 lo impugnantem iste ei misit delectatione, delectatione
 addit consensum, & consensui opus, quod tamen non
 proderit in die iudicii. Insuper & dicitur Damasci. i. dicitur
 nibus, qui in cruore peccatorum delectatur (Damasci
 enim interpretatur sanguis) facit sacrificium, dum. s. dedit
 cor suum. Insuper ad contemptum dei, oia uasa. i. sensus
 & uires anime frangit & dissipat, dum. s. absque freno
 modestia siue absque retinaculo libere se exponit
 riis, per contactum, per linguam uerbis inhonestis. In
 in angulis cordis construit altaria idolorum, dum. s. loquitur
 bufcunq; uitiis uel cautelis quae sunt quidam anguli
 feuri, studet perficere quod infudit, uel illicite lucratur
 uel alium offendere, uel seipsum maculare. Et in omnibus
 sensibus suis facit aras, dum in eis sacrificat inimico,
 que claudit ianuas templi, ne inspiratio ingrediat,
 spurcicia peccati per confessionem expellatur. Sed uel
 sniam: Percutitur a deo finaliter, & tandem non inter
 dicitur sepulcris regnum illorum qui de mundo, &
 ne, diabolo, triumphauerunt, quia sepelitur in inferno,
 no, & non in sinu Abraham. Haec igitur est infima condi
 ditio peccatoris, qui efficitur cecus. Nota igitur sermo
 do uidentium de remedio curatonis. Hoc autem remedium
 diu est ut in digito dei expellatur daemonium. Dicitur
 tem digitus dei, ad differentiam digitorum hominum
 catorum. Isaia. 59. Digni eorum pleni sunt iniquitate.
 Sed quid est iste digitus? Respondeo quod sicut manus
 est completa nisi habeat omnes quinque digitos, sic
 opus misericordiae nisi habeat quinque conditiones
 in quinque digitis figuratas. Oportet enim primo
 in ipsa sit humilitas in obediendo, & iste est digitus
 uocatur auricularis. Matth. Misit digitos in auriculam
 eius. Tunc autem mittit tibi deus digitos in auriculam
 quando sacerdos imponit tibi poenitentiam, & tu humiliter
 audis & obediens suscipis. Ideo autem ab isto digito
 nimo incepti, quia hic digitus minimus maior est huius
 bis

paternis, i. maioris uirtutis omni alia uirtute. Secundo
 charitas in diligendo, non enim ad poenitentiam te
 debet timor adducere sed amor, & hic est anularis, ubi
 est amor. Prouerb. 7. Liga eam in digitis tuis, litigatio
 est. & uinculo charitatis, quae sunt uincula apostoli
 quibus nos ligare uult. Tertio alacritas in perferendo,
 non in agonia, qui est digitus medius, qui est iocundus
 digitus. Exod. 8. Digitus dei est hic, quia hilarem dato
 rem diligit deus. Quarto sagacitas in praeueniendo
 praeuendo, ut in omnibus seruetur discretio &
 cautela, & hic est index ab indicando dictus. Hi sunt
 digiti Dan. Apparuit quasi manus hominis, in qua est
 discretio. Vnde nota scripturam, quia debet esse ibi
 numeratio, ponderatio, & diuisio. Quinto asperitas
 afflictionis & castigationis, ut sensus crucifigentur qui
 contra dominum insurrexerunt, cor contra spiritum.
 hic est pollex, in quo manus fortitudo consistit, de quo
 seruator. Ioan. 20. Infer digitum tuum huc, & cognosce
 loca clauorum. i. conforma asperitatem tuam poenitentiae
 afflictioni meae penae, & uide quia ego sum qui
 pro te passus sum. Christus enim (ait Petrus)
 passus est pro nobis uobis relinquens
 exemplum &c. Isti sunt digiti de
 quibus sponsa Canti. 5. Di
 giti mei pleni myrrha
 probatissima. No
 ta myrrha est
 amara,
 ta
 men seruat a corruptione, sic asperitas
 poenitentiae licet sit amara, ser
 uat tamen a corruptio
 ne peccati & finalis
 & iudicij
 &c.

Dan. 5.

1. Pet. 2.

1. Pet. 2.

1. Pet. 2.

M. s. b. 7.

E ADEM DOMINICA, SUPER

Epistola, De luce per quam spiritus sancti opera intelliguntur.

Ser. II.

Era is.n. aliquando tenebræ, nunc autem lux in domino. Eph. 5.] Secundus quod dicit beatus Gregorius Moralibus, Lucis nonnunquam nomine iustitia designatur. Tātū igitur de luce quilibet participat, quantum de iustitia. De iustitia aut tantū participat unusquisque, quantum ab iniquitate recedit, deus innititur & unitur. Nam nihil aliud est iniustitia, nisi quidam a deo recessus &c. Quia igitur homo quilibet deferendo peccatum deo adheret, idcirco talis lux rationabiliter poterit nuncupari, maxime si fiat operatio ad oppositum a quo discessit. Et hoc bene ostendit nobis Apostolus in uerbo proposito. Eratis &c. In quibus uerbis duo tangit, uidelicet, transgressionis deformitatem, [Eratis tenebræ.] Psal. in tenebris ambulatio. [Nunc autem lux in domino.] Prouer. 4. Iustorum semita quasi lux splendet, processit, & crescit usque ad perfectum diem. Tangit inquam primo deformitatem transgressionis quam gnāt nomine tenebrarum.

Psal. 81.

Vbi aduertendū quod tenebra quattuor habet proprietates ratione cuius signat statū culpæ. Est enim primò Euerfua siue dissipatiua uigoris. Dicit enim Abramazar quod nox propter suam tenebrositatem & lucis priuationem est multorum uaporum & fumorum insipientium generatiua, quæ nisi subtiliarentur & consumerentur a lumine lunæ & stellarū, animalia uiuent

non possent, sed aer omnino esset infectus. Sic tenebra peccati intantum mentem inficit, fumos uanitatū generat, uaporem nociuarum cogitationum suscitāt & multiplicat, quod nisi esset lumē gratiæ beatæ uirginis & aliorum sanctorum. i. preces ipsorum, nulla in nobis spes uitæ remaneret, sed omnino omnis nobis uigor subtraheretur. De hoc figura Exodi. quādo Moyses posuit manum in cælum & tunc factæ sunt tenebræ tribus diebus &c. Moyses ponit manum in cælum, cum sancti sua beneficia ad tempus subtrahunt. fit tenebra culpabilis. i. culpæ, & cum nemo uidet fratrem suū, dū non potest alterius bonum uidere, stat tribus diebus, est secūdū triplicem concupiscentiā in qua crebitur dicitur. Esto sine luce. Occupatiua decoris, quia propter tenebras homo nō potest uidere figuras nec colores. Ideo sic nec deus imaginem suam in nobis tenebra peccati occultatam. Genes. 1. Tenebræ erant super faciem abyssi. Cantic. recedens, ostendit mihi concitatiua horroris. Nam commutatio in tenebris homines timent. Sic peccati tenebræ horrorem inducunt timoris, dum, speculator nō uidens scit utrum malignus spiritus &c.] tem nescit ubi ponat pedem. Et quid mirum si timer peccator & horret, quando etiam iusti perhorrescunt? Daniel. 7. Horruit spiritus meus. De hoc figura Gen. Præcepit dominus Abrahamæ ut facta sibi promissione faceret oblationem, cui obtulit quinque, uidelicet uaccam, capram, aricam, turturem, & columbam. Et aues uolebat ea accipere. Sed Abraham non permisit. Interim dum sol tenebat ad occasum, factus est pauor magnus, & horror tenebrosus, & timuit, sed affuit dominus confortans eum. Abraham iustus est, cui fit a domino repromissio hereditatis. Sacrificium est penitentia per quinque res dicta significans illos digitos penitentię quinque, qui debent esse in penitentia, sicut dictum est superius in Euangelio. Aues sunt demones, qui conantur nobis

Exo. 24.

Gen. 15.

nobis nostra opera subripere, sed istos debet deuom Abraham constanter abigere. Tunc autem sol occidit, dum nescit finaliter ubi pedē debeat ponere, quia nescit de bello quod ei suscitatur in morte uniuscuiusque tamen semper debet ei esse diuina fiducia quæ confortat, quia aliter non fieret salua omnis caro. Expulsa quia & abiectiua pudoris, ut scilicet peccator de tenebris peccatorum non erubescat. Hierem. Frons mulieris meretricis facta est tibi, noluisse erubescere. Inductio torporis, & ignauie & dormitionis. Iob. 17. in tenebris strauit lectulum meum. Vertit enim se miser peccator a latere in latus. id est peccatum in peccatum, quia enim conscientiam habet tenebrosam non uidet diem, & sic in somno peccati detinetur. Secundo ponitur formositas conuersionis, quia [nunc autem lux in domino] non dicit autem simpliciter lucem, propter lucem mundanæ quæ ad tenebras terminatur. Iob. 28. Auferetur ab impiis lux sua. Ideo dicit cap. 3. Quare igitur misero datus est lux. Item. 18. Expellet eos de luce in tenebras. Quot hac luce fulgent qui si in clara luce uiderentur, sicut uidebuntur, cognoscerentur non esse illi quos diuina gratia genuit, sicut dixit illa mulier que uenit ad regem. 3. Reg. quæ inquit inuens clara luce deprehendit non esse meum quem genueram. In nocte huius mundi tales cognosci non possunt, sed postea cognoscentur finaliter ubi erunt manifesta occulta, quemadmodum in nocte squamæ pitium lucent. Isti sunt, qui nati in mundi delictis, quærcus putrida. Isti sunt qui peccata accumulunt, pura superbi qui sibi stipulam accumulunt in die iræ calamitatis & miseræ, ubi uermis eorum non exstinguetur. Sed uos iusti non estis qualiscunque lux, immo lux in domino, recti per intentionem, clari per cognitionem, puri per affectionem, feruidi per dilectionem, ergo ut filii lucis ambulate. Opera lucis sunt iustitia, fides, castitas, loganimitas, spes, charitas, benignitas, &c. Hæc sunt opera quæ proferunt illi,

Hier. 3.

3. Reg. 3

illi, qui ad lucem fidei uocati ex caritate in sua uocatione Christo seruiunt in quibus uult pauos filios lucis ambulare, ut in tenebræ non comprehendant eos, id est Dæmones ut fuit miser illæ, de quo in Euangelio dicitur, quod erat a Dæmonio obsessus.

FERIA II. DOMINICÆ tertix, Quadragesimæ, De operibus pro patria nostra faciendis.

[Iesus autem transiens per medium illorum ibat &c.] Lucæ. 4. Inter alia quæ habet facere gratia spiritus sancti, habet lapsum reparare. Ideo Iesus id est Saluator. Gressum excitare, ideo transiens. Modum regulare, ideo per medium. Quanta audiuius facta in Capharnaum &c. Teste beato Gregorio lib. 33. Moral. cap. 40. iniquorum corda olla succensa dicuntur, cuius aspectus seu facies, teste Hieremia, est ab Aquilone, id est a dæmonis instigatione, & procuratione. Et ideo sicut olla succensa fumum, non cessat emittere, sic cor impii flamma inordinati desiderii succentum fumigare uerbis non potest desistere, uerbis inquam internum declarantibus animum, quia semper (ut ait Saluator) ex abundantia cordis os loquitur. Quia igitur iniqui Iudæi erant contra Christum inflammati cæca malitia, idcirco fumigare uerbis contra Christum non cessabant, semperque curabant ut contra ipsum calumniam possent inuenire. Et licet de hoc mentione faciant quasi omnia euangelia, specialiter tamen euangelium hodiernum. In quo quattuor innuuntur, uidelicet

Vna postulatio præparantis calumniam. [Quanta audiuius.]

Iusta

Iusta denegatio confutantis malitiam. [*Amen dico.*]

Cæca perturbatio machinantis sæuitiam. [*Errepsum.*]

Cæca absentatio declinantis per cautitiam siue astutiam.

Iesus autem transiens per medium illorum &c.

Quantum ad primum, narrat Euangelista quod esset in Nazareth, ubi fuerat conceptus & educatus, licet natus in Bethleem, inuidi Iudei dixerunt ipsi, [*Quamā audiuimus,*] Hęc autem petitio uana fuit, quia non habuit solidum fundamentum. Non enim fuit fundata in fide & crudelitate, quod bene ostendit dictum ipsum. Quanta (inquit) audiuimus, quasi dicitur nescimus utrum sint. Nota Christus nihil uult ædificare nisi supra fundamentum solidum. Fundamentum autem est fides, & non nisi supra fidem uult ædificare. Istud uerbum [*Quamā audiuimus,*] fuit uerbum ipsius Christi non ludæorum, sed ea illorum persona Christus dixit, hoc ipsum utique dictum præoccupando, ut ait Augu. ipia id ipsum dicturi erant. Sequitur iusta denegatio Christi nolentis ipsum uanæ postulationi annuere. [*Amen dico uobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua.*] Communiter ita est, istud facit inuidia, quæ intantum cœcat hominem, quod non sint ipsum uidere, propinqua & tamen uidet distantia. Contra, hoc est cœca naturam. Dicitur quod in multis inuenitur contra naturam instantia. Ratio est, Amor priuatus qui fere communi præponitur, est radix inuidiæ, & ideo ubique talis amor regnat ibi dictum Saluatoris uerificatur, & tunc illa dicitur patria tua, quia uis eam tibi appropiare quantum ex te, & alteri subtrahere, quod si non potes omnibus saltem eam subtrahis proximis & libenter tribuis alienis &c. Vbi aut regnat amor nõ boni priuati sed boni cõis, non sic est, quia est amor cõishomini, idcirco patria non dicitur communiter tua, sed omnium. Po-

nit exemplum Saluator de duobus eximijis propheta rum, scilicet de Helia & Heliseo &c. Narra succincte historiam quantum spectat ad moralitatem sequentem. Vel serua historiam ad dicendum cum moralitate. Præter autem saluationis exempla alia plura possent poni. Nam Ioseph. Gen. a fratribus uenditur, & tñ in ægypto sublimiter honorat. Sic Abrahã in Hur Caldeorũ in igne mittitur, sed in terra peregrinationis multiplicat. Sic Moyses ab extraneis honoratur, quæ tamẽ ab Aarõ fratre & Maria sorore obiurgatur, & sic de pluribus alijs. Quætu ad tertiu ponit ceca perturbatio illorũ iniquorum. [*Repleti nãque sum ira*] surrexerunt cũ impetu, [*irruerunt Iesum extra ciuitatẽ*] & duxerunt ad locũ præcipiti, [*ut in te eum præcipit arant.*] Quot hodie qui replentur ira, quia Dei indignatione, quã incurrit ex peccato, surgunt qui abiciunt Iesum, id est salutẽ extra ciuitatẽ propriæ cõsciẽtiæ, qui ipsum præcipiunt ex cordis operibus. Vel cõsurgunt per cõsentium, eijciunt per opus præcipiant per cõuetudinẽ. Vel surgunt per delectationẽ, eijciunt per cõsentium, præcipiunt per opus, ut sic perimatur ut non reuertat amplius ad cõsciẽtiã. Sed in ueritate aduertendum est diligenter quod sequitur, scilicet declinatio quia ipse [*Iesus transiens*] &c. Nota quãtu ad litterã quõ rupes diuisa est in duas partes, & cessit Christo cui dura corda cedere uel acquiescere noluerunt. Hoc inquã Christus nunquam fecit, quia declinãdo ipse per mediũ nostrũ transit, per mediũ inquã nobis indignis beneficiis ministrãdo. Ego autem inquit in medio uestri sum sicut qui ministrat, & sui turbationem dissimulando. Sed timendum ne transeat per mediũ iudicando & se parãdo, scilicet in morte animã a corpore, corp⁹ uermibus, animam ignibus & tormentis depurãdo, donec, ut ait Bern. infelici consortio iterum cõfigantur acrius puniendã. Moraliter. [*Quanta audiuimus facta in Capernaum &c.*] Sicut superius dictum est, ista uerba fuerunt

Gen. 28.

Luc. 12.

fuerunt Christi, & fuerunt Iudæorum. Christi quidem fuerunt præoccupantis, & sic uerba benignæ illustrationis Iudæorum uero præcogitantium, & sic sunt uerba malignæ deceptionis. Vtque modo possunt exponi & cuilibet sua addatur figura quam Christi reus in littera ponit. Dicit igitur Christus miserabilis peccator, qui diutius corpori seruiuit, & in corporalibus est delectationibus delectatus. [*Quanta audiui in facta in Capharnaum.*] Capharnaum quæ est uilla pinguedinis & consolationis, miserabile corpus significat quod semper in pinguedine & consolatione nutritur. Multum igitur corporis desideria es secutus, nunc igitur prouide patriæ tuæ, id est animo, uel patriæ quam post hanc peregrinationem habiturus es. Sic enim dicebat ille patriarcha Iacob. Gen. Instum est enim ut aliquando domui meæ prouideam &c. Iacob uir iustus est, qui postquam pecora pascit Laban, qui album uel albedo interpretatur, id est postquam sensus paut in candore mundanæ gloriæ, dicitur re debet, iustum est ut aliquando &c. Et si dicas, Quis est modus prouidendi huic domui & ciuitati tuæ? Respondet deo, forma tibi datur in prima figura. 3. Regum de uidua, hic historiam. Reuertere igitur ad domum tuam & introduc Heliam, fac subcineritium panis, &c. Hæc uerba duo est anima, in qua est Christus mortuus per peccatum. Vnde uidua quasi diuisa uel diuidua, ut ait Prophas. Hæc autem habitat in Sidone, id est in mudi uenatoribus. Ne diuisi mundi uoluptates uenator, & in Sarepta, quæ moribus eorum interpretatur. i. infirmitate peccati & culpa. Hæc mulier erat egressa extra domum conscientie, in cuius uata ad terrena, colligebat ligna. Ligna dicuntur quæ sunt præcisa & absque fructu, quæ soli igni deputantur. Hæc ligna sunt opera mortua, quibus uelut lignis siccis & aridis humore gratiæ uel deuotionis animæ est finaliter crucianda. Vnde Numerorum. hominem qui sabbato ligna colligebat, mandauit dominus ut

pidari, id est sententia inflexibili ad æternam poenam ubi puniatur, deputari. Huic igitur occurrit Helias, qui Deus dominus interpretatur. Occurrit namque ipsi Deus ut glorificator per promissionem, & dominus ut cõdemnator per finalem punitionem. Hæc sunt inspirationes quibus Deus peccatori occurrit uolenti sibi fabricari panem mædacijs. Suauis enim est panis mædacijs. Sibi inquam & filio, id est corpori, ut postmodum æternaliter moriatur. Et in ueritate hic est modicus cibus, quia pugillus farinæ &c. Compara ad totum cœlum, compara oleum ad balsamum poenitentia quæ in ungeris ne putrescas. Quid igitur dicit tibi Deus uade reuertere, scilicet ad conscientiam, accipe farinam de hydria, id est cogitationes de corde, ut ait Greg. Quæ sint tritæ inter duas molas, scilicet inter spem & timorem, ut idem dicit, & oleum deuotionis & fac mihi panem poenitentia subcineritium, scilicet humilitatis, & tunc tibi & filio facies postea, quia pascendo Deum pastu poenitentia, pascet animam tuam & corpus in uita æterna. Ne timeas, quia si illud facias Deo ad est ad diuinam reuerentiam, nunquam deficiet usque in diem pluuia, scilicet gloriæ. Aliter possunt esse uerba ista diaboli disuadentis poenitentiam & ad mundi seu carnis gloriam inducentis. [*Quanta audiui in uita &c.*] quasi dicat, a modo bonum esset quod aliqd de corpore curares &c. Sed aduerte quid dicit dominus, quia [*nemo acceptus est propheta in patria sua*]; uere non, & ideo dictum est Abraham. Egredere de terra tua, & de cognatione tua. Et si dicas, quomodo hoc fiet, De hoc figura tibi proponitur a Saluatore. Nota figuram Naaman decorus significat liberum arbitrium in quo consistit pulchritudo hominis, quia secundum illud, homo dignitate omnibus animalibus præferetur. Diues quia in eo constituit bona opera uel mala, potens quia cogi non potest, aliter non esset liber, sed est leprosus per peccatum, uxor eius sensibilitas quæ

Gen. 30.

3. Re. 17

Num. 15

205

Gen. 12.

secundo

festando lepram peccati incurrit. Syria ara interpretatur uel sublimis, & signat corpus uel mundum, quod uerique contra Deum & animam se erigit. Iterum autem quia ibidem demonibus sacrificatur ut plurimum, quando scilicet opera carnis uiuificantur &c. De hac Syria egrediuntur larrunculi cogitationes, & suggestiones, quæ captiuam puellam de Israel id est rationem, quæ deputat uobsequio uxoris Naaman, dum scilicet sensu uic sensualitati, cum debeat modo cōtrario fieri. Illud autem est quod terra non potest sustinere, quod scilicet cet ancilla sit hæres dominæ. Prover. Nota ibi ordinem peccati. Primo sensus regnant, dum scilicet dominus spiritus satiatur cibo. Secundo dum consentit illis in uoluptabilibus. Tertio dum odiosa mulier sensualitatis facit indissolubile matrimonium cum isto Naaman, id est cum libero arbitrio. Quarto captiuatur puella, scilicet ratio, & efficitur ancilla sensualitatis, dum scilicet cet cogitat quæ sunt carnis. Sed quid hæc puella clamaret? Si dominus meus iret ad prophetam. Deus uel lex uel confessio, quæ debet esse propheta, id est uidentem quo ad scientiam, & in Samaria, id est in obseruantia præceptorum, si inquam iret, sanaret eum &c. Vnde & portat secum decem talenta argenti, id est cogitationem præceptorum decem per uoluntatem obseruandi. Sex milia aureos, id est opera misericordiæ, quæ sunt in aurea, id est ignita charitate. Decem mutatoria, id est conuersationem in diuinis mandatis. Lauatur septies, id est ab omni culpa, efficitur caro munda, dum scilicet resumat calorem uirtutum, decoris pulchritudinem, uigorem, robur, & puritatem &c.

Pro. 30.

FERIA III. DOMINICAE

Tertiæ Quadragesimæ, De fraternâ correctione.

De omni re quæcunque petierim, fiet illis a patre meo.]

Matt. 18. Tria sunt inter alia, ex quibus diuina gratia redditur commendanda, uidelicet Continentia generalis: [De omni re quæcunque

petierim.]

Confidentia singularis: [Fiet illis.]

Profuentia uisceralis: [A patre meo.]

Secundum quod dicit beatus Gregorius in Pastoralis, Charitas quæ diuisa est, unire consuevit, cor iusti uero per multa compellit, quod tamen tanto auctius in uinculo colligit quanto latius per sancta desideria spargit. Ex quibus aduertere possumus ipsius charitatis miram perfectionem, & nouam proprietatem, uidelicet quod sparsa colligantur dum spargitur in plures.

Dum ampliatur eius uinculum, fortius stringit.

Dum longius trahitur, amplius fortificatur.

Hæc certe non habet uinculum corporale. Vnde Apostolus uocat eam uinculum perfectionis. Istiti igitur uinculis nos ligare studet Saluator in Euangelio hodierno, in quo quatuor innuntur, uidelicet Modus fraternæ correctionis. [Si peccaueris in te &c.]

Virtus supernæ commissionis: [Quæcunque alligaueris &c. & quæcunque solueris &c.]

Fructus fraternæ dilectionis. [Si duo ex uobis.]

Actus benignæ remissionis. [Quotiens.]

Quantum ad primum, Saluator aliquid supponit quod est infirmitatis: [Si peccaueris.] Aliquid imponit quod est charitatis, [Vade & corripe.] Et aliquid exponit, quod est æquitatis. [Inter te & ipsum.] Supponit, n. q.

frater

frater tuus peccauerit, quia humanum est peccare. *Non est enim homo qui non peccet.* dicitur. 3. Reg. Supponit insuper quòd peccatum sit notum simpliciter, & ex uiolenta suspicionem, non ex quacunque leui. Sed in peccatum quis non commisit, uel si commisit coram prior non habet aliud quam suspicionem, ad quid corripit? Respondeo, sic facit medicus, qui non solum medicinam infirmitatibus eminentibus, sed etiam de purgationem præseruatiuam ab imminentibus. Ita potest uidere signa, & tunc dicere, calor uel urina sic dicat &c. Sic uidens uitæ signa non bona dicit, timor &c. Ante languorem adhibe medicinã. Et quantum hæc duo dicit, [Si peccaueris in te frater.] Peccare autem potest in te, tripliciter intelligi. Vno modo si tibiã quam offensionem intulit frater uel personæ uel rebus temporalium. Alio modo scâdalizando malo exemplo. Tertio dñ utroque modo. Supponit autem actus charitatis, scilicet correctione, ideo dicit. [Vade, & corripe eum &c.] Quod dupliciter potest intelligi. Vno modo ad litteram, uade & corripe. Chrysostr. Vade eum, quia ad te uenire uerecundatur. Alio modo dicitur, quia charitas ista debet te portare, & utilitas proximi te attrahere. Nota cõcordare est quando locus est diffusiuus ueniens &c. sed ascendere est quando locus attrahit ad aliquid quod est in loco. Si charitas est amor proximi te debet attrahere. Igitur uade & corripe, quia ex correctione uitam consequitur. Exemplum de cicada quæ uncta oleo moritur, sed aspersa aceto reuiuiscit. Sic peccator qui non uult esse nisi in æstate præsentis gloriæ, linitus oleo adulationis moritur per culpam, sed aspersus pungitiuo aceto increpationis & correctionis reuiuiscit. Aduertendum autem quòd ista impositio istud præceptum tantum sit illis quibus incumbit ratione auctoritatis, scilicet officii sicut sunt prælati superiores, uel ratione antiquitatis, quia ad eos pertinet

net iuuenes refrenare, uel ratione societatis, & familiaritatis. Sed tamen si aliquis crederet uerba sua proferre, dico quòd tenetur corripere, quod si non facit, peccat mortaliter. Unde Augu. Si neglexeris, peior effectus es eo, & infra. Vulnus fratris contempniti, peior tacendo quàm ille conuiciando. Exponit autem modum, quia debet hæc correctio fieri ordinate. Apostolus. Omnia bene, & ordinate fiant in uobis. Unde prior debet esse inter te, & ipsum solum. Hieronymus. Si dum publice corripitur uerecundiam amiserit, permaneat in peccato, uel uerecundiam dñs se excuset, & sic perfecte non conuertatur, sed potius protereat. Debet hæc correctio esse de præterito, ad monitionem pro futuro, ut scilicet dicatur his uerbis, tale quid commisisti, sed super præteritum admonitio non cadit, igitur caueas de futuro. Aduertendum autem quòd in his omnibus seruanda est cautela, ut non nimis exasperes illum quem corripis, maxime quando scis ipsum impatientem, & furiosum esse. Exemplum, dicunt medici quòd quando materia febrosa prorumpit in aliquod membrum, non debet imponi repercussura, ne sic materia ad interiora trahatur, & sic interficiat hominem lædendo cor & membra utilia, nec sit asperrima, sed potius lenitiua, sic quando uidemus hominem impatientem, non debemus exasperare, & ipsum corrigere, quia tunc peccatum ad interiora trahitur, dum scilicet sic correctus maxime efficiatur, & impatienter suum defendat peccatum. Secundo, [Si te non audierit, adhibe unum restem duos tibi,] uel quibus factum aitas innoauerit, si eum factum non uouerunt, quomodo restes idonei erunt. Dicunt tamen aliqui quod potest illud in secreto reuelare aliquibus qui possunt prodesse, & non obesse, quod probant per quandam Glossam beati Augustini super illud Leuitici. Si peccauerit anima &c. ubi dicit Glossa. Videtur mihi quòd a tali peccato se

Gen. 37.

Exo. 22.

exiit qui talibus indicat qui magis possunt prodere quam obesse. Vnde secundum hac potes in secreto cere confessori uel patri, uel alicui de quo sis certus nullo modo nocere uel obesse possit, & huic sententia magis assentio quam primæ, quia sic faciendo, non dāzō, nec deduco in publicū, quia omnes isti nō. nisi unus, scilicet idipsum quod ego qui corrogo, quod ipsemet qui corrigitur. Sic enim fecit Ioseph dicitur, qui fratres suos apud patrem accusauit crimine pessimo. Est autem aduertendum uel cauendum, dū corrigens uult euellere zizaniā in cauto zelo uirtutes euellat, quæ tunc nō præmitabitur ut correctio punietur, sed dū indiscrete correptionis ignē spargat, tunc granū uirtutum spargit. Hos autem tē debet adhibere, ut qui noluit corrigi occulta admonitione, nunc coactus corrigatur pudore, uel ut sint in testimonium quod erga eū fecit quod facere debuisti, si uoluerit culpā excusare, possit cōuinci. Tertio si hoc modo te audierit sit tibi sicut ethnicus. i. paganus siue gentilis &c. Hinc trahitur argumētū quod ad excōmunicacionē procedi non debet nisi trina admonitione. Itē quod hac excōmunicatio pro peccato mortali non pro alia caula, & tunc sic excōmunicatio nō danda amplius audientia excusationis. O quot infelices hoies excōmunicātur iuste a Deo, quos monet naturæ quæ est inter Deū & hoīem, & hoc mō fuit reprimus homo in paradiso. Secundo restis tui Morex & prophetæ, sed nec illos audimus. Tertio perperit citat nos in lege gratiæ, quæ est lex euangelica dicitur hoc in facie ecclesiæ, & hanc minus audimus, & i

enda est excōmunicatio iudicii. Nota quod circa correptionē fraternā sunt quattuor attendenda, uidelicet. Primum est discretio quā habet ille qui corripit de quo ipse non est uiciosus, secus de illo qui uel quod reprehendit uel non docet quod facit. Talis enim seipsum proprio ore cōdēnat, immo tales diuinā indignationem incurrit. Exemplum de Oza. i. Paral. 16. Reg. ubi dicitur, quod Dauid & robusti Israel cū acciperunt arcam Dei de domo Aminadab quæ in Gabaa, ut illam inducerent in domum Regis & posuerunt illum plaustru nouo, Oza uero, & fratres eius minabant plaustrum nouum. Cum uero peruenissent boues ad aream Chidon seu Nachor, cepere ut insoleteret boues, & calcitrare & arcam declinaret casum, tamenque Oza ne arca caderet, extendit manū ut sustentaret eam, & cum non esset mundus secundum legem, dñs propter temeritatem interfecit eū. Arca domini i. ex diuinorū præceptorum est, quæ uid manu fortis idest deus, & uniuersi principes, id est angelii, imponunt plaustru bouum. i. iugo legis colligunt submittendo, ut hanc arcam deducant de domo Aminadab. i. de spontanea uoluntate, quæ est in Gassia. in ualle huius mundi, & in prouertiuo peccati, ut perducant eā in domū Regis æterni. Oza uidens in arca interpretatur & fortitudo, & significat illos quibus officium correptionis incumbit, in quibus debet esse discretio maturitatis ut uideant, perfectio etiam uitæ ut fortes in perferendo quæ aliis imponunt. Sed dicitur interdu arca declinauit plaustrum peruenienti bobus ad aream. Nachor. i. ad curiam mundani ætus. Nachor enim præparatio iracundiæ interpretatur. Et tunc indiscretus Oza dum non est mundus, sed dum legem, dum arcam humeris suis non portat, sed tamē præceptum esset quod sacerdotes præcederent portantes arcam domini portantes, extēdit manū correptionis ut subleuaret arcam quam alius portat & tunc

1. Pa. 13
2. R. 13

N°. 12.

dominus iratus contra eum ibidem interficit eum. Ipsi autem putat ipsi ad peccatum. Secundum est lenitas non rursus asperitas, de hoc supra, ubi ponitur exemplum de maribus furiosa. Nota o^e peccatum ut in pluribus proferatur ex materia furiosa magna namque furia est insurgens contra medicum &c. sicut supra. Similiter Numerus 12. dicitur quod Maria soror Moysi, quia ipsa aspere corripuit, percussa est lepra. Tertium est, charitas, quia amor debet te trahere, non odium. Quartum est utilitas. scilicet quando correctis prodesse potest, quia si uides certitudinaliter nihil prodesse, sed magis obesse debes desistere. Exemplum de medico qui non debet infirmo desperato inducere grauedinē medicinæ, nam breuiter aliquid quod languorem augeat & accelerat mortē. Est tamen aduertendum quod præiudicium non debet a publica correctione cessare quantuncumque illa nocua ei quem corripit, quando est aliis proficua & lubricis, & subtractio correctionis est occasio scādā. Secus autem est de correctione priuata.

Quantum ad secundum principale dicitur [Quæcumque alligaueritis super terram.] Vnde nota quod non dicitur super terram, quia illa postmodum ligantur subter terram, sicut Chryso- stomus Homil. 3. in minori, non potest sentiri in loco pœnarum, sed super terram scilicet uinculorum charitatis quo omnia diliguntur in deo, quia omnia tibi erunt ligata, id est approbata in celis. Nota quod multi in terra sunt qui nec se dissoluere possunt, nec ab aliis dissolui.

Quæcumque ad tertium principale, [Si duo ex uobis, &c.] Ad litteram de omni re, non de uanitate fiet illis. Ratio est, quia in medio est Christus sicut uita & sicut corpus, quia uitam gratiæ administrat, & sicut medulla in arbore uirtute cuius radices humorem trahunt, sicut uirtute Christi, radices cordis nostri trahunt humorem diuinæ gratiæ. Aliter tamen secundum Hieronymum potest exponi. [Si duo ex uobis, scilicet] corpus & anima siue corpus & spiritus. Vnde isti figurantur hodie in Epistola

Euāgelii. Nota historiā. Mulier uidua anima, duo corpus & spiritus, & creditor diabolus qui uult ut illi seruiant. Heliseus Deus ad quem anima debet recurrere, id est uires corporales & spirituales siue interiores. Debet igitur mulier claudere ostium, scilicet de se non infestanti tentatione & filios captiuare uolentem, & accipere uala ut corpus & spiritus offerant & illa compleant &c.

FERIA IIII. DOMINICAE tertiæ Quadragesimæ De huma- nis constitutionibus.

[Honora patrem tuum & matrem tuam. Mat. 15.] Vnde uolenti subsidium diuinæ gratiæ impetrare tria sunt inter alia necessaria, uidelicet Decor humilitatis & subiectionis. Honora. Ardor charitatis & dilectionis, Patrem tuum. Dulcor suauitatis & deuotionis, Matrem tuam. Secundum quod ait Chryso- stomus Homil. 3. in minori, non potest sentiri lux lucis sunt tenebrosa uoluntas, cæcitas namque uoluntatis est malitia cordis, & ideo sicut non potest cerni splendorem lucis conspiceri, sic non potest malitia mysteria pietatis. Et bene dicitur mysteria pietatis, quia mysteria prauitatis saltem uideri. Est enim eadem dicit Chryso- stomus Homilia uigesimasexta, maligenus oculus per quem diabolus uidet qui lucem conspiceri nequit sicut homo, sanctus oculus per quem diabolus uidet. Et hinc est quod semper aspicit prauus oculus, immo interdum ibi esse iudicatur, immo interdum ibi esse iudicatur, sicut nobis hodie bene declaratur euāgelium hodiernum de iniquis Scribis & Phariseis, qui excæcati malitia non cognoscebant transgressionem diuini præcepti quod modo suadebant, scilicet

cer de non honorando parentes, & tamen simplici-
 discipulorum culpabilem ostendere conabatur. Vnde
 in dicto euangelio quattuor innuntur, uidelicet.
 Error cæcipientis dementia. [Quare, discipuli.]
 Tenor corripientis iustitiæ. [Quare & uos.]
 Rigor concutientis miseræ. [Omnis plantatio.]
 Pudor deficientis notitiæ. [Adhuc & uos.]

Vel Euangelista offendit quattuor, uidelicet.
 Stolidam præsumptionem turpius deficientem.
 Quoniam dixi.
 Prouidam munitionem audivis redarguentem.
 Quare & uos.
 Ridigam concussionem durius confodientem. Omnia
 plantatio.
 Placidam instructionem clarius erudientem. Ad hoc
 uos &c.

Quantum ad primum dicit Euangelista quod por-
 rant Christum multa & mira miracula fecerat, uen-
 rant a Hierosolymis Scribæ & Pharisei, dicentes &
 Marc. Dic de hoc traditionem, qualiter (ut ait Marcus) cu-
 Ioann. 2. bro manus lauant, scilicet in omni ferculi renouant
 Deut. 12. ne. Vnde & propter hoc dicit antiqui Hydrias illi-
 sex fuisse in nuptiis Ioannis Euangelista, secundum
 scilicet purificationem Iudæorum. Has autem traditi-
 nes fecerat Iudæi contra diuinum præceptum, quod
 dixerat per Moysen Deuteronom. Quod præcipio
 tantum facite hoc, nec addas, nec diminuas. Adde-
 runt igitur isti superstitiosas traditiones, & illud la-
 1. Lauamini & mundi estote, intelligebant carnalis
 &c. Vnde dicit Chryostomus quod isti sic loquentes
 statim seipos confundebant, quia allegabant traditi-
 nes factas, quas sciendas Deus prohibuerat. Sic patet
 magis nequitia istorum qui non potentes calumniati-
 magistrum in se, in discipulos tam dementer inu-
 gebant. O quot sunt hodie tales scribæ qui nullum
 aliud habent officium nisi quod norant & scribunt
 facta

aliorum. Ita. 10. Omnes scribentes iniustitias con-
 scripserunt. Et pharisei qui semper conantur gratiam
 hominum aliis auferre, & eos quantum possunt ab af-
 fectu & opinione aliorum diuidere. Qui bene recedunt
 Hierosolyma. Semper enim uolunt a patre recedere
 & schismatum scandala suscitare. Sed disperdet domi-
 nus uniuersa labia dolosa. Sed tales non aduertunt quod
 ipsi immediate dicunt contra seipos, & ore proprio se
 condemnant. Ponunt enim calumniam in opere non
 calumniabili, detrahunt ueritati. Et multi sunt qui præ-
 dicantes audiunt, & uerba eorum bona peruertunt.
 Quæta tales nedum arguentur quod comedant illo-
 rum manibus, sed quod cibum bonum proiciunt in
 uocum.

Quantum ad secundum respondit Christus ipsorum
 operum operationi & cordis malitiæ &c. [Dicens. Quare,
 uos transgredimini mandatum Dei, propter traditionem
 hominum.] Vbi notandum Christum non improbasse
 traditiones hominum, absolute, & simpliciter, sed quas
 contradicebant, legi diuinæ contrarias, Quia Sequitur [Et ir-
 rum fecistis mandatum Dei,] scilicet, De honore paren-
 tum, falsè, illud interpretantes contra præceptum Dei
 Deuteronomio, Quoniam humana constitutio, Con-
 sistorum & pontificum, est seruanda, attestante Chri-
 sto. Qui uos audit, me audit & qui uos spernit, me sper-
 nit. Vnde Hieronymus ad Luciniam. Traditiones Ec-
 clesiasticæ obseruandæ sunt, uo a maioribus traditæ
 quæque prouincia sensu suo abundat ut præcepta
 maiorum, leges Apostolicas arbitrentur. Et certè con-
 uentiones Ecclesiæ, augent cultum diuinum, concupi-
 scencia carnis coherent, & ad seruanda diuina præcep-
 ta expeditiorem hominem faciunt ac fraternam cha-
 ritatem augent. Improbantur autem ea, quæ pharisei
 contra præceptum Dei, inducebant, ut sunt ea, de
 quibus Diuus Bernardus ad Eugenium. Traditiones

Deut. 4.

Luc. 10.

humanæ hodie regnant in ecclesia, quæ non tantum
sunt leges quantum lites & caquillationes ad animarum
hominum subvertendas. Tu igitur pastor pastorum
animarum qua mente sustines coram te illas &c. [*He-
nora patrem &c.*] Nota, triplex pater, scilicet spiri-
tualis, pastoralis, & temporalis. Spiritualis Deus, pasto-
ralis papa uel dominus, corporalis ille qui te genuit, &
unicuique debes exhibere honorem in gradu suo, & hoc loco
his quæ ad eorum officium pertinent, & hoc loco
tempore, quod si subtraxeris, facis cõtra diuinum pre-
ceptum. Hic potes dicere quod sicut qui patrem corpo-
ralem confundit, & stat in contumacia cum ipso, peccat
mortaliter, consimiliter ille qui stat in cõtumacia
cum domino suo spirituali sine satisfactione debita
non est absolendus, sicut nec secundus. [*Munus quod
cunq; est ex me,*] id est quod mihi reseruauit uel peti-
turi ad me, [*tibi proderit,*] non autem quod est dominum
dicatum, quia illud datur animæ. Vel aliter inter-
gauerit, [*quodcunq; est ex me,*] scilicet premisum [*tibi
proderit,*] quasi dicat, non. Vel aliter, [*sine causa colum-
me,*] id est sine premio uel retributione. [*Glossa. Es con-
uo caris ad se turbis.*] arguentibus per locutionem a mi-
iori negative, quæ dicerent sic; & illud quod intrin-
se per os non coinquinat hominẽ; igitur nec illud quod
egreditur. Contra quod dicitur, [*accesserunt discipuli ad
Iesum & dixerunt ei, scis quia Pharisei audito uerbo huius
scandalizati sunt &c.*] Scandalizati sunt per se, quia non
habebant causam turbationis sed correctionis; id est
dicit. [*Omnis plantatio &c.*] Habet diabolus hortum
suum ubi sunt plantæ euellendæ & igni deperandæ, &
hæc sunt syluæ spinosæ in quibus commorantur. Ha-
bet deus hortum suum ubi sunt plantæ fructiferae
Vnde nota quod planta habet ramos tres, scilicet
cor; & hic ramus facit duodecim fructus quos enu-
merat Apostolus ad Gala. Habet etiam os, & hic ra-

mus facit si militer plures fructus, scilicet abstinentiã
in cibo, confessionem, exhibitionem laudis, correptio-
nem fraternam, orationem deuotam & locutionem
modestam siue responsionem humilem. Opus, & hic
ramus facit sex fructus, scilicet sex opera misericordiæ
[*Cæci sum & duces cæcorum.*] Ad literam hoc dicitur
de ludæis qui semper ueluti cæci uadunt, aliorum
cæca palpando quæ uiuere non possunt; quia semper
cæcorum uidetur eis tenebrosum & obscurum. Nam
semper in omni bono opere inueniunt defectum, uel
contra modum, uel contra substantiam actus, uel con-
tra intentionem. Isa. 59. Palpauimus sicut cæci parie-
tem, & quasi absque oculis attractauimus; impie egi-
mus meridie quasi in tenebris, id est in operibus luci-
dis & mundis. Vnde dicit bene Saluator de talibus,
[*Cæci sum*] corde, quia excæcauit eos malitia eorum; [*&
cæci cæcorum,*] quia sicut habent cor cæcum ita sensus
eorum, uisum, quia nihil de bono proximi prouidere
possunt, aures quia nihil audire, & sic de singulis. Nam
malis est rector ciuitatis tales habitantes in ea, dicitur
Eccl. Sed in ueritate sequitur: Si cæcus cæco du-
ctum &c. ambo in foueam cadunt, id est in profundum
peccati, & postea in profundum poenæ. Et hoc idem est
de illis qui faciunt corpus, cæci ducati præster anime
rector inscius, cursor claudis, prælati negligens, præ-
tor mutus. Adapta ista ad hominem.

Sequitur autem ultimum. [*Respondens autem Petrus
dixit.*] Omne, id est de omni quod in os intrat in stoma-
chum uadit, & in secessum emittitur. Fit enim multi-
pliciter digestio. Prima in ore. Secunda in stoma-
cho. Sic moraliter, prima in ore, & hæc est meritorum
digestio. Os hic significat cor. Psalm. Os iusti medita-
tur sapientiam. Est enim per cor ingressus cogita-
tionum ad animam, hic nulla fit separatio. Se-
cunda in stomacho, hoc est in uoluntate, ubi fit
honorum intentio, & fœcis peccati repulsio. Tertia in

cista fellis, id est in amaritudine culpę tranſacte, qua fit in memoria, & hic fit ſeparatio pori ad uenas, id est ad opera ſatisfactoria, ex quibus homo nutritur ſpiritualiter, dum impollitur ad aquas, id est ad lachrymas. Quarta in uenis, id est in operibus, & ibi fit ſeparatio. Vna pars uadit ad conſeruationem propriam, altera ad conſeruationem propaginis uel ad ſpecialem conſeruationem proximi. Nora lac eſt materia ſanguinis. De corde exeunt tria in genere, quę dominus commemorat, uidelicet quędam pertinentia ad peccatum cordis & hæc [*cogitationes male.*] Quędam ad peccatum oris, & hæc ſunt [*blaſphemi a & falſa teſtimonia.*] Quędam ad peccatum operis, & hæc ſunt [*homicidia, ſunt adulteria*] Aduerte igitur peccatorum diſtinctionem, quia aut homo peccat corde, & hoc contingit tripliciter, quia uel in ſeipſum, & ſic eſt acedia. Vel in Deum, & ſic eſt ſuperbia. Vel in proximum, & eſt dupliciter. Vel habita occasione ab eo, & ſic eſt odium, quod eſt ira inueterata, uel non habita, & ſic eſt inuidia. Vel peccatore, & hoc dupliciter, uel contra proximum, & hoc etiam dupliciter, quia uel diſſamando, & ſic eſt falſum teſtimonium. Vel recipiendo, & ſic eſt mendacium, quod eſt peccatum mortale, quando pernicioſum, uel quando aſſumitur ibi nomen Dei. Vel opere, & hoc multipliciter, quia hoc fit aut in rebus temporalibus, & hoc dupliciter, quia uel uiolenter, & ſic eſt rapina, uel ſue uiolentia & ſic eſt furctum, aut in bonis perſonalibus, & ſic eſt homicidium, aut in bono opere, & ſic eſt detractio, aut in perſona coniuncta, & ſic eſt adulterium, aut in perſona ſeiuncta ſic eſt fornicatio. [*De corde enim exeunt &c.*] ſicut enim cor eſt uicis corporalis principium, ſic uitę moralis, ſcilicet beatitudinis uel malitię, intantum quod teſte beato Auguſtino de libero arbitrio, nihil liber rationem peccati niſi quantum a corde & uoluntate egreditur. Nota enim quod intrat in os, id eſt cor, ut expoſitum eſt

coinquinar hominem, quia teſte eodem Auguſtino nõ eſt in poteſtate quibus &c. uide literam. Corde non conſentiente ſed contradicente tunc non committitur peccatum, ſed acquiritur meritum quod ſi cor non contradicat ſed conſentiat, tunc eſt peccatum mortale ſi ſic de re ex diuino præcepto prohibita. Aduerte dum tamen quod conſenſus dupliciter accipitur. Eſt enim conſenſus uno modo in opus, & talis nõ eſt dubium quin pro opere computetur, quia uoluntas reputatur pro facto. Alio modo in delectationem ipſam quę eſt in cogitationem, quia interdum tam uehemens quod inebriat mentem, & in tali ſecundum Auguſtinum eſt peccatum mortale etiam ſi non aſſit uoluntas nec propoſitum adimplendi. Sola nãque cogitatione homo moritur per culpam, ſicut figuratum fuit in Abſalone. 2. Reg. Nota hiftoriam. Abſalon patris amaritudo uel patris luſtus interpretatur, & ſignificat peccatore. Hic contra patrem erigitur & regnare uult dum, ſcilicet de ſibi collatis beneficijs erigitur in ſuperbiam, quia illa a Deo non recognoſcit. Contra hunc nutu diuino procedit Ioab, qui inimicus interpretatur, terga uertit Abſalon dum non uiriliter reſiſtit. Mulus eſt ſterilis appetitus carnalis uel mundanus, qui nimis currit, hæret capillis, ſed eſt cogitationibus quærucus, id eſt in fruſtuoſe mundanę delectationi. Hæret autem proprię inter cœlum & terram, quia adhuc uacillat, quia non ſequitur ad hanc ex toto mulum, id eſt ſterilem appetitum. Sed hunc Ioab inſigit ipſi tres lanceas in corde. Prima eſt delectatio inordinata, & iſta ſola meretur quando eſt deliberata. Secunda eſt conſenſus in opus, quia quo diabolus primam inſigit ſtatim procurat ſecundam inſigere. Tertia eſt operis apimpletio, & tunc ne hinc decem ſecundum Ioab, i. transgreſſiones decę præceptorum diuinorũ, quę ſunt decę cornua beſtię, & cum uolant hinc Abſalon in grauitate peccatorum ne poſ

2. Re. 17.

fit amplius insurgere. Nota quod Abachuc Dan. cap. lo capitis sui ductus est in Babyloniam & positus in lacum leonum. Abachuc, id est susceptio eorum qui suscipiunt tentationes quas diabolus immittit. Quot sunt qui capillo capitis uolunt hominem & conantur ipsum ponere in lacum leonum, in foueam inferni in Babylonem uel confusionem &c.

FERIA V. DOMINICAE

tertiæ Quadragesimæ De Febre peccati quæ est multiplex.

Singulis manus imponens curabat omnes. Luc. 4.] Gratia spiritus sancti propter tria est sollicite procuranda, quia ipsa est suppletio sufficiens copiosa lata seu ampla communitate, ideo Singulis. Est uirtuosa & magna actualitate, ideo Manus imponens. i. opera, quia non est ociosa. Est fructuosa & gratia commoditate, ideo curabat omnes &c. Secundo quod ait beatus Greg. li. 9. Mora. ca. 38. nisi nos superna uisitatio uel ad amorem copugendo uiuificet, uel ad timorem flagellando, restauret, repentino lapsu mens funditur tota destruitur. Et in ueritate hoc non est mirum, quia etiam nobis diuina gratia assistente præsidio propter fragilitatem & miseriam nostram stare frequenter non possumus, quin cadamus, multo minus mortificari uel infirmari per culpam uitam, & salutem consequi possimus, nisi nos Deus aut amore copugendo, aut timore concutiendo reducere. Misericorditer igitur prouidit uiriuixta quantitate delicti et culpæ quosdam uidelicet inspirando, quosdam comminando uel percutiendo reducat. Et hoc bene nobis insinuat Euangelium hodiernum ostendens quod dominus super focrum Simonis stetit, quod significat amoris signaculum, quod supponitur cordi. Alios autem

autem infirmos tangendo, scilicet manu suæ castigationis, curauit. Ponuntur autem in dicto euangelio tria uidelicet.

Primo charitatiua sanatio languidorum, ibi. [*Surgens*]

[*Iesus.*] Secundo informatiua depressio malignorum. *Exibant autem demonia.*] Tertio imitatiua deuotio populorum. [*Facta autem die &c. Et turba requirebant eum.*]

Quantum ad primum præmittitur miraculum factum a domino circa focrum Simonis, circa quod. 4. tangit, uidelicet

Piculum infectionis. Quia ipsa [*tenebatur magnis febribus*]

suffragium orationis. Quia ipsi discipuli qui assistebant [*rogauerunt Iesum pro ea.*]

Remedium curationis. Quia [*stans super eam imperauit febrim.*]

Obsequium deuotionis. Quia [*continuo consurgens ministrabat illis*] Dicitur autem Matth. & Mar. quod Christus apprehensa manu eius curauit, & subleuabat iactem. Idem significat hic, ut ostendit Ambrosius in hom. i. quod non magis mobilitate animi quam prauitate peccauerat, id est totaliter peccantes signauit, & talibus proculdubio Deus porrigit manum suæ misericordie stans super eos imperans. Deinde ponitur de curatione aliorum languidorum. Currente namque fama quod focrus Petri fuerat miraculose sanata, post solis occasum omnes ceperunt ad locum affluere &c. quibus omnibus manus imponens sanabat eos. Et dicit Beda, quod non uacat mysterio quod ante solis occasum una sola sanatur, post uero plures uel multi. Nam hic est ille sol iustitiæ Malac. Qui de seipso dicit. Quamdiu sum in mundo lux sum mundi. Ipse namque ante occasum sui passionis solum modicum partem ludæorum sanauit, post modum uero sanauit complures

Matth. 8.
Marc. 1.

plures, quando, scilicet salus est per totum mundum, diffusa, quia in omnem terram exiuit sonus eorum &c. Moraliter uero occasus solis significat occasum mundanæ prosperitatis, qui nisi occumbat in corde tuo, non potes a languore sanari. Vnde Matth. 26. dicitur, quod post solis obtenebrationem multa corpora eorum qui dormierunt, surrexerunt. Ecclesiastes. 1. Orietur sol & occidit. Mundana, scilicet prosperitas, quæ est in continua reuolutione, diuina autem nescit occasum, procedit usque ad perfectum diem. Nota sol dupliciter dicitur occidere, uel in se, & sic ad literam occidit omni die, uel quo ad nos & sic occidit ad nobis, quando aliquis mons uel aliquid aliud interponitur, sic potest nobis sol diuinæ gratiæ occidere. Secundo modo tollit mundanæ prosperitatis in se & in nobis occidit, quando scilicet iam non montem terrenum interponimus, sed ad lumen cælitus occultatur, ad lumen, scilicet diuinæ illustrationis. Sequitur secundum.

[*Exibant autem dæmonia a multis clamantia & dicentia, quia iu es filius Dei. Et increpans non sinebat ea loqui.*]

Tacere iubentur circa dæmonia. Primo ad confutandum iniquos Pharisæos qui dicebant eum in Beelzebub, principe dæmoniorum eijcere dæmonia. Secundo ad amouendum ipsorum fallaciam, quia semper uera, aliqua falsitate fermentabant. Tertio ad dandum nobis exemplum, quia ipse dominus est superiorum, & inferiorum & noluit dæmonum obsequium, nec consequens non debemus uelle. Sequitur tertium.

Facta autem dies &c. discurre litteram. Mystice facta dies resurrectionis sue. Hæc dies quam fecit dominus &c. Reprobata Iudæa transiuit ad gentes per desertum, &c. signatas, & tunc certe requirebant eam per fidem, & ueniebant usque ad ipsum per spem, & retinebant ipsum per charitatem. Quibus ille dicebat, quia &c. alijs ciuitatibus, id est monendo dicebat ut alijs prædicarent, ut fidem quam susceperant diuulgarent factis

actis & uerbis. Moraliter, dum nunc sol gratiæ occumbit in te per peccatum, uade ad recipiendum salutem, & ita in ostio ubi est Iesus, secundum quod dicitur Marci primo. Ut erat omnis ciuitas congregata ad ianuam, id est, in penitentia, quæ est ostium, ut exponit Hieronymus, quod si nunc non feceris, ipse in die iudicii ibi in desertum locum nec tecum uoluerit commorari, quinimmo dicit alijs ciuitatibus ubi, scilicet sunt ciues cælestes &c. Moraliter, quænam est hæc focus Simonis & quæ hæc infirmitas? Respondeo, focus Simonis est anima febris est peccatum. Vnde sciendum quod febris nihil aliud est quam coloris innaturalis successio. Hæc autem successio, ut dicit Galenus in passionario suo, potest esse uel in spiritibus, & sic uocatur Ephimera. Vel in humoribus, & sic uocatur proprie febris. Vel in solidis & medullis, & sic uocatur Ethica. Prima inquam febris quæ in spiritibus creatur, propter subtilitatem materiæ cito resoluitur. Et hæc febris signat peccatum, quod est in cogitatione, quod fit ex corruptione facta in spiritibus superuentibus spiritibus malæ suggestionis. Secunda significat peccatum in opere, sed in consuetudine. Tertia significat peccatum consuetudinis, quæ quodam modo conuertitur in naturam. Et hoc durat usque ad mortem maxime quando prouenit ad tertiã & quartã speciem, & ideo figurat peccatum consuetudinis. Itæ nota quod prima species est in corde, & hæc leuis. Secunda in opere, & hæc difficilis, Tertia in consuetudine, & hæc quasi incurabilis. Quarta in obstinatione, & hæc periculosissima. Prima uero quæ est in humoribus, potest multipliciter distingui, tamen quantum ad præsens, quænam procedit ex corruptione seu inflammatione melancholicæ, & hæc uocatur quartana, quæ immutat colorem, & quandoque inducit oppilationem, quandoque calefacit hepar &c. & hoc propter grossitatem materię, est triplicis proprietatis, multum durat & cum diffi-

difficultate resoluitur, & hæc inter omnes relinquere
& inducit multas malas dispositiones in corpore &
Variatio namque coloris, quia aliquando homo efficitur
tur liuidus, significat diminutionem coloris, sic auarus
rus habet colorem ad compassionem proximi diminutum,
& non cogitat nisi cogitationes liuoris dum bona
na aliorum usurpare conatur. Obturatio siue oppilatio
tio significat obturationem cordis, & sensum qui summe
me in auaro regnat, quia non uult audire quod spectat
ad opera pietatis, uel ad restitutionem, inflatur in corde
dum hepar, in quo est uis amoris, dum, scilicet calor
siue amor inordinatus, solum ad se extenditur, & non
ad alios. Exemplum de sancto Iusto, cui dicebat diabolus
quod nullum habebat laqueum quo tot traheret ad infernum,
quàm quo traheret auaros, quia uicium illud poterant
homines frangere per se uel per alios. Quædam procedit
ex inflammatione phlegmatis, & hæc uocatur quotidiana,
& hæc appropriat gulæ uel inuidiæ ad litteram. Hæc infirmitas facit hominem
multum uoracem, propter frigiditatem dominantem
in officio stomachi, licet dominetur interdum in functione
do. Vel melius potest huic uitium inuidiæ adaptari
quæ procedit ex materia frigida. Hæc bene est quotidiana
diana, quia ut ait Bernardus: cum quodlibet uitium
exerceat in breui actum suum, inuidia continue
stimulat inuidentem. Item habent proprietatem quod
rundam piscium, de quibus legitur quod gustantes
aquam pluuialem statim moriuntur *[etiam ad modice gustantes]*
tæ gustum, quia est eis quasi uenenum. Quidam uerò
aere excæcantur. Sic inuidus moritur dum, sentit illam
lam diuinæ gratiæ quam Deus immittit proximo. Inuidus
excæcantur, quia bonum proximi habere non possunt.
Quædam procedit ex inflammatione & accensione
cholæræ. Hæc notat peccatum superbiæ, & iracundiæ, quod
ad superbiam sequitur, si quando quis uult semper alijs
superari, & ardet ambitione dominandi, & est impetuosis

uidus

uidus & improprius. Nota quod quando ignis non potest
est euaporare, uel ipsi non ministrat materiam quam ab
sumat, crudescit in seipsum, sic iracundus creparet
nisi euaporaret & respiraret per uerba contumeliæ.
Nota quod tales sunt proprietates serpentium, qui
propter abundantiam ueneni in capite non cessant
linguam mouere, & habent linguam nigram & acutam,
propter abundantiam ueneni in capite, id est in mente
& in corde, ubi portant rancorem & odium & superbia,
non cessant quotidie molestare. Lingua nigra, locutio
praua, & acuta, quia pungunt & penetrant. Quædam
uero est inflammatione sanguinis, & hæc uocatur continua.
Hæc deservit gulæ & luxuriæ. Nota quod sicut sanguis
nature minatur, sic etiam in nobis ultima discretio, sic hæc
duo uitia minantur nostre anime. Et quia hostis quanto propinquior,
tanto periculosior, ideo periculosissima hæc quæ semper
nobiscum portamus. Nota quod ex hac febre oritur
multiplicia mala. Oritur enim inquietudo, quia lasciuia
non possunt quiescere, sicut nec febricitantes, quos
ideus discooperire se, & proijcere, propter ardorem
& inflammationem. Sanguis enim est cordis principium,
licet purificetur in hepate. Hæc discooperitio fit
dupliciter. Vno modo propter uerba, ritus, & gestus
ista scilicet quia ardor non potest interius derineri.
Alio modo quando ad litteram discooperiunt se in honestate,
ostendendo guttura, pedes, manus, & breuius
quicquid habent quod debeat alijs incitare ad imitandum
panitates. Et ideo summe debent cauere ab inhonesto
habitu, dum non habent quod perdant, nisi unam
margaritam, quæ perditam, non potest ultra recuperari,
& hæc est fama honestatis quæ est multum preciosa,
& ideo summe pro illa debent zelare. Et ideo quando
uident aliquam insolentem, quia illa infamat omnes
alias, ex sua uita inhonestam, omnes debent super illam
clamare &c. Hæc febris facit perfonas

beant super illam clamare &c. Hæc febris facit phreneticas phreneticas, quia inter omnia uitia absorbeant rationem, istud est principium, quia ibi efficitur humo totaliter bestia, immo in ueritate, plusquam bestia, dum non obedit iussui rationis. Et forte dices, quale remedium apponendum est? Respondeo, illud quod apponitur phreneticis. Debent enim phrenetici (ut dicunt medici) in principio infirmitatis, primo quidem tonderi, & radi, & hæc est amputatio nimie mente. Secundo aceto tepido ablui, & hæc est iustitia Dei, tamen cum miseratione. Tertio ligari in loco obscuro. Ligari est timor poenæ, quæ debet ligari in considerando diuinam iustitiam. Quarto, non debent spectari diuersæ imagines, uel picturæ, ne furia præuocetur, & sic non debent aspectus illecebrosos, uarios & impudicos. Quinto non debet loqui coram eo, nec eius uerbis respondere, quia corrumpunt bonos mores colloquia praua. Sexto unguentis ungi, & somnus prouocetur, id est quies mentis, & sedatio passionum, quod fit in unguento lenitio diuinæ gratiæ, & promissionis supernæ. Insuper in principio furæ, debet fieri minutio de uena heparis, id est confessio.

Si hæc fiat, poterit cessare infamia, & tunc Deus ponet manum suæ gratiæ super te &c. Et hoc fiat antequam ueniat dies iudicij, quia tunc ipse recedet a te, & ibit in desertum locum &c.

FERIA VI. DOMINICAE

Tertiæ Quadragesimæ, De Christi misericordia, erga Samaritiam.

Let in eo fons aquæ salientis in uitam eternam.] Ioan.

4. Gratia spiritus sancti triplici ratione consideranda est, uidelicet quia promittitur certiissimi me, ideo fiet in eo. Infunditur largissime, ideo fons aquæ. Suscipitur utilissime, quia facit salire in uitam eternam. [*Venit Iesus in ciuitatem Samariæ &c.*] Secundum quod ait beatus Gregorius in moralibus, omnipotens deus qui pie contudit, & qui impiè nõ disponit, & qui necdum facta creauit ut essent, ea quæ sunt facta non deserit, sed gubernat. Huius autem dicti ueritatem cognoscere possumus si quattuor attendamus uidelicet peccatoris negligentiam, quæ non obstantibus beneficiis quæ a Deo recipit multiplicibus, ad mundi uanitates se conuertit: iuxta illud Deû qui te genuit dereliquisti. Deut. Saluatoris patientiam, quæ sic benignè in tot transgressionibus, & ingritudinibus nos supportat. Ad Rom. 2. An ignoras, quod benignitas Dei ad poenitentiam te adducit? & ibidem. An diuinitas bonitatis eius, & patientiæ, & longanimitatis eius contremis? Reductionis diligentiam, quæ continue nos pulsat ut excitet a retrahat a peccato. Apo. 3. Ego uero ad ostium. & pulso &c. Largitatis affluentiam, quia ad se accedentibus dat omnibus affluenter & non impropertat. Iacob. Volens igitur euangelista nos excitare ad considerationem misericordiæ eius præmissis quadrupliciter nos excitat in euangelio hodierno, uidelicet Ex patientia Saluatoris in tranquilla expectatione seu supportatione: [*Venit Iesus in ciuitatem Samariæ.*] Ex negligentia

gligentia peccatoris in peruersa euagatione seu delectatione, [venit mulier de Samaria.] Ex diligentia redemptoris in paterna reuocatione, & pulsatione: [Manda mihi bibere.] Ex affluentia largitoris in stupenda exauditione & exhibitione. [Domine da mihi hanc aquam] & ille uolens copiosius dare dixit. [Vade, & uoca uinum tuum,] qui etiã & toti ciuitati dedit. Narrat igitur beatus Ioannes &c. dic historiam, & incipe quò recessit de Iudæa ut iret in Galilæam &c. [Quomodo tu Iudas cum sis &c.] Cognouit eum tam in loquela quàm in uellibus. [Si scires domini Domine,] scilicet plenitudinem & sufficientiam, [Et quis est qui dicit tibi,] id est quantum est misericors: [tu forsitan petisses ab eo.] Dicit forsitan. Primo propter liberum arbitrium, quod cogi non potest a Deo de potentia ordinata. Secundo propter foeditatem peccati, quia forsitan non auderes apparere coram eo, quia omnia tua secreta nouit. Nota ex parte peccatoris est forsitan, non ex parte Dei qui semper est patens. Quia uerò mulier, de aqua materiali intelligit, respondit. [Domine neque quo haurias aquam habes.] quod intelligis de hac aqua, & tunc non uidetur uerum, quia [puteus est altus,] & tu cares hauritoris, aut de alia meliori, & tunc non uidetur uerisimile. [Nunquid mater es patre nostro Iacob, quasi possis nobis dare meliorem aquam.] Insuper, & ipse bibit de hac. Ad hoc autem Christus respondit quòd non intelligit de illa. [Omnis enim qui bibit ex illa aqua sitiet in æternum.] Augustinus libro confessionum. Fecisti nos domine ad te, & inquietum est cor nostrum donec requiescat in te. Nota hanc aquam qua Christus loquebatur, non hauriebat, sed ut manente continebat. [Reliquit igitur mulier hydriam suam,] querere literam &c. Aduerte efficaciam aquæ dominicæ. Hanc quidem hæc mulier primo sitiuit ideo dixit. [Domine, da mihi hæc.] Secundo ex ea gustauit, ideo statim cœpit salientem in uitam æternam: [domine] inquit [patres in memore.] Tertio satiata est ut non sitiret

sitiret iterum temporalia, [Et ideo reliquit tibi hydriam suam.] Quarto factus est in ea fons alijz propinans affluentia gratiæ, unde omnibus euangelizauit Christum. Moraliter, hæc mulier a mollitie dicta, fragilem significat animam peccatoris, 3. Efdra. 4. Hic oportet uos scire quomodo mulieres dominantur uestri. Nonne uolentis &c. Mulieres inquam, id est fragilitas, & cordis mollities dominantur uestri. Isa. 3. Dabo pueros eorum, & effœminati dominabuntur eis. Istam mulierem Deus posuit in loco tutæ custodiæ, id est in ciuitate Samaria, & in Sichar, id est in statu penitentia. Samaria custodia, Sichar interpretatur penitentia. Hæc est ciuitas munita, in qua positus homo à Deo quam optime custoditur. Isa. 62. Super muros tuos Hierusalém constitui custodes. Vnde Dauid. Quis deducet me in ciuitatem munitam. Hinc Deus dedit pro tempore quinque uiros, ut ait Augustinus, dedit quinque sententias, & hoc quando nondum potest ratione uti. Cum autem rationis incipit esse capax, tunc aut regitur a sententia, id est mente, & hic est legitimus uir, aut ab errore, & hic non est uir eius. Quando igitur aliquis reliquit rationis iudicium, morachatur cum diabolo per peccatum, qui utique non est eius, sed aduersarius. Isa. 47. Iuxta me discoperuisti te, & sustulisti aduersionem. In susceptione namque huius adulteri dissoluitur matrimonium animæ cum uiro legitimo, & tunc sola egreditur de Samaria, id est de custodia dominorum præceptorum, & de Sichar, id est de statu penitentia. Egreditur quidem ad hauriendam aquam carnalium uoluptatum, & corporalium delectationum. Nota filij Iacob sunt illi qui peccant uicijz spirituales, pecora qui carnalibus. Vnde dicitur quòd Iacob Psa. 59. bifons Iacob Iacob supplantator demomonem significat: qui semper nititur hominem supplantare. Uereus est mundana concupiscentia, in qua contingitur uoluptates mundanæ, quæ sunt aquæ mortifera.

Ios.3.
4.Reg.2

tiferæ. Iosue. Aquæ inferiores descenderunt in mare mortuum. Hæc sunt aquæ pessimæ. 4. Regum quæ redunt conscientiam israhelitem. Hic autem puteus est uel de profundus tam ratione termini ad quem produci, quam ratione insatiabilis. Non sat iabitur oculus &c. De hac infecta aqua hic Iacob seductor primo bibit, quia apostatauit a Deo, deinde dedit ipsam filiis suis & peccoribus, id est peccatoribus & bestialiter uiuentibus &c. Egreditur igitur mulier, id est anima infelicitatis de Samaria &c. [Es hora est quasi sexta.] Nota dies peccatoris habet sex horas, & similiter dies dormini. Dies aut peccatoris habet sex horas quibus graditur ad peccadū, quarū prima est suggestio, & tunc incipit uoluntate de diuortio faciendo sponte. Secunda est cogitatio, & tunc peccator aures cordis porrigit suggerenti. Tertia est delectatio, & tunc datur spem inimico, & dat ipsi respōsionem placidam. Quarta est consensus in delectationem, & tunc ipsi datur ar. Quinta est propositum per fidei opus, & tunc firmatur matrimonium inimico. Sexta est perpetratio operis, & tunc ibi illud impudicum peccati matrimonium consummat adimplendo propositum, nam foris egreditur ad aquam hauriendam &c. Dies autem dormini habet similiter horas suas quibus procedit ad reuocandum miserabilem peccatorem ad conferendum ipsi salutem. Prima est naturalis productionis, per quam homo accipit esse naturæ. Secunda est baptismalis ablutionis, per quam accipit esse gratiæ. Tertia est salutaris inspirationis, per quam homo inspiratur. Quarta est singularis comminationis, quando scilicet ipsi aliquod immissum est periculum, et tunc enim Deus peccatori comminatur, ut ipsum ad penitentiam reducat. Quinta est paternalis castigatio, quando scilicet deus peccatorem flagellat, & tunc castigat. Sexta est finalis reprobationis, quando, scilicet

Ex ec. 24

homo obstinatus in peccatis omnibus, postquam non uult corrigi. Et si dicas quòd duodecim horæ sunt in die & non assignas nisi sex, ideo dicit Propheta. Vnde sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos. Unde se sex est medium. 12. & est etiam replicatio. Dicitur quòd [hora quasi sexta Iesus ex itinere fatigatus sedes super fontem], scilicet immensitatis diuinæ pietatis, quæ tot horis graditur ad requirendum peccatorem, & quo peccator tot horis discessit ad adulterū, id est ad diabolum accedendo. Quid mirum tibi Saluator, si contra ingratitude fatigaris, & cum sedes, super fontem & patienter expectas, quia moratur ecclesia. Super fontem sedes, scilicet misericordix tuæ, ut inde saluatis potum tribuas homini æstuanti. Hora sexta festas, quia non rellat nisi sententia contra peccatorem, & tamen sedes. Ista est hora sexta, quando, scilicet sedisti, in fonte misericordix tuæ super crucem, quando, scilicet ad nostros quinque sensus ad aquam, quos, qui mundanā non cessant haurire aquā, quinque canales cruoris emittere uoluisti. Sedes inquit & reuoluisti Iudæam cælestē. Facta est Iudæa, sanctificatio tuus. Et uenisti ad requirendum peccatorem. Quid ab te optas? Certe domine nihil aliud quā potū. [Mulier, inquit] [da mihi bibere.] Quid sitis domine? Certe saluam illorum ut ait Augustinus, pro quorum salute tuum sanguinem profudisti. Nota sitis ex calore procedit in inimico. Hūc calorē. s. accessum amorē Christus habet qui ipsum faciebat sitire. Et ideo dicebat Sitio, quasi dicat, tu sitis ad tuī dānationē, & ego reficicio ad salutem. Audiuimus petitionem Saluatoris fatigati, & in mandiamus respōsionem peccatoris excæcati, & in mandia obstinati. Quomodo (inquit) tu cum Iudæus sis &c. [Non enim comuntur Iudæi Samaritanis.] Nota peccator se excusat. Quandoque ratione fragilitatis quia mulier. Quandoque difficultatis, quia, scilicet mulier

Psal. 54

Psal. m.

Thre. 3.

nimis tenetur ligata & occupata a peccato, uel a causa peccandi patet in multis. Et ideo dicitur Samaritana idest posita in custodia inimici. Threno. Conclufit, scilicet diabolus, uias meas, idest uenas & meatus per quos debeat ingredi lumen gratiæ lapidibus quadam idest obftinatione peccati. Ecce quid dicit tentator, non posses aliter uiuere. Ego dico tibi quia tu non habes lumen gratiæ diuinæ coram oculis, ideo aliam uiam uide te non potes. Iterum credis ne quod diabolus prouideat tibi melius quam Deus? Consimiliter potes dicere de ornamentis. Quandoque ratione indignitatis uenię consequendæ. Ideo dicit. *[Non conuuntur Indei Samaritanis,]* idest Christus tam magnus dominus peccatoribus non indulget. Isti sunt etiam qui morientes obliuiscuntur dei. Sed Christus omnibus benigne respondet. *[Si sciens domum dei &c.]* Quam sit uirtuosum ad stabilendum cõtra fragilitatem quã allegas. Quam efficaciã ad eripiendum contra difficultatem. Copiosum ad subueniendum omnibus in misericorditer, quia nullum deserit nisi desperantem, uel ad eum non accedentem. Tu inquam si hoc sciens, & quis est ille qui te uocat, tam pius, tam largus quod non poterit se negare, quis qui dedit fontem, dabit stillam gratiæ, dedit mannaque totum seipsum. Tu inquam, si sciens petiuiisses ab eo &c. Et ideo dicit, Acquisce mihi, uade, uoca uirum tuum ad me, uoca ad me intellectum tuum, uoca cor tuum. Quære ipsum diligenter, & ueni ad me. Sed quid respondet miserabilis peccator? Virum inquit non habeo. Vere non quia cor meum dereliquit me, ait Psalm. Immo uerius tu ipsum dereliquisti. Prouerborum. 7. Non est uir in domo sua, abiit uia longissima, scilicet quæ appropinquat inferno. In hoc igitur uere dixisti, quia non habeo uirum, quinque enim uiros habuisti, sed uade uoca, relinque hydriam concupiscentiæ, aquam uanitatís, funem peccatorum, quibus hauris, & ingredi e ciuitatem mentis

Psal. 39

uel ciuitatem penitentię, & tunc tibi dabo aquam uiuam, sicut certe fecit huic mulieri, quę reliquit hydriam peccati, & diuina gratia mediante intrauit ciuitatem, idest propriam conscientiam uel confortum ecclesię, a quo per peccatum segregabatur, prædicauit Christum, scilicet uita exemplari, & eius exemplo multi de illa ciuitate crediderunt &c.

ABBATO DOMINICAE tertiæ Quadragesimæ De Adultera, cui Christus ignoscit.

Nec ego te condemnabo *Vade, & iam amplius noli peccare. Ioan. 8.]* Tria facit inter alia diuina gratia. Habet enim amouere obligationes damnationis, Nec ego te condemnabo. Promo operationem perfectionis, Vade. Præcauere reuocationem transgressionis. Et iam amplius noli peccare. *[Magister hæc mulier deprehensa &c.]* Secundum quod ait beatus Augustinus super. Psalm. 34. omnis malitia licet alteri interdum nocere non possit, non tamen esse potest quin ipsi noceat malignanter assignat huius rationem ibidem, dicit enim quod malitia est sicut ignis, & ideo si aliquid uis incendere, prius ardet quod ei opponis. Prius igitur ardat malitia ipsum malignantem quam alterum, immo frequenter accidit quod illo solo succenso non potest abmittere lesionem. Et licet de hoc possimus habere exempla quam plurima, habemus tamen idoneum in euangelio hodierno, in quo tria inuuantur, scilicet nequitia prauitatis in stimulando bonitatem, *[Magister, hæc mulier.]* Iustitia æquitatis in confutando cecitatem. *[Iesus autem inclinasse.]* Clementia pietatis in remittendo ferocitatem.

ditatem [*Nemo te condemnavit.*] Vel possunt notari in dicto euangelio quattuor, uidelicet, Fiducia bonitatis qua charitatis uel mititatis ostenditur, quia percutit in montem Oliuerti. Nequitia prauitatis, qua sanctitatis comprehenditur. Magister hęc mulier. Iustitia æquitatis, qua cæcitas confunditur. Iesus inclinās se. Clementia pietatis, qua fœditas remittitur. Nemo te condemnavit.

Quanto ad primum, præmittit Euangelista quod postquam Christus in templo prædicauerat & docuerat, maligni Iudæi uoluerunt ipsum capere ut perirent, sed Christus cessit eorum furori, & iuit in montem Oliuerti ad locum Bethaniz. Nocte uero facta mane sequenti ualde diluculo iterum uenit ad templum, quod diei luculo, quia nondum erat perfecta lux diei, sed tunc erumpebat. Et tunc omnis populus conuenit ad eum, ipse uero sedens docebat eos. In quod hic potes. 4. notare, uidelicet

Modum abfentationis, quia *Recessit de templo.*
Situum habitationis, quia [*Iuit ad montem Oliuerti.*]
Actum remeationis, quia [*Iterum diluculo uenit.*]
Stilum siue modum informationis, quia [*Sedens docebat.*]

Quantum ad secundū dicit quod scribebat in terrā, quæ exprimebant pœnam talibus inferendā. Pharisei autem audientes hęc unum post unū exhibāt & c. Nota Pharisei aliquid requirebant. scilicet sententiā Christi, & certi erāt quod a mīa quæ omnibus fiēdā prædicabatur non discederet idcirco magis contra eum allegant legē & legis latorē. Hoc autē dicebāt tērātes eū, ut. l. accusaret eū apud populum dānauerit, uel apud Pilatū doctrinam suam popularem dānauerit, uel apud Pilatū de legis trāsgressione, & per cōsequēs faceret ipsū culpā. Quātū ad tertiū dicit quod [*Iesus inclināuit sese* & c.] & quātū ad hoc sex ponit euāgelista. Primo nāq; inclināuit

ut se Iesus multiplici rōne, ut ostenderet q̄ accusatio nō ē admittēda cū falsitate. Nō em̄ statim iudex dēt porrigere aures cuiuslibet dico, nec etiam cum gaudio sed cum supplicentia suscipere. Vel quia accusatio cōsideranda est cū humilitate, quia forte ipsemet iudex alteri similia uel grauiora commisit, uel saltem posset committere. Discutienda cū maturitate, ut testes bene examinentur. Sententianda est cum benignitate & pietate, ut homo iudicando sit inclinatus ad misericordiam, & non erectus ad iusticiam. Secundo scribit, & hoc duplici ratione uel triplici. Primo ut ostenderet eos ueluti peccatores esse scriptos in terra. Iusti autem scripti sunt in cælis. Luc. Gaudeat & exultate quoniam nomina uestra scripta sunt in cælis. Secundo ut terra esset finaliter contra illos. Hierem. 22. Terra, terra, terra audi sermonem domini, hęc dicit dominus. Scribe uirum iustum stertilem. Translatio. 70. interperum habet. Scribe uiros iustos abdicatos. Tertio ut quasi ad aliud intentus daret eis spacium tepescendi ac resipiscendi ab iniquo proposito. Tertio scripsit digito, & hoc triplici ratione. Primo ut ait glossa, ad indicandū quod anteq̄ sententiæ mus aliqd, debemus nos digito discretionis discutere. In digitis enim discretis & separatis notatur discretio. Vnde dicit. [*Qui sine peccato est.*] Secundo ut ait Augustinus, ut se ostendat legis latorē & auctorem præceptorum quæ digito Dei scripta sunt. Tertio ut ostendat quod sicut in legē in lapideis scriptis scripsit Iudæeorū qui fructum mīnime afferbant, sic eandem erat scripturus in terra, sicut est in paganis qui fructum legis affererēt. Quid autem scripsit, dicit Augustinus quod scribebat illud quod ipse erat responsurus. [*Qui sine peccato est uerum & c.*] Ambrosius autem in quadam epistola ad studiosū dicit quod scribebat. Terra terra terra abfor be eos uiros abdicatos, id est digne iudicandos. Idem autem

Luc. 10.

autem Ambrosius in epistola ad Direne, dicit. Terra terram accusat, glossa uero dicit quod scribebat quosdam characteres in quibus quilibet poterat propria uideri peccata. Quarto erexit se illis persequentibus, & tunc dixit *Qui sine peccato est uestrum &c.* Quod utique fecit quia sicut fuerat per mansuetudinem ad mulierem inclinatus, sic per zelum iustitiae erexit se contra illos. Qui sine peccato est ueltrum quasi dicat puniatur adultera, sed non a peccatoribus & transgressoribus legis, & ita Christus seruauit hic legem & mansuetudinem simul & semel. Nota hinc trahitur argumentum, quod peccator in simili crimine non potest esse iudex. Et si dicas quid potest ne confessor personam absolueret cum qui peccauit? Respondeo & dico quod sic, quia confessor tantum iudex quam medicus. Vnus autem medicus, & infirmus, potest alium infirmum curare. Item sacerdos esse potest correctus a peccato, & tunc est idoneus ad curandum alium, non sic iudex qui est particeps in crimine quantum ad mandatum iustitiam: Iterum hinc habere possumus, quod qui est in peccato scilicet alijs noto, non digne lapidat, id est obiurgat peccatorem. 1. Parilip. 2. Non edificabis mihi domum, quia uir sanguinum es &c. ubi dicit Gregorius. Non pure in membro considerat oculus maculam quem puluis grauat &c. De hoc figura. 4. Reg. 2. ubi dicitur. Ecce habitatio ciuitatis huius optima est, sed aquae pessimae sunt, & terra sterilis. Et praecipit Heliseus ut ponerent sal in uas nouum & Heliseus Deus mens saluator, uas praeparauit, nouum uita perfectae. Apostolus. Inuide nouum hominem &c. Sal praeseruans a corruptione est discreta increpatio. Terra est subditus. Ciuitas conscientia. Haec terra est optima quantum est ex se, sed aquae, id est mundanae lasciuiae uel uoluptates, de quibus heri dictum fuit, sunt pessimae, & ideo reddunt terram sterilem.

Mitti-

Mittitur in illas increpatio, & sanantur, si sit sal sumptum de uase nouo. Quinto, iterum se inclinans in terram rescribit. Augustinus dicit illos zelo percussisse, nec dignatur eos aspiceret, sed auertit obturbat. Glossa tamen dicit quod hoc fecit ut daret eis libertatem sine confusione tanta descendendi & exiendi qui uidebant sua peccata, sic quod unus post alium exibat. A leuioribus autem incipiebant qui plura & grauiora commiserant. Sic fugient peccatores a facie Dei. Sequitur sextum & ultimum, scilicet quod remansit solus Iesus & discipuli & mulier &c. litera patet. Moraliter, quantum ad primam partem. Christus recedit de templo conscientiae quotiens expellitur per peccatum. Sed quod uadit? Ad montem Oliueti, ad locum altum suae misericordiae. Nota, oleum omnibus liquoribus supernat, sic miserationes eius super omnia opera eius. Hic est mons in quo beneplacitum est Deo, habitare in eo, mons pinguis &c. Hic domus panis, abundantia diuinorum beneficiorum, quibus iustus nutritur. Venit autem diluculo ad templum, quia quam cito aliquid recognitionis tibi innae scitur statim ad templum tuum iterum rediit. Nec congregantur populi, scilicet opera meritoria uel uirtutes tuae, nisi prius Christus ueniat & sedet in templo per reconciliationem, & doceat per inspirationem. Moraliter, dicitur Sapiens. quod per quem quis peccat periret & torquetur. Et ideo in ista aduetera accusata, dicitur ex emplum non exasperandi aut obiurgandi peccatores, quos interdum Deus cadere permittit ut ad maiorem perfectionem resurgant. Sic enim uideamus naturaliter homines post infirmitatis causam iuniores & incolumiores remanere. Haec namque mulier sicut heri dicebatur peccantem ex fragilitate & cordis mollitie signat. Gen. 3. Mulier, id est mollities quam dedisti mihi sociata, dedit mihi de ligno. Infructuam delectationem a Deo prohibita, & composita.

Hec

238

Ser.S.Antonij de Padua

Hæc autem in adulterio deprehenditur quando in aliquo facinore quo mæchatur cum diabolo inuenitur, aut in aliquo defectu culpabili. Tu fornicata es cum amatoribus multis. Hier. Sed quid? iniqui scribæ qui semper facta aliorum scribunt, & Pharisei qui semper procurant diuortium inter hominem, & proximum, procurant mulierem huiusmodi lapidandam. Lapidibus sunt uerba exprobrantia, quibus isti maligni calientes peccantes non desunt infestare, ut ipsos ex toto interficiant in cordibus aliorum. Figurantur autem hæc uerba per lapides, quia lapis dicitur quasi lædens pedem, quia omnis obiurgatio aliquo modo lædit affectum. Omnis namque disciplina in præsentem non est gaudium sed mortoris, singulariter tamen dicuntur lapides huiusmodi exprobratores, quia etiam pedes, id est humiles offenduntur. Isti sunt lapides quos Semei mittebat contra Dauid. Reg. dic historiam. Dauid manu fortis & uultu desiderabilis signat uirum in quo est strenuitas operum & perfectionis, & formositas conuersionis. Contra hunc insurgit interdum Absalon, id est luctus patris, id est dæmon, pellit a regno, & egredi cogit de ciuitate, qui uolens saluari uadit ad desertum poenitentiae incedens cooperto capite, id est mentis confusione. Psal. Operuit confusio faciem meam, & nudus pedibus, id est amota omni occasione, & affectione peccati, ascendens cliuum oliuarum, id est recurrens ad libertudinem diuinae misericordiae, fletus. s. pro culpa commissa. Sed quid tunc Semei, id est auditio mea, uir liuogulosus & procax in uerbo? maledicti ipsi dum detrahit, mittit contra eum increpationis & improprietatis lapides. Et bene dicitur quod hic ambulat per iugum collis, id est per altitudinem superbiae & elationis. Isti tales non implent præceptum domini. Deuter. Cum transieris Iordanem in terram quam dominus Deus tuus dabit tibi, eriges ingentes lapides, & calceabis læuigabis eos, ut possis in eis scribere omnia uerba legis huius &c. Dic historiam. Terra ista est proximus tuus, qui incidit in manus tuas quando te sciente peccauit. Debes igitur transire Iordanem, qui culpam abijcere quam incurrit ritus iudicii, & edificare altare in quo placet Deus ipsi peccatori. Hoc altare est instructio sue reparatio conscientiae. De lapidibus quos ferrum non terigit, id est increpatione sine liuore, & sine cruore confusionis, nam ferrum est frigidum liuorem, & durissimum, & per consequens uulneris insensibile, & sanguinis effusiuum. Igitur de his lapidibus calce, id est charitate linies, & scribes ibi legem, & mandata Dei, scilicet per informationem, & offeres hostias pacificas Deo. Et quia mente tranquilla sunt hæc omnia faciendâ, ne zelus incitet peccatorem. Sed detrahatores ædificant de lapidibus tactis ferro altare, diabolo ut ibi sacrificent sanguinem, id est tamam peccatoris &c. Dominus enim & lex Moysi, lex scilicet feruitutis, præcipit nobis huiusmodi lapidare. Sed quid deest? Attende quod sequitur: [Qui sine peccato est natus.] O quor sunt qui portant faciem erectam, quorum peccata si essent scripta in frontibus facerent eam deponere in terram. Et ideo cum uideris nudum, id est diffamatum, operi eum excusando, & carnem tuam despexeris &

Micro. 3.

a. Re. 16.

Psal. 68.

Deut. 17.

gis huius &c. Dic historiam. Terra ista est proximus tuus, qui incidit in manus tuas quando te sciente peccauit. Debes igitur transire Iordanem, qui culpam abijcere quam incurrit ritus iudicii, & edificare altare in quo placet Deus ipsi peccatori. Hoc altare est instructio sue reparatio conscientiae. De lapidibus quos ferrum non terigit, id est increpatione sine liuore, & sine cruore confusionis, nam ferrum est frigidum liuorem, & durissimum, & per consequens uulneris insensibile, & sanguinis effusiuum. Igitur de his lapidibus calce, id est charitate linies, & scribes ibi legem, & mandata Dei, scilicet per informationem, & offeres hostias pacificas Deo. Et quia mente tranquilla sunt hæc omnia faciendâ, ne zelus incitet peccatorem. Sed detrahatores ædificant de lapidibus tactis ferro altare, diabolo ut ibi sacrificent sanguinem, id est tamam peccatoris &c. Dominus enim & lex Moysi, lex scilicet feruitutis, præcipit nobis huiusmodi lapidare. Sed quid deest? Attende quod sequitur: [Qui sine peccato est natus.] O quor sunt qui portant faciem erectam, quorum peccata si essent scripta in frontibus facerent eam deponere in terram. Et ideo cum uideris nudum, id est diffamatum, operi eum excusando, & carnem tuam despexeris &

frange æsurienti panem tuum, scilicet doctrinae &c. Quod si non feceris dominus, occulta tua scribet in terra &c.

DOMI-

DOMINICA IIII. QVADRA-
gesimæ. De quinque hominem milibus
 tiatis a Christo in monte, quo exem
 corrobatur fides nostra, de diuina pro
 uidentia, & ad montem ascendere do
 cemur.

S *Vbi igitur in montem Iesus, & ibi sedebat.*] Ioanni
 6. Diuina gratia tria habet facere in nobis. Ha
 bet enim incitare affectum. Subijct. Subleuare
 tionem. In montem. Quietare seditionem.
 Et ibi sedebat. [*Abijt Iesus trans mare Galilee & c.*] S
 cut dicit Glossa Threnorum. 4. Nulli diffidendum
 ne deficiant miserationes Dei, fons misericordie no
 ficatur nisi tu prius fueris exsiccatus, immo ut audi
 ait de spiritu, & anima, tardius uidetur ei ueniam pe
 catori dare quam ipsi peccatori recipere, quasi pla
 cruciet ipsum ipsius miseri compassio quam ipsum
 feru compassio sua. Et uere aduertere possumus quo
 ad sua beneficia conferenda frequenter non expectat
 ur ab eo petantur, sed ea offert & tribuit indigentib
 cut satis declarat euangelium hodiernum, in quo Eu
 gelista quinque ponit, uidelicet
 Præcurrentis domini prouidam profectioem. [*Abijt*
Iesus.
 Accurrentis populi feruidam deuotionem. [*Et sequi*
sur eum multitudo magna.]
 Misericentis domini intimam compassionem. [*Cum*
leuasset, oculos.]
 Assiluentis ferculi sapidam refectionem. [*Facite eos*
scumbere.]
 Extollentis labij placidam confessionem. [*Dis*
bant.]

Quia hic est uere propheta.]

Vel sic accessum siue progressum deuotionis. Abijt.
Aspectum compassionis. Cum subleuasset oculos.
Effectum subuentionis. Dixit igitur Iesus, Facite eos
discum.

Succesum confessionis. Illi igitur homines.

Quantum ad primum, dicit quod [abijt Iesus] salus
nostra [trans mare Galilee quod est Tiberiadis] & tunc
magna multitudo sequebatur eum, & assignat causam.
[Subijt igitur, & c. Erat autem proximus dies festus. s. pascha
iudæorum,] ut scilicet innuat hoc miraculum esse aliud
ob illo de septem panibus, quia alio tempore factum.

Quantum ad secundum dicit quod Iesus benignos oculos
suos subleuauit quos antea forte ex honestate tene
bat declinatos in terram, uel ad suos discipulos cum
quibus, ut ait Chysostomus cõferebat. Videns igitur
hominum multitudinem copiosam, dixit ad Philip
pum. [Vnde ememus panes & c.] Hic patet misericordia si

attendamus eius fluuiosam inuitationem, immo expect
ationem. Nam infantis more nos inuitat, specialiter
tamen ex sua longanimitate & patientia. Ad Roma. 2.
existimas o homo qui talia facis, quia tu estugiens iud
icium Dei, An diuitias bonitatis eius contemnis &
patientia & longanimitas. Ignoras quoniam benigni
tas Dei ad penitentiam te adducit? Secundum autem

duritiam tuam & cor impenitens thesaurizas tibi
in die ire & reuelationis iusti iudicii Dei. Nota
quod horrendum est incidere & c. Eius seriosam & uir
erosam circumspectionem, semper enim respicit & c.
Psalm. Oculi eius in pauperem respiciunt. Eius copio

am ministracionem, quia nunquam desinit sua benefi
cia ministrare. Nota quod temporalia & corporalia
malis ne efficiantur peccates, ut sunt prauilatrores usu
surarij & c. Eius radiosam nos illuminosam illustratio
nem, quia ipse oriri facit, solem suum super bonos &
malos, & tñ Iob querit, quare misero data est lux, nam

[*Quia*

Ser. Quad. S. Ant. de Padua.

Q

ipñ

Rom. 2.

Psalm. 9.

Iob. 3

ipſi peccatores rebelles fuerunt lumini diuinæ inſpirationis. Quare Philippo dictum eſt. [*Vnde ememus panes?*] Duplici de cauſa. Primo quia erat de illa prouincia, ut dicunt aliqui, & propterea magis pertinebat ad eum prouiſio, quia naturale eſt quòd quilibet ſuum cõteraneum diligit. Oppoſitum tamen faciunt aliqui, qui ſunt de genere uiperæ, qui concepti de utero matris, id eſt ciuitatis ſuæ antequam perducantur ad partum, & antequam ueniant ad gradum ad quem ex meritõ poſſent accedere, inter ſe dimittant, nec partum expectant, ſed uolunt ſibi honores cum uolentia uſurpare, & ſic lacerant uentrem matris, deinde ſuam deſtruunt ciuitatem, & interdum accidunt quòd non conſequentur illud quòd aliter conſequerentur ſi partum debitum expectarent. Secundo, quia Philippus iudeus erat, & ideo inſtruendus, quòd uoluit dominus facere, tentando eum, ut bene cognosceret quòd uictualia ibi non erant, & ſic conſequens miraculum magis admiraretur &c. Proſequere literam. Nota dulcedinem ſua uerbi, quia iſta multitudo reſecta, aliam neglexerat. Nec certe mirum, quia ad literam. Non in ſolo pane uiuit homo. Et quam dulcia faucibus meis. Pſalm. Quanti ad terrum, fecit diſcumbere ſuper faenum, id eſt herbam, quia multa erant in loco. Erat enim tempus uernale, & ita omnia erant uirentia propterea locum patriæ, erat tempus amænum, ſocietas gratifica, conuiuia generoſa, miniſtri lætantes. Et cū comederunt & ſatiati ſunt, collegerunt fragmenta. Quantum ad quartum, miratæ ſunt turbæ, & conſeſſe ſunt Chriſtum quod eſſet uere propheta. Moraliter uero oſtendit geſtum ſiue nutum compaſſiui peccatoris aſſicientis. Verbum defectiuum hominis non conſuetudinis. Actum curatiuum criminis inſcientis. Fructum ubertium animæ famelicis reſcientis. Mons iſte eſt ille ad quem deſiderat accedere Propheta. Domine qui habitabit in tabernaculo tuo. &c. Hic eſt ille mons in quo

quo Chriſtus tranſfigurauit ſe, coram diſcipulis ſuis. Et ideo Iſaiæ uigeſimo tertio. Tranſite maria, ululare, qui habitatis in inſula. Ergo aſcende ad montem iſtum præcioſum & admirandum, quem Chriſtus fecit. Campum uictoriæ. Matth. Nam ibi uictus eſt dæmon. & ſic uitæ perfectionem docet. Scholam ſapientie. Matth. 5. quia ibi docebat &c. & ſic eſt eminentia uitæ. Speculum charitatis, quia ibi tranſfiguratus. Matth. 6. Aulam reſectionis fecit in ſcabellum quando cælum aſcendit. Scalam aſcenſionis &c. Ad hunc aſcendere non poſſumus niſi Chriſtus præcedat nos, quia ſine me (ait) nihil poteſtis facere. Iterum niſi tranſeamus mare huius mundi tempeſtoſum per ſuperbiam, profundum per auaritiã, fluidum per luxuriã, obſcurum per inuidiam. Hoc mare Tiberiadis id eſt uifionis, quia eſt apparentiæ & non exiſtentiæ, cū ſit totum ſophiſticum. Alio autem nomine Genezaeeth, id eſt generans aurã, quia nunquam quietat ab aura tentationum. Sic Chriſtus id eſt gratia Chriſti nos præcedit, ut ipſum in hunc montem ſequamur, ſed quia uia eſt laborioſa, recreatione indigenus ſiue cibo, ideo ſubleuat oculos ſuos, & uidens nos dicit. Vnde emere poſſumus panem, & hoc Philippo &c. Greg. Subleuat oculos in nos eſt reducere nos in propria conſiderationem, ut, ſcilicet cogitemus quomodo alimenta habere poſſimus, quibus ualemur in monte penitentiæ cum Chriſto, quibus uia ne deficiamus. Ad hoc reſpondit Philippus. *Ducentorum denariorum non ſufficiunt &c.* Denarius eſt ſatisfactio pro tranſgreſſione peccati, quibus enueritur ſatisfactio. [*Vt modicum quiſque accipiat,*] id eſt ut pro modico ſatisfaciat peccato & modica tranſgreſſione. Sed quid dicit Andreas, id eſt confidentia: [*Eſt puer unus hic &c.*] Puer ſcilicet per penitentiã reuocatus, unus, ſcilicet cum deo coniunctus, quia ante fuerat diuiſus. [*Quinque panes?*] ſunt caſtigatio & attritio ſenſuum. [*Sed*

Mat. 4.

Mat. 4.

Pſ. 142.

quid hæc inter tantos?] Duo pisces, unus charitas, & hic piscatur & trahitur de aqua dulci. Alter de aqua marina, & hic est spes. Matth. 5. Beati qui persecutione pariuntur &c. Hi pisces sunt mundi & expiati secundum legem, quia habent squamas patientiæ, & pinnulas quibus ad aëta uolant, quia semper in deum. Psalm. Pona in mari manum eius, idest, spem, in fluminibus dexteram eius, idest, charitatem. Spes in prefluris, charitas in consolationibus. Canticor. 2. Laua eius sub capite meo, & dextera &c. Aliter quinque panes sunt.

Dolor de omisso.

Pudor de commissio.

Horror iudicii.

Timor supplicii.

Ardor penitentiæ.

Pisces duo sunt propositum melioris uitæ, siue correctionis, & spes obtinendi ueniam. Vel aliter piscis afflus exempla martirum, piscis elixus exempla confessionum. Discumbunt super fœnum, omnis caro fœnum. Mat. 40. Et Psalm. Homo sicut fœnum. Sicut autem messis signat uirum iustum, iuxta illud. Messis quidem multa &c. sic fœnum peccatorem seu carnalem gloriam, & hoc triplici ratione, uidelicet. Quia sicut fœnum nascitur sine cultura, quia non fructificat, quia est cibus bestiarum, sic peccata & mala uoluptas nascuntur sponte, & non fructificant nisi ad gehennam. Et ipse peccator sicut esca demonum. Et hæc gloria multiplicatur, quia erat festum ludæorum, idest gaudium peccatorum, cuius dominus particeps esse non uult. Sedere igitur nos iubet super fœnum, id est carnem atterere & domare, nec temporalia desideria sequi, quia ipsa militat aduersus animam. Castigo corpus meum, ait Apostolus. 1. Corinth. 9. Et uisatiaberis refectione &c. Alia litera habet trecentorum denariorum &c. quia nec cordis contritio, nec operis confessio, nec operis satisfactio sufficit, nisi puer lesu

cum

cum quinque panibus uulnerum suorum & duobus piscibus. Humanitate que fuit in mari huius mundi & diuinitate que fuit in fluuio paradisi. Apoc. ult. Ostendit mihi fluuium. Aduertendum in super quod ducentorum denariorum panes sufficerent ubi plures haberi non possent, quia sola contritione lauantur pedes Christi concitati & turbulentum contra peccatores, siue (ut ita dicam) prius dulcorantur & unguuntur, sicut bene patuit in Magdalena, quæ apportauit solam contritionem per hoc unguentum quod uendi poterat trecentis denariis argenteis, & sic uenditum fuit, quia remissa sunt ei peccata multa. Unde non dicant aliqui sicut dixit proditor. Ut quid perditio hæc. Non enim perditio, sed optima uenditio. Nec debemus iudicare illos quos uidemus mori, qui sic præueniuntur quod nihil aliud de eis patet quam signum contritionis &c.

FERIA II. DOMINICAE

Quartæ Quadragesimæ De modis

quibus peccatores iuste puniuntur.

Ubi fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit de templo. Ioan. 2. Diuina gratia tria alia habet facere, uidelicet.

Transgressionem patratam corrigere, Cum festus esset flag.

Confectionem dispersam seu destructum astringere, De funiculis.

Confectionem contractam abiicere. Omnes eiecit de templo. *Ubi erat pascha Iudæorum &c.* Secundum quod ait beatus Augustinus in lib. de uerbis domini. Sermon. 37. Magnæ misericordie est nequitiam impunitam non relinque, & magnæ iræ est non punire. Sicut igitur deus summæ misericordie nullatenus nos pro obliuisci, sic nec a correctione

Psal. 88.

Ps. 101.

Q. 3

& tūc Deum recognoscere cogitur, sed interdum talis de, sicut de isto ad literam legitur &c. Oves in proposito significant hypocritas. Vade dominus. Attēdit te a falsis prophetis q ueniunt ad uos in uestimento oniu &c. Ista pascunt in deserto & in nemore spinoso peccati, ubi lupus habitat, & non in prato ecclesie, ubi Christus habitat, ubi sunt flores exemplorum & uirtutum. Moraliter, quantum ad primam partem sig, dicit beatus Gregorius. 23. Moral. ca. 18. Quando homo flagellatur, a Deo debet considerare flagellariis suæ ordinē, & iusticiā percussiois inueniet. Tūc enim uidebit quod qui benigne eum cum non erat condidit, eū perfecto qui erat; nō nisi iuste percussus. Nam sicut idem dicit. 20. c. 27. manu suam dominus ad consumptionem peccantium non emittit cum feriendo a peccatis corripit, & corruentes saluat, sed potius ad salutem. Dupliciter tamen sicut idem dicit li. 18. c. 12. Deus hominem flagellat. Primo quidē ut parcat. Apoc. Ego quos diligo, corripo & castigo. Secundo, scilicet perdendo ne parcat quando, scilicet homo ex correctione non emendatur. Hier. 30. Plaga inimici percussit te, castigatione crudeli. Et ideo Propheta dicit. Quoniā in flagellis paratus sum &c. Boves aperta lasciua, Oves uelata malitia. Colūbz seducta stultitia. Osee. Factus est Efraim quasi colūba seducta non habens cor. Nota! columba nidificat quolibet mense. Mensis dicitur a mēne, quod est defectus. Sic stulti nidificant & pullificant in defectu, & semper ibidem pullificant nisi uident sibi auferri mēna sicut colūbz dum uident sibi auferri oua, &c.

Mat. 7.

Apoc. 3.

Osee. 7.

FERIA III. DOMINICAE

quartæ Quadagesimæ, De uera legis obseruatione atque de quadruplici lege.

Ea doctrina non est mea.] Ioān. 7. Per diuinā gratiam tria homo consequitur uidelicet, Acq̄sitionem communissimi dignitatis. quia mea.

M Informationem sinceræ ueritatis, quia Doctrina. Recognitionē diuinæ maiestatis, quia hō est mea &c. Secundum quod ait Bern. in epistola ad Haymericum Cancellarium, Oportet autem beneficium ut uere sit esse gratuitum. Danti itaque rependi quicquam gratius ab accipiente non potest quam si gratum habuerit quod gratis accepit. Spiritum namque grauem cōmuniā facit qui beneficia mētis grāta mēte nō suscipit. Et hinc ē q̄ frequētius dñs ad recognitionē dī minorū; beneficiorū nos hortatur, quandoq; uerbit, quandoq; exēplis, specialiter tñ in euāgelio hodierno, in quo quattuor rāguntur, uidelicet. Humilitas grāte recognitionis. [*Mea doctrina non est mea.*] Rigiditas iure increpationis. [*Nonne Moyses dedit.*] Stoliditas ex allocutionis. [*Dixerunt quidam ex Hierosolymis.*] Veritas cautæ persuasiois. [*Erat igitur dominus in templo docens.*]

Quantum ad primum tangitur hic deuota uisitatio, quia [iam die festo mediante ascendit Iesus in templum,] quod utique fecit imminente sua passione mullici ratione, ut dicunt doctores, uidelicet. Ad assidētiā deuotionē. Sicut enim Xps imminētib; solēnibus templū corporaliter ascendit, sic innuit quod nos semper debeamus p deuotionē assidētere in Deū singulariter tamē in festis aliquibus solū diuino cului

uacare

Ios. 18.

uacare debemus. Ad declinandā suspicionē, ne iniqui in eius doctrina calumniam ponerēt, aut de fa sinistra aliquid suspicarentur, si fieret in occulto. Vnde & dicebat Ego palam locutus sum uobis. Ad exemplandam perfectionem, ut, scilicet nobis daretur exemplum quod imminente aduersitate debemus Deum recurrere, sicut faciunt robusti bellatores, capto burgo ad arcē confugiunt, sicut etiam factum est in Hierusalem, quod timoris tempore uel passionis subitæ quis statim fugit ad cor quod est uite principium. ostendendam uoluntariam oblationem, quia tempore passionis suę conuersabatur maxime in Hierusalem & in templo ut exhiberet se persecutoribus &c. Oportet ut secundum accepta informatio, quia docebat, namque erat locus doctrinæ & frequentia populorum. ipsa ammiratio, quia inde mirabantur unde inuenerunt ipsi tanta sapientia & cognitio scripturarum, quia sciebant ipsum minime didicisse cum esset filius uisus, qui corporali labore sibi uictum continuum quirebat. Apta declaratio & manifestatio unde illi doctrinam habebat, scilicet a Deo patre, sicut dicitur. Doctrina mea nō est mea, quę, sicut a me docetur, & a me possidetur, non est mea origine, sed eius qui sit me, quod uerum est tã de doctrina diuinitatis humanitatis. Matt. Omnia mihi tradita sunt a patre meo. Nam secundum humanitatem certum est & secundum diuinitatem, quia sicut filius non est originaliter a seipso, sed a patre a quo genitus est sic & eius doctrina. Vnde nihil habet secundum Augustinum quod nascendo quod accepit. Quamquam tamen sua doctrina non sit sua propter dupliciter. Primum sic. Illius iudicio circa unamquamque rem est statum qui de illa re habet certam experientiam (quia experientia facit artem. 3. Topicorum) sed ille qui de numero beneplacitum implet, habet certam experientiam de diuinis (cum circa illa insilat) igitur, & habet

eis certum iudicium, & per consequens omnis cognoscere poterit utrum doctrina mea sit ex me, an ex Deo, Sed uos qui estis instrinati a Deo, hanc percipere non potestis. Primum Corinthiorum secundo. Antiquus homo non percipit ea quę sunt spiritus Dei. Secundo sic potest deduci ista ratio secundum Chrysostomum. Voluntas Dei est pax, charitas, & humilitas. Opposita autem his, scilicet contentio, odium, & superbia inducunt hostilitatem, & habet animū perturbare ne ueritatem possit comprehendere. Igitur si quis ista deponere ualuerit & facere uoluntatem patris, scilicet pacem habere & charitatem, ille poterit cognoscere quod a seipso non loquitur sed ex Deo. Secundo probat hoc idem, sic omnis [qui loquitur a seipso querit gloriam propriam.] & per consequens eius doctrina non est uera, nam ex propria doctrina insurunt errores & hereses, quia qui nimis emungit elicit sanguine. Contrario uero, qui loquitur uerum non querit gloriam propriam, sed gloriam patris qui misit illum, & ego quero gloriam patris mei nō meam, igitur doctrina mea est quo ad hoc integra, & non in ea iniustitia quo ad effectum, siue quo ad intentionem Nota, dupliciter quis loquitur, secundum quod dupliciter ducitur in consuetudinem. Uno modo ab alio, & hoc tripliciter. Vel per inspirationem, & sic est a Deo eius doctrina. Quia spiritu sancti inspirati locuti sunt sancti Dei homines. Vel per doctrinam, sicut addicit discipulus a magistro. Vel per investigationē, quę fit quā intellectus non quidē a se, sed ex rerum ducitur natura in ipsarum cognitionē. Quicumque sic loquitur uera dicit, si eius doctrina uera est, quia ueritas est conformitas rei ad intellectū. Alio modo a se, & tunc uniuersaliter falsum dicit, & talis gloria propria querit & rapitur in errorem Hierem. Visionem cordis sui loquuntur non de ore homini. Ezech. Vzh propheta insipientibus qui sequuntur

Matt. 11.

Hierem. 24
Ezech 13.

tur

tur spiritum suum, & nihil vident.

Quantum ad secundum ponitur rigiditas iustæ legislationis. Crepatio. Incepat autem eos de duobus videlicet Primo de legis transgressione, dicens. [Nomen Moyses dedit vobis legem,] & tamen legem non seruatis? Probatio. Ille legem non seruat qui legis præceptum non quiter transgreditur, uos autem estis huiusmodi. Probatio minoris, quia lex præcipit, ut non occidas. Exod. 20. quod de innocenti intelligi debet. Me autem uos queritis occidere hominem qui uera locutus sum uobis. [Quid me queritis interficere?] & qua de causa? Item ille legem non seruat qui ueritatē ac eius fructum perimere conatur, ego sum lex & legis fructus, quia ad me tota lex ordinatur, igitur, &c. Secundo de cetera perturbatione. [Moyſes dedit uobis circuncisionē, non quod esset ex lege,] quia nō includitur in præceptis, [sed quod erat ex partibus,] scilicet Abraham, qui & ipsam accipit in signum salutis, sed hac circuncisionem uos facitis in sabbato si occurrat, cum tamen per illam non habeatur salus, sed solum signum salutis, igitur inisiste mihi indignamini qui totum hominem in sabbato sanum feci. Ad litteram de Paralitico Ioan. Vel de humano genere quod in sabbato Iudæorum sanauit. In sabbato inquam quando erant otiosi, quia nihil meritorium uel fructuosum operabatur. Sabbatum interpretatur requies. [Ergo nolite iudicare secundum faciem.] Chrysostomus, id est dignitatem personarum sed ad rerum naturam feratur sententia. Deuteronomio. Ita paruū ut magnum audieris, nec accipietis personam cuiusquam, quia dei iudicium est. Vel nolite iudicare secundum faciem, id est secundum illa quæ primo apparent. Iob. 29. Causam quam non noueram diligenter inuestigabam. Nota sicut amor dei non est unquam sine luce cognitionis, est enim ignis inflammans & illuminans, sic amor mundi nunquam sine cæcitate. Est enim ignis conformis igni infernali qui

inflammatur, sed est tenebrosus & sine claritate, & ideo qui amoris diuini non adherent non possunt iudicium discernere, sed iudicant solum secundum faciem quam assumunt, scilicet peccati. Psalm. Facies peccatorum sumitis. Et quia non sufficit in iudicio declinare iniquitatem, sed oportet facere æquitatē, deo subdit, Sed iustum iudicium iudicate. Iustum nāque iudicium est quod solo æquitatis inritu exercetur, a natura regulam trahens. Nota in quibus incumrit iudicium Exod. Provide de omni plebe (ut queratur cum diligenti examinatione) iustos (in quibus mentis constantia, potentes, in opibus abundanter & potentes in opere & sermone) timentes Deum, qui scilicet timore hominum minima peruertunt, Eccle. Noli querere fieri iudex nisi ualeas uirtutibus circumperire iniquitates (in quibus sit ueritas) tam ueritatis quam infitias, ne scilicet amore uel odio corumpant iustitiam uel scientiam qui oderunt auaritiam (ne scilicet cupiditate lucri, uel spe præmij corumpant ueritatem.) Et constitue ex eis qui iudicent populum oī tēpore. Hoc dixit Ietro, qui honorabilis interpretatur. Si ego dominus ubi est honor meus? nisi Moysi, Aliud autem dicit rex, id est diabolus. Daniel primo ad Aphastem, qui huius interpretatur, Introduce de semine regio. Introduce (sine deliberatione) de semine regio (superbiæ) & tyrannorum (arrogantiæ) pueros (non antiquos). Nota aliqui iusti sunt iusti sicut statera, quæ illic plus ponderat ne ad illam partem magis inclinatur, ubi plus ponitur.

Quantum ad tertium, [Dicebant igitur quidam ex Hierosolymis.] Chrysostomus. Scilicet qui deberent ex multis susceptis beneficijs esse meliores, erant alii inferiores. Sed hunc scimus unde sit utroque modo contradicunt sibi, primo quia Ioan. 9. Non scimus quia Moysi locutus est Deus, Hunc autem nescimus unde

Exo. 20.

Ioan. 5.

Psal. 81.

Exod. 18

Eccle. 7.

unde sit. Matthæi. 2. dixerunt Herodi quod esset a Bethleem Iudæ.

Quantum ad quartum. [*Clamabat igitur Iesus in templo.*] Clamabat, quia erant furdi, in templo docens, quia erant stulti & amentes. Ero similis uobis in mendacitate, id est si dixerio quia nescio eum, ero mendax sicut uobis estis mendaces, & dicentes eum cognoscere, & dicentes non cognoscere, ut ostendi, & tunc similitudo quantum ad hoc quod utroque modo erit: men tacium non est similitudo. [*Nonne Moyses dedit uobis legem, & nonne ex uobis facit legem.*] Nota quadruplicem legem tradidit hic Moyses uobis, id est percussor ægypti. Legem timoris & subiectionis erga Deum. Deuteronomi. Dominium Deum tuum timebis, & ille soli seruias, ac peccatum nomen illius &c. Legem amoris & dilectionis erga proximum. Ioan. 15. Hæc mando uobis ut di. Legem rigoris, & reprehensionis erga carnem. Gen. 1. [*Replete uos*] scilicet bonis feminibus, & subijcite eam &c. Legem horrois, & deiectionis erga hostem. Deuteronomi. 7. Non inibis cum eis foedus, nec sociabis cum eis conuicia, neque misceberis eis. Sed in ueritate lex timoris diuersa est in legem superbiæ. Lex amoris in legem dilectionis & concordia. Lex rigoris in legem lasciuia. Lex horrois in legem concordia & stricta amicitia. Non modo igitur ex uobis facit legem, ut merito a ligando lex dicatur, quæ enim nos debet ligare ex eius implementatione, ligat nos cum hoste ex eius transgressionem. Machab. primo. Si igitur pater ego sum, ubi est honor meus? & si dominus ego sum, ubi est timor meus? Nonne etiam de uobis adhuc conqueritur Christus dicens, [*Quid me queritis interficere?*] Immo uerius. Quid me tam tam crudeliter interficitis. Peccator tamque quotiens peccat, totiens in se interficit Christum. Quod sic patet. Quotiens homo incurrit propria uoluntate mortem, totiens in seipso uita perimitur, quotiens autem homo peccat, totiens enim incurrit mortem.

Deut. 6

Quacunq; enim hora pomum prohibitum comederis &c. Igitur totiens perimit uitam. Vita autem ultra Christus est, ait Apostolus. Vivo ego, iam non uiuit in me Christus ergo &c. Conqueritur ergo Christus. Quid me uultis interficere totiens crucifigendo &c. Sed in ueritate miser peccator potest respondere. Vere nos legem habemus, & secundum legem nostram debes mori. Lex autem ut dictum est, dicitur a ligando, miser autem peccator multis uinculis multis ligamentibus ligatus dicere potest, Nos legem habemus. O infelix peccator qui diabolo tam miserabiliter uinculanti dum tibi parat laqueum sponte porrigis pedem, immo si te per pedem ligauerit sponte ipsi ostendes manus, sed operis guttur & collum ne confiteatur. Bene igitur dicit legem &c. Adhuc Pilatus nititur Christum liberare, ac clamat, Quid enim mali fecit? Tu tamen miser peccator clamas tam corde, quam opere, moriatur secundum legem, immo secundum legem siniquas. Nam lex lasciuia iudicat eum mori in corpore, quia in ipsa perit. Lex superbiæ in corde. Lex caritati in mente. Iob. 28. Sapientia uero ubi inuenitur? & quis est locus intelligentia? Nescit homo preceptum eius, nec inuenitur in terra suauiter uiuentium. Iob. 40. Iustus dicit, non est in me, & mare loquitur, non est in me. Nota tres responsiones, scilicet maris, id est superbiæ, abyssus, id est auaritiæ, & in terra suauiter habitantium, id est lasciuia. Itæ sunt leges iniuæ, quas peccatores in se concludunt uel scribunt. Isa. 10. Leges iniuæ scribentes iniustitiam scripserunt. Isti nã leges diuinas abolentes, leges scripserunt iniustitiam & peccati, cum tamen scriptum sit. 2. Machab. 4. Leges enim diuinas impie agere impune non cedit. Propter hoc ipse Moyses talibus est transgressoribus imminatus. Deuteronomi. 30. inuocando in testes cæli, & terram contra illos qui fructus lege diuina scriptis peccatorum se subdiderunt, quod cito essent dispe-

2. Ma. 4

minem talibus non bene usurum, & forte quantum ad hoc potuit questio discipulorum habere aliquam applicationem. Sequitur responsio Christi, *[Neque hic nec &c. Expone]* ut Augustinus, cui concordat Chrysostomus, licet peccauerint parentes & ipse, non tamen cæcus nasceretur, sed ut manifestarentur opera Dei in illo. Hic potes introducere quintuplicem causam Greg. 1. Homi. super illud Marc. 2. Dimittuntur tibi peccata, quare homines uariis molestiis affliguntur, uidelicet Propter gloriæ augmentationem, ut in Iob, & in martyribus. Propter gratiæ conseruationem, ut in Paulo. 2. Corin. 12. Propter culpæ punitionem, ut in Maria sorore. Moysi. Numeror. 12. Et in Paralytico Marc. 2. Propter futuræ pœnæ inchoationem, ut in Herode Actuum. 12. & in Antiocho. 2. Mac. 9. Propter diuinæ gloriæ manifestationem sicut de Lazaro, & hoc cæco patet. Quod autem dicit Hieronimus super illud Hier. 4. Viæ tuæ & cogitationes tuæ fecerunt heretici tibi, ubi dicit. Quicquid accidit nobis mali uitii nostri est non Dei intelligendum de malo pœnæ illatæ. Consimiliter intellige illud Greg. quod dicit super illud Hier. quinto. Percussisti eos & non doluerunt. Omnis diuina percussio, aut purgatio nobis est uitæ præsentis, aut initium uitæ sequentis. Sequitur. *[Memento operari &c.]* quasi dicat, opera eius qui misit me quæ sunt opera diuinæ potestatis appropriate, ex quibus operibus est gloria deo attribuenda, & hæc operari debeo quantum dies est, id est dum sum in mundo &c. Ioan. primo. Erat lux uera &c. Sequitur. Cum dixisset hæc, spuit in terram. Hic duo sunt consideranda uidelicet primo quid curauit, quia oculum, quod significat totius hominis curationem. Nam inter omnia animalia homo est nobilissimus. Iterum inter partes hominis, caput excellit, inter autem partes capituli oculus est nobilior. Vnde Matth. *[Lucerna corporis tui est oculus tuus. Quando igitur curat oculum,*

Matth. 6.

tius hominis signat curationem, dum scilicet principale in eo curatur. Secundo quam medicinam fecit, quæ spuitum. Nota secundum Augustinum, per spuitum quod a capite fluit significatur sapientia increata quæ a patre procedit. Eccle. Ego ex ore latissima prodij. Terra est humanitas, lutum coniunctio diuinitatis Christi cum sua carne. Istud lutum impositum Deo oculis humani generis dum fidem suæ diuinitatis & humanitatis eos docuit, & circa eam instruxit Sed adhuc non sufficit ad uitium reparandum nisi iret ad natatoria Siloæ, id est baptismi, & ideo bene dicit uade ad natatoria Siloæ. Est autem notandum quod ista aqua erat ex alia parte ciuitatis, & ideo uoluit Christus illuc eum mittere, ut tam corporalem defectum quam spirituale medicinam omnes possent aspicere. Quantum ad nostram instructionem datur nobis forma corrigendi proximum, qui de spuito sapientiæ quod procedit a capite, i. mente, debemus facere lutum. i. mentionem & memoriam de peccato, & oculos linire. i. benigne facere proximum se recognoscere, non pungere uel uulnerare, sed linire, & tunc ipsum mittere ad natatoria Siloæ. i. ad aquam pœnitentiæ. Quantum ad secundum transcurram literam, & dic causam dubitationis circa personam cæci, quia oculi magnam faciunt uarietatem in facie. *[Lutum fecit, & unxit oculos meos.]* Non uiderat de aqua uel de salua sicut ait Chrysostomus, & ideo non expressit, nec definit quod adhuc nescit, utrum scilicet filius dei, diuina sapientia, & æterna purus homo, licet existimaret eum prophetam. Vnxit unguento misericordie suæ per uiscera illa quibus uisitauit nos. *[Adducim eum ad parentes,]* forte ut ipsorum timorem ne pareret miraculum. Hic nota cæci constantiam & perfestationem & Pharisæorum maliciam. Nam blasphemant Christum in duobus. Primum est, non fit a deo. Secundo est quod ipse sit in legis transgressor, quia sabbatum non custodit, & ideo aliis contrarij sentientibus fit schisma

Ecc. 13.

inter eos. Interrogant cæcum quid de eo sentiat, mitunt pro parentibus eius, quibus tres faciunt questiones. Primam, utrum sit filius ipsorum. Secundam, utrum natus sit cæcus. Tertiam, quomodo usum recuperauit. Duae primae soluuntur, pro tertia remittunt eos ad filium, cui ex ætate responsio competeat, quod utique fecerunt propter timorẽ, sed nõ sic timuit ille cæcus. Quid autem dicunt Pharisei? [*Hic est filius uestæ quem uos dicitis quia cæcus natus est.*] Ideo dicitur quasi non sit uerum, sed sita diuulgatis, ut Christo daretis honorem. Quantum ad tertiam dicit quod nihil ualentes habere uel extorquere a parentibus, Pharisei adhuc ad sanatum se conuertunt dicentes, [*da gloriam deo*] & recognosce hæc salutem a deo, & non ab hoc quem scimus esse peccatorem. [*Dixit cæcus sanus effectus, si peccator est nescio.*] id est nõ determino, sed ipsum eius factum quod in me experior uos conuincit, [*nam cum essem cæcus, uidebam & nunc uideo.*] Non de Christi sanctitate dubitauit, sed ex factis ipsos improbauit. Dixerunt igitur illi. [*Quid fecisti ut uideas?*] & uolentes inuenire calumniam in miraculo uel in modo, ut ait Chrysostomus. Respondit cum stormacho, dixi compluries uobis & amplius non replicabo, [*Nunquid & uos discipuli eius uultis fieri.*] Supplementum dicitur, [*Maledixerunt igitur ei ad literam, & dixerunt super addendo maledictioni, in discipulis illius sis non autẽ scimus quia Moysi locutus est deus, quia sic, scilicet audiuius a patribus, sed hunc nescimus unde sit, quem tamen ut ait Chrysostomus uidebant mirabilia operantem maiora quã Moyses fecisset.*] Dicebant igitur se scire quem dici audierant, & se scire negabant quẽ uidebant. Hunc, inquit, nescimus unde sit cuius oppositum heri dixerunt. [*Christus cum uenerit nemo scit unde sit, hunc scimus unde sit.*] In hoc mirabile est quod uos nescitis unde sit, quem uidebatis facere tot & tanta, & supple illum quem non uidebatis, dicatis uos scire. Sed iterum uos dicitis hunc esse

peccatorem. [*Nos autem scimus quia peccatores deus non exaudit.*] Ex merito, scilicet ipsorum, sed si quis est dei cultor quo ad fidem & deuotionem & uoluntatem eius, ad testimonium ueritatis deus hunc exaudit &c. Hic nota propter multas auctoritates quæ dicitur, quod peccatores ad se conuersos deus audit, in peccatis autem permanentes non. A secundo non est auditum quod aperuerit quis oculos cæci, sed forte alterius qui ex infirmitate cæcus fuerit factus. Et ideo nisi esset hic a deo, non posset quicquid dicitur, [*Dixerunt ei, in peccatis natus es, & tu doces nos.*] Quia peccatorem eius attribuebant peccatis parentum. Nota hic quod infirmitates siue deformitates adueniunt filiis, quando causas copulæ parentes non seruant. [*Et eiecerunt cum foras.*] Quantum ad quartum, [*Credis tu filium dei pro quo tam diu disputasti, &c.*] Quis est enim uis credam in eum. Quem uidisti per fidem, [*& aperuit oculos tuos, & qui loquitur tecum, ipse est.*] Modò alter, licet per hunc cæcum omnem peccatorem possit intelligi pro eo quod dicere potest. Lumen oculorum meorum & ipsum non est mecum, possum tamen distinguere quod est multiplex cæcitas quam habent a diuersis peccatis incurrat. Quidam enim excæcantur ut abundantia rerum temporalium, figuratur per Tobiam. Vnde nota quod hirundines sanctos significant, quorum conuersatio non est terrena, sed celestis. Pal. Volucres cæli & pisces maris qui &c. Hirundo in aere pascitur, sic iustus. Vnde. Os meum aperui & attraxi spiritum. Item uolat per desiderium supernorum, nidum facit de luto & in tali nidulo pullificat, id est opera uitæ facit, opera scilicet humilitatis, dum se uenit in terminis propriis. Et tunc nidificat, sed non in nemore huius mundi, uel in orto lasciuie, sed in domo conscientie, uel in templo charitatis. Stercora quæ ab eis abijciuntur sunt lasciuie, quæ tales a sanctis reputantur ad Philip.

Pal. 8.

Psa. 118.

Psal. 61

Psal. 48.

Omnia sunt ut stercorea &c. Quæ nisi sint calida non
 excæcant, quia nisi cum ardore diligantur non offe-
 dunt. Psal. Diuitiæ si affluant nolite cor apponere,
 & tunc supple non nocebunt. Nota quod carbo non
 excæcant, uisum nisi sit ignitus. Et nota quod multi
 patiuntur istam cæcitate & non querunt medicum
 &c. Quidam excæcantur honoribus. Psal. Homo cum
 in honore esset non intellexit, comparatus est &c. A
 Roma. i. Cum Deum cognouissent, non sicut Deus
 glorificauerunt aut gratias egerunt, sed euauerunt
 in cogitationibus suis, & obscuratum insipiens cor
 eorum. Isti sunt figurati per Heli. i. Reg. 3. Qui uide-
 re non poterat lucernam domini &c. Qui tales ab
 honoribus excæcati diuinam sibi factam gratiam
 attendunt, donec extinguantur, quod erit quando
 fracta ceruice de sede honoris cadent in die mortis.
 Non fuit de talibus Moyse, de quo dicitur Deuter. 32.
 ultimo quod usque ad finem uitæ non caligauerunt
 oculi eius, cum tamen fuisset factus dux populi. Quod
 dam excæcantur longa consuetudine peccatorum. Cuius-
 prehenderunt me iniquitates meæ, & non potui
 uiderem. Isti sunt figurati per Isaac. Genesis uigesimo
 septimo. Qui senuerat ualde habebatque annos ma-
 tos, & ideo caligauerunt oculi eius, quia Esau maioris
 lio suo bene subtrahita illa dedit filio minori. i. corpo-
 ri: pro eo, scilicet quod sibi cibaria præparat, & intulerat
 uolenter. Hæc cibaria sunt carnales & corporales deli-
 ctæ Isaac igitur senex est, qui in peccato antiquat. Psal. In-
 teraui inter omnes inimicos meos &c. Baruch. 3. Quidam
 Israel quod in terra inimicorum eius, id est habitas. In
 ueterasti in terra aliena. Quidam excæcantur ex pro-
 prio ortu & ex proprio genere, & tales creantur
 a natuitate. Quot sunt cæci hac cæcitate per-
 si. Dixit enim optime iste sanctus cæcus. A seculo
 non est auditum &c. Non a seculo, quia omnis homo
 si ad seculum oculum conuertat, erit cæcus a natiuitate.

ate. Explica quomodo aut circa suam patriam, aut
 circa consanguineos semper est homo cæcus, quia
 semper ipsi uidentur alios quantuncunq; meliores
 excedere, & ideo uolunt semper alios subiugare. Sed
 remedium contra tales, est ponere lutum super ocu-
 los. Quod utique licet posset de Christo exponi, cuius
 generatio narrari non potest quem debes super ocu-
 los ponere &c. remedium est tamen ponere de luto,
 id est considerare seditatem communem in ortu &
 exitu tuo. Iob. 32. Ecce me sicut & te fecit Deus, & ex
 eodem luto ego quoque formatus sum. Et uade ad na-
 tatoria Siloæ, ad fluiuium humilitatis, quæ sunt aque
 currentes cum silentio, & mundaberis, ad humilia-
 tionem, scilicet Christi qui inquam Christus est Siloæ,
 id est missus, nisi enim ille fuisset missus nullus fuisset.
 ab iniquitate dimissus. Queritur dominus, & ob hoc
 comminatus. Isa. 8. dicens. Pro eo quod abiecit popu-
 lus iste aquas Siloæ, id est Christi profundam humi-
 litatem, uel supernam gloriam, uel diuinam scriptu-
 ram, quæ uadunt cum silentio, id est quæ transeunt
 humiliter, uel quæ expectari non possunt. Quia ocu-
 lus non uidit, nec auris audiuit &c. Similiter diui-
 na scriptura humiliter transiit. Sequitur Isa. 8. Et ad
 sumpsit magis Rasi n, quæ interpretatur pictura, id
 est mundi gloriam, quæ est sophistica. Habet enim
 apparentia, & non existentiam. Et filium Romeliæ,
 qui dominatur in mundo, & Face, quod interpreta-
 tur oris assumptio, id est, strepitus humani tumultus
 filius Romeliæ, qui sublime conituum laborantium
 interpretatur, uel frangens laborantes, quia Eccl. id
 est quid habet, amplius homo de uniuerso labore
 suo quo laborat sub sole, Propter hoc, ecce adducet
 dominus super uos aquas fluminis, id est mundanarum
 tribulationum aquarum. intolerabilium, & multas quo ad nu-
 merum, Regem Assyriorum & omnem gloriam eius
 &c. Item, uade ad natoria, id est uade ad fontem

Christū, & laure aqua pœnitentię. Pœnitentia uadit cū filerio. Vel aqua gratiæ, uel aqua, id est appetu glorię, quę explicari non pōt, uel humilis doctrina Christi quam uerbo docuit, exēplo multipliciter firmavit &c.

FERIA V. DOMINICAE QUAR- tæ quadragesimæ De Filio uidnę Na- ym, a mortuus resuscitato.

Adolefcens tibi dico surge.] Luc. 7. Gratia spiritus sancti est uetustatis innouatiua. Adolefcens. Tepiditatus incitatiua. Tibi dico. Stabilitatis subleuatiua Surge. [Erat Iesus in uirtute quę uocatur Naym &c.] Secundum quod ait Ricardus super Apo. li. r. Mira pietas, mira clementia, quādo dominus post cōmissam culpā nō statū infert pœnam, sed confert medelam gratiæ, & reuocat ad integritatē iustitiæ, ut perducatur ad iocūditatē glorię. Reuera, nisi cadētes dominus releuaret, & eis democurreret per pœnitentiā subleuādo culpā pauci uel nulli essent qui ad gloriā peruenirēt, Cōfert igitur cadētibz medelam, quod bene insinuat euangeliū hodiernum, in quo quattuor ponuntur, scilicet Transgressionis excidium. [Ibat Iesus.] Compassionis pœcordium [Quam cum uidisset.] Reuocationis prodigium. [Et accessit.] Venerationis pœconium. [Accepit autem.] Quantum ad primū narrat euangelista quod Christus ibat in ciuitatem quę uocatur Naym &c. & cum eo ibant apostoli &c. Beda. Diuino nutu multa turba Christum sequebatur, ut testes fierent miraculi. Et licet hoc dictum specialiter intelligatur, quod miramur Christus uenit ad animam nisi cum eo ueniat discipulis eius, id est uirtutes, puta humilitas, mansuetudo,

tudo, castitas &c. & turba bonarū operationū, pōt tamē exponi quo ad clericos & religiosos, uidelicet quoties ipsū Christū cōcomitantur cū sint eius speciales discipuli, semp turba sequitur copiosa. Et in ueritate ideo turba non sequitur Christū, quia Christiani omnes eo relicto fugiūt, sicut accidit tēpore passionis, peccatores autē Christū tradūt, discipuli eo relicto fugiūt, & per cōsequēs simplices deficiunt imitari. Et utinam non plus facerent clerici & religiosi quā fugere, sed timeo quod multi suo malo exēplo ipsum illud edū gētibz, id est uulgo tradūt cōtra quos dominus. Vēh homini illi per quem filius hominis tradetur &c. Ibat igitur Iesus, & cum appropinquaret portæ ciuitatis, ecce defunctus &c. Ponit materiam desolationis multiplicem quę inerat matri. Primo quia defunctus filius eius erat. Matris namque uiscera pro eo qui ipsa dulcius diligit, citius super filium commouentur quam patris, tertij Regum tertio. Cōmota sunt quippe uiscera eius super filio suo. Citius namque uulnus insigitur parti molliori & debilliori. Mulier autem mollior est uiro, & ideo eius cor citius quātū ad oīa uulneratur, siue timore, siue amore siue dolore, siue rācore. Et ideo citius super filii eius uiscera cōmouētur. Dicit tamē aliqui quod ex eadē causa, cæteris paribus, citius eius uulnus sanatur, quam uulnus inflictū oīi. i. patri. Ego tñ credo oppositū, quia ut dicit Galenus oportet mēbrū quod dēt sanari cōstitere in quiete. Vñ & propter hoc uultus pulmonis, quia ē in cōtinuo motu, ē cōmuniter insanabile. Cor autē mulieris est in cōtinuo motu, & in cōtinua cōcussione propter eius instabilitatē & mobilitatē, & ideo uulnus doloris vel emulationis eius difficillime sanatur. Secundo quia erat ipse unicus, & ideo maxime dilectus. 2. Reg. Sicut mater unicum amat filium &c. & per consequēs eius subtractio est magis amara. Hieremias. Luctum unigeniti sui tibi planctum

ctum amarum. Tertio, quia ipsa erat uiri solatio destituta. Erat enim uida non sperans, ut ait Gregorius, in fenestrate filios procreare. [*Turba autē ciuitatis multa erat cum illa,*] quæ uenerat ad condolendum & cōsolandū, & diuina dispensatione hoc gestum esse uiderent testes miraculi quantum ad secundum dicit quod Christus hanc sic desolatam & sēntem aspiciens eius quæ desolationi cōpatiēns misericordia motus est super eam, & ideo ipsam benignis uerbis consolatus est, dicens, [*Noli flere,*] statim reddam filiū suū uiuū. O quot sunt qui plorant corpus a quo anima recedit, & non plorant animam a qua lux gratiæ & uitæ recedit, cum tamen dicat Sapiens Ecclesiastici. 22. Supra mortuum plora, defecit enim lux eius, & supra fatuum plora, defecit enim sensus. O quot insuper sunt qui horrescunt esse cum mortuo, qui mortuus fuerit in statu poenitentia, de quo probabilius debent credere quod sicut animam, sic & corpus bonus angelus præseruat a maligno spiritu, & tamen non horrent stare cum illo, uidelicet publico peccatore, de quo sunt certi quod habebat secum dæmonem? Quantum ad tertium dicit quod accessit ad feretrum siue ad loculum, & tetigit ipsum & statim ad eius sacratissimū tactum portatores steterunt facti immobiles. Dicit autem Cyrillus, quod ideo Christus tangere, uoluit, ut efficaciam suæ carnis siue humanitatis ad humanam salutem ostenderet, Qui autem ad eius tactum steterunt portatores mirandum non est, nam ut dicunt mundani sapientes, est piscis, qui dicitur formido marina ab effectu, cum in rete includitur facit formidare & obstupescere manus piscatoris. Igitur hic piscis qui natiuit in aqua tribulationum huius mundi, debuit stuporem inducere ad tactum loculi ipsi portatoribus. Qui igitur eius humanitas habuerit uirtutem patet, quia magis erat ipsi unita diuinitas quam ferro ignito ipse ignis,

gnis, quia ista fuit maxima unio post unionem quæ est in trinitate, sed ferrum ex eius unione cum igne, habet operationem & efficaciam ignis igitur &c. Vnde stantibus portatoribus Christus dixit. [*Adolescens tibi dico surge, Et statim recedit qui erat mortuus, & cepit loqui,*] credo diuinas laudes in recognitione beneficij sibi facti, & tunc Christus [*dedit illum matri suæ.*] Quantum ad quartum dicitur quod omnes circumstantes quidam timor reuerentiæ inuasit ex stupore miraculi, & cœperunt magnificare & glorificare Deum dicentes, [*quia propheta magnus surrexit in nobis &c.*] Licet secundum allegoricam sensum posset exponi ciuitatem Naym esse hunc mundum, qui bene dicitur Naym, id est, motus, quia nunquam in eo est stabilitas, & dicitur similiter fluctuans, quia nunquam est in eo tranquillitas. Cuius duæ sunt portæ, una per quam pars ingreditur, altera per quam egreditur & hæc est mors, cuius lex est quod tantum inde homo extrahit quantum adducit, quia nudus ingreditur &c. Per hunc adolescentulum intelligere possumus hominem quemlibet huius mundi, qui mortuus effertur, dum omnes tendimus ad mortem. Cuius funis portatores erant quatuor. Semeïta &c. Loculus, transgressionis lignum, quod lignum Christus tangens dum positus est in cruce, fecit stare, morti imponendo terminum, & adolescentulum resuscitauit quia tunc absorpta est mors in uictoriam, & hæc expositio est beati Ambrosii. Moraliter tamen aliter dicere possum sequendo expositionem quæ innuit Gloss. Theophili per hanc ciuitatem scilicet Naym fluctuantem animum nostrum intelligere possumus, quia scilicet fluctuat & agitur cōtinue in hoc mudo Hieronimus. Ecce dedi te in ciuitatem munitam. Huius ciuitatis portæ sunt sensus, quibus est ingressus ad ipsam & regressus. Similiter Isa. 54. Ponam portas tuas in lapides sculptos. Sed quid dicitur Thren. 2. Desi-

Luc. 15

xæ sunt (inquit) in terra portæ eius , & contri-
 uit uectes eius. Threno. 1. Omnes portæ destructæ , quia
 non est in eis cœnaculum. Vnde dicitur quod adolescens
 ferebatur per has partes. Per hunc adolescentem inue-
 ligimus liberum arbitrium, uel cor lasciuiens pecca-
 ris. Hic est ille adolescens. Luc. qui omnia sua consum-
 psit. Hic est ille adolescens Eutyclus seu Eutyches. Ac-
 tum. 20. qui a somno oppressus cecidit de fenestra &
 moruus est, tempore. s. quo Paulus disputabat, & infor-
 mabat, & quando domus erat plena lampadibus. Eury-
 ches amens dicitur uel insulsus. i. sine sapientiæ condi-
 mento, qui habens in domo conscientię lampades dis-
 criminis, audiens doctrinam diuine inspirationis, cum
 sopitur tentatione , cadit per culpã, & sic moritur. Hic
 efferebatur. s. per opus, & erat unicus matri suæ. i. eccle-
 siæ, uel matri suæ. i. conscientiæ, quæ ipsum generat in
 Christo. Sed aduerte notandum, quod mortuus nõ
 solum per unam portam sed per multas educitur, dum
 s. omnes sensus committunt flagitia, tunc per portas
 deducis ad sepulcrum mortis. Naum. 2. Portæ fluui-
 rum apertæ sunt, & templum ad solum dirutum est. Et
 miles caprius abductus est, & ancillæ eius minabatur.
 gementes ut columbæ murmurantes in cordibus suis.
 Portæ fluuiorum, quia per omnes ingrediuntur uolup-
 tates ad instar fluuii. Ducitur igitur adolescens hic ad
 tumulum, dũ. cessat a cogitatione in opus. Loculus
 est, ut dicit Glossa, corpus, quod spiritum mortuũ por-
 tat uel delectat. Mater plorans est peccati conscientia,
 quæ conti nue lamentatur. Flebat mater eius lacrymis
 irremediabilibus. dicitur Tob. 10. Quia ipsa nimis sit
 mulatur. Vidua est, aqua sponsus recessit. Threnorũ.
 Matres nostræ quasi uiduæ. Portatores autẽ sunt quatuor
 passiones, quæ sic ordinantur, quia ad pedem dexte-
 rium stat amor. Ad sinistrum stat odium. Ad humerũ
 sinistrum stat timor. Ad dextrum stat spes. Et quod
 recte dicitur, quod erat tibi turba copiosa. Vere enim

turba,

turba, quia conscientiam semper turbat, non enim sine
 magna processione uult diabolus peccatorẽ ad tumulũ
 mittere. Et ideo processionem ad morem aliorũ dispo-
 nit in hunc modum, secundum Bernardum, Crucẽ por-
 tat ambitio, incensum portat detractio, aquã benedi-
 ctam, imo maledictam portat oppressio. Careos portat
 Hypocritis. Cantores portat duo. Vnus est fallax confiden-
 tia diu uiuenti, & iste cantat continue, Requiem æter-
 nam. Des (inquit) tibi requiem, quia adhuc restat de
 tempore. Alter est præsumptio de diuina misericor-
 dia, quæ cantat. In paradysum te ducant angeli. Officiũ
 dicit superbia. Quæ sequuntur ipsam sunt uanagloriã
 dextris, inuidia a sinistris, deinde uadunt alia uicia, ui-
 delicet ira, indignatio, impatientia, proteruita, blasphe-
 mia, contumelia, arrogancia, insantia, iniuria, uanilo-
 quium, lasciuitia, gula, curiositas, inquietudo. Sed quid
 dicit dominus? Occurrit tunc ducto, & tangit loculum,
 uidelicet mentem. Tangit autem ut ait Bern. trib. uidelicet
 flagello castigationis. Job. Misere mei, quia ma-
 nus domini tetigit me &c.

Iob. 19.

Inspiratione 3. Reg. 19. Angelus domini tetigit He-
 liam. Helias interpretatur ascendens uel robustus,
 & hic interdum dormit per culpam Apostolus. 1. Co-
 rinth. 11. Multi infirmi, & imbecilles inter uos, & dor-
 miunt multi. Tangitur inspiratione, comedit panem
 prædicatione, in qua narrat exempla sanctorum. 4. Re-
 gum. 13. Latrunculi autem de Moab uenerunt in terrã
 anno. Qui dam autem sepelientes homines uide-
 runt latrunculos, & proiecerunt eadauer in sepulcrũ
 Helisei, quod cum tetigisset ossa Helisei, reuixit homo
 & stetit super pedes suos. Heliseus interpretatur Deus
 saluator, Moab de patre, latrunculi dæmones,
 quos interdum occurrentes homo dum sentit projici-
 tur a timore in foueam Helisei, & sic reuiuiscit &c.

FERIA

FERIA VI. DOMINICA

quartæ Quadragesimæ, De morte peccati in Lazaro, & de gratia Christi uiuificante.

E *Go sum resurrectio & uita.*] Ioan. 11. Diuina gratia habetur roborare stabilius, ego sum. Recitare salubrius: Resurrectio. Conseruare penitentius: Et uita. Erat quidam languens Lazarus. Secundum quod ait beatus Greg. 33. Moral. c. 16. Pia dispensatione dæmon laxatus nonnunquam de culpa dispensatione trahit, & dum plus percutit, inde laborauerat, amittit, atque unde uicisse cernitur, inde laboratur. Sic ei domino permitte ut ibidem dicitur, iustus cadat, ut scilicet uirtutibus, de quibus antea confidebat, radicem humilitatis faciat. Et licet exemplum de hoc habeamus quamplurimum, speciale tamen nobis exemplum proponitur in euangelio hodierno de Lazaro à Deo dilecto, quem ex languore mori, sepeliri & corrumpi permisit, ut ipsum ad uitam sublimitate reuocaret. In quo euangelio quattuor innuuntur, uel

Calamitas infectionis. [*Erat quidem languens.*] Sedulitas deuotæ petitionis. [*Miserunt igitur sorores eius.*]

Utilitas protractæ deuotionis dilationis, [*Uti igitur dormiuit quia infirmatur.*]

Immenitas stupendæ reuocationis. [*Videns Iesus.*]

Quantum ad primum, Erat quidam famulus languens infirmitatis prolixitate. Lazarus, ecce nomen, à Beathania, ecce locus, de castello Mariæ & Marthæ sororum eius, ecce cognatio. Et quia fuerunt multæ Mariæ, & Marthæ, quæ uocemur, hæc fuit illa sancta peccatrix, quæ scilicet

seruit &c.] Non enim ad amantem insinuare curant, nisi, ecce quem amas infirmatur, quia ut ait Augustinus, non diligis quem deseris. Insuper quia sanitate potest esse homo bene, & male uti, ideo non est simpliciter postulanda. Ideo dicitur. Ecce quem amas infirmatur &c. quasi dicatur, domine uideo necessitatem, fiat quod conducere nostri ad eius utilitatem corporis, & animæ &c. Vide etiam quomodo hæc mulieres sunt præcisæ, & illuminatæ in uerbo, non multum loquentes, sed nec propter honestatem ad Christum (ut ait Chrysostomus) accedere uoluerunt. Infirmitas hæc &c. quia sanitas utriusque hominis debet succedere ex gloria largitoris. Credendum non est quod hanc responsum Christi dixerint sorores Lazaro, quia iam erat mortuus ante nunciij responsum. Sed quid potuerunt dicere sorores in reditu nunciij, quando iam erat mortuus? a Christo uidebatur oppositum dici. Responsum intellexerunt de uita resurrectionis, ut patet in scriptura. Diligebat autem &c. Hoc dicit ut non turbemur, nec sinistram aliquod opinemur cum uidemus iustas personas affligi, ut ait Chrysostomus, pro eo quod dominus quos diligit corrigit & castigat. Præmittuntur autem sorores, tum quia medicæ salutis recuperandæ, tum quia per illas Lazarus Christo adhæsit, & non conuerso, tum quia frater perfectior est, & hoc ad ueritatem hominum. Quantum ad tertium, [*Uti autem audiuit mansit ibi &c.*] Augustinus. Distulit saluare &c. Nota. 1. 2. horæ sunt diei. [*Lazarus amicus noster dormit, sed uado &c.*] O quotiens hoc uerbum replicat Deus, sed miser peccator paululum dormit, & paululum dormitabit, non secundum Gloss. uult surgere. Unde surge qui dormis, &c. Dixit autem dormit, qui a Deo omnia dormiunt, sicut tangit collecta. Item quia nunc sic facit de somno sicut dum a morte suscitatur. Item quia in spe resurrectionis qui dormit saluus erit. Augustinus. Somnus egrorantium solet esse signum salu-

tis, uirtutibus namque animæ quiescētibus uirtus ma-
 terialis roboratur. Dicit tñ quidam ad literam q̄ La-
 zarus ex infirmitate ad phrenesim uenerat, cuius reme-
 dium est somnus. [*Veni itaque & inueni eum quatuor
 dies iam habentem.*] Augustinus. Prima dies est origina-
 lis. Secunda occasus legis naturæ. Tertia legis scriptu-
 ræ. Quarta legis gratiæ. [*Erat autem Bethania iuxta Hie-
 rosolyam, quasi stadiis. 15.*] Quia septem pertinent ad
 obtinentiam legis ueteris, & octo legis nouæ, & sine
 his stadijs non iter in supernam Hierusalem. Dicit ad-
 stantiam quare multi Iudæi portant ex Hierosolymita
 aduenisse. [*Martha igitur ut audiuit.*] Antiqui ori prius
 nunciatus est Christi aduentus. Noluit autem fororē
 sociam accipere ne Iudeos qui uenerant concitare,
 quos sciebat conspirasse contra Christum, sed secretē
 accessit. Item quia ipsi uoluit singulariter loqui non
 in præsentia multitudinis, ut ait Chrysostomus. [*U-
 que domine ego credidi,*] non incipio modo credere, uide-
 fidem mulieris, considera uerba prudentiæ. [*Et cum
 hoc dixisset, abiit & uocauit sororem suam silentio.*] ne uide-
 licet strepitum faceret, ut Iudæi nescientes quo iret
 querentur ut miraculi testes fierent. [*Magister ueni
 & uocat te.*] Licet hoc non præmisisset euāgelista, dat
 tibi hic intelligere Christum. s. q̄ eam uocasset Maria
 hoc audito cito surrexit. O quam suauiter, o q̄ dulci-
 ter suum medicum & magistrum nominari audiebat
 Cuius nomen ut ait Ber. est melos in aure, mel in ore,
 iubilus in corde. [*Et cum uenisset, cecidit ad pedes eius.*
 Istum. n. fontem inuenerat misericordiæ, & illum for-
 tem nunquam poruit obliuisci, & omittere. Cecidit
 fleuit, & in duobus primis deuota Maria Martham
 cessit, quæ solum orauit. [*Dominic si fuisses hic &c.*] Hæc
 est oratio quæ fuit Marthæ. Quantum ad quartum,
 dens eam Iesus plorantem, & uidens plorantes qui uenerant
 cum illa, turbauit seipsum,] ubi datur intelligi fororē
 exeundi a peccato, turbat ubi in confessione, fre-

mit

mit in contritione, plorat in satisfactione. Fleuit autē
 secundum August. super uulnera tua ut tibi periculū
 & grauedinem languoris ostēdat, & ad fleū propriæ
 iniquitatis te adducat. Fleuit, ut scias quātū tibi boni
 Merus operantur. [*Ubi posuisti*] eū, ubi infelix te posuit
 si quia in luto facis. Item cum in fremitu uenit ad
 monumētū, ut tu ad te ipsum sic facias. Leuauit oculo-
 los in cælum, & regratiatus est patri, nescilicet Iudeos
 prouocaret ad temeritatē iudicij, q̄ faceret in potestate
 alia quam solius Dei. Item quæ uoluit ostendere q̄
 Deo patri reuerentiā exhibebat & nō contumeliā, ut
 sibi imponebāt. [*Clamauit uoce magna,*] quæ vox ut qui-
 dam dicunt. Uocit inferno. Uocē magna, quia diffi-
 culter homo peccati cōsuetudine consopitus resur-
 git. Pro. Adoloscens iuxta uiam suam etiam cum se-
 uerit, non recedet ab ea. Moraliter, adhuc Christus
 dixit nobis cōtinue, Lazarus amicus noster dormit, sed
 uado ut a somno excitem eum. Vide profundum inuē-
 stimabilis pietatis, dormit peccator, negligit Deus,
 negligit semetipsum, & tamē Deus nō desistit, sed nos
 excitare satagit a peccato, clamans exhortando uel cō-
 minādo, dicens [*Lazare ueni foras.*] Ergo excitat Laza-
 rum dominus a somno siue a morte peccati, & clamat
 Lazare ueni foras, sed miser peccator multipliciter se
 excusat. Primo quidem qd̄ non possit, quia est lāguēs,
 Erat (inquit) quidā lāguēs & c. Infirmata est in pauper-
 tate uirtus mea. Itē quia solus erat, ideo quidā. Sed di-
 cit Deus hæc excusatio non ualet, quia infirmitas nō ē
 ad mortē, sed pro gloria Dei, quia licet sis infirmus, ad-
 huc tñ nō es finaliter mortuus distēperatus es, nō ex-
 tinctus. Igitur ante lāguorē adhibe medicinā, & tunc
 apud Deum inuenies propitiationem. Et ne dicas
 quod sis solus, quia habes uel habere potes duas soro-
 res has, scilicet Martham & Mariam. Mariam, id est
 amaritudinem, & compunctionem, quæ inge-
 nuificat. Martham, id est, sollicitudinem bono-

Ser. Quad. S. Ant. de Padua.

S rum

Pro. 22.

Lazare

Lazare

Lazare

rum operum misericordiz. Quia si deus non ueniat sed maneat in duobus diebus, id est differat illuminare intellectum, & inflammare affectum, nihilominus tu men indubitanter adueniet tēpore opportuno. Quid mirum si aduocatus adueniat, qui non uocatus ingessit se? Secundo clamat iterum deus, Lazare ueni foras excusat se peccator quia non potest, quia inquit Lazarus mortuus est. Psal. Oblivioni datus sum tanquam mortuus & cetera. Sed hec ista est exculatio, nam inquit mortuus es, quia non eram ibi, quia calce abiectiisti me a te. Sed hoc non obstante adhuc dico tibi, quia ego sum resurrectio & uita, & adhuc uenio per inspirationem, uel per tribulationem, uel per predicacionem, ut a somno excitem te. Tertio clamat Lazare & Respondit peccator, nō possum, quia iam sum sepultus & iam factus in peccato. Psal. Putruerunt & corrupte sunt cicatrices meae. Sed hoc non sufficit. Ecce remedium. Vbi inquit posuisti eum? Leua in directa oculos tuos, & uide ubi nunc profusa sit anima tua, quod si non potes, saltem dic. dñe, ueni & uide ueni per gratiam & uide, hoc est uidere, fac, sicut recognoscam. Quartus excusat se peccator dum sic dicitur, ueni foras, & dicit non possum, quia iam sum tumulatus, ita enim iam est clausus quod resurgere non potest. Psal. Iniquitates meae super gressus sunt caput meum & sicut onus & c. Sed hic dicit deus, remouete lapidem, scilicet peccatorum passionis memoriam, quae habet scindere cor lapideus & monumeta reserare. Quinto excusat se quod non potest quia est ligatus. Psal. Funes peccatorum circumplexi sunt me, sed dominus praecipiet, soluet illi. Gratia quidem soluit interius dum, scilicet de tuis peccatis confiteris sacerdoti. Psal. Dixi confitebor aduersum me in iustitiam meam domino, & tu & c. & tunc poteris progredi per bona opera. Iterum Lazarus amicus uoster dormit, sed uado ut a somno excitem eum, uide mentem peccatoris, dormit peccator & c.

SABBATO DOMINICAE
Quartae Quadragesimae De
Christo luce.

Quod si sequitur me non ambulat in tenebris, [ea habet lumen uitae. Ioan. 8.] Gratia diuina est directiua semitae. Qui sequitur me. Exclusiua tenebrarum, Non ambulat in tenebris. Collatiua glorie. Sed habebit lumen uitae. [Dicebat autem turpis iudeorum, ego sum lux mundi.] Secundum quod ait beatus Greg. in registro, si deus uobis tellis in caelo, & testis in terra, & corde, dimittere loqui stultos foris quod. Quid enim aliud detrahentes faciunt nisi in puluerem sufflant, atque in oculos terram conuertunt: ut dum plus uerbo detractiois perfiant, illi non minus uideant lumen ueritatis. Ex quibus uerbis patet illud esse testimonium perfectum cui non potest uere ullatenus contradici, quod est in ore duorum, scilicet in conscientia interius, & in caelo superius, & si enim contradicatur, haec contradictio nihil aliud est quam si ipsum uidentem dicat excusari. Et hoc bene ostendit nobis euangelium in quo quattuor innuntur uidelicet,

Præclaritas directae informationis. [Dicebat Iesus.]

Reuerentia inique emulationis. [Tu de repto.]

Auctoritas apertae confutationis. [Et si ego testimonium.]

Maturitas tranquillae declinationis. [Haec uerba locutus est Iesus.]

Dicit ergo quantum ad primam partem. [Ego sum lux mundi.] Sicut enim dicit Glossa, Pharisei fuerunt scandalizati de hoc quod Christus faciebat peccatorum dimittendo, quasi ipse super hoc non haberet auctoritatem expellendi tenebras culpae. Vult igitur Saluator

uator ostendere se habere auctoritatem expellendi te-
nebras culpæ, immo quascunque, & ideo dicit.
[Ego sum lux mundi.] Item vt ait Chrysoctomus, alij
dicebant Christum prophetam non esse, alij prophe-
tam, sed solum patriæ determinatæ Genezareth. Chri-
stus igitur volens se ostendere generaliter totius mun-
di prophetam, dicit, ego sum lux mundi. In quo
tria facit. Primo præmittit suam perfectionem [Ego
sum lux..] Secundo ad suam vocat imitationem. [Qui
sequitur me.] Tertio ostendit utilem consecutionem,
[Non ambulat in tenebris;] Vel præmittit suam dis-
positionem & conditionem dicēs duo, scilicet lux, &
quod est lux mundi. Nota sicut alias dictum est, quadru-
plex est mundus, scilicet artificis in mente diuina,
mundus exter i mundus minor. s. homo & mundus
uniuersus. Primus mundus est sicut ars & exemplar,
ac si coram auctore vel artifice esset dispositus. Secū-
dus est extra productus. Tertius exemplaris. Quar-
tus glorificatus & sophisticus sicut falsa moneta.
Filius Dei est lux omnibus istis mundis. Primo quia
modo est lux mundi, quia ipse est lux plena omnia
ratione uiuentium, quæ in eius luce manifestatū r. Non
si quis uult legere indiget, luce sicut artifex habet lu-
men artis apud se, & Christus lucem habitat inaccessi-
bilem, ait Apostolus. i. Timot. Et ad Hebræos.
Qui cum sit splendor gloriæ & figura substantiæ eius. Se-
cundo modo est lux mundi, quia ante aduentum eius
erant tenebræ. Vnde tribus diebus factæ sunt tenebræ
in totam terram Aegypti, i. usque ad tēpus legis gratiæ
sed in ortu Christi, Populus qui ambulabat in tene-
bris uidit lucem magnam, habitantibus pagani
in regione umbræ mortis lux orta est eis, &c. Ter-
tio modo, mundi ipse naturaliter est lux. Homo
enim carens diuina fide est in tenebris, & in tene-
bris ambulat, & nescit quo uadat, sed per fidem & gra-
tiam illustratur. Hæc est illa lux. Ioan. primo; qui
illuminat

illuminat omnem hominem uenientem in hūc mun-
dum. Quarto modo, mundi est lux, sed hanc lucem
mundus percipere non potest, quia mundus eum non
cognouit, lux in tenebris lucet, & tenebræ eam, &c.
Ipsi fuerunt rebelles lumini, sicut est lux mundi. Ec-
ce eius perfectio. Verum quia omnis transferens se
ad aliquam similitudinem se transfert, idcirco scien-
dum quod Christus dicitur lux, quia ipse luci compa-
rabilis est. Est enim ut lux primo inflammatiuus calo-
ris. Nam uidemus ex luce ignem accendi & corpora in-
flamari, sed hoc non accidit, nisi ubi eius radij maxime
aggregantur. Vñ quia terra est sicut cetrū, in ea sunt
magnæ inflammationes, intantum quod tota combur-
reretur nisi contemperaretur a frigiditate & humore
lunæ. Sic uere hæc lux Christus inflammatiua cordium,
ignē Dei uenit mittere in terrā, nec uult aliud nisi ut
ardeat, sed hic ignis non acceditur nisi ubi eius lucis ra-
dij aggregantur. Hoc autem solum fit in humilibus, qui
tenent locum centri, quia æqualiter a rumore circun-
ferentiæ tenentur, quia ad circūferentiā qui sunt, habet
cor tumidū & inflammatū. Insuper semper ambulat in
magnis in corde suo, & circūferentiæ hinc inde uarijs tēta-
tionibus cogitationis, solus aut humilis stabilis est ad
instar centri, ibi fit aggregatio diuinorum radiorum,
ibi sunt inflammationes. Exemplum huius de speculo
concauo. Sunt enim speculum, quia ipsorum uita
est speculum & terra ab omni macula polita per man-
suetudinem, quia nullā continet austeritatem. Conca-
uum per humilitatem, & ideo ex eo ignis accenditur
sicut experientia docet. Exemplum aliud de ampho-
ra uitrea repleta aqua, in qua consimiliter ex radio-
rum concursu ignis accenditur. Amphora huma-
na conditio propter fragilitatem, loca debet esse a
macula culpæ, plena non carnalitatē sed mundi-
tiam, & clara, scilicet salutaris sapientiæ & discretio-
nis. Nam si esset uacua non ualere. Sed tunc

est plena aqua quando est ibi clara inspectio propria fragilitatis, tunc huic luci exposita radios eius recipit & ipsos aggrensans ignem accendit. Secundo excitatus vigor, & istud sequitur ex primo, nā calor est inter omnia maxime actiuus sicut natura docet. Habet enim semper esse quodammodo in motu & actiue quia dilatat, sicut frigus constringit. Sicut patet in congelatis Nam sicut phlegmatica semper in quiete & pigritia est, & melancholia in occulto, sanguinea in solatio, sic est cholericus natura semper in motu. Nota quod cognoscuntur in ploratu, quia semper amara stimulantur in corpore. Item in motu, quia semper sunt uelociores, sicut lux fit in instanti. Item ad omnem differentia loci, in multitudine respirationis, quia semper habet spiritum. Tercio est generatiuus coloris, nam elementia in propria natura nō sunt colorata sed ex permixtione elementorum generantur colores uarij, quibus homines uenustantur. Item nota quo modo terram in se diuersas imagines imprimit, quia formam leoninam, dum. s. dat colorē fortitudinis, humanam, dū, scilicet dat actū prudentiē &c. Quarto est fecundatiuus valoris, facit enim terram cordis nostri germinare. Item terra germinat aurum. Adapta uirtutibus, septem uirtutes. Ponit secundū actū imitationis ut ipsum sequamur, & ideo dicit. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris. Magna gloria est sequi Deū, dicit sapiens. Et singulariter dicit sequitur, quia superbus uult Deū præcedere, ut presumtuosus & arrogans, cui dicitur, Vade retro Satana, id est, aduersarie, quia nō sapis quē Dei sunt. Tales enim qui hanc lucē non sequi, sed præcedere uolūt, in manus incidunt inimici. Sicut habetur figura Numerorum.

Num. 14

De filiis Israel, qui contra consilium Moysi uoluerunt ascendere contra hostes cū tamen Moyses eis protestaretur, Nolite ascendere, non enim est Deus uobiscum. Et sequitur quod percussi sunt a Chananeis & Amalechitis.

chitis. Ascendere est per presumptionē erigi, qui, s. de propria temeritate confidunt. Hi ascendunt contra hostes, sed quia De' ipsos nō præcedit, ideo Chananei qui æmulatores interpretatur, & Amalechitæ populi brutales siue gens brutalis, peccata, scilicet, & demones ipsos percutiunt, & corruiere faciunt. Non sic autem accidit illis quos Deus præcedit. Qui ipsum sequuntur facilliter superant inimicum, sicut habemus figuram. 2. Machabæorum. de Lyfia qui congregato exercitu copioso, scilicet octaginta milibus, uenit contra Hierusalem ut ciuitatem habitationem faceret gentibus templum uaderet, & sacrificium immutaret, & ad cultum gentium transferret. Qui ascendens prius inuasit Bethsuram quæ est in angusto loco prope Hierusalem, & impugnabat eam, quia ibi erat præsidium. Quod audiens Iudas Machabæus & qui cum eo erat in Hierusalem, ad dominum cum lachrymis exclamabant ut bonum angelum eis in subsidium mitteret, quo facto Iudas armatus cum multitudine sua, iter contra hostes arripuit. Et ecce apparuit angelus præcedens eos eques in ueste candida, armis aureis, hastam uibrans, & tunc omnes benedicebant Deum, parati non solum, bestias inuadere, sed & muros ferreos duce præuio pertransire. Et tunc cum hostibus confligentes prostrauerunt eos, undecim milia perdidit, & equitum mille sexcentos, & Lyfiam tyrannum pessimum fugauerunt. Moraliter Bethsuram domus siue habitaculum fortitudinis, significat propositum quod sibi fecit homo confidens amplius non peccandi, & hoc debet esse præsidium, ut iter præcludat, ne hostis in Hierusalem possit accedere, quam uult habitationem facere peccatorum, & conscientiam uendere tanquam templum, dū sacrificium immutaret. Hanc Bethsuram hostis primo aggreditur, quia hoc præsidio habito quo homo in

2. Mac. 1

A. 1. 101

bono aliquo se firmavit, scilicet Iudæis contentibus
facilius credit capere civitatem. Exemplum de mu-
liere, quam ut faceret virum vitubare primo de cepit.
Accedit autem cū bis quadraginta milibus, quia trās-
gressio peccatorum ex quadruplici passionis proveniē-
figurat eum quo hostis vult subijcere hominem. Ibi
autem est duplex quadragenarius, scilicet transgressio
quo ad cor, & quo ad operationem. Equites sunt carna-
lia desideria, quæ militant adversus animam. Elephā-
tes qui genua non curuāt, significant motus superbiæ
& vanæ gloriæ, & aliorum vitiorum spiritualium. Sed
quid debet facere Iudas? Ad Deum recurrere. Iudas
confitens, Machabæus ingeniosus & industrius, & tūc
angelus domini Christus, scilicet angelus magni confi-
lij in veste candida innocentie, in equo humanitatis
cui insedit diuinitas, in armis aureis virtutis & iustitie,
& tūc prostratus. 11. milibus, scilicet tentationibus cor-
dis, opera displicibilia quibus tentatur fugat, & fugit
Lysias, id est dæmon generans tentationes, mille sexce-
ti equites perimuntur, dū scilicet carnalia desideria pe-
rimuntur. Sequitur persecutio utilitatis, quia non am-
bulat in tenebris, dux utilitatis, quia subter-
fugit tenebras ignorantie culpæ & pœnæ æternæ, id
est tenebras exteriores. Ioan. Ego sum via, contra cul-
pam veritas contra errores, vita contra tenebras exte-
riores. Quantum ad tertium probat Christus triplici-
ter quod suū testimoniū est verū, tum quia conforme
certæ notitiæ, quia in scio vnde veni, tum quia ipsi con-
cordans secum, & in ore duorum & c. vnde conscientia
interius & ipse superius, tū quia testimonium verum,
non procedit a carne & a servitute, nec est iudicium
verum secundum carnem, sed est secundum rectitudinē
rationis & c.

ioan. 14.

DOMINICA IN PASSIONE De Iudæorum obstinatione, & in corrigibilitate.

Sermo Primus.

Ego honorifico patrem meum.] Ioan. 8. Gratia diu-
na est contentiua excellētiæ singularis. Ego. Su-
a sua reuerentiæ virtualis. Honorifico. Atten-
ua amicitie virtualis. Patrē meū & c. [Quis ex
vobis arguet me de peccato.] ubi supra. Iuxta sententiam
beati Gregorii. 29. lib. Moral. 32. peccatum discipli-
næ correptionem recepit, donec animā in profundū
demersit, nec desinit ut ex hoc ipsam provenire faciat
in disciplinæ contemptum. Vnde sic dicit. Anima pec-
cato in quo labitur non potest esse contenta dum quo-
tidie ad deteriora deiicit, quasi in puteo quo cecidit sū-
dum non inueniit quo figatur. Vnde bene dicitur Pro-
ver. 18. Peccator vel impius cum in profundum uene-
rit, contēnet. Ex his patet quod signum hominis repro-
bati est cōtemnere correptionem, & signum quod ho-
mo ad profundum peccatorū uenit, quando habet Au-
ditum clausum. Affectum prauum. Aspectum cæcum.
Animum induratum. Quare igitur iniqui Pharisæi re-
pelles omni iustitiæ uiam omnimodæ reliquerunt pec-
catis. Idcirco Saluator noster ad profundū pecca-
torum ipsos deuenire ostendit ex præmissis quattuor,
quæ in euangelio hodierno ostenduntur, uidelicet quod
solorum erat
auditus iniustitia obturatus. [Quis ex uobis.]
affectus nequitia deprauatus. [Responderrunt igitur Iu-
dæi.]
Aspectus malitia excæcatus. [Dixerunt Iudæi.]
Animus pertinacia induratus. [Tulerunt igitur lapides.
Quantum

Quantum ad primum dicit sic, [*Quis ex vobis &c.*] Vbi vult ostendere quod ratio quare isti Christum in dire nolebant, non erat ex parte sui, sed quia eorum aures erant ad ueritatem obaturate per malignitatem, & facit talem rationem. Cum omnis homo naturaliter scire desideret, quod aliquis alicuius doctrinam contemnat audire, non est nisi altera trium causarum, uidelicet aut propter malitiam siue peccatum doctoris. Aut propter falsitatem & errorem doctrinæ. Aut propter obstinationem auditoris. Prima & secunda non sunt in causa, ergo &c. Probatio minoris quantum ad utramque partem nam mea, ait Christus, malitia non est in causa, quis enim ex uobis arguet me, &c Grego. Pensate fratres mansuetudinem dei, non dedignatur enim ex ratione ostendere se non esse peccatorem, quia ex uirtute diuinitatis poterat peccatores iustificare. Dicit autem Origenes quod solus Christus hoc dicere potuit. (*Quis ex vobis &c.*) pro eo quod ipse peccatum habere non potuit. Huius autem rationem assignare possumus, quia quanto res est uni extrinseco coniunctior, tanto est altero elongatior, humanitas autem Christi coniunctissima fuit diuinitati. Nam illa coniunctio fuit & est maior omni alia secundum Damascenum, & ideo maxime est remota ab altero extrinseco, scilicet a peccato, quod est nihil secundum Augustinum super Ioannem. Item fons mari contiguus & submissus non potest priuari aqua. Humanitas autem Christi uelut in plenitudine gratiæ securientis est coniuncta diuinitati quæ est magistra gratiarum. Secundo Christus probat eandem minorem quantum ad secundam partem, quia ego ueritatem dico uobis, & tamen non creditis mihi. Sequitur ergo ex hoc quos obturatis audi. um mentem uestrâ a deo auertes. (*Vnde propterea uos non auditis, quia ex Deo non estis.*) Nam in maluolam animam non introibit sapientia. Christus ergo sine peccato erat, & uerum dicebat.

Petrus, Qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius. Nam omnes sensus sunt nuncii cordis & ianua. In quantum autem nuncii, libenter accedunt ad illa ad quæ eos cor transmittit. In quantum autem inuua, libenter suscipiunt quæ cor diligit & acceptat, & illa diligentissime introducunt. Ex his sequitur quod (*qui ex deo est uerba dei audit.*) Nota hic de illo qui portabat fimum, & fimo continue aduersabatur, sic multi quando de deo aliquid audiunt dormiunt ex fastidio. Hi bene fuerunt figurati Num. 21. in illis filiis Israel qui dicebant, anima nostra naufeat super cibo isto leuissimo. Illis namque cibus diuinus generabat fastidium quod illis ueniebat de secretario peccatorum. Er Num. 11. commemorat septem, scilicet carnem, id est gulam, pisces, id est lasciuiam quæ ex gula sequitur, quia homo qui delicate uiuit postmodum natate cupit in concupiscentiis carnalibus, contra quas est ieiunium inuentum, pepones, id est uaniam gloriam, cucumeres frigidos, id est inuidiam, alia quæ inflant, id est irâ, Cepe quæ fructificant in omni loco, id est auaritiâ quæ ardet, porros, id est acidiam. Qui igitur talibus stimulantur, illi dulcedinem non percipiunt uerbi dei. Sed quid interdû facit deus, Complect ipsorum desiderium, ut suû furorem exagitet contra eos. Adhuc (*inquit Num. propheta*) carnes erant in dentibus, & ecce furor domini concitatus in populum percussit eum plaga magna nimis, & tunc mortui sunt qui terribes, id est carnales & mundanos affectus desiderauerunt. Nota de illis qui ueniunt ad prædicationem causa uident, huiusmodi peius quam alii.

Quantum ad secundum ostenditur affectus iniquus Phariseorum in contumeliam prorumpentium. (*Reponderunt igitur Iudæi*) Christo (*& dixerunt,*) quod ideo nolebant uerba eius audire, tum quia eius doctrina erat erronea, tum quia ipse pessimus & infamis. Primum ostendunt, quia ipse erat Samaritanus, & per conse-

consequens legis subuersor & falsificator. Sectundum probant, quia dæmonium habes, & per consequens homo deditus totus peccato. Dæmon qui in te habitat facit te loqui. Sed agnus mansuetus non conuiciando, respondit humiliter nullum peccatorem continere ueritatem. Et primo probat dupliciter se non habere dæmonium. Primo sic. Ille non habet dæmonium qui patrē cę leste honorificat, nec ab hoc desistit in contumelia nec in honore sibi facto, sed ego honorifico patrē meū, nec pp uestras cōtumelias ab eius honore uolo desistere &c. Probatio maioris, quia supbia dæmonis semper ascendit. Psal. Superbia eorum qui te oderunt ascendit semper, & talis deū continue inhonorat. Secūdo sic. Diabolus quærit propriā gloriā quæ fuit causa suę ruinę, ergo omnis qui habet dæmonem, ab ipso habet gloriā propriā requirendam, sed ego propriam gloriā non quęro, quod patet, quia non curo de meis contumeliis quas inferis, sed potius cōmito illas deo patri qui quærit gloriā meam, & ad quem pertinet talia scelera iudicare ergo &c. Tertium autē quod non sit legis subuersor, probat per unam rationem. Vbi aduertendum quod Christus intentioni eorum respondit, non uerbis. Dixerant enim quod Christus erat Samaritanus, ex hoc uolentes dicere quod Christus erat subuersor ueritatis & legis. Christus igitur primum non negat, scilicet se esse Samaritanum, quia Samaritanus custos interpretatur. Ipse autem erat ille custos de quo Psal. Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israel &c. Ille insuper cui dicitur Isai. 2. Custos quid de nocte? Custos qui non curat de nocte peccatorum, quid ad te de peccatoribus sic in malitia obstinatis & obtenebratis? Sed respondit, uenit mane, in ortu scilicet lucis mę, quia ego lum mundi, in qua mane hęc tenebrę possunt expelli, sed postmodum ueniet nox futura, & ideo si quæritis quærite, scilicet quando dies est, & conuertimini & uer-

Hier. 2.

Psal. 120.

te. Est igitur ut dixi Samaritanus ille qui curam egit scilicet, quem lex & prophetę & leuita incuram relinquerunt, qui ipsum posuit in iumento suo & apponit uinum a mortificatione doctrinę & a putredine culpę præseruans & oleum lenitiuum clementię & misericordię dulcorantis. Propterea igitur non negauit se Samaritanum esse. Respondit tamen intentioni eorum, ostendens se non esse ueritatis legis subuersorem, & arguens sic. Ille non est legis subuersor qui ad finem legis ducit, quia talis legem a fine proprio non diuertit, sed ego sum huiusmodi. Probatio namque finis legis est uita. Vnde inquit Moyses. Audi præcepta domini, ut sis longæuus super terram. Et Christus etiam. Hoc fac & uiues, & [Si quis sermonem meum seruari, mortem non gustabit in æternum,] & ut ait sapiens, Christi doctrina lignum est uitę his qui apprehenderunt eam, & qui tenuerit eam beatus. Sicut ergo lignum uitę præseruabat a morte, sic doctrina Christi a morte scilicet secunda. Vnde in æternum non gustabit mortem nec culpę nec pœnæ. Vel possumus sic dicere quantum ad prædictam auctoritatē. Custos quid de nocte, scilicet liberans. Duplex est nox scilicet culpę & pœnæ, & ab utraque liberat. Augustinus. Idcirco una die & duabus noctibus Christus fuit in sepulcro, ut una luce diuinitatis suę duplicem noctem auferret. Et respondit custos uenit mane, scilicet iudici, & nox, scilicet mortis, quasi dicat, habere ista in memoria, quia iudicii memoria auferit superbiam, mortis memoria auaritiā & luxuriam. Si igitur quæritis, in horum memoria quærite & cōuertimini & uenite. Vel aliter, uenit mane prosperitatis, & nox aduersitatis. Et ideo si quæritis in aduersitate, quærite in prosperitate quo contra Hier. 2. Verterunt ad me terga, & non faciem, & in tempore tribulationis dicent. Libera animas nostras, &c.

Quantum ad tertium, ostenduntur excæcati, & probant

Psal. 73.

probant tripliciter Christum habere dæmonem, & per consequens ipsum dæmonem esse. Primo cum dæmon sit pater mendacij, ipse in te habitans facit te ligamentari. [*Nam Abraham & prophete mortui sunt.*] Tunc sic. Aut doctrina Christi concordabat cum doctrinæ eorum, aut non, si non, ergo es legis subuertor, si sic, ergo es mentitor. Secundo, quia ipse qui se exaltat indigne super maiores est dæmoniacus, tu es huiusmodi ergo &c. Probatio, quia facis te maiorem Abraham. Tertio, quia ille qui seipsum non cognoscit est excatus a dæmone, tu es huiusmodi, quem n. te ipsum facis, quasi dicant; tu cordis tumiditate dicis, Si quis sermonem meum seruauerit &c. Sed ad ista respondit Saluator cum omni mansuetudine quantum ad tria præmissa. Primo, qui indigne se exaltat super maiores, non offenditur querere gloriam, quia si ipsam quæres, ipsa esset nihil, id est peccatum, sed Deus pater ipsum Christum exaltat, quia quærit gloriam eius, & filium glorificat. Secundo, quod non præripio gloriam, dicis quia cognosco patrem, & tamen uos non cognoscit eum, immo si dicerem me eum non cognoscere uis essem mendax, negando uerum, sicut uos estis mendaces, affirmando falsum, dicentes uos cognoscere illum, cuius noticiam non habetis. Tertio, quod dicitis Abraham mortuum, cõtra omnis mors de qua loquor, ad luctum, & tenebras terminatur, sed Abraham non sic est terminatus. Probatio. Exultauit enim ut uideret diem meum. Igitur ibi fuit lux quia uidit, & tamen accipiunt econuerso, quasi scilicet Christus Abraham uiderit, dicentes. [*Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham uidisti?*] Futura autem multa potuit Abraham præuidere in spiritu, quæ tamen econuerso eum non uident. Et ideo dicunt. [*Quinquaginta annos nondum habes &c.*].

Sequitur quartum, & pater. Moraliter. [*Si ueritatem dico, quare non creditis mihi?*] Misera peccatoris conditio,

uo, redemptori credere nolens Psalm. Generatio quæ non direxit cor suum, & non est creditus cum Deo spiritus eius. Et iterum. Non crediderunt in Deo nec sperauerunt in salutare eius. Credidit tamen proditor Mach. Locutus est ad eos uerba pacifica in dolo, & crediderunt ei, & irruit super ciuitatem repente &c. Dic hanc figuram, si uis quomodo diabolus irruit super ciuitatem. i. animã quando dolose loquitur ut credamus. Percutit enim plaga magna dum .s. ipsam fauciat culpa, quæ plaga nisi per supernum medicum curari nõ potest. Vel uulnerat conscientiam, perdit populum multum, quia omnia præcedentia opera annihilar, accipit spolia, quia ipsam spoliat gratia, succendit eam igni, i. quasi feruore mali desiderii excitar, destruit domos, i. habitaculum conscientiæ, dissipat muros, i. diuina præcepta, quibus ab hostibus tuebatur, captiuæ mulieres i. opera misericordiæ, natos, i. stabilitatē, pecora, i. simplicitatem cordis. Vel domos destruktas possumus intelligere exempla sanctorum in quibus debet homo habitare, quæ omnia exciduntur a corde. Ista omnia miser peccator attendit & tamen ab eius domino separari non potest, sed potius ei credit, cum tamen dicat ei dæmo. Venire sapienter opprimamus eum. Affligitur, de luditur, perimitur, & tamen negligit eius manus euadere, sicut bene Exodi figuratur. Vbi dicitur quod dixit rex Aegypti. Ecce populus filiorum Israel multus est, & fortior nobis est, uenite & sapienter opprimamus eum, ne forte multiplicetur, & si ingruerit contra nos bellum, addatur inimicis nostris, expugnatisque nobis egrediantur de terra. Et sequitur quod imposuit eis onera laborum triplicis generis. Primo uidelicet, & edificare ciuitatem tabernaculorum quæ erant in finibus regni, ut pro defensione milites morarentur, & quantum ad hoc colligebant paleas, & faciebant lateres, & numerum debitum assignabant præpositis operum. Secundo portare lutum palarum, & uiarum in cophi-

nis, iuxta illud, Manus eius in cophino seruietunt. Tertio diuidere fluum Aegypti in riuulos ad patriam irrigandam. Ecce tu miser peccator credis, nec tamen per Moysen, idest per diuinam legem uis ab illa miserabili seruitute abduct. Nota, dicit dāzō, uenite sapienter opprimamus, quia primo decipit hominem sapienter, postea opprimit, ne scilicet fruatur homo confortio angelorum, & de terra egrediatur. Nota tres ciuitates tabernaculorum, tria uitia quæ sunt in mundo, quarum una dicitur Phiton, & interpretatur os abyssi, quæ significat auaritiam, quæ non satiatur diuitiis, uelut namque ligna faciunt ignem maiorem, sic plebunque diuitiæ magis incendunt ad auaritiam & ardorem. Secunda uocatur Ramafes, quæ interpretatur commotio tineæ, & signat luxuriam, quæ ad instar tineæ est de carne consurgens, & carnem consumit. Istam ciuitatem seu tabernaculum ædificat qui gula & luxuriis deseruit. Tertia dicitur Heliopolis, idest ciuitas solis, & significat superbiam & uanam gloriam. Sol enim dicitur solus lucens, & significat superbum & uana gloriosum qui solus inter alios uult reputari & lucere. Hanc ædificant tyranni & oppressores & procuratores honorum. Et aduertere quod bene dicuntur ciuitates tabernaculorum, quia sicut tabernaculum est habitaculum quod transferetur de loco ad locum, sic hic sunt ædificia non manentia. Iob. 15. Ignis deuorabit tabernacula eorum qui munera libenter accipiunt. Tabernacula sunt in quibus nobiliter habitamus. Ad has ciuitates ædificandas spargitur populus Israel per Aegyptum, idest per mundum, colligit latera, idest carnale & terrenum desiderium apponit indebitæ delictationis, colligit paleas, idest peccata, cum quibus in se est finaliter comburendus. Succendit ignem, furorem mali desiderii. In his ciuitatibus habitant milia Pharaonis, idest carnalia desideria, quæ militat aduersus animam, ut tributa accipiant operum nostrorum

ut nec ingredi nec egredi permittant aliquem sine tributo & seruitute. Colligunt in super lateres, dum, scilicet non considerant propriam fœditatem, sed illam a sua consideratione abiiciunt, cum tamen Mich. Humiliatio tua in medio tui, diuidum fluum. i. diuitias uel delicias, quas trāsmittunt ad omnes. Moraliter loquitur nobis Christus. *[Si ueritatem dico uobis.]* Regula enim est apud doctores & magistros, quod unicuique experto in scientia sua credendum est, sed pro dolor oibus nondū expertis & lenonib. creditur, creditur Prisciano de grammatica. Aristoteli de logica, & syllogismis, & sic de aliis autoribus, soli Christo credulitas denegatur. & tñ ipse dicit conquerendo, Si ueritatem dico uobis (Si. i. quia) quare non creditis mihi. Saraceni Mahumeto fidem adhibent, & sic de aliis. Soli Christiani Christo credere designantur. Credunt mundo, credunt demoni, credunt carni, credunt peccatis, quæ omnia nituntur animam demoliri, soli ueritati credulitas denegatur. Mihi inquit Christus debetis credere multiplici ratione, uidelicet, Quia in me est ueritas uitæ. Quis enim ex uobis arguet &c. Veritas doctrine, quia ego ueritatem dico uobis. Veritas iustitiæ quia tribuit unicuique &c. Veritas fame, quia Abraham exultauit ut uideret &c. Veritas essentia, quia antequam Abraham fieret ego sum. Est enim ueritas quæ consistit in communicatione ad alterum uelut ad alterum, & hæc ueritas in me est, qui a ego gloria meam non quero, sed honorifico patrem meum. Si igitur ueritatem dico uobis, quare non creditis mihi? O ueritas splendida, splendida & luminosa, quæ a miseris sic miserabiliter reprobaris. *[Ist. 59.]* Corruit ueritas in plateis, ubi iustitia non potuit ingredi, ut eam subleuare, posset. *[Osee. 4.]* Non est ueritas Dei in terra. *[Dan. 8.]* Prosterneatur ueritas in terra. Ergo si non credere uelimus saltem ipsum audiamus quid dicere uelit, si nos possumus

aliquo modo ad credulitatem inducere. Loquere igitur domine, ecce promittit, Quis ex uobis arguet me? uere nullus, quia domine tuus affectus est plenus charitate & dilectione, tua mens suauitate, tuum cor humilitate, tua caro puritate, tuus affectus ueritate, tua manus largitate, tua opera sanctitate & exemplaritate, a uelligio enim plantæ pedis usque ad uerticem capitis nō est in te macula, ut dicitur. 2. Reg. 14. Nota figura quomodo tondebatur, quia grauabat eum cæsaries. Absalō est Christus filius dei patris cæsaries, affectus charitatis dominicæ procedens. Itaque fuit ipse suspensus in ligno in nemore huius mundi, cui ligna ipsum imposuit mulus super quem infidebat. i. sterilis populus Iudæorū cui infidebat per doctrinam. Hæc est illa cæsaries qua mulieres Israel. i. animæ fideles sua ornabant capita, qui Christi uirtutibus qui est caput nostrum nostræ mētis ornantur. Hæc cæsaries ponderat ducentis siclis, quia cōtinet perfectionem utriusque stolæ & utriusque uitæ. Sic igitur hic Absalon patris filius fuit, sic in omnibus mirabiliter speciosus. Propterea nullus ipsum potest arguere de peccato. Si igitur Christus ait, nullus me de peccato potest arguere igitur filia Hierusalem que uos in ea ornatis cæsarie super uos flere, quia si oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam quomodo tu plenus peccatis cū delictis ingredi poterit aliena? Nam per multas tribulationes &c. dicitur Actuum. Attēde sanctos ut nō per uiam carnalitatē incesserint. Igitur ueritatem dico uobis, sed uos non creditis mihi. Ego te emi sanguine innocentie, tu te uenundas sub peccato. Sed utinam huic ingratitudini nō addamus cōtumeliam & persecutionem. Christus namque abscondit se propter te in utero uirginis, & egressus est de templo cælorum. Psal. in templo eius omnes dicēt gloriam. Iterum egressus est de templo uteri uirginalis. Psal. Sanctum est templum tuum, & abscondit se, quia uere tu es Deus absconditus sub ueste humanitatis. Item ut

2. Re. 14

Act. 14

Psal. 64

te pacificaret egressus est de templo corporis sui. Soluite templum hoc &c. Et abscondit se in monte, abscondita est fortitudo eius &c. ut scilicet te in suo sanguine pacificaret, nunc ad tuę conscientię templum ingreditur, & tu miser lapidas eum, nec ei vis tributum reddere quod teneris. De hoc figura. 3. Reg. 12. de Roboam qui dilatars populus interpretatur. Deus pater qui genus humanum dilatauit, ad ipsum Israel qui a Deo apostatauit, misit Aduram, qui fluius s. pietatis & sanguinis, exaltatus in cruce interpretatur, quem populus lapidauit, & constituit sibi dominum populus memoratus Hieroboam qui est diuisio populi, & superius dijudicans, qui nunquam permisit populum ipsum ad Deū conuerti, sed constituit ei idolum in Bethel quæ domus Dei interpretatur, quia intrauit in conscientiam, & in mentem ubi esset domus Dei. Sed ueritatem dico uobis. Dicit nobis ueritatem quando docet nos mundum contemnere, & nos non credimus ei &c.

E A D E M D O M I N I C A,

De Christi Pontificatu super

Epistō.

Sermo Secundus.

Christus assistens pontifex futurorum bonorum.] Ad Heb. 7. Secundaum quod ait apostolus ad Hebræos. 10. Lex umbram est habens futurorum bonorum. Sicut enim umbra nihil ad perfectum ducit, sic nec lex, ut ibidem dicit in eadem epistola. 7. cap. Quia opera Dei perfecta sunt, & Deus ut ait Augustinus, imperfectum nihil relinquit quia ad perfectum deducat, idcirco imperfectionem legis, & per consequens sacerdotij legalis, ut ad perfectionem redu

ceret ipsam, in legē transtulit gratiā quę est utique lex libertatis. Hęc autem translatio facta est in Christi passione, cuius mysteria hodie inchoantur, in qua Christus constitutus est sacerdos & hostia. Et ideo nunc ad translationem eius nos diligenter præparemus. Apostolus facit in hodierna epistola comparationem legis testamenti ueteris ad testamentum nouum, & sacrificij ostendens legem nouam perfectiorem quo ad tria, uidelicet quo ad personam sublimiorem, quia ibi peccator, hic Dei filius est pontifex. Ad hostiam synceriorę, quia ibi uirulus, hic Christus Dei filius offertur. Ad efficaciam sublimiorem, quia ille ostendebat munda corpora, hic autem mundas animas. Ephe. 5. Semetipsum pro nobis obtulit.

Decretum legis Moyſi, & ueteris testamenti cõſiſtebat. 1. In sacerdotio externo. 2. In cultu corporali. 3. In tabernaculo, seu templo manufacto. 4. In sacrificio externo. 5. In purificatione externa.

Decretum euangelij, quod habet nouum testamentum 1. habet sacerdotium internum, a Christo institutum. 2. cultus spiritualis. 3. Spirituale templum. 4. Spirituales uictimas, & cæremonias. 5. Internam purificationem. Vide quã magnum lit discrimen?

Primo Aaron eiusq; successores pontifices, incedebant redimiti cultu auri, & argenti, perficiebant sacerdotium externo apparatu, & cæremonijs, impetrabant populo Israel purificationem externam. Christus ingrediebatur expoliatus diuini spiritus ornamentis, imitabatur diuina charitate, obedientia, & patientia, obtulit uictimam in cruce, & impetrauit semel remissionem peccatorum, quare dixit in Ioan. 19. consummatus est.

Secundo Aaron, & sui pontifices, semel tantum, quorū annis ingrediebantur in sancta sanctorum reconciliantes populū ad tēpus p sanguinē Hircorū, &c. Christus

se-

semel in cruce, sese obtulit, & pro nostris, ac totius mudi peccatis, mortuus est, atq; unica oblatione, hoc fecit, uolens ut eius sacrificij semel facti recorderemur, per consecrationem, & potestatem, quam dedit sacerdotibus consecrandi ut patet in Luca 23. Terchio Tabernaculum Moyſi fuit distinctum in acrium, & sanctum, in quo fuit candelebrum, mensa, & altare, in eo quotidie sacerdotes offerebant uictimas, Erat etiam sanctum sanctorum uelut chorus nostri templi, habebat arcã testamenti, supra quam Cherubim, & pōtīfex in eo summus, semel quot annis intrabat oblaturus, pro se, & populo. Nunc homo est templū spūale tres partes habens, corpus quo operatur externē. Anīmū, quo cōprehendit rōni consentanea: Spiritum, quo cōprehendit inuisibilia Christus aut, uerus & summus pōtīfex noster, mediator est, & intercessor pro nobis apud patrē 1. Tim. 2. sed Christus (hic in proposito) est tabernaculū in quo cōtra diabolū pugnauit. Vnde Daniel. In sole posuit tabernaculū suū. Et fuit Christus [tabernaculū non manufactū] quia opere spūs sancti concepta fuit lapis abscissus siue manibus. Ideo dicitur [pōtīfex futurorū honorē] quia per eius pontificatū, in bona uera non figurata caelestia nō tēporalia introducimur. 4. Pontifex legalis sacrificio externo utebatur, sanguine in bestiariū sacrificabat, qui ex uirtute propria non poterat quemquā iustificare, neq; in celū introducere Christus sanguine proprio ingressus. Ephe. 5. Vnde nō carnem, sed animam mundat, & ubi sanguis ille ab exteriori macula purificabat, scilicet a contactu mortui, Christi sanguis, mundat interius conscientiam, quod fit per fidem Act. 15. [Et ideo noui testamenti mediator est, &c.] Nota ergo quã magnum discrimen sit, inter uetus, & nouum testamentum, & cognosce quod nouum testamentum præfertur ueteri, quia potest, quod non poterat uetus, & prædictum est a Hieremia. Hinc est, quod dixit Apostolus Hier. 31.

Dan. 2.

cap. 8. Hebræorum. Talem habemus pontificem, qui confedit in dextera sedis &c. Vide quintum & sextum caput Epistolæ, & uidebis paulum ostendere Christum esse pontificem, atque excellentiorem pontifice ueteris legis. Exercuit pontificale officium, pietatem habuit, non promouit seipsum ad pontificatum, fecit pontem è terra, ad cælum præeminet Melchisedech, Moyfi, Aaron, & Leuitis. Verum sicut Christus est assistens pontifex, &c. Ita, nos debemus Deo assistere. Primo astuosa uerba promouendo, quibus interior spiritus ad deuotionem excitetur (ut dicit Diuus Aug. ad proban.) Secundo lachrymas copiosas fundendo, quibus nescio (ut dicit Chrysostomus) quid Deo gratius esse possit, quando, scilicet ex dolore peccati procedunt. Tertiò uulnera peccatorum nostrorum ei præsentando, ut sentiantur, dicens cum Psalmo Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum. Sic enim spiritualis Pontifex, & Sacerdos homo efficitur, semetipsum Deo offerendo. Quod nobis concedat Dominus.

FERIA SECUNDA IN PASSIONE. De malis, quæ ex superbia, & inuidia oriuntur.

Si quis sitit ueniat ad me.] Ioan. 7. Dominus noster Iesus Christus uolens nobis sue gratiæ beneficium impartiri, in uerbis propositis tria facit. Primo nanque supponit indigentiam, [Si quis sitit.] Secundo imponit confidentiam, [Veniat ad me.] Tertiò promittit affluentiam, [Et bibat.] Apostolus Paulus ad Rom. 12. Tribuit nobis formam qualiter debeamus inimicorum, seu persecutorum nostrorum malitiam superare dicit sic. Noli uinci a malo, sed uince it

bono

bono malum. Et in quo bono debemus uincere malum ipse explicat ibidem, quòd hoc debet fieri specialiter in duobus, scilicet in humili, uel in molli responsione. Benedicite persequentibus uos, benedicite, & nolite maledicere, humili nanque responsione statim mens elata prosternitur. Sicut enim dicit sapiens. Prouerb. Responsio mollis frangit iram, e contrario sermo durus suscitatur furor. Et Ecclesiastic. 6. Verbum dulce multiplicat amicos. Vnde, & uerbum placabile lignum uitæ. Secundo in pingui, uel fertili cibatione. Si inquit esurierit inimicus tuus, ciba illum, si sitit, potum da illi. Hoc enim faciens carbonem ignis congeres super caput eius, id est ardorem penitentiam de offensa. Quia igitur hic est modus, ideo istum modum in suis actibus Saluator uoluit nobis ostendere, sicut manifestat euangelium hodiernum quam humiliter respondit, & quam largiter se obtulit. Et tanguntur in eo quattuor uidelicet Temeritas siue malignitas præsumptionis illorum, scilicet iniquorum Iudæorum, & Phariseorum.

[Miserunt principes.]

Humilitas responsionis. [Dixit eis Iesus.]

Obscuritas locutionis. [Dixerunt igitur Iudæi.]

Fertilitas oblationis. [In nouissimo autem.]

Vel possum dicere quòd tria ponuntur in euangelio uidelicet

Iniqua legatio peruersi generis. [Miserunt.]

Benigna responsio tranquillæ peccatoris. [Dixit eis Iesus.]

Paterna oblatio fecundi muneris. [In nouissimo.]

Moraliter autem omnia uitia lapidant Christum, & ipsum fugant de templo conscientia prout heri dictum fuit, sic mittunt nuncios detestabiles ad ipsum per mundum de corde & conscientia.

Inter alia uitia sunt duo perniciose, scilicet superbia signata per principes, & inuidia signata per Phariseos,

quæ salutē perimunt, nec eam dimittunt quiescere. Et enim bene uidemus quod hæc duo uitia nihil secum breuiter compatiuntur. Nam simile naturaliter appetit suum simile, non sic de superbo, qui cum superbo non potest quiescere, similiter ne inuidus. Quorū autē minillros hæc uitia mittāt satis patet. Plures namque transmittunt quam sciremus exprimere, Sed de tali-bus dominus conqueritur dic. Nunquid scitis quod miserit filius homicidæ huc, ut præcidatur caput meū.

4. Re. 6.

Narra historiam suscinēte, quomodo Samaria obsidebatur. Ioram excelsum peccatorum significat qui se erigit contra Deum. Psa. Et super excelsa statuens me.

Psal. 17.

Huic regnum Samariæ, id est animæ uel conscientie committitur. Contra hunc ascendit rex Syriæ, scilicet dæmon, obsidet ciuitatem, id est animā, facit in eam famem & appetitum terrenorum. Mulier, id est uoluptas ardore desiderij coquit spiritum tanquam filiū, & ipsum cum sensualitate comedit, sed sensualitas sensualem appetitum cogere non uult: tunc peccator Ioram qui in tali tēratione deberet ad Deum recurrere in contumaciam uenienis, uult perimere. Heliseum id est Saluatorē Christū, & mīratū nunciū, immo plures nūcios. Hos nūcios miserit Iudæi, sed aduerte quid dicit dominus eis. [Adhuc modicum tempus &c.] Nota nō permittit se adhuc interfici, sicut nec Heliseus. Et dicit. [Adhuc modicum tempus.]

Quamdiu peccator est in spe salutis, Christus adhuc est cum eo, saltem quantum ad spem, quæ potest peccatori de suo inesse conuersione. Facit autem Christus nos considerare sex, quibus nos debemus moueri ad pœnitentiam, uidelicet Breuitatem temporis [Adhuc modicum tempus] Charitatem muneris. [Vobiscum sum.] id est ad uestrā utilitatem.

Benignitatem intentionis. [Ad eum uado qui misit me.]

Grauitatem siue malignitatem criminis [Queritis me. Sub.

Subtractionem misericordie sine remedij. [Non inuenietis.]

Illatione sententiæ. [Vbi sum ego uos non potestis uenire.]

Vere ad eum ire non possumus, dum scilicet proximū offendamus, quasi dicat, non potestis esse in humilitate sicut ego sum. Verum quia sine subsidio gratie ad eum peruenire non non possumus, ideo [in nouissimo die festiuitatis ipse clamabit Si quis sitis ueniat ad me & bibat.] Sitim autem prouocant asperi labores, quibus homo laborat inuuliter. Inspidi sapores, quibus gustus interior afficitur. Feruidi calores, quibus consumuntur humores. Turbidi languores, quibus fiunt alterationes. Supponit sitim & ad potum inuitat non aquæ nociuæ, scilicet delectationis terrenæ, sed superinæ, quæ est aqua uitæ. Nam delectationes mundanæ sunt aquæ periculosa quæ de mergere habent animam. Et ideo delectatio dicit. Si quis sitit in mari, id est in amaritudine culpæ, tandem habebit amaritudinem pœnitentiæ. Hæc autem est aqua quam diabolus misit post mulierem. Apo. 12. Vide figuram. Hic nāque fluuius est delectationis mundanæ memoria. Et ideo bene post mulierem mittitur. Ibi notatur quo ad figurā, quod filiū quæ parit, concepit ex Deo. s. gratia. Unde spiritus sanctus superuenit in te Lucæ. 1. Hanc uult draco deuorare, quæ est cōceptionē impedire nō potuit, saltē per inanē gloriā uel ingratiudinē uult ipsam perimere. Nota periculū est puerū nudare & exponere aeri uel ueto pp teritudinē, sic de opere nouiter factō &c. Ideo uadit mulier ad solitudinē, Puer autē tūc accipitur a Deo qui uita eū cōseruat. Aduertendum tamen quod istis aquis & hoc fluuiio est licitum ut temperate, & quia illi belatores usi sunt, De quo exemplum & figura de Gedeone Iudicum. qui ad fontem aquæ elegit populū qui erat cum hostibus pugnaturus & habiturus uictoriam, & fuerunt. 300. in uniuerso. Gedeon interpretatur humilitatis deprecatio, ille qui dicit. Matth. Discite a me

a me &c. Hunc deus pater ducem & redemptorem constituit. Prope aqua delectationis genu flectentes sunt illi qui dissolutis gressibus & abique respectu non aquas sibi, sed se aquę applicant. e conuerso faciunt boni, & ideo illis solum datur uictoria de hostibus, & dicuntur. 300. centum propter cumulum perfectionis, tres quia ille numerus solus est suo aggreganti immediate unitus, quem uelut fidelis sequitur scilicet binarium charitatis geminata. Hanc aquam non dat deus sed aquam uiuam. Et signanter dicit flumina, quia fluuius est Sonorus concussionem. Largus effusione. Rapidus siue festinus commotione. Procliuus descensione. Recuruus incessione. Sic gratia spiritus sancti est sonora, quo ab honestam locutionem. Apoc. 10. In ore ipsorum dulcis resonebat sonus. Marc. Ultimo. Linguis loquentur nouis. Larga quo ad charitatiuam communicationem, quia dat res temporales subueniendo cor compatiendo. Corinth. 11. Quis infirmatur & ego non infirmor &c. Eccles. 24. Ego sapientia effudi flumina. Rapida, quo ad promptam operationem, quia amor dei secundum Augustinum nescit esse otiosus. Procliua descensione, scilicet per humilitatem. Recurua quo ad gratiarum actionem. Item quo ad reductionem, quia sicut a deo uenit ita a deum perducit. Vnde hic dicitur aqua uiua. 4 Reg. 3. Facite alueum torrentis huius fossas & fossas. Hęc enim dicit dominus. Non uidebitis uentum neque pluiam, & alueus iste replebitur aquis, & bibetis uos & familiarum uestrę & iumenta uestra. Insuper tradet Moab in manus uestras. Facite alueum torrentis, hoc est in uobis ipsis sit torrens penitentia, quę per uos transire debet. Psalm. Torrentem pertransiuit anima nostra. Hic est torrens ad quę dominus destinauit Heliam. 3. Reg. 17. Vade contra orientem, hoc est, contra mundi gloriam, & absconde re in torrente Carith, qui occurrit ignis, scilicet amoris, uel occurfus igneus, idest incendij interpretatur, qui

Psa. 123

qui est contra Iordanem, idest contra refluxum, & ibi de torrente bibes. Hic est torrens. Hiere. 31. Adducam eos per torrentem aquarum in uia recta, & non impingent in ea. Fossas & fossas, idest duplicem humilitatem cordis & conuersationis. Matth. 11. Discite a me, quia mitis sum &c. Hęc dicit dominus. Non uidebitis uentum, idest tentationem obnubilantem conscientiam, nec pluias, idest delectationes dissoluentes, & alueus iste replebitur aquis, scilicet gratię. Alueus enim torrentis, idest homo per quę transit penitentia, aquis replebitur gratię, si tamen fodatur humilitate. Gen. Gene. 20. Foderunt in torrentem, & inuenerunt aquam uiuam. Et bibetis uos & familia uestrę, & dabit dominus uobis uictoriam. Psal. De torrente in uia bibit. Hic torrens inundat tempore hyemali, scilicet in uita presentis, sed tempore aestiuo exsiccat, idest tempore futurę felicitatis. Vel aliter, afflictionibus redundat. Psal. Percussit petram, & fluxerunt aquę, &c.

Gene. 20

Psa. 169

FERIA III. IN PASSIONE

De Humilitate quam Christus in Diebus festiuis exoptat.

Vos ascendite ad diem festum. Ioã. 7. Gratia spiritus sancti ad tria singulariter nos conducit, uidelicet Ad altitudinē perfectionis. Vos ascendite. Ad limpiditatem cognitionis. Ad diem. Ad sanctitudinem deuotionis. Festum. Secundū quod ait Hieronym. super March. c. 19. sola humilitas est obseruatrix custosque uirtutum. Huius autem rationem assignat Ber. super Misus est, sic dicēs. Cū ex alijs quibuscunque bonis uirtu magis suarum capere soleat in cremetum superbia sola humilitas omnium propugnaculum turrisque uirtutum eius fortiter resistit mali-

ria, obuiat presumptioni. Et ideo dicit beatus Gregorius 27. Mora. c. ulti. quod illa in nobis uirtus ueraciter perdulat, quae in radice propria, idest humilitate perdurat, aqua nimirum si abscinditur arefcit, quia uiuificatem se in intimis humore charitatis perdit. Quia igitur humilitas est sic sancta, idcirco ad ipsam habendam saluator noster uerbis, quamplurimis nos hortatur in perisq; locis. Et ne uerba uideantur non sufficere, induxit exemplum in toto decursu uitae suae, in quo nunquam a radice humilitatis recedere uoluit. Singulariter tamen datur nobis exemplum in euangelio hodierno, in quo exemplum humilitatis tam persecutionis quam insultationis quam sustinet, uoluit aequanimiter tolerare uel transire. Tanguntur ergo in praedicto euangelio quattuor, uidelicet, Humilitas pacificae declinationis uel absentationis.

[Post haec ambulabat &c.]

Temeritas, indebitae siue simplicitas illicitae suasionis. [Dixerunt ad eum fratres eius.]

Preclaritas ueridicae explicationis uel satisfactionis.

[Dixit eis Iesus, tempus meum.]

Iniquitas maliuolae persecutionis & oblocutionis,

[Iudei querebant.]

Vel possunt dicere, quod humilitas Christi ostenditur in quattuor uidelicet,

In declinando motum perturbationis. Quia [ambulabat in Galilea]

In fugiendo, seu aspernando fastum elationis. [Dixerunt ei fratres.]

In obseruando cultum deuotionis. Quia [ascendit ad diem festum.]

In tolerando uerbum detractionis. [Iudei autem dicebant.] Vel sic per alia uerba. Motum perturbationis declinauit. Fastum elationis recusauit. Cultum deuotionis obseruauit. Verbum detractionis tolerauit. Tergas par-

tes ut supra per ordinem.

Quantum ad primum narrat euangelista quod Iesus ambulabat in Galileam, & ratio erat quia ipse nolebat ambulare in Iudaeam, pro eo quod Iudaei, idest principes Iudaeorum querebant ipsum interficere. Nam principes & Pharisaei (sicut habicum fuit heri & nudius tertius) mortem eius procurabant. Galileae uero erant homines simplices, & ideo opera Christi non sic calumniabantur, ut dicit Chrysostomus. Et ideo Christus eos multipliciter honorauit, scilicet beneficio suae conceptionis, & suae natiuitatis, & singulari te uocationis, quia Galilaei fuerunt primi uocati ad Christi discipulatum, primitiae miraculosa operationis, scilicet in Chana Galileae, manifestatione suae resurrectionis. Aduertendum tamen quod Christus, tum ratione exempli ostendit quod est licitum cedere indignationi, tum ratione perficiendi cursum mysterii, scilicet opus nostrae redemptionis. Primo informando. Secundo miracula facienda. Tum ratione mitigandi furorem & iram & nequitiam Iudaeorum in ipsum. Iudaeam dico dimisit ad tempus, non causa timoris &c. quare Augustinum & Chrysostomum.

Quantum ad secundum dicit quod imminere festum Iudaeorum, scilicet Scenophegia, quod interpretatur fixio tabernaculorum uel fixio umbrarum, quia tabernaculorum umbris recreati erant in deserto tempore quo exierunt de aegypto, & haec solenniter durabat septem diebus, & hoc festo imminente dixerunt ad eum fratres eius, idest consanguinei & affines Iesu, [transi hinc & uade in Iudaeam, ut discipuli] (non apostoli, sed turba & Iudaei qui ceciderant in eum Hierosolymis) [uideant opera quae tu facis,] & per consequens possis habere gloria coram eis. [Nemo quippe in occulto quidquam facit, & querit ipse in pallo esse,] idest in apparentia, & gloria seu reputatione coram populo,

populo, & non quærit operari in occulto, sed oportet quod operetur in publico, ut inde publicam consequatur. Hæc dicebat, ait Euangelista, quia licet essent fratres eius & consanguinei, tamen non credebant in eum. Vnde nota de istis quattuor. Præsumptionem, quia Christum uolebant docere. Vanitatem siue uanâ gloriam, quia uolebant de Christi operibus uane gloriam, immo ipsum ad uanam gloriam inducere. [Manifestate] (inquirent) [Mundo.] Temeritatem iudicij, quia nō solum ad uanam gloriam eum inducebant, uerum appetere uanam gloriam iudicabant. Vnde dicebant. Nemo in occulto aliquid facit & quærit in palam esse. Blasphemiam & incredulitatem. Non enim credebant, & uerba dicebant uel proferebant incredulitatis, scilicet. Si hoc facis &c.

Quantum ad tertium, respondit Iesus sic. [Tempus,] scilicet meæ gloriæ ostendendæ [nondum, aduenit,] uel tempus passionis. Tunc enim fuit eius diuinitas manifesta sicut patuit in confessione Centurionis & in obscuracione solis, & alijs signis similiter & in resurrectione & in ascensione &c. [Tempus autem uelstrum] qui mundana pericis & quæritis [semper est paratum.] Et ideo mundus, id est mundani Iudæi cum quibus concordatis in uoto, quia & estis sicut & ipsi mundanæ gloriæ quidam, item cum quibus cōcordatis in blasphemiam & incredulitatem, non possunt uos odire, me autem odit, quia testimonium perhibeo eius malitiæ. Vos igitur qui mundanæ gloriæ cupidi estis, ascendite ad diem festum hunc, qui, scilicet est ad mundanam conuersus lætitiā, & non factus ad diuinam reuerentiam. [Igo autem non ascendam,] Iea, scilicet intentione qua suadetis, uel non ascendam palam, uel non primo die, quia ipse ascendit quarto die, ut sic essent Iudæorum animi placati, ut ait Chrysostomus.

Quantum ad quartum dicit quod Christus post hæc uerba, fratribus ascendentibus ad diem festum ipse

se mansit in Galilæa, & hoc usque ad quartum diem, sicut supra tactum est, tunc non palam fed quasi in occulto ascendit, ne, scilicet Iudæorum animos amplius perturbaret. Iudæi autem, id est Iudæorum principes quærebant eum, uel aliqui maligni Iudæi qui principibus consentiebant in Christi morte. Nota illi in quattuor offendebant, primo in uoluntate nocendi, ideo dicitur quod quærebant eum, scilicet ad pendendum. Secundo in irreuerentia festiuitatis, & hoc quia erat in die festo, quādo, scilicet debuissent uacare Deo Tertio in contemptu, quia non dignantur ipsum nominare, sed dicunt. [Vbi est ille?] q.d. eum esse seductorem. Quarto in detractatione siue blasphemiam. Seducit inquit turbas. Moraliter [uos ascendite ad diem festum hunc ego non ascendam.] Vbi uidere oportet quod sit festum ad quod Christus ascendere non uult. Hoc autem festum dicitur Scenophegia, quod interpretatur fixio tabernaculorum ut dictum fuit. Per hanc mundanam siquidem intelligere possumus lætitiā, de qua Eccl. 32. Eccl. Quasi quia apprehendit umbram & persequitur uentum, sic & qui attendit ad uisa mendacia, id est ad temporalia, quæ habent apparentiam & non existentiam. Dicitur autem temporalium iocunditas siue læticia umbra. Primo pp eius instabilitatem. Iob. Flos egredit & conteritur & fugit uelut umbra. Sap. 5. Tranfierunt oia sicut umbra. Scdo, quia sicut quanto magis crescit umbra, tanto magis sol a Zenith nostri capitis elongat, sic ante terrenorū quāto plus crescit tanto magis a mēte nostra sol diuinæ gratiæ elongatur & absedit. Hiere. 6. Vñ uobis quia declinauit dies, signatiæ & lumen interioris & naturalis cognitionis, quia longiores factæ umbræ uespere tendente lumine ad occasum. Et uere tendente nostra uita ad occasum frequenter ut in pluribus, hæc umbra, id est terrenorū crescit affectus. Tunc enim uidentes homines sibi uires deficere, appetunt uiuere. Tertio, quia umbra sequi

Eccl. 32.

Iob. 13.

Vol. II.

tur fugientem, & fugit sequentē. Sic facit mundana gloria. Eccl. Si secutus fueris non apprehendes, & non es fugies si præcurreris. Gregorius. Gloria huius mundi umbræ similis est, quæ fugientem sequitur & fugit sequentem. Item umbra nec replet nec solidat. Et ideo nulli sufficit suus honor. Iudicum 9. Umbræ mortium uides quasi capita hominum, & hoc errore deciperis, id est imagine uanitatis, & nota falsitatis. Iob 12. Producit in lucem umbram mortis, id est, prohibet diuinum aspectum, diuinum splendorem, & diuinum calorem. Iob. 3. Obscurent eam tenebræ & umbræ mortis. Ergo Scenophegia fixio umbrarum, quæ est in temporali læticia fiducia stabilire, siue ibi firmare cor suum, quæ tament (ut dictum est) uelut umbra prætereunt. Contra namque sic facientes loquitur Deus per Isaiam. 30. cap. Vah filij desertores qui ambulatis ut descendatis in Aegyptum, & os meum non interrogastis, sperantes auxilium in fortitudine Pharaonis, qui nudans siue expolians interpretatur, i. diaboli, habentes fiduciam in umbra Aegypti. Et ideo audite quid inferat. Et erit (inquit) uobis fortitudo Pharaonis in confusionem, & fiducia umbræ Aegypti in ignominiam. In hac nempe umbra cubat ipse Pharaon. Iob. 40. Sub umbra dormit in secreto calami, in locis humentibus. Et est aduertendum quod iste umbræ ad litteram siebat de salicis ramis intextis. Salices namque sunt arbores infructuose, sed uirentes, & significant diuitias, quia Ecclesiastes quinto. Qui amat diuitias fructum non capi & exeis. Iob. Protegunt umbræ umbræ eius, & circumdabunt eum salices torrentis. Item succus salicis potatus reddit mulierem sterilem. sic diuitiarum cum auditate potate, reddunt animam sterilem ab omni opere bono, & reddunt eam infructuosam. Psal. In salicibus in medio eius suspendimus organa nostra. Iste sunt aquæ maledictæ. Numerorum. In grediantur aquæ maledictæ in uentrem tuum, & putrefa-

Iob. 40.

Psal. Num. 5

refaciant semen tuum. Iste salices plantantur iuxta corda fluida peccatorum. Salices de torrente, qui rapit transiit. Et dantur eius rami infirmis ad recreationem. Nam & illi infirmo populo Iudaico dati sunt per Isaiam primo. Si audieritis, sed bona terræ comederis. Non sic autem dantur, sed potius auferuntur sanis Christianis. Matthei. 19. Si uis perfectus esse, uade & uende omnia quæ habes, & da pauperibus. Istud igitur est festum peccatorum & mundanorum, de quo dicit dominus. [Post ascendit.] Nota, uane gloriosi ascendunt ad hoc festum, & tamen miserabiles non aduertunt, quia licet deus non ascendat manifeste, scilicet hoc festum approbando, ascendit tamen occulte, eos non aduertentes iudicando, subitō. Iob. 1. Ducunt in bonis dies suos &c. De hoc peccatorum festo & de eorum merito habemus figuram primi Regū penultimo, de Amalechitis &c. Narra historica. Moraliter Amalechitæ gēs humilis significat homines brutaliter uiuentēs, qui ad instar bestiarum in huius mundi pascuis & diuitiis uoluptantur. Hi a parte australi, id est a mundana prosperitate irruunt in Sicelech, id est in conscientiam propriam. Sicelech est effusio mensuræ, id est effusio gratiæ per peccatum, quod est secundum Augustinum mensuræ priuatio, & intendunt eam igni, scilicet prauo desiderio. Nota, quod est peccator in igne mundanæ concupiscentiæ adustus, nisi quidam carbō niger per peccatum, uel ad instar carbonis exciccatur omni humore gratiæ, ponendus finaliter in fornace inferni, ut ibi accendatur in extinguibiliter. Succedunt igitur Sicelech, id est conscientiam, & captiuas duas uxores, scilicet carnem & animam, ad seruendum peccato, & filios & filias, opera & cogitationes, sic a Deo recedunt. Sed quid facit Dauid, manus fortis id est Christus, inuenit puerum ægyptium qui est stimulus conscientiæ, a suo dño dimissum, qui cepit agrorare, & cum ipso inuadit miserum peccatorem

torem stimulus quidam interius torrendo & percussio, illos inuenit sedentes super terram ludentes, & quasi festum celebrante, & ideo bene dicitur quod David fecit illi dari ad comedendum vt fortificaretur & fortificatus hostem, scilicet suum dominum, persequeretur. Deus autem æternus præuidendo de isto festo dicit. [Vos ascendite &c.] Hoc etiam certe potest dici multis ad literam, quia ideo ascendunt ad festiuitates, & bene ascendunt, quia ducit eos uana gloria. Dic quomodo dominæ mundanæ habent duo vitia, quorum vnum est satis incurabile. Vnum est vitium lingue quo frequenter furantur famam bonam. Alterum est ornamentum, quo frequenter furantur animas Deo suo, utriusque sanguine precioso eius redemptas. Mulier (ait sapiens) preciosam animam uiri capit. Immo quod amplius est, furatur annos, id est tempus Deo, quia aut semper se faciunt iuniores, furantur capillos, furantur omnia de aliarum rerum ornatu, ad suum conuertunt quasi proprium. Item dic quomodo ducunt puellas ornatas tempore quo deberent uenire illuc ubi moratur Christus, sed non veniunt cūstiteri, ut deberet tempore passionis Christi. Sed tunc restat videre ubi moratur Christus, si non ascendit ad diem festum? Respondeo, ambulabat per Galilæam, id est per corda humilium. Cum simplicibus enim sermocinatio eius. Nota, Galilæa rota & transmigratio humiliter significat, quia sicut præmissi, sola humilitas facit hominem a vitis transmigrare. Hæc insuper est rota quæ rotatur & teritur multis concussionibus, & insuper qui humilis ad instar rotæ debet esse semper paratus, ut iuxta diuinum imperium moueatur uel antèr promotionis, uel ad posterius deiectionis & depressionis. Eze. Eleuabatur pariter & rotæ, spūs emittit &c. Nota humilitas tenet hominē firmū, licet sit rota inter prospera & aduersa. Inter prospera, quæ nec humana laude extollit. Etenim sicut aurū probat in forna-

fic uirtus humilitatis ore laudantium non euaporatum uanæ gloriæ. Nam omnia liquabilia sunt uaporabilia præter aurum. Inter aduersa similiter, quia uerus humilis non habet uentum superbiæ, & ideo non crepat in fornace increpationis. Nota quomodo sola humilitas immobilis stat inter fluctus persecutionis, & immobilem tenet hominem, & poenitentiam eius conseruat. Quidam enim paruus piscis Remora nomine reperitur, qui inter undas immobilis stat, & nauis adhærens eam figit & immobilitat inter undas. Nauis est poenitentia, cui si adhæserit humilitas inconculsa manet &c. Inter istos Christus ambulat qui non sunt infesti, & eum recipiunt benigne. Inter iudæos autem superbos non ambulat, quia querunt perimere, sed finaliter in iudicio occulte & nullo sciente insurget subito contra tales &c.

F E R I A III. I N P A S S I O -
ne, De ueritate doctrinæ Christi,
qua se uerum pastorem, &
Messiam ostendit.

Multa bona opera ostendi uobis &c. [Ioan. 10. Gratia diuina est affluentia copiosè quo ad famem. Multa. Excellentia seu efficaciam uirtuose quo ad fructum. Bona. Refulgentia luminosa quo ad acta, Oseæ ad uobis. [Facta sunt encan- Hierosolymis &c.] ubi supra. Secundum quod dicit beatus Gregorius moral. cap. 26. malos non solum ignis per uindictam post cruciat, sed non nunc etiam per liuorem cremat, quia qui postmodum perueniunt sunt retributionis supplicio, nunc seipsum antequam inuidie tormento. Ideo Hieronymus in epistola ad Adeo datum, [Oro inquit quid in uido delectationis præstat inuidia, quem secretis conscientia angulis huor ipse de-

ecripit, & alienam felicitatem tormentum eius facit? Quia igitur inuidi Iudæi inuidia pleni erāt, idcirco incessanter stimulantur in corde tanto letaliter, quanto uidebant Christum plus clarificari prodigijs & doctrina, sicut nobis ostendit euangelium hodiernum. [Quousque inquit, animas nostras tollis,] id est suspensurū uel cruciatū & affligis? Ecce qualiter intērius stimulantur. Continet autem euangelium quattuor, uidelicet

Insidiosam perquisitionem. [Facta sunt enenia.]

Sententiosam dissolutionem. [Respondit eis Iesus.]

Maliciosam perturbationem. [Suspirauerunt lapidi.]

Diffidiosam cauillationem. [De bono opere.]

Quantum ad primum dicit euangelista quod [facta sunt enenia Hierosolymis,] id est templi dedicatio. Et quæ tres erant dedicationes, uidelicet Primā quæ facta est a Salomone in autumnō s. in die solemini septimi mensis de qua habetur 3. Reg. & 2. Paralip. Secundā quæ facta est in uere, scilicet, 12. Martij & luna. 12. a Zorobabel post reedificationem templi, ut habetur Efdr. 3. Tertiā quæ facta est a Iuda Machabæo in hyeme, scilicet, 15. die mensis [Casens,] id est, decembris de qua primi Machabæo. quarto post prophanationem templi factam ab Antiocho. Quia igitur tres hic festiuitates, idcirco debemus intelligere eundem euangelistam de qua loquitur, quia de hac tertia determinat di. [Et hyems erat, & ambulabat Iesus in templo, in porticu Salomonis.] quæ erat in facie anteriori templi, scilicet intra atrium sacerdotum & leuitarum, ubi erat altare holocaustorum, & tunc [Iudæi circūdederunt eum dicentes. Quousque animam nostram tollis.] Vide nequitiam, quando Christus dicebat se esse Messiam, Iudæi iniqui perebant signum Ioan. 2. Quando ostenderat signa quamplurima dicebant, dic nobis palam, iuxta illud Psalm. In circulo impij ambulat, Et tamen dicit sapiens, circulo quoq;

3. Reg. 8
2. Par. 5

Psal. 12.

impof-

impossibile est denegare, Talibus nihil potest breuiter suaderi, Sunt enim inuidi, ut uespertilionis & nocturæ quæ a luce diei occæcantur, quia lucem proximi uidere nō possunt. Nota senes nō possunt de prope uidere, & significant inuidi, qui potest a remotis uidere, sed de prope id est in proximo nihil. Nota magna pena faceret Deus inuidio si ipsum poneret in gloria paradisi, quia ibi totaliter excæcatur a gloria proximis & a luce beatitudinis ipsorum. Quantum ad secundum Christus uidens maliuolam interrogationem ipsorum atque calumniam, non respondit nisi per opera quibus uera crudelitas debetur, & dicit sic, [Loquor uobis, & non creditis] & ideo do uobis testimonium diuinū, opera quæ ego facio in nomine patris mei, cuius, scilicet gloriam quæro & laudem, non propriam. Hæc inquit [et testimonium perhibens de me.] sed tamen nec operibus nec uerbis creditis. Ad ideo autem est quia uos non estis de manibus meis.] Probatio quæ oues meæ uocē me a uobis audit &c. Vel attende hic quod Christus triplici uia procedit ad probandū se esse Messiam, uel ad probandū ueritatē doctrinæ suæ, uel in sua diuinitate, uidelicet. Ex utilitate seu celebritate obsequij uel prodigij, ibi. [Opera quæ ego facio.] Ego sublimitate stipendi, quia [do uitā æternā.] Ex securitate præsidij, qui. [oues meæ nō peribūt, nec potest eas quisquam rapere de manibus meis.] quia ego habeo idem posse cū pauca. [Pater enim quod dedit mihi maius omnibus est, & nemo potest rapere de manibus patris mei.] Vel possumus dicere quod probat quæ duplici ratione uidelicet

Ex ueritate præconij. [Loquor uobis.]

Ex celebritate prodigij. [Opera quæ.]

Ex sublimitate stipendi. [Ego uitā in æternam do.]

Ex securitate præsidij. [Oues meæ.]

Opera igitur quæ ego facio, illa testimoniū phibēt de me. Nā est opere arguitur uirtus, & ex uirtute substantia igitur eadē uirtus & eadē substantia. Et non credatur

quod ipse talibus quibus confert uitam, det eam sine meritis, siue quod det vitam ouibus vagabundis. in more huius mundi vel de prato mundanarum deliciarum, ne deo praeferat quod hanc vitam non confert nisi ouibus suis, quae scilicet habent quatuor conditiones in ter alias, uidelicet

Sinceritatem innocentiae. Ideo [oues.]

Humilitatem reuerentiae vel obedientiae. Ideo [uocem.]

Stabilitatem perseverantiae. Ideo [sequuntur.]

Et hinc possumus aduertere quod sunt oues dominicae. Oues enim suae ut eas possit agnoscere sunt eue de signate, habet rigorem poenitentiae maceratis, non in ducitur velleribus, aliorum animalium, non pelle lupina. Hic dilata materiam ad ornamenta & picturas facierum. Istae tales sunt facientes sicut oues daemonis habentes characteres bestiae. Vel sic habent oues Christi mansuetudinem conversationis, ideo oues. Dulcorem deuotionis, quia lac. Subiectionem reuerentiae, quia audiuit uocem domini sui, scilicet edite & comedite &c. Nota hic, Christus non dicit audiuit fabulas vel nouitate doctrinae, sed uocem meam. Dilata hic de illis qui quaerunt fabulas vel uerba aures demulcentia. Nota quomodo ad nectitoraces capiunt oues per pedem & non per plumam qua uolant per inane gloriam, sed solum per pedem illaqueantur, dum talia a uibus placet, & chordae ligant. Quantum ad tertium dicit euangelista, quod iniqui Iudaei malitiam & obstinationem cordis non potuerunt sustinere, sed prorumpentes in seuitiam, [acceperunt lapides ut lapidarent eum.] Sicut autem alias dictum est, omne peccatum interficit Iesum, id est salutem in conscientia peccatoris, sed secundum diuersitatem peccatorum diuersam ipsi mortem inferunt. Nam quidam praecipitant eum deorsum, & isti sunt superbi vel uani gloriosi. Quidam eum suffocant, & opprimunt & isti sunt auari. Hic introduc de illis qui subripiunt

bona

bona pupillarum, & maxime illorum qui ipsorum curae commissi sunt. Quidam eum lacerant & isti sunt crudeles. Quidam ipsum comburunt & isti sunt iracundi, & sic de alijs. Obstinati autem lapidant ipsum. Ita faciebant isti maligni, quia primo eum corde, dein de manu & opere lapidare uoluerunt. Sed Christus benigne respondit eis dicens. [Multa opera bona ostendi uobis ex patre meo &c.] Hic dicit ex patre meo, ne uidetur sibi illa tribuere, & per consequens animum eorum prouocaret. Quantum ad quartum dicit. [Respondit Iudaei de bono opere, &c.] Ecce confitentur bonum opus, & tamen dicunt Deum filium blasphemum, & per consequens si ipsis contradicunt certum est quod non fructus bonos arbor mala facit. Item petebant quod diceret eis palam, tamen cum eos ad opera, quae ipsum negare non poterant, transmississet ipsi in insaniam conuertuntur. Nota quid sit blasphemia, quando non attribuit sibi vel alteri, quod attribuire non debet, vel remouet a Deo, quod Deo est attribuendum, vel attribuit creaturae quod Deo est proprium. Hic est dilata de periurio si uis. Sed Christus eorum furorē mentis & mansueta monitione frangere conatur, dicens. [Nonne scriptum est in lege uestra. Ego dixi dii estis &c.] Large hic accipitur lex. Nota si uis, ordinem & gradum in uicio libidinis, scilicet mollitiae incōtinētia intemperantiam, & bestialitatem, sic contra est in uirtute stabilitas, cōtinētia, temperantia, & uirtus heroicā. Sic igitur qui perueniunt ad quartum gradum uicij non uocantur homines, sed bestiae, sic peruenientes ad quartum gradum uirtutum, non uocantur homines, sed dii. Igitur ego dixi dii estis, Continua historia euangelij. Nota oues dominicae signantur in baptisma te, hoc tamen signum aliqui destrunt, & non oportet quod reiteretur, & crescentibus pueris signum non apparet, sic crescentibus peccatis oportet iterum quod tradatur & reiteretur signum & hoc fit per poenitentiam.

Qui. n. sunt. Christifidei (ait Apostolus) carnem suam crucifixerunt. Et ideo statim potes uidere. qui. sunt oues Christi uel diaboli. Nota q̄ has oues Christus non dimittit uagas pernemus, sed eas flagellis reducit & uirga. Et ideo appositi sunt canes, idest prædicatores, ut arceant lupos, & latent contra uitia. Sed aduertant q̄ non sint canes muti. Nota q̄ malæ sunt oues dæmonis quia non sunt fetosæ, cum non habeant siue offerant lac & lanam, immo auferunt crudeles usurarij, ita q̄ ipsi depascant pupillos, sed quid fiet eis? sicut dicit Ps. Sicut oues in inferno positi sunt, & niors depascet eos. Ambulabat Iesus in templo &c. Nota, templum signat naturam humanam siue mentem, quod uidere poterimus si attendamus. Sublimitatem positionis, quia est locus altissimus. Nobilitatem constructionis, quia multipliciter erat ornatum. Celebritatem oblationis, quia ibi facta est mystica oblatio agni. In nostra enim natura oblatum est, Ysaac agnus hærens uerbis. Tranquillitatem remissionis, quia ibi apparuit angelus, idest Christus reponens gladium, idest post magnam cædem populi mitigans iustitiam Dei patris. Ad aliquam moralitatem habendam duo sunt nota. Primo, in quo templo siue in quibus conscientijs Deus ambulat. Secundo qui sunt qui de huius conscientie templo eum eiciunt lapidando. Quantum ad primum dicitur quod Christus ambulat in templo in porticu Salomonis. Vbi prius quo ad literam aduertendum est q̄ templum septem partes habet distinctas uel dictum est alibi. Prima est atrium immundorum, & significat humilitatem subiectionis. Secunda mulierum, & notat intimitatem compassionis. Tertia uirorum, signans maturitatem discretionis. Quarta atrium leuitarum, ubi erat altare holocaustorum, & hoc significat austeritatem compassionis, correctionis, castigatio nis, & increpationis. Quinta porticus Salomonis, quæ significat tranquillitatem conscientie, & pacem, & ibi

mora-

moratur Christus, quia ipse dicit. In pace in idipsum dormiam, & requiescam. Nam in maliuolam animam non introibit sapientia. Apostolus. Pacem habete, & Deus pacis erit uobiscum. Ambulabat, dicit, quia ad ambulandum nos inuitat, & intrat in porticum Salomonis, qui debet esse locus regis, scilicet uoluntatis. Sexta est sancta, quæ significat mentis suauitatem uel deuotionem. Septima sancta sanctorum, quæ significat orationem, quæ. s. tegitur altare incensi. Quantum ad s̄m dico q̄ Christus ambulabat per porticum Salomonis. i. per remorsum conscientie. Nota, hæc porticus nunquam fuit destructa, sic remorsus conscientie nunq̄ perimitur. Sed quid dicit peccator? Si tu es, Christus dic nobis palam &c. quasi dicat, si Deus est sic misericors, libenter uellet q̄ præstaret mihi gratiã conuersionis, & me chrismate sanctificationis inungeret. Sed iam audi ipsam dicentem: [Opera quæ ego facio &c.] Quod multipliciter patet, quia loquitur p̄ inspirationem, quia facit opera suæ misericordie, quia p̄optus ouibus suis, quia illas sustentat. Sed de hoc templo eiciunt & lapidare conantur, hyeme peccatorum existeret, sicut de illis legitur q̄ hyems erat apud eos cõtra Christum surrexerunt. August. Frigidi erant. Nota, frigus statum peccatorum signat multipliciter. Primo ratione frigiditatis pigritiam inducentis. Prouerb. Propter frigus piger arare negligit, mendicabit igitur in æstate. Secundo, ratione sterilitatis, quia tunc in terris nihil noui generatur, imo si quid natum, mortificatur. Sic mortificantur opera prius facta, & de arboribus cadunt folia. Iohel. 1. Posuit uineam meam in desertum, & ficum meam decorticauit. Nudans spoliauit eam, & albi facti sunt rami eius. Et ideo, flete qui bibitis uinum in dulcedine, quoniam perit ab ore uestro. Nota, una est dulcedo mortificationis, & est dulcedo deuotionis in uirtutibus, altera operationis & exercitii in scilicet, & in eis folium defluit. Tertio quia in hyeme nullum ap-

paret

2. Cor. 13

Gen. 3

Prou. 16

Psal. 48.

paret uestigium ætatis. Sic in peccatore nullū uestigium apparet pristinæ bonitatis seu conuersionis, imo quæ tæstas fuerat mollior, tanto postmodū quando ad hæmen uenit peior apparet. Pro moralitate nota a Salomone pacifico fuit templum nostræ conscientiæ structū, & consecratum in paradiso terrestri, sed rex Babylonis. i. dæmon istud templum destruxit per manum Nabusardam in tentatione primi hominis. Nota. Nabusardus princeps coquorum & signat tentationē gulæ, qua primi hominis templum fuit destructū. Item interpretatur prophetia paleæ quia ipse paleas primo homini prophetauit quando dixit. Eritis sicut dii scientes bonum & malum. Sed templum sic destructū reparauit Zorobabel, qui princeps translationis interpretatur, & significat illum principem, de quo Isai. 9. Et uocabitur ammirabilis consiliarius, deus fortis, pater futuri seculi, princeps pacis. Ipse enim fuit princeps trāsmigrationis. Terra autem fuit templi dedicatio. s. conscientiæ. Nam Antiochus qui interpretatur silentium pauperis, diabolum significat, qui silenter. i. occulta suggestione depauperat hominem. Hic ad literam, postquam templum expoliauerat, posuit in illo idolum abominabile, sic posuit dæmon in conscientia, sed fit dedicatio per Iudā id est confessionem. & c.

FERIA V. DOMINICAE
Passionis, De conuersione Mariæ
Magdalenzæ.

Fides tua te saluam fecit, uade in pace. [Lucæ. 7. Tri] inter alia facit diuina grātia, circa animam. Ipsa namque Credulitatem format. [Fides tunc fecit.] Iniquitatem purgat. [Te saluam.] Tranquillitatem donat. [Uade in pace.]

Secun-

Secundum sententiam beati Gregorij. 30. Mor. c. 3. in hac excessiua dei misericordia ostenditur uel declaratur quod ipsa nos oppressoria non deserit, sed imbrem compunctionis infundit, & subtilis intelligentiæ solē re ducit, atque sic ostendit quantū nos diligit qui nos nec cum respicitur relinquit. Hoc certe iuxta doctrinam Augustini, de libero arbitrio, in hoc aduertere possumus, quod deus mirā dispositione paterna ex parte peccatoris ipsum sua pietate ad penitentiam inducit, immo interdum ipsum ad maioris perfectionis gradum perducit quam peruenisset si alias non peccasset, ut bene ostēdat totum ex mero beneficio suo procedere. Et licet habeamus exempla quam plurima, istud tamen inter alia est singulare quod nobis proponitur in euāgelio hodierno in quo quattuor innuuntur.

Humilitas obsequii. [Ecce mulier.]

Temeritas iudicii. [Uidens autem Phari.]

Utilitas colloquii. [Simon habeo tibi.]

Subtilitas commercii. [Remittuntur tibi peccata.]

Quantum ad primum dicit quod quidam Phariseus &c. sed hoc utrum factum fuerit in Iudæa an in Galilæa non inuenitur. [Et ecce.] Nota quod ecce est aduerbiū admirationis, quia ipsa mirabiliter errat peccatrix, uel fuit mirum de eius conuersione. Nota hic ponuntur transgressionēs, & satisfactiones multiplices. Quia transgressa erat primo a peccatorum diuturnitate, & ideo dicitur quæ erat, quia diu in peccato permanferat. Secundo, a famositate, quia in ciuitate, ita quod peccata eius non occulta, sed manifesta erant. Item in ciuitate, ubi multos traxerat ad peccatum. Tertio a multiplicitate, quia nō tantum in uno peccato fuerat, sed (ut ait Gregorius) in uniuersis uitis fuit. Nota, non ponitur hic nomen, quia peccatoris quamdiu sunt in peccato, de libro domini sūt deleri, sic de diuite epulone. Lucæ. cuius nomen subiceretur. Satisfactiones etiam ponuntur multiplices uidelicet. Primo in admiranda conuersione:

Luc. 16

sione. [Ecce] nam sicut fuit mirabilis in transgressione, ita mirabilis in conuersione. Secundo in properatione uel festinatione, quia statim [u] audiuit accessit. [V] inquit [cognouit.] Tertio in proparatione, quia quandiu a domino fuerat elongata, stetit, in quo notatur confidentia. Quarto in exhibitione, quia omnia quæ prius dedicauerat mundo, uoluit domino integraliter dedicare. [Nam attulit alabastrum unguenti,] ingressa est conuiuium, non erubuit, stetit quæ diu male ambulauerat, uel in fæce iacuerat, retro quia ante præ uerecundia accedere non audebat. Item retro, quia eius uestigia imitari proponebat, [lachrymis rigauit, &c.] Continua literam. Nota hic, quod Christus erat discipulatus ut ait euangelium. Item quod Chrysolomus ponit multas mulieres &c. Nota in super quod aquam corporalem ut Samaritana non posuit, sed aquam suauem effudit, quando ante domini pedes, id est affectiones, aquam suauissimam impetrauit, & gratiæ. Vnde nota quod hæc sancta peccatrix antequam conuerteretur, a sole fuerat plurimum elongata, & cor eius fuerat totaliter in gelatum ut glacies, sed e contrario hæc ipsa habuit ardorem doloris & contritionis. Gregorius. Videte quato dolore ardeat, quæ flere inter epulas non erubescit. Aperuit namque hæc sancta fenestras suas, quas luci clausas tenuerat. Nota hic de calore quem suscepit. Cantico. Anima mea liquefacta est, ut dilectus locutus est, scilicet per inspirationem. Nota Iuste uocatum est nomen eius Maria. i. mare amarum. Sicut enim terra suis uentis trahit aquam de mari quæ ibidem depuratur, & efficitur aqua suavis & dulcis, sic hæc sancta de mari, id est de amaritudine culpæ & peccati, uenit humilitatis quæ est in terra absconsa, aquas lachrymarum quæ sunt ab amaritudine huius mundi depuratæ, & in dolorem conuersæ, intantum ut Christi pedes, id est affectiones contra eam amaricantes dulcorauit. Bene igitur de ea uerificari

uificari potest illud Eczech. 36. Terra illa inculta facta est ut hortus uoluptatis. Nota quod uirtutum plantas uitiiis extirparis, hæc sancta in suo horto plantauit. Quantum ad secundum die quod Phariseus qui dominum inuitauerat, in quattuor erat reprehensibilis, uidelicet. Primo de presumptione falsæ iustitiæ. Secundo de incompassione, Tertio de infidelitate, qui credidit Christum ignorare qualis esset mulier. Quarto de sui superioris reprehensione.

Quantum ad tertium die quod Christus reprehendens iudicium Pharisei dixit ad eum. [Duo debitores, &c.] Id est duo uiuentes sensualiter. Nota quod hæc forma imprimi in electis abolita iterum reformans, quod si non sufficit, ponet eos in fornacem purgatorium. Alii autem qui ponuntur in fornacem inferni deputantur ad alios usus. Non habentibus illis unde redderet. Vnde quia non sumus sufficientes ex nobis cogitantes, tanquam ex nobis etiam si sumus in gratia existentes, sic multo minus in oblectatione peccati. [Et conuersus] oculo pietatis ad mulierem a qua ante auersus exiit, dixit. [Vides hanc mulierem,] id est uidere cures ut eius fidem capias pro doctrina, intraui domum tuam, non tamen mentem tuam, ac mentem huius intraui, ideo remittuntur &c. Aduertendum quod hoc dictum Saluatoris solum tenet de illis qui debitorum fuerunt non de illis qui fuerunt ab huiusmodi debito præseruati. Sicut qui fuerunt sanctificati in utero, de quorum numero fuit beata uirgo. Tales enim diligunt, quia maius beneficium recipiunt. Quantum ad quartum, [dixit Iesus ad mulierem. Remittuntur tibi peccata tua.] non dixit, Remitto ne, scilicet Pharisei & atlantes turbarentur, sed remittuntur, scilicet patri. Nota ut ait Bernardus, unde hæc mulier spiritualiter infirma curata est, ait de Iuda. Iste (inquit) bono odore moritur unde alii uiuunt. Moraliter hoc posset exponi de corpore mystico & multi secundum Apostolum unum corpus

pus laborans, quidam pedes, scilicet qui, sunt in bona parte corporis, tum in ueritate ipsum corpus sustentant, & quandiu huiusmodi pedes fuerint in ea, ipsa fit maxima meriti. Sed hodie isti pedes minus sunt commutati, uel sunt infirmati, ut patet de religiosis. Stare ergo iuxta pedes, est operibus uel pauperibus adhaerere uel se ipse exhibere. Stare, scilicet affectu retro non ante, ne præcedas per inanem gloriam, sed ipsi re, quia pedes debent præcedere tanquam illi qui te portant. Hæc eos lachrymis lauit, quo compassionis quæ ostendit effectum. 2. ad Corinth. 1. 1. Quis infirmus tuus & ego non infirmus? & c. Iob. Flebam quondam super eum qui afflictus erat & cõpatiebatur anima mea pauperi. Capillis tergere, est in opum lachrymas temporalibus subsidiis extirpare, sed quidam de istis proximos, non nutriunt, sed eis suspenduntur, sicut Absalõ. Nota isti capilli sunt suspiria dati, idest fragilitati ad ornatum, ut per eos nihilominus Christi pedes tergantur. Viro ignominia est nutrire comam, secundum doctrinam apostoli. Osculari, est uerbis benignis consolari, & tunc pauperes inunguntur, dum, scilicet mitigantur eorum necessitates, & sic bonus odor diffunditur. Moraliter bene hic datur forma quomodo anima peccatoris conuerti debeat ut possit indulgentiam percipere de peccatis. Vbi primo occurrit uidere ubi ipsum uenia largitorem ualeas inuenire. Respondeo in domo Simonis, qui obediens interpretatur. Intra domum obedientia, ibi ipsum inuenies, quia obedientia ipsum ad suum hospitium trahit semper, iuxta illud Gen. 28. Vere non est hic aliud nisi domus dei & porta cæli. Ibi enim est locus amænus grati cõiuii, & hic est ille qui a domino curatur a lepra. Mar. 26. Cui esset dominus in Bethania in domo Simonis leprosi. Ciuitas mundus est. Psal. Vide iniquitatem & contradictionem in ciuitate. Mulier peccatrix anima, quæ be-

Iob. 30.

Psal. 54

ne uocatur Maria a mari mare, propter multitudinẽ amaritudinis peccatorum. Sed hæc mulier si uult a culpa sanari oportet quod uadat ad domum Simonis, idest ad obedientiam, quia Prouerb. 21. Vix obediens loquitur uictoriam. Sed oportet ipsam afferre unguentum quo aliquando est usa ad mundi lasciuiam. Istud autem unguentum est meritum non illud unguentum peccatorum, de quo Psal. Oleum peccatorum non impinguet caput meum. Et istud unguentum peccatorum hæc mulier prius cõfecerat per hunc modum. Primo namque collegit herbas peccatorum, quæ copiose inueniuntur in horto mundi, collegit dico per sensus, per uagationes uisus, auditus, & sic de aliis sensibus, deinde intriuit per modum pulmentis cogitationes ipsius peccati, deinde in olla cordis sui igne praui desiderii coquit, quo facto inungitur, dum, scilicet opus exterius prodit, in tantum aliquando, quod malus odor peccati diffunditur per hanc domum. Unde illud, est unguentum, de quo. 2. Paral. dicitur quod Asa, qui sustollens, interpretatur, peccator, scilicet qui attolitur contra deum, ægrotauit dolore pedum uehementissimo, idest peccato, quod peccatum in sola uoluntate est designatum per pedem, & non recurrit ad dominum, sed mortuus est, scilicet per culpam, & posuerunt eum in loco suo, scilicet in delectatione peccati & unxerunt eum unguento meretricio, idest turpitudine famæ. Sed hoc unguentum factum fuit ad corporis lasciuiam uel delectationem, sicut debuit fieri ad salutem animæ. Anima nanque debet herbas peccatorum. Primo colligere per meditationem. Secundo terere per discussionem, uel terere per contritionem doloris. Tertio decoquere per ardorem, & hoc in olla cordis. Istud unguentum debet anima plagis peccatorum suorum apponere. Est enim mortificatum peccati per dolorem. Mitigariuum per spem. Sanariuum per culpam. Eccle. 38. Vnguentarius unctiones conficiet sanitatis

De hoc

Psal. 140.

2. Tim. 3

2. Par. 16

& in his carnis mitigabit dolores. Hoc unguentum suauem facit odorem, ut ait Ber. super Cant. nedum hominibus, uerum etiam angelis dicens. O quantus est odor in domo. Ecce poenitentia peccatoris. Hoc autem unguentum figuratum est Exod. ubi dicitur sic, Sume tibi aromata primæ myrhæ & ele. & quingentos siclos, & cinamomi medium, id est ducentos quinquaginta siclos, Calami similiter ducentos quinquaginta siclos, Casia autem quingentos siclos in pondere sanctuarii, oleum de oliuetis mensuram hinc. Facies que unctionis oleum sanctum, unguentum compositum. Nota. 5. dicit assumentia ad istud unguentum conficiendum, quæ sunt Myrrha electa, id est amaritudo cordis, quæ tunc est electa quando præcipue est propter displicentiã diuinæ offensæ, & non propter periculum aut damnum quod quis incurrit. Cantic. Manus meæ distillauerunt Myrrham. Cinamomum, quod secundum Glossam humilitatem significat, quod est cinerei coloris, & est species multum dulcis & confortatiua, de hac ponitur mensura media respectu primæ, quia maior debet esse dolor de diuina offensa quam humiliatio de damno quod incurrit. Calamus, qui in Libano nascitur, significat decorem puritatis, & si non potest perfecte ad candorem Libani peruenire, saltem perueniat ad calamum Libani. i. ad eminentiam uitæ. Casia, austera confessio. Oleum deuotionis, diuine misericordiae.

FERIA VI. DOMINICAE
passionis, De iniquo phariseo-
rum concilio contra
Christum.

Hic homo multi signa facit. [Ioan. 11. Tria inter alia nobis fiduciam præstat ad subsidium diuinæ gratiæ requirendum, uidelicet

ræsentia gratiosa. [Hic.]

Clementia uiscerosa. [Homo]

Potentia uirtuosa. [Multi signa facit.]

Collegerunt pontifices & pharisei concilium &c. Secundum quod dicit Chrysostomus super Matth. Homil. 3. in minori, quemadmodum columna in domo, si recta steterit, accepto potere firmatur amplius, si autem modicum obliqua fuerit, non solum non firmabitur, sed magis uadit ad latus, sic & cor hominis si rectum fuerit uidens opera alicuius uiri iusti uel au diens, amplius confirmatur, quemadmodum domus in columna, sic corde spirituale edificium sustentatur. Si autem nõ rectum fuerit, non solum non confirmatur, sed magis peruertitur, & ad praua iudicia excitatur. Illud generaliter ueritatem continet, sicut exempla quæ plurima sacre paginæ manifestant, singulariter tamen exemplum proponitur in euangelio hodierno. In quo quattuor exprimuntur, uidelicet.

Collegium maliuolæ conuocationis, [Collegerunt pontifices.]

Oraculum prophetice allocutionis, [Vnus autem ex eis. Iudicium ueridicæ explanationis, [Hoc autem a se.]

Remedium pacificæ uel beniuolæ absentationis, [Iesus igitur iam non palam ambulabat.]

Aggregatum concilium, ad consultandum nequius.

Allegatum dispendium, ad concitandum fortius.

Referatum præconium, ad confirmandum uerius.

Definitum iudicium, ad perpetrandum fortius.

Quantum ad primum ubi loquitur euangelista de quodam concilio aggregato &c. hic tangit tria. Primo qui fuerunt huius concilii auctores, & dicit quod fuerunt pontifices, in quibus esse debebat æquitas iustitiæ, & Pharisei, in quibus debebat esse sanctitas uitæ. Secundo de quo erat illud concilium, de morte Christi procuranda. Erat enim aduersus salutem, quia Iesum &c. O peccati furia & phrenesis quæ in tantâ processit insaniã,

ut mortem mansuetissimi medici qui salutem attulerat, pertractaret. Tertio quia allegant signa mirabilia, & ideo dicebant. [*Quid facimus? Omnes credent in eum, & uenient Romani, & tolent locum nostrum & gentem.*] Illud dicebant uel quia dubitabant ne turba facere Christum regem, & ex hoc turbarentur Romani qui eorū dominabantur uel quia uolebant rebellare, & Christus prædicabat patientiam, ut scilicet qui te percussit &c. uel uerius puto dicebant ex malitia, quia uolebant contra eum corda hominum incitare. Et hic aduertendum quod periculosa sunt consilia uel periculosa allegationes iniquorum. Ponere namque tales in loco iudicii nihil aliud est quam ponere cultellum in manum furiosi. Fit igitur consilium ad consultandum nequius seu iniquius &c. De isto iniquo consilio allegando, prophetauit ille patriarcha Iacob Gen. sic dicens. Simon & Leui fratres uasa iniquitatis bellarum, in consilium eorum non ueniat anima mea, nec in certum eorum sit gloria mea, quia in furore suo occiderunt uirum, & in uoluntate sua suffoderunt murum. Maledictus furor eorum, quia pertinax, & indignatio eorum, quia dura. Nota hystoriam succincte. Egressa est Dina &c. Gen. Sicheim qui interpretatur humerus uel labor, Christum significat, qui propriis humeris nostra portauit peccata, qui dicit per prophetam. Pau per sum & in laboribus a iuuentute mea, exaltatus, scilicet in cruce, & humiliatus, scilicet in contumeliis & despectione, conturbatus tormento. Hic Sicheim bene dicitur filius principis terræ illius, scilicet Emor, qui amarus interpretatur, id est deus patris, qui erat contra humanum genus propter peccatum, amaricans. Dina interpretatur amaritudines suscitans, & significat ecclesiam collectam in fide tam ex Iudeis quam ex gentibus, quæ passa est mundi ægrotudines dum tyranni tam in capite quam in membris eam sunt diu crudeliter persecuti, & adhuc eam persequuntur

quantur, immo uerius iniqui consiliarii. Hanc Dina, scilicet ecclesiam, Christus rapuit, & eam sibi coniugio legitimo copulauit, sed iniqui fratres Leui, de quopontifices, & Simon, de quo Pharisei, nocte luce scilicet gratiæ notitiæ extincta, irruerunt super ciuitatem, congregationem, scilicet fidelium, & ut est Gen. 49. in furore suo non occiderunt uirum &c. illum, scilicet qui est unus de milibus. Est enim unus, & secundum non habet. Eccle. 4. Iuxta illud quod sequitur Gen. 49. Et in uoluntate sua suffoderunt murum, id est corpus benedictum Saluatoris. Et hic dolor siue uulnus plagarum magis molestabat Christum tempore quo ipse proximorum amore erat maxime uulneratus & afflictus dum non uidebat illos conuerti. Iuxta illud Gene. Et ecce die tertio quando grauissimum uulnerum dolor est. Factum est autem hoc die tertia. Prima dies fuit exemplaris conuersationis. Secunda, regularis informationis, Tertia, singularis operationis, (scilicet miraculorum.) De hac præcesserat figura Dani. ultimo. ubi dicitur quod egressa est iniquitas a senioribus mendacibus, qui uideoantur regere populum. Isti fuerunt illi duo senes antiqui in peccatis, pleni iniqua cogitatione, qui uoluerunt Susannam (quæ interpretatur gaudiū gratiæ), id est ecclesiam uel Christi humilitatē, uxore Ioaachim qui fuit altatus in cruce. [*Ego se exaltatus fuero a terra &c.*] Voluerunt cum illa mœchari & cogebant illam ad meretricandum, sed Daniel qui dei iudicium interpretatur, sententiauit eos.

Quantum ad secundum dicit quod unus iniquus inter eos [*cui nomen Caiphaz*], qui uomitus oris interpretatur, quia uomit quod tenebat in corde, dedit tale consilium. [*Expedit ut unus moriatur homo pro populo &c.*] Vere unus, quia singularis, uere homo quia māuetus & dulcis. Expedit multiplici ratione. Primo, quia culpa infinitæ infinita satisfactio debebatur, ut ait Ansel. in libro cur deus hō Secundo, quia omnes hoies erant

debitores pro se nec per se satisfacere poterant. Tertio quia tanta debet esse satisfactio quanta est dignitas eius cui est fienda satisfactio, omne autem quod Deus non est, Deo satisfacere non poterat, ergo &c. Aliæ insuper rationes assignari possunt, uidelicet ut charitas Dei erga nos commendaretur. Ad Rom. Commendat autem Deus suam charitatem in nobis, qui cum adhuc peccatores essemus. Christus pro nobis mortuus est. Quis enim credere potuisset quod Deus tantā habuisset circa humanum genus dilectionem? O ineffabilis dilectio charitatis. Secundo ut quāritas morbi tibi ostēderetur, pro quo sanando oportuit filium hominis mori & occidi. Bernar. Agnosce homo quam graui fuerunt vulnera tua, pro quibus necesse fuit Christum dominum vulnerari. Tertio ut nobis confidentia impēderetur ad Rom. 5. Si enim cum ini mīci essemus reconciliati sumus Deo per morrem filij eius, multo magis reconciliati salu erimus in vita ipsius.

Quātū ad tertium explicat euangeliſta unde huius mali u i ridictum proceſſerit quo dixit [*Expedit &c. ne uot a gens pereat.*] Vñ ſubdit. [*Hoc autem a ſemetiſpo nō dixi ſed cū eſſet pōſitex anni illius &c.*] ſubi indicat dignitas pōtifiſis, i quo ēt puerſo ſpūs ſācti dignat^o vera loqui.

Quantum ad quartum dicit. [*Ab illo ergo die cogitauerunt ut interficerent eum. Iesus ergo iam non in palam ambulabat apud Iudæos &c.*] Moraliter autem. Quid facimus &c. Cuilibet enim nostrum uerbum propositum dicitur. Peccatis namque inuoluimur, peccatis detinemur, peccata cumulumus, & tamen nobis scriptura dicit, quid facimus quia hic homo &c. Vel multa signa. Dan. Signa & mirabilia fecit apud me Deus excelsus. Est autem signum ut ait August. 1. de doctrina christiana quicquid præter speciem quæ ingeritur sensibus, aliud facit in cognitionem venire. O quot erga nos hic homo signa facit, & facere non desinit, & tamen infelices tam signa quam mirabilia minime cogitamus

Dan. 4.

gitamus. Et timendum est ne si dimiserimus sic, ueniet Romani, qui excelsa tonitrua interpretantur, Angeli, scilicet executores diuinæ iustitiæ, & tollent locum nostrum & gentem, tollent animam & corpus, tollent uitam & opera. Quid igitur facimus, quia eius signa nostris mentibus non apponimus, nec aspiciamus eum. Relinquimus a quo finaliter relinquemus si ea non pie & dulciter sentiamus. Si dicas, quænam sunt illa signa? Respondeo quod multiplicia, quia non desinit nobis ostendere signa, aut amoris aut rigoris, quibus nos dignatur reuocare ad penitentiam. Unde nobis ostendit signa Erigentis uel indulgentis fiduciæ. Attrahentis siue protegentis clementiæ. Corrigentis siue erigentis iustitiæ &c. Istud est signum sanguinis pro nobis effusi, quod est signum excessiuæ dilectionis. Dilexit nos, & lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Apocal. primo. Sicut bene figuratum fuit Genesis de Iuda. Lauabit (inquit) in uino stolam suam, & in sanguine unæ pallium suum. Istud enim uinum non est aliud quam sanguis preciosus domini, quo debeant inebriari corda fidelium. Istud siquidē uinū expressum fuit in torculari crucis, & ex ipsa lota est stola nostra, dum, scilicet a peccato fumus loti, & pallium nostrum, dum, scilicet nobis innocentia est restituta. Aliter enim nisi mediante Christi cruce, lepra nostra non poterat expiari. Sed dum mens nostra in eius sanguine precioso, & candido tuem igne effluantis amoris tersetur, statim fumus curati a lepra. Non solum autem facit nobis sanguis Christi signum amoris, uerum etiam magnæ fiduciæ, dummodo ipsum per ingratitudinem non operiamus. Iob. Terra ne operias sanguinem meum, sed illum ponamus ueluti signum in mente nostra, sicut de hoc habemus figuram Exodi. 12. de sanguine agni paschalis. Agnus iste in paschate immolatus est Christus. Ecce agnus Dei. Hoc fumebatur cum

Gen. 49

Iob. 16.

Exod. 12

hyfopo, quæ est hæriba humilis, & nascitur in petra, & purgat pulmonem. Sic humilitas mentem stabilis, quæ tendit deorsum, nec inaniter rapitur supra se, purgat pulmonem, id est cogitationes & locutiones. Hierem. 11. Ego quasi agnus qui portatur ad uictimam. Intincto sanguinis est memoria uel assumptio passionis Christi, ut sit in corde per meditationem. Et dicitur ad literam quod hæc intinctio fiebat ad modum Tau, id est ad modum crucis quantum ad dispositionem, quia in superliminari, & super utrumque postem Nota tunc liniuit superliminare superius quando diuinitatem placuit, inferius quando terram sacrauit quæ prius fuerat polluta. Per utrumque postem, quia naturam angelicam & humanam, nunc autem naturam diuinam quam uidemus tantum pro nobis inclinam. Terram quam uidemus tantum honoratam, & utrumque postem. Et super eum transiens angelus executor diuinae iustitiæ, quando percutit in nocte, id est improuise primogenita ægypti, id est animas, quia eis debetur hæc reditas cum corporis participatione, pertransibit illos qui sic erunt signati. Figura de hoc Iosue. 2. de Raab meretrice Raab interpretatur dilatata, scilicet anima quæ debet meritis dilatari. hæc habitat in Hiericho, id est in defecto huius mundi, quæ clamat. Ego deficio Psalm. Viam mandatorum tuorum curri dum dilatasti cor meum. 2. Corinth. 6. Tanquam filius dicit apostolus. Os nostrum patet ad uos o Chorinthij, cor nostrum dilatatum est Hiericho interpretatur luna siue defectus. Eccl. 9. omne opus corruptibile in fine deficiet, & qui illud operabitur ibit cum illo. Exploratores siue nuncij, sunt inspirationes. Isti sunt nuncij quo Ozias, id est fortitudo domini misit per omnes ciuitates Iuda Iudit. 15. ut insequerentur fugientes milites. Holofernis. Item quod misit dominus ad Israel. 2. paral. vlt. Item nota loca, quia qui in domo exaltari debet hic suscipit nuncios, id est inspirationes quas lo-

sue

sue mittit ad explorandum terram, id est cor peccatoris, quod Deus uult occupare, abscondit sub humilitate in mente sua ne diabolus eos perimat. Deinde mittit eos ad montana perfectionis, quando propositum adimplendi inspirat. Hic si uult euadere oportet quod habeat per fenestram coccineum funem quo ligatur corpora, & intelligitur amor, quo ligantur mentes & aia. Coccineus rubeus, id est sanguis Christi. Sed hic funis non debet in domo teneri nec celari, sed appendi foris, quia debet ostendi operibus. Et uis bene uide re fiduciam huius sanguinis. Quia non clamat uindictam, ut sanguis Abel, sed misericordiam, Bene igitur signum erigentis fiducia. Cant. Pone ut signaculum & c. Attrahentis clementiæ. Nam quid aliud significat Dei beneficia peccatoribus abunde collata, nisi clementiam diuinam, quæ semper attrahere ipsos conatur. Gen. Arcum ponam & c. Nota arcus iste est securitas diuinæ iustitiæ. Hic ponitur in nubibus, dum, scilicet diuinam iustitiam in pluuiam beneficiorum conuertit, quæ sunt signa fœderis & dilectionis & amicitia inter Deum & terram, id est peccatorem. Et attende ibi de arcu, quomodo Deus chordam porrigit inimico in signum pacis clementiæ. Tertium signum corrigentis iustitiæ. Isa. 11. Leuabit dominus signum in nationes, & congregabit profugos Israel. Et disperse, pro quibus anima uulneratur & c. Est etiam signum comminationis sententiæ in reprobos, a qua non præseruet miser cors dominus. Amen.

Canti. 8.

Gen. 9.

SABBATO DOMINICAE
passionis, De Christi clarificatione,
in se, & in nobis.

Domine uolumus Iesum uidere. [Ioan. 21. Diuinæ gratiæ beneficijs affectus incitatur & inflammatur

tur ad uolendū. [*Volumus.*] Aspectus illustratur ad cōtēdum. [*Videre.*] Effectus procuratur ad obtinendum seu accipiendum seu acquirendum. [*Iesum.*

Ambulare dum lucem habetis ut tenebra uos &c.] Gratia diuina habet effugare hortum torporis. Ambulate. Generare radium splendoris. Dum lucem habetis. Declinare densum erroris. Ut tenebræ, Cogitauerunt principes sacerdotū &c. Secundū sententiā beati Aug. 5. de ci. Dei. c. 8. sicut omnes uirtutes (si tñ uirtutes sunt ueræ) constituunt hominem membrum Christi, sic iuxta sententiam doctorum, peccata constituunt hominem membrum diaboli. Et sicut charitas est membrorum corporis mystici connexio, ac etiam ligamentum, sic in uitiis est malorum ligamentum, dæmonis, scilicet capitis. Est enim ligamentum siue ordine, quia est corpus monstruosum, ubi nullus ordo inhabitat. Sicut igitur membra quæ per charitatem sunt connexa Christo, non possunt esse sine debita operatione, sic membra quæ per inuidiam dæmoni connectuntur, quiescere nō possunt quin suo capite conformiter operentur. Et iō sicut diabolus nūquā cessat, sic nec mundus, quia nihil aliud cogitat nisi quomodo aut qualiter possit famam aut uitā alterius eneruare. De istorū uitiosorum numero fuerunt Iudei. Nā quiescere erga Christū ac eius opera minime potuerūt, quin uel præparatē calūniā uel nequitiā cogitarēt, sicut ex operibus ipsorum declaratur, & sicut patet singulariter in euāgelio hodierno, in quo ponuntur. 4. ex quib. ipsorum aggrauat, uidelicet Malignitas seuë machinationis ex parte Iudæorum. [*Cogitauerunt principes.*] Humilitas diuinæ uel promptæ operationis ex parte populorum. [*In crastinum autem.*] Sedulitas gratæ acquisitionis uel missionis ex parte paganorum. [*Erant autem gentiles.*] Sonoritas uel auctoritas seu sublimitas claræ cōdemnationis ex parte supernorum, [*Veni ergo nos de calu.*

Quantum ad primum notatur quod isti iniqui Iudæi cogitauerunt Lazarum interficere. Nā per stuporē miraculi

miraculi facta circa eum uel ad eum, plurimi conuertebantur ad Christum. Erat enim negotium stupendum & mirum, & omnibus manifestum. Et ideo cogitauerunt isti iniqui Iudæi eū interficere, scilicet occulte, puta ueneno ut possent hominibus persuadere quod Christus eum non uere resuscitasset, sed solum apparet & modo illudificato ex certa malitia, quia uolebant cōtra uitæ consilium, id est Christum dominum malitiā cogitare, cum tamen Prouerb. 2. 7. dicatur. Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra dominum. Vnde Actuum dixit Gamaliel. Si est ex hominibus consilium aut opus dissoluitur, si uero ex Deo ē nō poteritis dissoluere, ne forte & Deo repugnare euideamini. Nota multi sunt qui uolunt diuinum consilium impedire. Nota ut ait Chryostomus, nullū Christi miraculum ita Iudæorum corda concussit sicut istud, nec tamen eos ab insania reuocauit, & hoc multiplici ratione. Tum quia inuincibilis, quia quadriduana. Tūc quæ erat in plurimorum presentia factum. Tum quia erat ex alio prouocati. Tum quia nō poterāt Christū ex hoc calumniari, sicut ex alijs ubi dicebant ipsum sabbatum nō seruare. Tum quia iam turba dimissa festo, quod erat Hierosolymis, ad Bethaniā ubi erat uidelicet Christus properabant.

Quantum ad secundum ponitur honor Christo exhibitus a turba, sed hoc pertinet ad crastinā solennitatē. Item hoc præconium, quia Christum laudabant & de facto per Christum miraculo testimonium perhibebant.

Quantum ad tertium ponit desiderium gentilium Christum uidere & audire cupientium, quem, s. filij iniqui reprobabant, & de sermone facto corā eis quo Christus dixit, [*Veni hora ut clarificetur filius hominis.*] per mortem & passionem uel afflictionē & cōtumelias sibi factas. Vbi aduertēdum quod aliter sic clarificatio hominum per penitentiam siue afflictionē, aliter fuit de Christo

167.5.

Christo. Aliorum namque hominum clarificatio est alicuius immunditiae uel rubiginis peccati amotio, uel saltem maioris clarificantis gratiae & meriti acquisitio. In Christo autem non sic quia ipse habuit in instanti incarnationis seu conceptionis plenitudinem gratiae & per consequens nullam peccati rubiginem, ita quod in se clarificauit non indiguit, sed solum quo ad oculum nostrum. Hanc autem claritatem quo ad nos habuit per uiam passionis & contumeliarum sibi illatarum. Sicut enim uidemus quod speculum clarificatur sputo, sic Christus qui (ut dicitur Sap. Jcandor est lucis aeternae, & speculum sine macula Dei maiestatis, & imago bonitatis illius fuit Iudeorum sputo clarificatus & contempitu & contumelia. Isa. 50. Faciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me, & ideo non sum confusus, id est in me nulla est inuenta macula confusionis. Item uasa rubiginosa ex confusione purgantur, sic Christus flagellis. Psalm. 72. Et fui flagellatus tote die, & castigatio mea in matutinis. Nota aliqui flagellantur & purgantur in nocte alterius uitae, & in sero mortis, & isti sunt illi qui in hoc mundo tranquillam uitam duxerunt, sed non sic uiri iusti, quia illi castigantur in die huius mundi antequam ueniat nox. Talibus namque dicit dominus illud. Gen. 27. Accede huc ut tangam te fili mi & probem utrum tu sis filius meus &c. Tangam, scilicet flagellis. Item clarificatur aurum & argentum in fornace, sic Christus in fornace passionis suae Eccl. 2. In igne aurum & argentum, id est in fornace, homines, uero receptibilis in camino humiliationis. Nota multi alij modi sunt quibus homines purgantur siue clarificantur. Primo qui dem sicut panni lorione & conculcatione, sic anima chrysmarum effusione & corporali afflictione per abstinentiam, addendo humilitatem per mortis memoriam, in qua ueluti in cineribus aqua lachrymarum depuratur, & uim contrahit ablutiuam. Marc. 9. Velli

menta

menta eius facta sunt splendida uelut nix, quae alia fullo super terram facere non potest. Secundo per operis exercitium. Vasa enim argentea usu continuo magis clarant, & similiter moneta. Tertio per quietem contemplationum. Th. en. 3. Sedebit solitarius, & tacebit. Nota uinum motu turbatur, quiescens uero purificatur & clarescit. Psalm. Turbati sunt & moti sunt. Sic igitur uenit hora ut clarificetur filius hominis. Vere haec hora est quando mortui, scilicet in peccatoris deberent audire uocem filij Dei. Nota sicut tangere monetam de nigra manus, sic spiritualiter diuitiarum & pecuniarum contractatio aliquid nigredinis in manu derelinquit, & in ueritate interdum ita eos maculat quod sordes abluendis facillime possunt. Similiter coenae luxuriae, similiter quae procedunt ex superbia ex odijs & rancoribus maculam terram inducunt. Item ostende contra ornamenta superflua quod illa maculam non auferunt sed inducunt, quia uanae gloriae & lasciuiae. [Veni igitur hora &c.] Subdit autem saluator utilitatem homini per passionem clarificationis tam respectu sui quam etiam aliorum qui sic clarificantur, dicens. [Amen amen dico uobis nisi granum frumenti &c.] August. Ipse erat granum mortificandum & uiuificandum, cecidit. sub arce diuinitatis, descendit in terram, in carnem quam assumpsit, mortuus est in cruce, & tunc attulit fructum multum humano generi. Item cecidit in terram per ingratiuitatem Iudeorum, quia in arcam cordis eorum non potuit recipi, & tunc mortuum, quo ad eos, attulit fructum respectu gentiliu qui fidem receperunt. Item cecidit in terram quo ad nos quando eius beneficiorum non recordamur, moritur dum, scilicet gratiam eius uel ipsum mente crucifigimus peccatis, & ideo multum fructum affert, scilicet durae & acerbae iustitiae, quae si non moreretur ipsum solum maneret, scilicet caput cum membris quod est unum corpus sicut igitur granum multiplicatur ex morte eius, sic sanctorum merita ex passione

fione ipsorum. Psal. Singulariter sum ego donec traheretur q. d. quia tunc sum meritis associatus. Iustus cadit per humilitatem, moritur per passionem uel mortificationem corporalem. Potest hoc dictum auaros torpore, quia uere nisi granum frumenti spargatur in terram, idest pauperes, & sic moriatur a te, a quo temporaliter, subtrahitur, ipsum solum manebit, quia nihil gratia, nihil meriti habebis, nisi sic mortuum fuerit, quod non facis hoc ad mundi gloriam, sed mortem. Sequitur. [Qui amat animam suam,] ut, si plus diligit propriam uoluntatem uel delectationem quam diuinum beneplacitum, perdet eam. [Si uis dilatare materiam dicere potes quod sicut uir bonus, dum in peccatum cadit multos a uia bona retrahit. Exemplum. 2. Re. de Amasa mortuo, super quem populus subsistebat. Exemplum de candela quae accensa illuminat, extincta uero ex suo fumo procurat abortiuum. Sequitur. [Colligerunt pontifices &c.] Sic diabolus cogitat illum interficere per culpam quem dominus suscitauit per gratiam, maxime illum qui fuit peccator, quia talis frequenter est causa conuersionis multorum: dum, si uident ubi abundauerit delictum superabundare gratiam. De hoc. 2. Reg. de Abner quem interfecit Ioab dolose. Narra historiam. Quo Abner primo erat inimicus Dauid pugnans contra eum, & quo ipse misit nuncios de pace faciendam cum ipso, & de recognoscendo ipsum pro domino, cui Dauid acquiescere noluit, nisi uxorem suam Michol quam ipse centum praepuisti Philistinum sibi desponderat, quae tradita fuerat cuidam nomine Phaltiel, sibi adduceret, quod & factum est, quem Dauid benigne ad se uenientem cum uiginti uiris suscepit, fecitque ei conuiuium, quo audito Ioab misit post eum nuncium, reduxitque eum de cisterna Syra ad medium portae, ubi ad eum loquens in dolo interfecit eum. Moraliter Abner gratificatione consurgens, signat peccatorem, qui diuina gratia refurgit a peccato Ionae. 2. Subleuabis de corruptione uitae

meam domine deus meus. Hic prius inimicus Dauid, idest Christi mittit ipsi bonum propositum & amicitiam offert, quem Dauid libenter acceptat, dum sibi Michol, idest animam siue conscientiam (Michol enim omnis aqua interpretatur, idest omnis gratia. De ipso sa autem Christi dicitur Hester. Facies tua plena est gratiarum. Quae tradita fuerat mundo, uel corpori, ponitur in matrimonium illicitum & hoc per diabolum) reducat, quod & fecit per poenitentiam, cum uiginti uiris, idest cum obseruatione praepceptorum & geminae charitatis, cui & Dauid facit conuiuium, sed Ioab inimicus ipsum abducit a cisterna Syra, quae uia eius interpretatur, idest a conscientia sua, quam iam intrauerat uelut in cisternam, ubi deus, pluuiam, idest gratiam uoluntariam posuerat. In hac enim cisterna recoluntur aquae gratiae quae pluunt de caelo. Inde reducit ipsum ad memoriam mundi. Mittit namque ipsi nuncium, idest suggestionem, ut ipsum reuocet a proposito, quo facto ipsum ad medium portae reducit, scilicet cogitationum, ut sit undique circumdatus, & haec dicitur Iob. 38. portae mortis. Vel medium portae est consensus, interius cuius est delectatio, exterius uero opera. Sed medium est consensus, ubi moritur, secundum beatum Greg. 29. lib. Mor. ca. 8. Vbi dicit quod prauae cogitationes, portae mortis idcirco uocatae sunt, quia profecto uia ad meritum per iniquas semper cogitationes aperitur. Et etiam quia diabolus per istas ingreditur conscientiam. Nam suggestio pulsata, cogitatio aperit, sed delectatio suscipit, & tunc ibi percutitur ab inimico & moritur. Sic igitur diabolus semper cogitat Lazarum suscitatum perimere. Sed quod est faciendum? Faciendum est iuxta illud quod fecit Ioannes filius Simonis illis inimicis Cedebeis qui uenerat ipsum occidere primi Mach. ultimo. Narra historiam & dic figuram &c.

DOMINICA IN RAMIS PAL-
marum, De triumpho Christi, ad
campum certaminis ue-
nientis.

Ecce rex tuus uenit tibi mansuetus.] Matth. 21. Tri-
 quæ in uerbis istis tanguntur, nobis præstant
 fiduciam ad deum per impetranda gratia confi-
 dentius recurrendi. uidelicet Sublimitas fasti-
 gii. Quia [ecce rex tuus] Intimitas precordii Venit tibi.
 affectu. Benignitas colludij, quia mansuetus. [Ecce rex
 tuus uenit tibi &c.] Quærit bernardus in quodam ser-
 mone cur ecclesia dei hodie duas processiones represen-
 tet, unam uidelicet quæ fuit reuerentiæ & honoris, alte-
 ram uero quæ fuit uerecundiæ & doloris? propter quod
 notandum est quod Christus eadē die qua sic solenniter
 fuit receptus expectauit per totam diem usque ad uespere-
 ram in templo, an esset aliquis qui eum inuitaret, & tunc
 cum id nullus fecisset, iterum ieiunus reuersus est in Be-
 thaniam unde recesserat, & ideo assignat Bernardus du-
 plicem rationem. Vnam quidem ex parte Christi, alte-
 ram uero ex parte nostra. ex parte quidem sui Christus
 sic habere uoluit, ut maior esset passio quam talis præ-
 cessisset processio. O quam dissimile est audire crucifige-
 eū, & benedictus qui uenit in nomine domini? Et quā
 dissimile, rex Israel, & non habemus regem nisi Cæsa-
 rem? Quam dissimiles rami uirentes, & uirgæ cædentes
 Flores, & spinæ? Alienus uestimētis uiam ornari, propriis
 denudari. Ex parte nostra, ne scilicet frangamur aduer-
 sis, nec prosperis extollamur, quia licet multos frangat
 aduersitas, tamen multo plures extollit prosperitas. lux
 ta quod scriptū est. Cadent a latere tuo mille, & decē,
 milia a dextris tuis. Id est a sinistris aduersitatis mille, &
 decem millia a dextris tuis, id est prosperitatis & glo-
 riæ.

Psal. 80.

riæ. Item ne in mundi gloria confidamus. Fallax enim
 est. Et in sequenti sermone sic dicit. Quantum quis spe-
 rare iam debeat de successu gloriæ temporalis, cuius fi-
 nis labor, cuius fructus dolor & iustus Nam & risus do-
 lore miscetur, & extrema gaudij luctus occupat. Hac
 igitur de causa sancta mater ecclesia solennitatem huius
 duplicis processionis hodie representat. Verū quia
 secunda magis pertinet ad ter sequentes, idcirco igitur
 de prima est hodie solummodo memoria facienda,
 utique tangitur in euangelio hodierno, in quo ostendi-
 tur ex quatuor triumphus domini ad capum certami-
 nis uenientis, uidelicet

Ex præ eminentia ingentis imperij. [*Ite in castellum.*]
 Ex conuenientia cedentis oraculi. [*Hoc autem totum.*]
 Ex obedientia ex sequentis confortij [*Emtes autem disci-
 puli*]

Ex reuerentia occurrentis collegij. [*Plurima turba.*]

Quantum ad primum dicit Euangelista quod Iesus
 de Bethania ubi conuersatus fuerat cum Lazaro, Mar-
 tha & Maria, uenit Bethphage, quæ erat in monte Oli-
 ueti, & cum appropinquasset Hierosolymis, misit duos
 discipulos, scilicet Petrum & Philippum. Petrus inter-
 pretatur agnoscens, in quo scientia. Philippus os lam-
 padis, in quo doctrina cum operibus exemplaribus. Mi-
 sit autem duos multiplici ratione, uidelicet propter ge-
 minam charitatem. Propter duplicem humilitatem,
 scilicet cordis, & oris. Propter testimonium ueritatis.
 Quia in ore duorum &c. Et propter mysterium fidei,
 quia omnes articuli aut sunt de Christi diuinitate, aut
 de eius humanitate, & sic sunt de duobus. [*Et dixit eis.*
Ite in castellum quod contra uos est.] Duo notanda dicit.
 Primum est, quod uocat Hierusalem castellum, & hoc
 multiplici ratione. Primo quidem, quia in eis non erat
 uinculum charitatis, sicut narrat Iosephus. Secundo,
 quia tanquam castrummunitionis contra dominum
 se munierant. Tertio, quia iam mortem sui pontificis

tra dauerant. Secū dūm quōd dicit, [*quod contra nos est*, Contra inquam erat, quia contraria uicē euangelicæ, & apostolicæ perfectioni. [*Et statim inuenietis asinam et pullum,*] qui ad portam ciuitatis. Nota historiam.

Quantum ad secundum dicit q̄ hoc factum propheticæ pronuntiationis. Zachariæ Quantum ad tertium dicit. 5. Primo quod discipuli iuerunt. Secūdo quod iuxta præceptū & pullū & asinā soluerunt. Tertio, q̄ soluta animalia ad Christum adduxerunt. Quarto quod uestimenta sua dictis animalibus imposuerunt. Quinto quod Christus deus de super sedere fecerunt. In uerbis autem thematis considerat ingrediēdi modus. Nam cū dicitur [*Eccc*] inuēit celeritas [*rex*] nobilitas [*tuus*] iustitias, mansuetus, benignitas [*sedes,*] tranquillitas, *super a sinam*, rectitas. sūt dirigat, ut erigat, ut perducatur. Quantū ad quartū dicit quod cum magna solenitate & reuerentia exceptus est a turba & populo. Nā quidam uestimenta propria prosternebant in uia per quam erat trāsiturus. Credendum etiā quōd uiam mudabant quādam arborū ramos sternebant cum floribus, quia tunc erat uer. Specificantur autē tria genera ramorū, uidelicet oliuæ, palmarum, & salicum. Quidā Christū præcedebant, quidam comitabantur sicut discipuli, quidam ibant iuxta dñm, quidam sequebantur. Iterū inter eos quidam erant antiquiores, quidam iuniores, oēs autē clamabant [*Osanna*] id est obsecro salua nos rex Iſrael. [*Benedictus qui uenit &c.*] Hic cadit duplex xpositio, uidelicet una allegorica, altera uero moralis. Quantum ad allegoricā nota hic de Christo Saluatore meo multa uidelicet Locum a quo discessit. Situm ad quem processit. Terminum ad quem accessit. Modum per quem incessit. Cæū quem tunc direxit. Quantum ad primū, exprimitur nobis locus a quo Christus discessit, quia de Bethania. Situs siue locus medius per quem incessit, quia per montem Oliueti, & per Bethphage. Terminus ad quem accessit, quia ad Hierusalem. Modus per quem

quem iuit, quia super asinam & pullum eius. Tangitur igitur primo locus a quo discessit immediate, quia a Bethania. Bethania namque triplicem habet significationem. Interpretatur enim domus gratiæ. Item domus obedientiæ. Item domus afflictionis, & rōne oim significat uirginē gloriosam, de qua Christus ad hunc modū processit. Nam ipsa fuit primo domus gratiæ, Aue (inquit angelus) gratia plena. Et infra. Inuenit enim gratiam apud deū. Scđo domus obediētiae, & humilitatis, quia ipsa est obediētiae mater & nutrix. Ecce ancilla domini & c. Tertio domus afflictionis, quia uere in morte filij sui ipsa oppressa est amaritudine. Unde dicitur Thr. 1. Subuersum est cor meū in memet ipsa, quoniā amaritudine plena sum. Unde bene dicitur Maria, quia mare amarū, quia amaritudine repleuit eam dñs. Tangitur scđido locus per quem incessit, quia per montē oliueti, qui dicitur mons trium luminū, ubi sunt oliuæ quæ nunquā emittunt solū sed semper uirēt. Itē a Bethphage, quæ interpretatur domus maxillæ, uel domus buccæ, & ibi habebant sacerdotes pecora, ibi etiā erat iporum recreatio, ut, sinterdū se questrati a multitudine, ibi solatium reciperent. Mōs iste ratione eminentiæ figurat ecclesiam. Isa. 2. Et erit in nouissimis diebus preparatus mons domus domini in uertice montium. Hic est mons dei pinguis, & ideo oliueti mōs, & triplicis luminis, quia illustratur lumine cognitionis, lumine gratiæ, & lumine inpirationis. Bethphagæ domus buccæ, quia hæc est domus diuini præconiū, & diuinæ laudis. Vel peccatorū con fessio, audietur in ea uox siue sonus exultationis, & uox laudis. Itē cōfessio fidei. Ore. n. confessio fit ad salutem ad Ro. Domus insuper maxillæ, quia ibi degustatio & masticatio diuinarum consolationū. Unde ibi sacerdotes doctrinā & exemplis debēt dñicas oues diuino sacrificio depuratas & alere & nutrire. Tertio tanguntur nuntii quos misit & ad quid misit, quia duos

Luc. 2.

Rmo. 10

discipulos, in quibus erat gemina charitas, gemina humilitas cordis & conuersationis, gemina fides ut dictū est superius, stolam geminam præ mittens. Item missi geminos propter testimonii firmitatē, quia ipsorum confirmatio doctrina, miraculis, & conuersatione. Modo per duos discipulos Petrum & Philippum in quolibet istorū duo possunt considerari, uidelicet in Petro abdicatio terrenorum, (Petrus enim interpretatur discalceans se. Christus autē discipulos suos sine pera & calceamento destinauit) & reseratio secretorum. Ideo Petrus cognoscens. Vnde Christus sensum aperuit discipulis ut intelligerent scripturas, In Philippo uero qui dicitur os lampadis, degustatio consideratur supernorum & exhibitio exemplorum. Os lampadis. Lāpas facit lumen. Vos estis lux mundi, sic luceat lux uestra &c. Mittuntur ad absoluēdū asinā, i. populū Iudicū iam assuetum ad onus legis ferendū, & pullū, i. populū gentile tanq̄, idomitū atque nimis rudē, Ad quos sol uendos misit dominus, licet ille sit populus male affectus, hic populus rudis, quia dominus his opus habet. Volebat namque illis insidere ut illos perduceret in Hierusalem. Dilata quātum uis. Quantum ad sensum integrum morale est aduertendum quod significant hęc animalia, quod uero nuncii sic missi. Per hęc namque animalia, teste Greg. li. 1. Mor. ca. 16. intelliguntur hoīes dediti mundo, herbas intermedū spinosas & pungituias hominibus peccatorum exponentes, & adhuc ligati uinculis animale, nulli deferētes honorem, quia peccator nullum reueretur, quia nec deum timeret &c. Dilata. Hier. 22. Sepultura asini sepelietur putrefactus proiectus extra portas Hierusalem. Sed hic aduerte q̄ per asinam anima significatur quæ magis est domita, per pullum uero calcitrantē significatur corpus. Hęc animalia oneribus exposita, sicut dixi, ligantur uinculis multiplicis culpe in platea huius mūdi, nec ab alio pasua accipiunt nisi ab ille a quibus eis onera imponuntur,

nuntur, quia peccator in nullo alio quam in turpi delectatur & nutritur, & in turpi delectatione pasci desiderat. Quid igitur facit dominus, Ipsa uenit a Bethania ad montem Oliueti, id est ad montē misericordiæ seu in Hierusalē accessurus. Mōs iste ē ille in quo Christus uoluit exaltari, s. sua crux benedicta, significatus per illū mōrē ubi Abra hā uit domino filiū immolaturus. Hic mons fuit quātum uis ad ipsum domus buccæ, quæ tum pie sonuit dū ad patrem clamauit pro peccatoribus ueniam postulando. Os insuper maxillæ dicitur, quia degustauit & masticauit bolum durissimum, mortis. Morsus tuus ero inferne, id est ortis cuius quæ ad infernum deducit. Mons insuper trium luminum, quia ab oriente illustratur lumine diuinitatis, ab occidente lumine humanitatis, a meridie lumine charitatis. Sed est ibi oleum deuotionis fomentum, ab oriente dico quod illustratur lumine diuinitatis, quā portat quæ dicit. Ego sum lux mundi, & ita oriens, quæ illuminat omnē hominē. Ab occidenti illuminantur scripturæ auctoritate, quia a luce templi. Namque scripturæ huic mysterio crucis testimonium perhibent. *Iob. 37.* Frumētū (i. electi) desiderat nubes (i. doctores) & nubes spargunt lumen suū. Quæ frustrant cuncta per circuitum &c. Habet in se luminis fomētū, s. oleum. Glosa. Oleum, i. mīa, mōs oliueti cumulus mīæ. Vnde Sap. 17. Omnis enim orbis terrarū limpido illuminabatur lumine, & nō impeditis opibus cōtinebatur. Hoc debet ali & nutrirī diuinæ oues. *Psal.* Respice in faciem Christi tui. Si desideras colorari candore respice in ceterā Christi in cruce. Si rubore, respice roseū sanguinē eius. Si uis os ornari purpura, respice corpus flagellatū. Cōsiderare debes oēs sensus, & uidebis speculū sine macula, qd̄ dar formā & modū cui libet ornamento. Dilata. Ibi oues dñicæ debet pasci sicut ipse met dicebat. *Ioā. 10.* Siquis introierit ingredietur & egredietur & pasua inueniet. Ingridietur si statū gratiæ, & egredietur

*Osec. 13.**Ioan. 8.**Iob. 37.**Psal. 83.*

tur statum culpe. Et dicit per me, quia ipse est ostium omnia
 meriti. Item mittit duos discipulos. Certe ipse multos
 habet discipulos, sed inter alios habet duos fideiiores,
 quos nunquam uult abinuicem separari, qui continue fa-
 ciunt iustum suum. Hos mittit ad soluendum afinam & pul-
 lum, & hos uult ut tu similiter mittas. Isti duo sunt timor
 & spes, & isti nunquam separari debent, quia unus si
 ne altero non uerum dicit, nec hominem soluit sed amplius
 ligat, sed in ore duorum fiat omne uerbum. Si enim so-
 lus timor mittatur sine spe, ipsum peccatorem amplius
 ligat, sicut inculis desperationis, nec tibi dicit ueritatem.
 Similiter si sola spes mittatur sine timore, hominem li-
 gatum non soluit sed ligat uinculis presumptionis &
 deceptionis ac fallacis fiducia, & dimittit hominem ad
 huc passum in uoluptatibus, nec ad deum adducit, nec uerita-
 tem dicit illi cui mittit, nec illi cui mittit. Unus igitur
 illorum sine altero solus, cadit in uiam, nec per se, nec ab
 alio subleuari poterit. Si enim timor cadat in uiam
 desperationis nisi sibi spes succurrat quae ipsum reue-
 let, nunquam surgere poterit, sed amplius profundatur.
 Similiter si spes ruat nunquam eleuat nisi per timorem,
 & ideo dicit. Sapiens, Eccl. V. a. h. soli, quia cum cecide-
 rit non habet subleuantem se. Hos igitur, uos Christus
 mittit, & hos duos mittere debemus ut soluant pullum
 & afinam, corpus, scilicet & animam, quae sunt peccatorum funibus
 colligata miserime. Psal. Funes peccatorum circunde-
 derunt me &c. Et quid debent dicere si inueniant pro-
 hibentem? [Dominus his opus habet.] Pauca sunt uerba, sed
 magna sententia. Verique namque nuntius facit re-
 sponsionem prohibenti soluere, dominus inquit his opus
 habet. Vbi aduertendum quod duo in genere tenent haec animalia
 ligata, uidelicet pusillanimitas uel quasi diffidentia de
 bono perficendo uel incipientia, & ideo miserabiliter sunt
 ligata. Talibus nepe loquitur spes dicens. [Dominus his
 opus habet.] Vult. n. p. beneficia in sidere eiusdem suam misericordiam
 conferendo, Et amor mundanus ad parentes, ad corpus

proprium,

proprium, & ad diuitias. Ista uincula multos ligat, & istae
 affectiones impediunt hominem ne dissoluatur, sed eis re-
 sponder timor, his dominus opus habet, quia nisi sedeat su-
 per eos suis beneficijs, sicut dixit spes, proculdubio in-
 fidebit eis per iustitiam quam pedibus eos conteret, & con-
 culcabit. Igitur bene, [Dominus his opus habet.] Et si fi-
 dicatur, proculdubio confessum dimittentur. Isto duo
 nuntij solummodo inter alios sunt fideles figurati per Io-
 sue & Caleb. Num. qui solum ueritatem dixerunt de
 terra ad quam explorandam transmissi fuerant, alij
 eisdem multipliciter detrahentibus, & dicentibus quod
 ibidem habitaret cultores fortissimos qui erant de stirpe
 Enach. id est de stirpe terribilium, de fortitudine populi ter-
 rae, de habitatione hominum in ea, quod habitabat Amalech
 in meridie, Chananeus iuxta fluentem Iordanis, Eueus,
 Tebuzeus, & Amorreus, in montanis de terra dicebant
 quod deuorat habitatores suos. Isti autem quantum ad
 illa omnia uerum dicebant, sed quod adiungebatur quod non pos-
 sent eos superare, hoc falsum erat. Nota pro his duo-
 bus nuntijs quod deus duplices statuit iudices. scilicet reges
 hic est timor, & praelatos sacerdotes sacra donantes,
 haec est spes. Haec terra est homo terrenus, qui de terra est
 & in terram finaliter conuertitur. Nam nunc narat in
 mundi uoluptatibus, ut ex terra corporis sui, & illis con-
 ponatur lapis qui fortiore igne sustentet in fornace in-
 ferni, sed nunquam possit resolui, sed continue amplius
 indurari. Ad haec terram deus mittit exploratores, &
 mens tua mittit explorationem quando tibi aliqua spi-
 ratio immittitur, uel quando ratio clamat. Sed quid,
 statim eisdem nuntijs creditur nisi assit Iosue. id est spes salu-
 tis, & Caleb canis uiridis, id est timor latrans, & corro-
 dens te. Licet enim & hi omnis inspiratio uerum dicunt
 quod habitant gigantes. id est demones, qui sunt de stirpe
 Enach. id est terribilium. Item Amalech gens brutalis, id est
 lasciuia in meridie, quia semper uoluit ornare lucere. Item
 Amorreus, id est iracundi. Item Tebuzei, id est inuidi. Item Euei, id est

Y 3 pessimi

peffimi siue ferrei oppressores in montibus superbiæ,
quia inde hæc omnia habent ortum. Chananæi iuxta
fluëta Iordanis. Chananæus zelotypus, scilicet pro mû
do, iuxta mundi delectationes quæ sunt riuus iudicij,
quia ad iudicium perducunt. Ad literam, Iordanis in-
fluit in mare mortuum. Licet inquam isti, uerum di-
cunt quod isti sunt nobis fortiores, & quod terra, id est
cor terrenû deuorat habitatores suos, quia consumit
omnem bonam inspirationem, tamen Caleb, id est timor,
& Iosue. i. spes uerum dicunt, quod eas terras diui-
no auxilio poterimus superare. Vnde isti soli sunt qui
dicunt inter alios ueritatem, & isti sunt qui dissoluunt,
& qui homines adducunt de tenebris ægypti & pecca-
rorum. P. salm. Deduxisti sicut oues populum tuum
in manum Moyfi & Aaron. Aaron montanus,
id est, spes. Hi igitur habent soluere & ad Chri-
stum adducere, ut Christus eis insideat per gratiam,
sed oportet ut ibi ponant uestimenta sua. Primo si qui
de oportet ut ponant uestimenta pniæ, quibus corpus
atreritur & domatur, & similiter cor. Oportet enim tã
corpus quam cor atteri, quæ attritio fit per pœnitenti-
am. Cordi namque dominus insidere uult dicentes.
Prouer. Fili mi præbe cor tuû mihi. Nota quod Sem
& Iaphet a tergo, id est cum humilitate accesserunt
ut pallio cooperiant Noe. Hęc igitur sunt uestimenta.
Asina uero est caro. Pullus carnalis appetitus. [Et sta-
tim inuenietis.] quia sine magna sollicitudine quærendi
statim occurrunt peccatores alligari. Prou. 7. Intexui
fanibus lectulum meum. Funes diligantes sunt, iuuenta
sanitas nobilitas, prosperitas, diuiniæ, delictiæ, Soluite
uerbo correptionis ex fructu uitæ, & orationis. Vesti-
menta, id est conuersatio sternenda est sub pedibus,
quia Christi uita & eius uestigia dõnt superferri in tua
conuersatione. Aliter Castrum corpus est, asina concu-
piscẽtia pullus cor dissoluti. Hoc uiculu peccatoru ma-
culant duo discipuli cõtinẽtia & abstiniẽtia [Discite q. do

minus his opus habet, & cõfessim dimittent,] quia modica è
uirtus: tentationis contra imperium uirtutis & gratiæ.
Vestimenta sunt charitas. Nam omnes uirtutes sunt
nudæ sine charitate. Vnde ipsa est ornamentum uirtu-
rum. Rami: affectiones temporalium a nobis amputan-
di & conculcandi antequam tora arbor amputetur.
Luc. 2. Iam ad radicem arboris securis posita est. Nota,
non timemus securim, quia attendimus manubrij lon-
gitudinem & non ferri ictus, & credimus in longitudi-
ne manubrij dilationem.

Luc. 2.

FERIA V. HEBDOMADAE

Sanctæ, De cœna Domini, &
multiplici pane.

Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi uita.]
Ioan. 6. Quoniam secundum beatum Greg. pro-
batio dilectionis est exhibitio operis, quantum
Christus Dei filius humanum genus dilexerit,
uerba ista dominica & euangelica euidenter ostendunt.
Verba igitur propostita, Ioannes. 6. scripta, ilius ore
qui est ueritas infallibilis, uia inobliquabilis, felicitas
interminabilis sunt prolata. Saluator nanque noster a
patre ab æterno procedens, ut a mente uerbum, a sole
radius, & a fonte fluiuis, carnem assumens & de uirgi-
ne nascens humanum genus propter trãgressiõne pri-
morum parentum immortalitatis gloria spoliatû uenit
misericorditer recepturus, sicut uerba præhabita
de Ioanne sumpta euidenter exprimunt & declarant. Nã
dicit saluator. [Panis quem ego dabo &c.] In quibus
uerbis tria per ordinem scribuntur quæ hanc sacra-
tissimam cœnam omni reuerentia dignam reddant
commendabilem & acceptam. Primum quo ibi descri-
bitur & quod reddit hodiernam cœnam commendabi-
lem est nobilitas alimenti. Secundum est sublimitas

sacramenti. Tertium est abolitio detrimenti. Alimētū enim in hac cœnâ dispensatum, det mentis r. effectiū. Sacramentum institutum est morbi curatiuum. Detrimētum ablatum est humani generis depressiū. Nobilitate alimenti probat cibi expressio, propter quod dicit Saluator: [*Panis quem ego dabo.*] Sublimitatem sacramenti probat miraculosa transubstantiatio, propter quod addit. [*Caro mea est.*] Ablationem detrimēti probat humana redemptio, propter quod subiungit [*Pro mundi uita.*] Dicit igitur Saluator. [*Panis quē ego dabo &c.*] Sacra autē pagina a spiritu sancto (ut ait Hug o) reuelata & per sanctos uiros (ut ait beatus Petrus) administrata dicit saluatorem nostrum humani generi panem multiplicem exhibere. Ipse enim dat nobis panem materiale, dat etiam panem sapientialem, dat etiam panem sacramentalem, dat etiam panem cœlestem. Primus est panis naturæ. Secundus est panis doctrinæ. Tertius est panis eucharistiæ. Quartus est panis gloriæ. Panis naturæ, est panis uniuersorum. Panis doctrinæ, est panis conuersorum. Panis eucharistiæ, est panis electorum. Panis gloriæ, est panis beatorum. Inuenitur igitur in sacra pagina. Primo quidem panis naturæ. Hi c. autem panis datus est homini post lapsum primorum parentum in recompensationem pomi ligni uitæ, quod homo perdidit hoste feggerente, muliere consentiente, & ipso tandem perficiente. Vnde Chrysostomus loquens de ruina facta per mulierem, ait. Hæc est mulier antiqua malicia &c. Hieronymus etiam ammonet ut huius ruinæ semper memores existamus, cū dicit. Nec David sanctior, nec Salomone sapientior esse poteris &c. Hoc etiam peccatum deplorans Iob ait c. 3. Pereat dies in qua natus sum, quod exponēs etiam. ait Viderat (inquit) uir sanctus &c. Quod homo etiam perdidit propter scientiæ appetitum, sicut dicit Ber. de ascensione Saluatoris. Potestatis, inquit,

ambitio

ambitio angelum societate priuauit angelica, scientiæ appetitus, hominem immortalitatis spoliauit gloria. Multis enim appetitus scientiæ fuit occasio ruinæ. Propter quod consilio Apostoli est utendum admonētis non plus sapere quam oportet. Sic quis autem uellet perfecte sapere, sacer doctor Greg. docet per sanctā scientiam eam inui, quæ non est occasio superbiæ & ruinæ, immo potius est uia & regula perfectæ iustitiæ uolenti secundum illam uiuere. Ait enim in Moralibus. Perfecta quidem iustitia est in hoc quidem mundo uiuere, & de huius mundi concupiscentia nil habere, alie na non appetere, propria non timere, laudes mundi despicere, & pro Christo opprobria amare &c. De isto naturali & materiali pane homini lapso collato, scribitur Gen. In sudore uultus tui uesceris pane tuo. Ac si dicat Deus homini iam collapsio, propter præceptum quod neglexisti, propter peccatum quod consumpsisti, propter mulierem cui obedisti potius quam mihi, in sudore, scilicet corporis, sollicitudine mentis, formidine mortis, in dolore & in labore uultus tui uesceris pane tuo, quia pomum ligni uitæ perdidisti, quod uirtute sibi collata diuinitus poterat tibi (si non peccasses) uitam conseruare. Sic igitur inuenitur quidam panis naturæ. Inuenitur etiam quidam panis sapientiæ & doctrinæ. De isto pane loquitur Sapiens Ecclesiasticus. Cibauit illum pane uitæ & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potauit illum. Dicit ergo. Potauit illum, scilicet uirum fidelem, uirum humilē, mūdū uirum contēptorē, uirū Dei amatorē. Talē enim cibatur Deus pane uitæ, pane sapientiæ, pane gratiæ. Psal. Cibabit uos pane lachrymarū. Et attende de quod dicit cibauit, quia sicut panis materialis est cibus corporis, ita spūalis uel diuini sermonis est cibus mentis, sicut dicit beatus Greg. in quada homilia. Verba (inqt.) Dei quæ aure percipitis mēte retinete, cibus. n. mentis est sermo Dei quasi autem lassescēte stomacho cibus

Ge 30.

Ecl. 15.

Psal. 79.

cibus reiicitur, cum auditus sermo in uentre memorię non tenetur. Panis enim doctrinę mentem sanat, animam roborat, mentem illustrat. Vnde Greg. 8. Moral. Sicut fames carnis est subtractum subsidium corporis, ita fames mentis est silentium diuinę locutionis, quia dum humanam mentem diuina allocutio deserit, contra eam carnis tentatio inualescit. Mentem etiã illuminat, sicut dicit ppheta. Declaratio sermonu tuoru illuminauit. Cibauit ergo illum panem uitę & intellectus, quia diuinum eloquium illuminat intellectum, quamuis spiritus sanctus illuminet affectum, sicut dicit beatus Greg. 29. Mora. c. 13. in persona sapientię increatę. Dũ dura, inquit, corda emollio, dum aspera mitigo, dum rigida inflecto, dum frigida accendo, dum vaga stabilio, dum nutantia confirmo, dum debilia corrobora, intueri si uales incorporaliter ueniens quibus meatibus ea illustro. Cibauit ergo illum panem uitę & intel. Sequitur. Et aqua sapientię salutaris potauit illum. At tende quod signanter dicit sapientię salutaris, quia ę quędam sapientiã salutaris, quędam damnabilis, quędam mundanorum, quędam iustorum. Hanc duplicę sapientiã distinguit beatus Greg. super illo uerbo Iob. Deriderit iusti simplicitas. lib. Mora. 10. ca. 27. ubi sic ait. Huius mundi sapientiã est cor machinationi bus regere, sensum uerbis uelare, quę uera sunt falsa ostēdere, quę falsa sũt ueracia demonstrare. Hęc nimirũ prudentia uis a iuuenibus sciunt, hęc a pueris præcio discitur, hanc qui sciunt ceteros superbiendo despiciunt, hanc qui nesciunt, subiecti & timidi in alijs nõ strantur. Hęc sibi obsequentię præcipit honorum culmina quærere, adepta tēporalis uitę uanitate gaudere irrogata ab alijs mala multipliciter reddere, cum vires suppetunt, nullis resistētibz cadere, cum uero uirtutis possibilitas deest, quicquid per malitiã explere nõ ualet, hoc in pacifica bonitate simulare. Istã sapiētia plena tumiditate, plena uanitate plena calamitate.

uñ

uñ Aug. Sapiētes in naturis reru stulti facti sunt in deo Ponit etiam idem beatus Greg. aliam sapientiã iustorum, scilicet quę est sapientiã laudabilis, imitabilis & desiderabilis, ait enim ibidem. Iustorum sapientiã ę nihil per ostensionem fingere, sensum uerbis aperire, uerã ut sunt diligere, falsa deuitare, bona gratis exhibere, mala libentius tolerare quam facere, nullius iniuriã quærere, & pro ueritate contumeliam pati lucrum putare. Hęc est sapientiã plena charitate, plena sanctitate, digna æterna felicitate. Vnde Iacobus. Quę, inquit, desursum est sapientiã primum quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, suauis, bonis consentiens, plena misericordia & fructibus bonis, iudicans siue simulatione. Aqua ergo sapientiã salutaris potauit illum. Inuenitur tertio quidam panis Eucharistię. Et iste est panis cęlicus, panis angelicus, panis beatus. Hęc panem dedit Christus apostolis in hac cœna sacratissimi sicut dicit beatus Mathęus [Cœnantibus illis accepit Iesus panem, bene dixit, fr egit, & dedit discipulis suis, & ait illis. Accipite & comedite, hoc est corpus meum.] Dicit ergo cœnantibus illis, scilicet apostolis. Saluator enim sic cœnauit cum suis fidelibus per præsentiam corporalem, cœnat nunc per inhabitationem mentalem, cœna bit in fine per remunerationem æternalem. Beati inquit Ioannes Apoc. qui ad cœnam nuptiarum agni uocati sunt, cœnantibus ergo illis accepit Iesus panem. Iesus inquit qui est salus morientium, scilicet per culpam, nam si tales uolunt ad eum redire sanantur. Vnde Petrus Raueñnas, super illo uerbo Luca. 1. Vocabis nomen eius Iesum, Hoc est inquit nomen quod est super omne nomen, quod dedit cæcis uisum, surdis audicium, laudis gressum, sermonem mutis, uitam mortuis, totamque diaboli potestatem ab obsessis corporibus effugauit. Est etiam Iesus medicina infirmantiũ contra plagas & pestes mentis. Nulla enim efflicior medicina, sicut dicit Bern. Hoc inquit nomen Iesus est

medicina

can. 5.

Mat. 26.

Apoc. 16

medicina quod iræ impetum cohibet, superbiam tumorem sedat, sanatur liuoris vulnūs, refringit luxuriæ fluxum, extinguit libidinis flammam, & fitim temperat auaritię. Est etiam super præcium nostrum. Dedit enim seipsum pro nobis, laboribus, uigilijs, & contumelijs multis, de quibus debemus esse memores cum beato Ber. qui dicit. Memor ero quandiu uixero laborum quos pertulit in prædicando, fatigationum in discurrendo, uigiliarum in ieiunando, contemplationum in orando lachrymarum in coompatiēdo, insidiarum in colloquendo, prostreto (inquit) memorem ero sputorum, colaphorum, & clauorum, &c. Accepit ergo Iesus panem, Panis, enim qui est Christus, est panis uiuificans, panis lætificans panis fortificans, panis beati ficans. Est (inquit) Christus panis uiuificans reuertentes. Ego (inquit) sum panis uiuus qui de cælo descendi. Est etiam panis lætificans poenitentes. Sap. 16. Panem de cælis præstitisti eis sine labore, omnem delectationem in se habentem, & omnis saporis suauitatem. Est etiam panis fortificans. Ioan. 6. Si quis manducauerit ex hoc pane uiuet in æternum. Accepit ergo Iesus panem & benedixit & fregit. Sunt tres partes. Vna pars, quæ est mixta cum sanguine, significat comprehensores. Altera duarum quæ sunt in patena, significat, uiuatores. Alia significat fideles in sepulchris quiescentes. Deditque discipulis suis. Multa nobilissima dona dat homini deus sicut dicit beatus Augustinus. Dedit (inquit) deus homini animam cum potentijs, corpus cum membris, mundum cum elementis, fidem cum sacramentis, artem cum documentis, seipsum cum tormentis. [Et ait accipite,] tanquam donum magnificum. [Et comedite,] tanquam cibum saluificum. [Hoc est corpus meum,] hoc est inquit corpus uirtute spiritus sancti conceptum, hoc est corpus in instanti formatum, hoc est corpus de uirgine natum, hoc est corpus uinculis ligatum, hoc est corpus dure flagellatum, hoc est corpus in cruce leuatum, hoc est corpus

felle potatum, hoc est corpus lancea fauciatum. Hæc omnia quæ pro nobis sustinuit deberemus respicere, sicut ammonet Bern. Respice, inquit, fidelis, anima, respice in faciem Christi tui, & uidebis eum deorsum flagellato, latere fauciato, capite ueribus puncto, manibus perforatis, pedibus fossis. Volue inquit & reuolue totum corpus dominicum a capite usque ad pedes, a latere usque ad latus, & ibi circumquaque inuenies cruorem & dolorem. Sic igitur inuenitur quidam panis eucharistię. Inuenitur ultimo quidam panis glorię, & iste est panis sufficiens, panis indeliciosus. De isto pane dicitur Luc. Beatus qui manducabit pane in regno celorum. Vere beati propter habitationis amoenitatem, propter affectionis satietatem, propter beatitudinis securitatem, propter contemplationis suauitatem, beatitudo secundum Augustinum est status omnium bonorum aggregatione perfectus. Vere est ibi omne bonum, quia secundum Bern. ibi est dies sine nocte, certe sine forte, uita sine morte. Ibi erit iocunditas sine dolore tranquillitas sine labore, securitas sine timore. Ibi erit pulchritudo sine deformitate, fortitudo sine debilitate, rectitudo sine peruersitate. Ibi erit ueritas sine fallacia, charitas sine malitia, felicitas sine miseria. Ad hæc felicitate nos pducit saluator noster qui pro nobis redimendis dignatus est carnem assumere, mortem subire, & cum mortuis triumphare, qui cum patre & spiritu sancto uiuit & regnat per immortalia secula. Amen.

Luc. 14.

FERIA VI. IN PARASCEVE Domini, De causis mortis Christi.

Posui faciem meam ut petram durissimam & scio quoniam non cõsumar. [Isa. 50. Verba illa sunt Christi in cerramine positi, in quibus ostendit in se documentum summe perfectionis & duo ponit primo fortitudinem triumphantis patreticę ibi

Ezech. 3

[*Posui faciem meam ut petram durissimam,*] ut sic cōpleatur eo illud Eze. Ecce dedi faciem tuam in ualentiorum faciebz eorum, & frontem tuam duriorē frontibus eorum, ut adamantem & filicem dedi faciem tuam. Secundo rectitudinem perseuerantis innocentia, ibi. [*Et scio quoniam non confundar*] scilicet in innocentia condēnatis. Vnde Psal. In te domine speraui, non confundar in æternum. Dicit ergo. [*Posui faciem &c.*] in quo inuatur fortitudinem & rectitudinem. s. patientiæ & innocentia, quia terroribus perstitit aduersa, non fuit flagellis attonita, nec conatibus consternata. Propter quod nota q̄ per faciem, Christus in hoc propheta totum corpus suum intelligit, & est sensus. [*Posui faciem meam*] id est me totum exposui opprobrijs uoluntariē, quia circa passionem suam, a diuina uoluntate nō discordauit, immo consensu dicens, Non mea sed tua uoluntas, etsi factus obediens usque ad mortem. Quod fuit conueniens tripliciter. 1. Propter iustificationem nostram, ut sicut per inobedientiam unius, peccatores constituti sunt multi, ita per unius obedientia iusti constituentur multi. Rom. 5. 2. Propter nostrā recōciliationē inquantū mors Christi fuit sacrificium quoddam, Deo acceptissimum. Ephe. 5. quod ex obedientia procedere debebat. Melior enim est obedientia quā uictima. 3. Propter uictoriam sui, qua de morte, & auctore mortis triumphauit. Sicut enim miles, ut uincere ualeat, oportet quod obediatur duci. Ita Christus uictoriam consecutus est, quia fuit patri obediens Prou. 21. uir obediens, loquitur uictorias, Iudith 12. Quæ sum ego, ut contradicam Domino meo regi? Hac obedientia postquam suos confortauit, surgens a cœna (hymno dicto) uenit cum discipulis suis in uillam quæ dicitur Gethsemani, ut sciamus neminem ascendere in crucem Iesu, nisi prius descendat in uallem Cedron, nō quia cedros habeat, (transferunt enim delicia in Adā) sed quia profunda, & obscura, humilitatem signifi-

caus

caus [*Introiit in hortum,*] quia Adam in horto peccauit. [*Oravit,*] ostendens quibus armis Christiano militi, in afflictionibus utendum sit [*tristatur*] prout tristitia est naturalis affectio, uel passio appetitus sensitui secundum Hieronymum. Sed non dominabatur illi usquam ulla tristitia, neque a culmine uirtutis deiecit, ut nos sæpe nostro malo experimur. Sed rationis imperium sequebatur. Duo potissimum Christum anxierunt, peccatum scilicet & Dei offensa, Iai. 5. 3. Dominus posuit in eo iniquitates omnium nostrum. Alterum modo ex animo, modò ex corporis qualitate nascebatur, sensum enim habebat clarè omnia iudicantem uaria scilicet supplicia quæ passurus erat, & hominum pro quibus debebat pati ingratitudinem. Verum quia [*posuerat faciem suam ut petram durissimam*] surgens ab oratione coniolatur suos discipulos, inuigilat tanquam bonus pastor super gregem suum, sese offert cohorti processit obuiam dixit. Quem quæritis ego sum. Ad Iudam autem conuersus ait Amice ad quē uenisti? acriter obiurgat Petro, qui gladio eum defendere uolebat docens quomodo gladius utendus sit, & quomodo non debemus malum pro malo reddere. Non consternitur ante tribunal Annæ Pontificis ad quem ducitur ligatus, respondit intrepide pontifici, cæditur in faciem, iuxta illud Threno. 3. Dabit percussioni se maxillam, & ostendit quomodo pro ueritate nonnunquam fortiter respondendum dicens. Si male locutus sum &c. fugiunt discipuli Petrus eū negat, Annas mittit ad Caypham. Principes & omne concilium quærunct contra eum falsum testimonium, ipse silet, tacet, & cum loquitur constanter loquitur dicens pontifici. Tu dixisti, quod ego sum Christus filius Dei benedicti. Quo uerbo uere Christus se ut petra durissima exposuit. Nam quā primū Iudæi audierūt Christum se filium Dei dixisse, tunc ueluti in iure damnatum seruire cœperunt, expuentes in faciem eius, &

Rom. 12

multa

multa alia opprobria facientes dic historiam. O Domine, ad quorum manus deuenisti? quanta est patientia tua? Sed notat, quod Christus uoluit faciem suam primo uelari, ut nos ablueret a uelamento ignorantie. Secundo cōspui, ut nos abstergeret ab inquinamento nequitie. Tertio cædi, ut nos dirigeret emolumento iustitie. Voluit primo Christus faciem suam uelari ad modum latronis qui debebat in cruce suspendi Mar. 14. Cœperunt quidam uelare faciem eius. Hanc uelationem præfigurauit facies Moyfi, Exod. 34. Impletis sermonibus posuit uelamen super faciem suam. Vnde si quæris ignorans quare Deus permisit? Certe ut te a uelamine ignorantie liberaret. Vnde Hiero. Velari uoluit ut uelamen culpæ & ignorantie a cordibus nostris auferret. Hoc est illud uelamen quo se operiunt peccatores. De quibus Sap. Dum putant se latere in obscuris peccatis tenebroso obliuionis uelamento dispersi sunt pauentes horrende, & cum admiratione nimia perturbati. Voluit secundo Christus conspuer faciem, ut sic dignatione ostenderet quod pro nobis passus est se stolidum reputari, & ut uilissimum irrideri. Vnde Marc. Cœperunt quidam conspuere in faciem eius. Nam proprie illi conspuuntur qui stolidi & uiles reputantur. Vnde in persona Christi, dicit Isa. 50. Faciem meam non auerti ab increpantibus, & conspuentibus in me. Vnde hoc fuit ei ad humilitatem, Iudæis autem ad trucitatem. Tob. Faciem meam conspuere nõ uerentur. Hoc autem passus est Christus ut nos a culpæ sceditate mundaretur. Hieronym. Conspuer uoluit dominus ut nos lauaret. Hoc figuratum est in cæco. Ioan. Lucum mihi posuit super oculos, & laui, & uideo. Voluit tertio cædi in faciem, secundum illud Luc. 22. Velauerunt eum, & perculserunt faciem eius. Et id quidem quasi faciem insani & blasphemii, ut sit facies eius tota liquefacta alapis Iudæorum, unde nobis ostenderet exemplum iustitie. Vnde gratis pro nobis uer-

bera

bera sustinebat, secundum illud Thre. 3. Dabit percussioni se maxillam, saturabitur opprobriis. Noli igitur homo tantis beneficiis ingratus esse, quia precium sanguinis Christi es. Psal. 104. Quærite dominum, & contemini, quærite faciem eius semper. Quærenda est facies Christi per meditationem, ut ibi sit semper.

Est. n. facies Christi plena gratiarum, cui ipse sit speciosus præ filiis hominum. Psal. 44. Quia multi reges & prophetae uoluerunt uidere. Vnde hæc experituit Moyses, & David dicebat. Ostende nobis Domine faciem tuam, & ad pietatem, & amorem omnes traherant præter Iudæos, qui eam uelantur, ut liberius malitiam suam in ipsum exercerent.

Sed nota quod charitas Christi erga genus humanum tanta fuit, ut non solum faciem suam uelari uoluerit, sed etiam corpus flagellari, & crucifigi. Quapropter narra quomodo Christus fuit præsentatus coram Pilato, & Herode, & falsa accusatione accusatus, usque ibi tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum, & flagellauit. Vnde nota quod Christus fuit flagellatus primo crudeliter, multis flagellationibus, ut multa purgaret peccata ex utraque parte corporis, quia homo erga dupliciter peccauit: 1. spiritualia deserendo. 2. temporalibus in hæresis, ut primo satisfaceret, flagellatus fuit in parte dextera, in sinistra uero ut primo satisfaceret. 2. fuit flagellatus utiliter, quia hoc modo purgauit peccata nostra. Iud. 7. Psalmus cōgregauit super me flagella, hoc autem sustinuit tribus de causis. 1. Propter remediū quia patre placuit, Isa. 53. Disciplina pacis nostræ super eum fuit certe corpus Christi tanquam saccus thesauro plenus homo erat captiuus, Christus uulnerari uoluit, ut scisso sacco, The saurus inde exiret, quo captiuus redimeretur. 1. Pet. 1. Prou. 7. 2. Propter documentum, ut discamus, quod nõ solum propter culpam propriam, quandoque flagellatur homo, sed propter aliorum utilitatem, sicut uerberatur canis, propter leonem. Vnde Isaias ait, Attritus est

Ser. Quadr. S. Ant. de Padua.

Z

pro-

Luc. 20.
Psal. 79.

Psalms.

Sap. 17.

Mar. 14

Iob. 30

Ioan. 9.

Isa. 53

1. Pet. 2.

Colos. 1.

Isa. 53.

Rom. 6.

Leu. 17.

Ose. 6.

Gal. 6.

propter scelera. 3. Propter exemplū, ut etiā nos nō tī meamus uulnerib⁹ & flagellis exponere hinc est qđ ait Petrus Christus p nobis passus est &c. Et in tñ passus est quod mori uoluit, & crucifigi, ut nos deo reconcilia ret, Tradidit in mortem animam suam, cuius liuore fa nati sumus. Propter tria uoluit Christus crucifigi. 1. ut nos liberaret a seruitute peccati, ut dicit Paulus uetus homo noster simul crucifixus est. Nam inclinatio capitis crucifixi, docet te non seruire superbix. Brachiorum extensio non seruire inuidix. Nuditas corporis nō seruire auaritiæ. Crucis affixio, non seruire accidiæ. Eius oratio pro crucifixoribus, non seruire iræ. Fellis & acetipotatio, non seruire gulæ. Corporis afflictio siue uulneratio, nō seruire luxuriæ. 2. uoluit Christus crucifigi ut nos uiuificaret. 2. Cor. 13. crucifixus est, ex infirmitate. Ois anima in sanguine &c. & Osea, uiuificabit nos post duos dies. fuit Christus tanquā pellicanus qui in quinque partibus corporis sui uoluit uulnerari, ut pullos suos mortuos. i. homines uiuificaret. 3. uoluit crucifigi ut nos erudiret de tribus. 1. de obediētia. Gal. 4. O Insensati Galathi. 2. de pœnitentia ut carnem nostram mortificemus. Galar. 5. Qui Christi sunt &c. 3. de sanctimonia, ut moriamur. s. mundo & mundiis moriatur nobis iuxta illud. Rehti autem abstineri.

Secundo ponit rectitudinem perseverantis innocentix, dicens. [Et scio, quia non confundar.] Quia spes Christi fuit scientia, non enim fuit in Christo fides, & spes puri hominis, sed solum quantum ad ea, quæ sunt, ex parte corporis. Vnde certissime præuidēbat resurrectionem corporis sui, & scelici expectatione expectabat, ut dixit in Psalmo 15. qua postea irrisit, & subsannauit Iudæos, ut præuidit psalmo secundo. Non est igitur confusus, quia morte sua, cessant umbræ Deus placatur homo redimitur, Diabolus eijcitur, latro cōuertitur, Cetero eruditur, mundus fidem Christi recipit. Et tandem, qui prius Christi mortem impetrasse gaudebant,

debant, post mortem eius timētes Deum amplius glorificauerunt. Nos soli sumus inimici crucis Christi &c. Rogemus ergo Dominum ut nobis pro sua misericordia concedat uitam æternam. Amen.

In die sancto Paschæ, require in Sermonibus Dominicalibus. fol. 204.

FERIA SECUNDA

Paschæ.

D *Pro ex Discipulis ibant ipsa die in castellum &c.]* Luc. 24. Sicut Doctrina euangelica, contristat corda per passionem, & mortem Christi, ita per resurrectionem consolatur, & in amorem Christi accendit. Vnde discitur, quod in hoc mundo, non tantum presentia sunt respicienda, sed potius de futuris, & promissis Dei auxilijs bene sperandū, Quod cum non haberent hi duo discipuli, imo cum de regno Christi carnaliter sentirent non est mirum, si metu & anxietate relicta ciuitate, irent in Emaus ut dictum est ex Euangelio, In quo duo erunt consideranda. Primum Associatio gratiosa ibi [Iesus appropinquans ibat cum illis] Secundum communicatio fructuosa ibi, [Et ipse dixit ad eos, o stulti & tardi corde ad credendum] dicendum de primo uidelicet qualiter dominus se gratiosissime associauit duobus discipulis euntes in Emaus, & nobiscum etiam aderit si tales fu erimus, ut discipuli illi, ipsi enim nobiscum esse desiderat. Prouerb. De-

Frou. 8.

litix meæ esse cū filijs hominum. Ad hoc autē necessaria sunt tres conditiones quas iuxta euangelium nota

possumus. Prima est conditio deuotæ affectionis.

Secunda est conditio sanctæ recordationis.

Tertia est conditio pie lamentationis.

Prima est conditio deuotæ affectionis hoc datur intelligi ex hoc quod isti duo discipuli ibant in Emaus quod interpretatur desiderium consilij. Sanctorum quippe desiderium, disponit animam, ut digna sit habere dominum Iesum secum. Sap. Præoccupat eos qui se conspiciunt, Ideo dicit August. Tota uita boni christiani sanctum desiderium quod desideras non uidet, sed desiderando capax eris. Et certe sicut dicit Ber. Bonum desiderium, seu bona uoluntas origo est, & mater omnium bonorum. Ex opposito autem defectus boni desiderij reddit hominem impotentem ad bonum, Unde ipse Ber. Fortasse ideo non possumus, quia non multum uolumus. In his ergo paschalibus gaudijs studeamus sanctis desiderijs incalescere, ad quod nos hortatur Greg. di. Ecce paschalia solennia peragimus, sed ita nobis uiuendum est, ut peruenire ad gaudia æterna mereamur. Transeunt cuncta quæ temporaliter festiue celebrantur. Curate ergo qui his solennitatibus inter estis ne ab æterna solennitate separemini. Quid prodest intere esse festis hominū si deesse contingat festis angelorū, Umbra futuræ solennitatis est solennitas presentis. Frequentatiōe ergo temporalis gaudij ad æterna gaudia mēs incalcescat. Si sic fecerimus, ibimus in Emaus. i. in desiderij consilij, simpliciter. Secunda est consideratio sanctæ recordatiōis, quæ notat in hoc quod illi duo discipuli de morte dñi loquebantur ad memorias reducetes passionem eius. Ideo uenit ipse dñs & iunxit se cu illis. Et nos igitur, si deuotæ recordemur amaritudines quas pro nobis passus libenter profecto nobiscū aderit. Ipse est di. Exo. In omni loco ubi iuerit memoria nominis mei ueniā Vñ Ps. Memor fui dei & delectatus sū, s. pp. presentis diuinæ gratiæ. Tertia est consideratio pietatis lamentatiōis quæ intelligitur est hoc, quod illi duo discipuli tristes erant loquedo uerba Christi passiōe. Mat. v. Bñi qui lu. quā ipsi consolati. Sa dño ei spūaliter pñtā. Cū itaq; sic ambularet dolentes iunxit se dñs illi corpora liter

Sap. 5.

Exod. 20

liter, scilicet, & spiritualiter, & ibat cum eis tanquā socius itineris Sed cur hoc, ut scdm Bedā fidē suę resurrectionis astrueret & quod facturū pmiserat impleter, uide licet, ubi sunt duo uel tres congregati in nom. ibi sum in medio eorū. Et quia intus dñm amabāt, sed tñ de eius resurrectione habitabant. Iō dñs foris in corpore eis apparebat, sed quis esset nō cognoscebat Greg. De se loquentibus Dñs pñtiā exhibuit, sed de se dubitantibus cognitionis suę speciē abscondit Cōsidera dñi benignitatē, nō potuit ei amor sustinere sic suos tristarī & errare. Præterea cōsidera eius humilitatē, quo humiliter uadit cū eis tanq̄ socius, neque de dignatus est hos discipulos inferioris gradus. Nō. n. erāt de Apostolis. Nō sic faciūt elati, qui nolūt nisi cū præcipuis uiris ambulare & cōuersari, Ex dictis, itaq; instruimur, ut sæpe dñicā passionē recolētes dño, patiamur, ut ipse dñi gnetur manere nobiscū. Inepa nāq; læticia sepe est cā ei jciēdi dñm a societate nostra, & sic amittēdi omnia spūalia bona quæ in multis sæpe cōtingit post pascha quod ad ludos currūt & spectacula uana, & cor suū relaxāt ad gaudia exteriora. Iō bñ di. Salu. Luc. Vñ uobis qui ridetis quia lugebitis. Exeplū figurale. Misit me Rodan rex Babiloniorū literas, & munera ad Ezechiam regē iuda, Lætatus est autem Ezechias in aduentu eorū, & ondit eis oia quæ habere poterat in thesauris. s. non fuit uerū quod nō ondet eis Ezechias in Domo & pñte sua. Venit ergo Isa. ad regē, & dixit ei, quid dixerunt uiri isti, aut unde uenerūt ad te. Cui Eze. De Babilone uenerūt. Et Isa. quid uiderūt in domo tua. Ait Eze. Oia quæcūq; in domo mea sunt, uiderunt. Nihil est quod non mostrauerim eis. Dixit ergo Isa. Audi sermonē dñi. Ecce dies ueniūt & auferētur oia quæ in domo tua sunt, & portata erūt in Babilonē, nō remanebit quicquid ait dñs. Cauete nūc ergo carissimi a uana læticia, heri quippe recepistis præciosissimū locale, uidelicet corpus dñi, quod pualet oibus mūdi thesauris quod flos est amenissimus de

Luc. 5.
4. Re. 20

quo Isa. 11. Flos de radice eius ascendet. Spero etiam q̄ in uobis habetis flores boni propofiti. Nūc ergo floridī sunt orti eccleſiæ, id eſt conſcientiæ iuſtorū. Sed cauēdū eſt ne pluuia uanę uoluptatis aut uētus mūdane lætitię & uanitatī lædantur & non afferant fructum. Nunc de ſecūdo quod eſt cōicatio fructuoſa, fructuoſa (inquā) propter tria primo propter incrēpationē incredulitatī. Secūdo propter informationē ueritatī. Tertio propter recognitionē dom. maieltatis. primo igitur &c. q̄ increpauit eos de tarditate credendi ubi conſiderandū quod cum dominus ſociaret eis ait. *[Qui ſunt hi ſermōnes quos conſertis ad inuicē ambulantes & eſtis tri Fles?]* Nō quærit ex ignorantia, ſed cōueniētibus ex eorū reſpoſione ſua incredulitas arguatur, ut di. Gre. *[Et reſpōdēs unus cui nomen Cleophas dicit. Tu ſolus peregrinus es in Hieruſalē & non cognouiſti quæ facta ſunt in ea hiſ diebus]* ly. ſolus non facit exclusionem aliorum peregrinorum cū multi alii peregrini tunc eſſent in Hieruſalē, ſed notat exclusionem cognitionis ab illo ſic apparente ut ſit ſenſus. Cum multi peregrini uenerint in Hieruſalem hiſ diebus mirum eſt quod tu ſolus inter eos ignoras quæ facta ſunt in ea. Beda. Peregrinū putabant cuius uultum nō recognoſcebant. Et dominus in terrę ogauit quæ. ſ. ſunt illa quæ facta ſunt. Et dixerat. *[De Ieſu nazareno qui fuit uir propheta potens in opere & ſermone]* prædicationis. Et quomodo traditus fuiſſet, & crucifixus. Beda prophetam fatentur, filium Dei tacent, uel nondum credentes uel ſolliciti ne inciderent in manus iudæorū, quia neſciebant quis eſſet. Et ſub iūgitur, quia *[ſperabamus ipſum redempturum eſſe Iſrael.]* quia iam euaneſcent ſpes illorum. Cuius cauſa ſubdit *[quia iā tertia dies erat]* ab illis factis qua ſe reſurgere p̄ dixerat. Et addunt, quia quædam mulieres terruerūt nos de ablatione corporis eius non inuenti. Tunc ergo dominus increpauit eos di. *[o ſtulti]* propter cæcitatē intellectus *[et tradi eorū]* propter tarditatē effectus

[ad

[ad credendum hiſ quæ locuti ſunt prophete] de Chriſti morte & reſurrectione. Conſidera domini benignitatē quomodo eos, inſtruit di. *[O ſtulti &c.]* O uerbum maximæ charitatis, o quam multis non dici poteſt. O ſtulti & tardi corde ad inquirendum præcepta Dei, & tardiores ad implendum. O quam benigne recipiendæ ſunt hmōi increpationes correctiue. Eccleſiaſtes: Melius eſt a ſapiente corripī, quam ſultorum decipi adulationib. Secūdo propter informationē ueritatī, cū di. *[Nōne oportebat Chriſtum pati & ita intrare &c.]* Ber. caput noſtrum per tribulationes & anguſtias cœli intrare uideamus & nos eius mēbra alia itinera ſomnia mudeat ſuper ſpinato capite membra fieri delicata. Nam ſi pati oportuit eum cuius naturaliter eſt regnum multo magis eos quorum non eſt regnum niſi de gratia ſpeciali. De hoc exemplū habemus in omnibus electis, q̄ p̄ uia tribulationis uenerūt ad regnū Dei Iudith. 8. Omnes qui placuerūt Deo per multas tribulationes tranſierūt fideles. *[Et incipiens a Moſe & omnibus prophetis interpretabatur illis in omnibus ſcripturis quæ de ipſo erant]* inducendo ſcripturæ testimonia, & aperiendo myſteria quantū ad propoſitum ſufficiebat adducendo nunc unam ſcripturę auctoritatem. Dehinc aliam exponendo & illi paulatim magis ac magis proficiebāt & amplius audire deſiderabāt & i Chriſti amore feruebant, Gre. Ex audito quippe diuino ſermōne in ardeſcit animus corporis frigus recedit, fit mēs in ſup no deſiderio anxia a conſuſcentiis terrenis aliena audire ei liber præcepta cœleſtia. Tertio propter recognitionē dominicæ maieltatis, Ad cuius cōſiderationē notādum quod cum appropinquarent caſtello Emau *[Dominus ſe finxit longius ire]* ad deſignandum eius diſtantiā ab eorum cordibus propter fidei defectum. Aug. Non omne quod fingimus mendacium eſt, ſed quando id quod fingimus nihil ſignat. Sicut autem ſi me falli tate non poteſt fingi aliquot uerbum ut in pa-

rabol. ueteri ac noui testamenti, ita & factis ut in proposito. Et coegerunt eum inuitado dicen. Mane nobiscum &c. Moraliter heri, recepistis dominum Iesum. Nunc ergo inuitate eum dicentes. [*Mane nobiscum*] Verus amicus non ipse est, qui ad proprium commodum, sed ad proprios sumptus nos dilexit. Immo de seipso fecit sumptus. Ioannis. 6. Caro mea uere est cibus, & sanguis meus ueræ est potus. Cibus quippe uirtuosus trahit sumptum ad unum, licet ex natura inclinetur ad concorariu. Ponit exemplum. Aug. de Adâ quæ natura inclinabat ad debilitatem, & mortem, tamē Deus dederat ei cibum ligni uitæ tante uirtutis quod eum præseruare poterat a morte. Cibus iste spiritualis, uidelicet caro Christi est cibus uitæ. Ioan. Ego sum panis uitæ. Eos enim qui deuotè eum sumunt a debilitate & morte peccati præseruat. Figura. Exodi. Filijs Israel datus est cibus, de cælo, scilicet manna, quod sicut dicitur Nee. 9. Tantæ uirtutis fuit quod dum ipsum sumerent filij Israel non erat in tribubus eorum infirmitas, uestimenta quoque eorum non sunt attrita. Sic corpus domini spiritualiter ab infirmitate & attritione præseruat. Rogate ergo dominum cum discipulis illis. [*Mane nobiscum &c.*] Intrauit ergo dominus cum illis, & dum recumberent, accepit panem, & aperti sunt oculi eorum & cognouerunt eum, in modo frangendi. Sic enim frangebatur sola manu, ac si scinderetur cum cutello. Gre. Audiendo Dei uerba non sunt illuminati, faciendo sunt illuminati, quia scriptum est. Non auditores legis iusti sunt apud Deum, sed factores legis iustificabuntur Dominus autem cognitus statim euanuit ab oculis eorum, ut eorum desiderium augetet, & se gloriosum corpus habere ostenderet, quod per dotem agilitatis subito disparere potest. Vnde iam certè de resurrectione dixerunt adiuuicem [*Nonne cor nostrum ardens erat &c.*] Quare eum non tenuimus? Nam sicut dicit Origenes. Prologo ermone a Salvatore accenduntur audierunt

torda ad amorē diuinū. Vnde patet quam utile sit uerbum Dei audire.

FERIA TERTIA POST

Pascha.

Stetit Iesus in medio Discipulorum suorum, & dixit eis, Pax uobis. [Lu. 24. Quando homines, neque cum Deo, neque cum conscientijs proprijs, neque cum hominibus pacem haberent, sed dissidia & inimicitias: Venit Christus, & pacem cœlestem, & æternam, quam optarunt Angeli tempore natiuitatis eius discipulis offert, non ut sibi tantum retineant, sed alijs etiam omnibus communicent per Euangelij prædicationem, qua scilicet et omnibus credentibus bona cœlestia per Christum, iam comparata annunciant, atque per sacramenta applicent, & pro pœnitentiâ, ac bonis operibus polliceantur uitam æternam. Hoc autem ostendit in præsentî Euangelio in quo sunt contemplandæ duæ consolationes gratiæ. Prima est amoroſe apparitionis quia [Stetit Iesus in medio discipulorum suorum] Secunda est fructuosæ allocutionis dicens [Quid turbati estis?] Quantum ad primam dicitur [Stetit Iesus in medio discipulorum suorum, & dixit eis. Pax uobis, Ego sum, nolite timere.] O quanta consolatio cum uiderunt eum præsentem in medio sui. In hac autem contemplatione contemplanda est triplex dulcedo. Prima est dulcedo iocundissimæ præsentis. Secunda est suauissimæ beniuolentiæ. Tercia est securissimæ confidentiæ. Prima est &c. Quia stetit in medio discipulorum suorum ut se uerum mediator ostenderet. 1. Thimo. 2. Vnus est Dei & hominum mediator homo Christus Iesus. Simus autem & nos ueri Christi discipuli & statim

& statim aderit nobis per gratiam Sed quomodo erimus eius discipuli. A udi ipsum. di. Ioannis. 8. Si manferitis in sermone meo, uere discipuli mei eritis. (Ample) hoc dilatare potes. Secunda est dulcedo suauissime beniuolentię quia di. eis. Pax uobis. O saluatio dulcis & gaudiosa in qua princeps & mediator pacis pacem annunciat inter Deum et homines. Rom. 5. Iustificati igitur ex fide pacem habemus ad deum. Tertia est dulcedo securissime confidentie quia di.

[Ego sum, nolite timere,] ubi enim dominus, ibi securitas. Qui Dei gratiam habet, non habet quod timeat. Spiritualiter & allegoricę. Stat dominus filijs ecclesię prędictas eis dulcedines offerens, Psalm.

Psal. 30.

Quam magna multitudo dulcedinis tuę domine, quam abscondisti timentibus te. Anagogicę autem stat dominus in medio amicorum suorum in regno cęlesti dans eis plenissime dulcedinem, scilicet pręsentię pacem eis conferedo sempiternam & securitatem imperturbabilem, di. [Ego sum] ille quem dilexistis, & cui seruiuistis, & c. iam non habetis quod timere debeatis. Aug. Felix illa anima quę terreno resoluta carcere libera cęlum petit quę te dulcissimum dominum facie ad faciem cernit, quę nullo metu mortis afficitur, sed de incorruptione perpetuę glorię letatur tranquilla est & secura non timet hostem, neque mortem, habetiam te pium dominum quem diu quęsiuit, & temper amauit. O quam dulcis cōsolatio, & quam fructuosa hmōi gaudia cęlestia contemplari. Ideo benedicit Paulus. 2. Corin. Non contemplan-

2. Cor. 4.

tibus nobis quę uidentur sed quę non uidentur, quę enim uidentur temporalia sunt, quę uero non uidentur æterna. Exemplum in uitis patrū. Beatus Arsenius cum moretetur a fratribus requisitus ut eis relinqueret unum ædificatorium, et memoriale uerbum, dicit eis, Ibi, ubi, quo dicto emisit spiritum. Post cuius transitū solliciti fratres de intelligētia uer-

bi miserunt ad alium quendam sanctum qui rescriptit eis, hęc est puto uerborum intelligentia sibi fixa sint corda, ubi uera sunt gaudia. Vnde Hieron. ad Eufro. Quotiens uana seculi te delectat ambitio, quotiēs in mundo aliquid uideris gloriosum ad paradysum mente transgredere esse, incipe quod futura es & audies a sponso tuo. Pone me ut signaculum brachio tuo.

Dicendum. Nunc de secunda quę est fructuosa allocutionis quę est triplex.

Prima est increpationis redargutionis.

Secunda est declaratiuę manifestationis.

Tertia est illuminatiuę informationis.

Prima igitur, & c. [Cum enim turbati & conterriti existimarent se spiritum uidere, Dixit eis. Quid turbati estis & cogi. ascen. in cor. xē.] q. d. A binfimo ueniunt tāquam fallę et fantastice non de super de cęlo descendentes tāquam uerę & bonę. Leo papa ad nostre ambiguitatis deterendam caliginem trepidantium corda increpat & in eis arguit Dominus cogitationes a ueritate discordes. Psalm. Dominus scit cogitationes hominum quoniam uanę sunt. Secunda est allocutio declaratiuę manifestationis, quia declarat eis ueritatem suę resurrectionis. Primo per uisum di. [Vi-

Psalm.

deite manus meas & pedes meos, quia ego ipse sum.] O quam deuotē uidere debemus in hęc fidei uulnera manū & pedū Iesu Xpi atque uulnus illud laterale. O quam nos ad amorem Christi inflammare debet talis contemplatio. Nam ut dicit Augusti. Per foramina corporis, mihi patent archana cordis. Patet magnum pieratis sacramentum uulnera Iesu Christi plena sunt nunc dulcedine, & charitate. Per has rimas placet mihi gustare quā suauis est dominus. Secundo per tactum cum dicit [palpate, & uidete quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me uidetis habere.] Tertio per gustum [quia illis adhuc non credentibus & mirantibus prę-

gaudio dicit, *Habetis hicne aliquid quod manducetur. At si
 si obulerint ei partem piscis assi & fauam mellis, & cum mā
 ducaffet coram eis sumens reliquias dedit eis.* Conuenien-
 ter oblata sunt ei illa duo. Ipse erat piscis astus p natu-
 re humane passionem & fauus mellis per naturę diui-
 nę dulcedinem. In fauo etiam mellis utraque natura si-
 gnificatur, fauus enim est mel in cera. In quo significa-
 tur dulcedo diuinitatis in humanitate. Moraliter Chri-
 sto offerimus piscem aslum per carnis mortificationē
 & fauam mellis per mentis deuotionem. Aliter Chri-
 stum resurrexisse uident eum Discipuli qui resurre-
 ctionis eius gloriam meditantur; Ipsi tangunt, &
 palpant qui sibi caritate copulantur. Piscem aslum
 offerunt qui patientiam igne tribulationis decoctam
 habent pro nomine Christi, sed illi offerunt fauam
 mellis qui membris eius exhibent opera charitatis. Se-
 quitur. *[Et cum manducaffet coram illis sumens reliquias, de-
 dit eis]* ad amoris probationem quod māducaffet par-
 tem, et ad innuendum quod passionem suam eis imi-
 tandam proponeret quę imitatio amara est in dolore
 corporis, sed dulcissima in spe remunerationis. Tertia
 est allocutio illuminatiuę informationis, cum dicit,
[Hęc sunt uerba, & c.] uerba inquam, idest res uerborū
[quę locutus sum uobis.] Math. Ecce ascendimus hie-
 rosolymam & filius hominis tradetur & c. *[cum adhuc
 essem uobiscum]* carne mortali ante passionem *[quoniam
 necessaria]* sunt impleri, & c. *[Tunc aperuit sensum illis ut
 intelligerent scripturas]* idest mysteria in scripturis inclu-
 sa. Tunc enim agnus qui occisus, est, iudicatus est, esse
 dignus accipere librum & soluere septem signacula
 eius, Apoc. 5. idest uniuersaliter omnia mysteria quę
 scripta sunt, De redemptione humani generis & de
 redemptore quę non possunt intelligi nisi ille aperiat
 qui habet clauem Dauid qui aperit & nemo claudit,
 qui claudit & nemo aperit. Apoc. 3. *[Et dicit eis quonia-
 mius scriptum est oportebat pati Christum et resurgere a mor-*

Mat. 20

THIS

tis tertia die.] Beda. Perdiderat Christus fructum pas-
 sionis si non esset ueritas resurrectionis *[& prædicari
 in nomine eius penitentiam & remissionem peccatorum in om-
 nes gentes.]* 1. Ioan. 2. Remittunt uobis peccata uestra
 propter nomen eius. Hoc dicitur uerē penitentibus
 qui et per nomen Iesu uitam eternam & salutem con-
 sequuntur si in penitentia perseuerent. Si autē ad dia-
 bolum redeant multum timere debent ne dominus
 eos diabolo relinquat, iuxta illud Hier. 17. Domine
 omnes qui te derelinquunt, confundentur & c.
 Quod tamen Deus auertat ob suam misericordiam,
 & Christi resurrectionem, qua diabolus uictus nos li-
 berati sumus in gloriam filiorum Dei. Amen.

FINIS.

REGISTRVM.

 † A B C D E F G H I K L M N O P
 Q R S T V X Y Z.
